

Uniwersytet Rzeszowski
Wydział Socjologiczno-Historyczny
Instytut Archeologii

Rafał Niedźwiadek

*Od cmentarza rządowego do krypt –
– przestrzeń sepulkralna Lublina w późnym średniowieczu
i okresie nowożytnym w świetle badań archeologicznych*

Tom III – KATALOG

Rozprawa doktorska

promotor:

prof. UR dr hab. Andrzej Rozwałka

- Lublin 2017 -

Spis treści:

Opis zawartości kolumn	3
I. Katalog pochówków z kościoła pobrygidkowskiego (Najświętszej Marii Panny Zwycięskiej)	6
II. Katalog pochówków z cmentarza przy kościele p.w. Ducha Świętego	24
III. Katalog pochówków z cmentarza przy kościele p.w. św. Krzyża	48
IV. Katalog pochówków z cmentarza pod kapliczką w Ogrodzie Saskim	65
V. Katalog pochówków z krypt kościół archikatedralnego (pojezuickiego)	71
VI. Katalog pochówków z cmentarza przy ul. Langiewicza	94

OPIS ZAWARTOŚCI KOLUMN

- 1 – numer pochówku nadany w trakcie badań terenowych;
- 2 – liczba osobników złożonych w danej mogile;
- 3 – kolejność zalegania w obrębie poziomów grzebalnych, o ile zostały one wyróżnione w toku badań terenowych;
- 4 – rodzaj pochówku:
 - A** układ niemożliwy do odtworzenia z uwagi na zbyt małą ilość danych zawartych w dokumentacji,
 - D** w trumnie ustawionej na powierzchni krypty (w opozycji do P),
 - E** pochówek powtórny lub ekshumowany, gdzie układ anatomiczny został zaburzony lub zniszczony,
 - G** grób szkieletowy – szczątki zmarłego złożone w trumnie zagłębionej w wydrążonej jamie (w opozycji do 'Z'),
 - K** kenotaf – jama pozbawiona szczątków kostnych,
 - P** w trumnie ustawionej w przyzbie innych sarkofagów (w opozycji do D),
 - S** w trumnie wkopanej w jamę poniżej powierzchni krypty (w opozycji do U),
 - T** w tumbie,
 - U** bezpośrednio w jamie, bez trumny, wydrążonej poniżej powierzchni krypty (w opozycji do S),
 - Z** ziemny, szkieletowy – szczątki zmarłego złożone bezpośrednio w jamie, bez trumny (w opozycji do 'G'),
- 5 – typ ułożenia zmarłego w mogile zgodnie z zaproponowanymi wariantami;
- 6 – ukierunkowanie głowy zmarłego;
- 7 – relacje przestrzenne z innymi pochówkami lub przylegającymi jednostkami stratygraficznymi;
- 8 – opis kształtu jamy grobowej lub charakterystyka trumny;
- 9 – opis stanu zachowania poszczególnych części szkieletu na podstawie danych terenowych w uzupełnieniu z analizą antropologiczną (o ile była wykonana):
 - +** dobry – w pełni czytelny,
 - /** uszkodzony,
 - *** spopielały (kości przeistoczyły się do postaci sproszkowanego popiołu),

- brak – nieobecny, nieczytelny lub zniszczony,
 - ? poza zasięgiem obserwacji, np. granic wykopu lub profilu
- 10 – dane wypływające z analizy antropologicznej (gdy nie była wykonana, w niektórych przypadkach, można było wnioskować o wieku zmarłego na podstawie wymiarów trumny):

kategorie wiekowe (10a):

- in I – Infans I (dziecko w wieku od 6 miesięcy do 6 lat),
- in II – Infans II (dziecko w wieku od 7 do 12 lat),
- ju – Iuvenis (osobnik młodociany w wieku 15-16 lat),
- ad – Adultus (osobnik dorosły w wieku od 20 do 30 lat),
- ma – Maturus (osobnik dojrzały w wieku od 30 do 60 lat),
- sn – Senilis (osobnik w wieku starczym, 60-70 lat),
- dz – dziecko, ustalenie dokładnego wieku nie było możliwe,
- dr – dorosły, ustalenie dokładnego wieku nie było możliwe,

płeć (10b):

- K – kobieta,
- M – mężczyzna,
- D – dziecko;

wysokość przyżyciowa (10c):

podana w [cm] – w trakcie analiz antropologicznych ustalono wysokość osobnika w oparciu o metodę Pearsona oraz Rotter i Gleser, w katalogu zamieszczono wyniki uzyskane w oparciu o pierwszą z nich, w przypadku gdy analiza antropologiczna była niemożliwa – podany jest pomiar rzeczywisty z badań terenowych, *in situ* (oznaczony 'rz');

11 – obecność wyposażenia:

- Oz – osobiste zmarłego, takie jakiego mógł używać za swego życia,
- Dg – dary grobowe, przedmioty złożone w grobie przez żałobników,
- In – inne przedmioty w grobie, zazwyczaj przypadkowe, jakie mogły dostać się podczas zasypywania jamy,
- Ks – przypadkowo dorzucone kości innych osobników, także zwierząt,

12 – datowanie wyrażone jako epoka, stulecie lub data kalendarzowa, gdy wykonane były analizy przyrodnicze lub data znajdowała się na trumnie;

- 13 – uwagi podane w przypisach, gdzie odnośnik jest tożsamy z numerem pochówku, w uwagach podano dodatkowe informacje, których zakres i ilość wykraczały poza zwięzłą formułę zapisu tabelarycznego, dotyczy to szczególnie: poszerzonych informacji o relacji pochówku z otaczającym układem stratygraficznym, bardziej skomplikowanych kształtach jamy czy trumien cechujących się złożonym zdobnictwem, w uwagach podano także dokładniejsze informacje antropologiczne jak schorzenia lub patologie, scharakteryzowano tu także elementy wyposażenia jak również podstawę datowania bezwzględnego;
- 14 – kolumna dodatkowa stanowiąca uporządkowanie numeryczne mogił dla cmentarza przy kościele Św. Krzyża a także kopca w Ogrodzie Saskim, gdzie kierownicy badań terenowych nie ujednoliciли numeracji pochówków podczas prowadzenia wielu sezonów prac wykopaliskowych;

**I. Katalog pochówków z kościoła pobrygidkowskiego
(Najświętszej Marii Panny Zwycięskiej)**

nr pochówku	liczba osobników	poziom grzebalny	rodzaj pochówku	typ ułożenia zmarłego	orientacja (głową ku)	relacje z innymi pochówkami / warstwami	sposób budowy grobu	stan zachowania szkieletu								dane antropologiczne			wyposa- żenie / przedmioty w grobie	datowanie pochówku	uwagi w przypisach
								czaszka	obrzęcz barkowa	lewe ramię	prawe ramię	klatka piersiowa	obrzęcz biodrowa	lewa noga	prawa noga	wiek	płeć	wyso- kość [cm]			
1	2	3	4	5	6	7	8	9a	9b	9c	9d	9e	9f	9g	9h	10a	10b	10c	11	12	13

1	2	3	4	5	6	7	8	9a	9b	9c	9d	9e	9f	9g	9h	10a	10b	10c	11	12	13
Kościół pobrygidkowski (Najświętszej Marii Panny Zwycięskiej)																					
1	1	1	Z	-	WNW	górną część pochówku zniszczona przez warstwę sepulkralną	jama - nieczytelna, trumny - brak	-	-	-	-	-	-	/	+	dr	M ?	> 165	Oz, Ks	młodszy odcinek nowożytności	1
2	1	2	Z	III	WNW	złożony na stropie zasypiska jam poch. 4 i 5	jama - nieczytelna, trumny - brak	-	/	/	/	/	/	/	/	6-12 m	D	?	Ks	młodszy odcinek nowożytności	
3	1	2	G	II	WNW	lewa (N) strona zniszczona podczas kopania jamy pod poch. 6	jama prostokątna, znacznie większa od czworobocznej trumny	/	/	-	+	/	/	-	+	55-60 l	K ?	~ 163	Ks	poł. XV – poł. XVII	
4	1	3	G	I	WNW	nakrywał częściowo pochówek 5	jama (nieznacznie większa) i trumna prostokątne (zatarte ślady połączeń)	+	+	/	/	*	/	*	*	55-60 l	M ?	~ 159	Dg	poł. XV	4
5	1	3	G	II	WNW	złożony z zasypisku (naruszył jamę) poch. 7	jama (nieznacznie większa) i trumna prostokątne (zatarte ślady połączeń)	+	+	+	+	/	/	+	+	40-50 l	M	~ 165	Ks	przed poł. XV	
6	1	5	Z	I	WNW	częściowo przecina less, częściowo jamę pochówku 103	jama wąska, prostokątna, nieznacznie dłuższa niż osobnik	+	+	+	+	*	*	+	+	?	?	?	-	poł. XV – poł. XVII	
7	1	5	Z	I	WNW	częściowo przecina jamę poch. 12, zagłębiony tylko less calcowy	jama wąska, prostokątna z zaokrąglonymi narożnikami	+	+	+	+	/	+	-	/	65-70 l	M	167	Ks	XIV – poł. XV	
8	1	5	G	I	WNW	zarys jamy naruszony przez wkop pod poch. 11	prostokątna jama nieco większa niż trumna (zatarte ślady połączeń)	+	+	+	+	/	+	-	/	40-45 l	K ?	~ 156	Dg	po 1624 r.	8

- 1 w okolicy biodrowej fragmenty źle zachowanej tkaniny ubraniowej, spiętej pasem skórzanym – zabytki te są podstawą datowania; dodatkowo – luźne kości 4 osobników (2 dorosłych, 1 dziecko w wieku *Infans I*, 1 dziecko w wieku *Infans II*)
- 4 na żuchwie widoczne zielone przebarwienia – być może ślad po rozłożonej ozdobie / części stroju lub monecie („obol” wkładany do ust); na kości ciemieniowej, równoległe do szwu strzałkowego, widoczny ślad po urazie o długości ok. 50 cm i szerokości 15 mm
- 8 we włosach (krótko przystrzyżonych koloru blond) znaleziony został grosz koronny Zygmunta III Wazy z 1624 r. wariant typu II będący podstawą datowania

1	2	3	4	5	6	7	8	9a	9b	9c	9d	9e	9f	9g	9h	10a	10b	10c	11	12	13
9	1	4	Z	?	WNW	nad zasypiskiem poch. 10, 104	prostokątna jama (większa partia poza wykopem i nie eksplorowana)	+	?	?	?	/	?	?	?	-	-	-	-	poł. XVI – poł. XVII	9
10	1	5	G	II	WNW	zagłębiony w lessie calcowym, naruszył poch. 8	jama znacznie-szersza od trumny, obie – prostokątne	*	*	/	*	*	*	+	+	ma	?	?	In	poł. XVI – poł. XVII	10
11	1	4	G	?	WNW	przecięty przez kryptę K, narusza zasypisko poch. 8 i 102	jama dużo-szersza niż trumna (prostokątna)	?	?	?	?	?	?	+	+	?	?	?	-	poł. XVII	11
12	1	6	Z	II	WNW	przecina tylko less calcowy, w zasypisko wkopany poch. 7	dużo-szersza, prostokątna jama o nieco innej orientacji niż zmarły	+	*	+	+	*	/	+	+	25-30 l	K ?	~ 146	Ks	XIV – poł. XV	
13	1	2	Z	-	ESE	przy kopaniu jamy pod pochówek rozkuto fundament przypory przekątniowej kościoła 1 fazy	dużo-szersza, prostokątna jama wypełniająca całą przestrzeń między murami, bez trumny	/	?	?	?	?	?	?	?	60 l	M ?	?	Oz, In	XVII-XVIII	13
14	1	1	Z	I - ?	WNW	na północnej część pochówku postawiono schody do krypty B	prawdopodobnie prostokątna, jama szersza do szkieletu	+	+	+	?	/	/	/	?	-	-	-	-	po 1 poł. XVII	
15	1	1	G	II	WNW	pochówek złożono synchronicznie z budową krypty A	prostokątna, bardzo wąska i nieco dłuższa trumna	/	/	/	/	/	/	+	+	40-45 l	M	~ 172	Ks	przed 1 poł. XVII	15
16	1	5	Z	II	WNW	strop zasypiska został naruszony przez poch. 18 i 112; poch. 16 częściowo zniszczył poch. 106	prostokątna jama z wyraźnie zaokrąglonymi narożnikami, ścianki prostopadłe do dna	/	/	/	/	*	+	/	/	70 l	M	~ 166	Ks, In	XVII	16
17	1	2	G	I	WNW	w znacznym stopniu zniszczył poch. 25 oraz częściowo – 26; wsch. część jamy gr. poch. 17 naruszona przez fundament ołtarza	prostokątna trumna złożona w znacznie obszerniejszej jamie grobowej wkopanej z wyższej partii poziomu sepulkralnego	+	+	/	+	/	/	+	+	45-50 l	M	~ 160	Ks	1632-1660	17

9 w świetle wykopu pozostawała tylko czaszka pochówku

10 krańcowy stopień rozkładu szkieletu (spopielenie) uniemożliwił wykonanie precyzyjniejszych analiz antropologicznych; w środkowej części trzonu lewej kości udowej, na długości ok. 10 cm, widoczna zmiana patologiczna – zapewne pozapalna; w jamie grobowej obecny ułamek naczynia ceramicznego z XV w., który dostał się prawdopodobnie podczas drążenia jamy;

11 w świetle wykopu znajdowały się tylko – kości podudzia i stopy pochówku, większość wykraczała na zachód, poza wykop; deski trumny łączone były najprawdopodobniej na „jaskółczy ogon”

13 kości szkieletu pozaczaszkowego rozłożyły się niemal zupełnie, były okryte pozostałościami tkaniny ubraniowej stanowiącej podstawę datowania (możliwa tylko na podstawie techniki wykonania, fragmenty szaty wierzchniej znajdowały się w bardzo złym stanie uniemożliwiającym rekonstrukcję stroju); do zasypiska jamy zostały dorzucone – 1 fragm. garnka z XVII wieku oraz fragm. trudnego do dokładniejszej identyfikacji naczynia szklanego (datowane na okres nowożytny)

15 słoje desek prawego boku trumny odcisnęły się na zaprawie wypływającej z fug łączących cegły północnej ściany krypty A; w koronie żuchwy, po lewej stronie, w M3 widoczny duży ubytek próchniczy; w jamie grobowej dodatkowo kości 1 dorosłego osobnika oraz (prawdopodobnie) 3 dzieci – w wieku 1-2 lat oraz 2-4 lat i około 6 lat

16 In. = z zasypiska jamy grobowej pozyskano: 1 fragm. naczynia ceramicznego z XIII w., 1 fragm. naczynia ceramicznego z XV w., 3 fragm. naczyń ceramicznych z XVII w. - wszystkie należy wiązać ze wcześniejszym użytkowaniem tego terenu

17 do datowania denrochronologicznego pobrano wycinek trumny, ale daty nie uzyskano; osobnik za życia utracił niemal wszystkie zęby ze szczęki, ponad obydwojma kłami szczęki obecne przetoki, na trzonach kręgów lędźwiowych (L3, L4, L5) – osteofity, na obu kościach piszczelowych i prawej strzałkowej – zmiany pozapalne; w spągu jamy płyty posadzkowe z remontu wykonanego 1 poł. XVII w.; w jamie grobowej

1	2	3	4	5	6	7	8	9a	9b	9c	9d	9e	9f	9g	9h	10a	10b	10c	11	12	13
18	1	2	Z	V	WNW	przecina jamy poch. 16, 21, 106, zniszczył niemal zupełnie poch. 112	wąska jama grobowa, dopasowana do szerokości osobnika	+	+	+	+	+	+	+	+	30-40 l	M	~ 164	Ks	XVII	18
19	1	2	Z	I	WNW	nad zasypiskiem spoczywał poch. 15 (jego złożenie spowodowało oderwanie głowy poch. 19); budowa sklepienia krypty A zniszczyła prawe ramię pochówku 19	jama grobowa prostokątna, bardzo wąska i krótka – dopasowana do rozmiarów osobnika	-	/	+	-	/	+	/	/	~ 40 l	K ?	~ 153	In	przed 1 poł. XVII	19
20	1	2	Z	II	WNW	wkopany w zapisko poch. 24b, potem zniszczona została czaszka	zarys jamy rozmywał się na tle warstwy sepulkralnej	-	+	+	+	+	+	+	+	12-18 m	D	-	Ks	przed 1 poł. XVII	
21	1	3	Z	?	WNW	poch. 16 i 106 zniszczyły górną część szkieletu	jama grobowa nieznacznie większa od zmarłego	-	-	-	-	-	-	/	/	ad-ma	M ?	~ 176	Ks	lata 90-te XIV	21
22	1	3	Z	II	WNW	jamy poch. 21, 23 i 105 częściowo naruszyły zasypisko poch. 22	znacznie szersza jama od szkieletu (wykraczała zasięgiem poza wykop)	?	?	?	?	?	-	/	/	-	-	-	-	lata 90-te XIV	
23	1	3	Z	?	WNW	strop zasypiska przecięty przez poziomy utwardzenia kościoła	w zasięgu wykopu tylko stopy zmarłego	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	-	XVII	23
24	1	4	G	V	WNW	poch. 24 spoczął w rozległym zasypisku poch. 27	prostokątna trumna, zarysu wkopu nie można było odczytać	+	+	+	+	/	/	/	/	~ 12 m	D	?	-	poł. XVI – poł. XVII	
24a	2	4	Z	-	?	poch. zniszczony zapewne podczas grzebania poch. 24 (po pierwszym zachowały się rozrzucone kości)	poch. 24a (brak czytelnych zarysów) znajdował się w zasypisku rozległej jamy poch. 27	-	/	-	-	/	-	-	-	1: 25-30l 2: Dz	1: dr 2: D	?	-	XVI – poł. XVII	24a
24b	1	3	Z	V	WNW	poch. 24b wraz z 20, 24 i 24c tworzył nakładający się układ grobów dziecięcych	jama obszerniejsza od szkieletu, wkopana z wyższego poz. sepulkralnego, dno – w lessie	/	+	+	/	/	+	/	/	ok. 12 m	D	?	-	XVI – poł. XVII	

dodatkowe kości co najmniej 2, innych dorosłych osobników

18 w jamie grobowej żelazny gwóźdź kuty oraz szczątki co najmniej 2 osobników dorosłych i 1 dziecka (*Infans II*), być może część z nich należała do poch. 112, który został zniszczony przez pochówek 18 (jego prawe ramię wyciągnięte wzdłuż tułowia, lewe było ugięte w łokciu, a dłoń spoczywała na kości łonowej – zachowany układ anatomiczny może być dowodem ekshumacji i ponownego pochówku).

19 podwójne otwory w wyrostkach poprzecznych kręgu szyjnego (C7), na trzonach kręgów piersiowych (Th 8 i Th 9) obecne sydesmofity; z zasypiska jamy grobowej pozyskany został 1 fragm. zdobionego naczynia ceramicznego z XVI w.

21 w jamie grobowej znajdowały się fragm. kończyn górnych oraz klatki piersiowej (być może należące do tego osobnika); na prawej kości piszczelowej – zmiana patologiczna (być może pozapalna)

23 z zasypiska jamy grobowej pozyskany został 1 fragm. ucha naczynia ceramicznego z XVII w.

24a w jamie znajdowały się zniszczone szczątki 2 osobników: dorosłego 25-30 l (*Adultus*) i dziecka (bez bliższego określenia wieku); niewykluczone że grób ten został zniszczony podczas grzebania poch. 24 i wtórnie złożony do zasypiska rozległej jamy pochówku nr 27; poch.: 20, 24b, 24c tworzyły sekwencję grzebaną w tym samym miejscu, w zbliżonym przedziale czasowym;

1	2	3	4	5	6	7	8	9a	9b	9c	9d	9e	9f	9g	9h	10a	10b	10c	11	12	13
24c	1	4	Z	-	?	zniszczony zapewne przez 24b (zalegający nad nim)	płytką, nieregularną jamę zagłębioną w lessie	/	-	-	/	/	-	/	/	nowo- rodek	D	?	Ks	XVI – poł. XVII	24c
25	1	3	Z	?	WNW	głowa zniszczona przez poch. 110, od pasa w dół – przez poch. 17	zarys jamy zatarty przez sąsiadujące poch., śladów trumny - brak	-	+	-	+	/	-	-	-	ma	M	~ 167	Ks	XVI – poł. XVII	25
26	2	4	G	?	WNW	płd. cz. poch. 26 zniszczona przez poch. 110	jama grobowa znacznie szersza od trumny sosnowej	?	?	?	?	?	?	+	+	1: dr 2: 3-5 l	1 : ? 2 : D	-	-	XVI – poł. XVII	26
27	1	5	G	II	WNW	pod poch. 27 rozkuto częściowo zach. fundament kościoła I fazy	prostokątna jama, znacznie większa od (b. słabo) zachowanej trumny	/	+	+	+	/	+	+	+	~ 25 l	M ?	164	Ks	poł. XV – poł. XVII	27
28	1	2	Z	?	WNW	złożony z zasypisku południowej pachy sklepienia krypty B	nie posiadał własnej jamy i trumny, większość poza zasięgiem wykopu	?	?	?	?	?	?	+	+	-	-	-	-	XVI – XVII	
29	1	-	E	-	WNW	narzucony na strop warstwy sepulkralnej wraz z poch. 30, 31 i in.	nie posiadał jamy grobowej, przy kościach – resztki trumny	-	/	+	+	/	+	+	+	30-40 l	M ?	~ 165	Oz, Ks, In	nowożytność	29
30	2	-	E	-	NW	narzucony na strop warstwy sepulkralnej wraz z poch. 31 i in. (przemieszczenie szczątków)	nie posiadał jamy grobowej (szczątki różnych osobników rozdzielono w toku an. antropolog.)	-	-	+	/	/	/	+	/	1 : ma 2 : ma	1 : M? 2 : M?	~ 160 ~ 169	-	nowożytność	30
31	1	-	E	-	NE	narzucony na strop w-wy sepulkralnej wraz z poch. 29, 32 i in.	nie posiadał jamy grobowej (najlepiej zachowany tu szkielet)	+	+	+	+	+	+	+	+	~ 55 l	M	~ 176	Ks	nowożytność	29
32	1	-	E	-	SSW	narzucony na strop w-wy sepulkralnej wraz z poch. 30, 31 i in.	nie posiadał jamy grobowej (lewa noga wyrwana ze stawu biodrow.)	-	-	-	-	-	/	/	+	-	-	-	-	nowożytność	29
33	1	-	G	?	WNW	przecięty / nakryty przez fundament schodów głównych	wąska trumna zagłębiona w w-wę sepulkralną (poza wykopem)	?	?	?	?	?	?	/	/	-	-	-	-	młodszy odcinek nowożytności	

- 24c zapewne, podczas grzebania poch. 24b natrafiono i zniszczono starszy grób (24c) zaś wybrane kości, które grabarze potrafili zidentyfikować, złożono do płytkiej mogiły – poch. 24c; w jamie grobowej znajdowały się dodatkowo kości osobnika dorosłego
- 25 w jamie grobowej kości 4 innych osobników: dziecko (zmarłe przed 6-tym miesiącem życia), 2 – kilkuletnie dziecko, 3 – osobnik młodociany, 4 – dorosły; z powodu zniszczenia – nie możliwa analiza antropol.
- 26 w świetle wykopu znajdowały się tylko nogi dorosłego osobnika, zapewne podczas kopania jamy poch. 26 natrafiono na starszy pochówek dziecka w wieku 3-5 lat, którego szczątki zostały wtórnie dorzucone do osobnika dorosłego
- 27 do jamy dorzucone szczątki co najmniej 2, dorosłych osobników; poch. 27 – zmiany patologiczne (pozapalne): przy nasadzie dalszej prawej kości piszczelowej, przy nasadzie górnej prawej kości strzałkowej oraz przy tylnej powierzchni stawowej kości skokowej; z zasypiska jamy grobowej pozyskany został 1 fragm. naczynia ceramicznego z XVI w. oraz 3 fragm. naczyń ceramicznych z XVII w.
- 29 na środkowej części trzonu kości udowej poch. 29 widoczne zielonkawe przebarwienie (być może ślad po metalowej aplikacji ubrania), na kręgach piersiowych (od Th 5 do Th 11) obecne guzki Schmorla;
poch. 29 wraz z poch. 30, 31, 32, 141 (być może także – 35, 36, 37) stanowiły skupisko szczątków ekshumowanych z innej partii kościoła i złożonych wtórnie na stropie warstwy sepulkralnej krypty B (szkielety te były zdekompletowane, częściowo nie posiadały zachowanego układu anatomicznego – co oznacza, że przenoszono je gdy część kości połączona była jeszcze stawami i tkankami miękkimi) w kontekście warstwy zawierającej pochówki znajdowała się pokaźna kolekcja dewocjonaliów z okresu kontrreformacji (XVII-XVIII w.) co może wskazywać na horyzont śmierci tych osobników oraz *post quem* dla ekshumacji; przy szkielecie poch. 29 znajdowały się dodatkowe kości dwójki dzieci – 1 w wieku 8-10 lat. 2 – w wieku ok. 6 miesięcy;
przy poch. 29 znalezione zostały: 1 zniszczony ćwiek oraz bliżej niezidentyfikowany wyrób metalowy – mogły stanowić elementy zdobienia trumny
- 30 przy poch. 30 znaleziony został nieokreślony przedmiot metalowy, mogący stanowić element zdobienia trumny lub stroju zmarłego

1	2	3	4	5	6	7	8	9a	9b	9c	9d	9e	9f	9g	9h	10a	10b	10c	11	12	13
34	1	-	G	I	WNW	zarys jamy nie możliwy do oddzielenia od w-wy sepulkralnej	trumna dokładnie dopasowana do rozmiarów osobnika	+	+	+	+	+	+	/	/	4-6 l	D	-	Oz, In	młodszy odcinek nowożytności	34
35	1	-	E	V	WNW	zarys jamy zlewał się z w-wą niwelacyjną	brak jamy grobowej i trumny, szkielet zdeformowany	+	/	+	/	/	+	+	+	dz	D	-	-	nowożytność	35
36	1	-	E	I - ?	WNW	na dnie krypty B, w obrębie warstwy niwelacyjnej	brak jamy grobowej i trumny, głowa oderwana od tułowia	+	/	/	/	/	+	+	+	dr	?	?	-	nowożytność	35
37	1	-	Z	II	WNW	na dnie krypty B, w obrębie warstwy niwelacyjnej	brak jamy grobowej i trumny, oderwane obydwa podudzia	+	+	/	/	+	+	/	/	~ 5 l	D	?	-	nowożytność	35
38	1	1	P	VI	WNW	trumna poch. 38 zajmowała najwyższą pozycję w S-rzędzie w krypcie F, pod nią – nr 41	trumna z desek sosnowych, w przekroju poprzecznym – sześciokątna	*	*	*	*	*	*	*	*	35 l	K	153 (rz)	Oz, Dg	11 maja 1864 r.	38
39	1	1	P	VI	WNW	najwyższa pozycja w N-rzędzie w krypcie F, pod nią – nr 40	trumna zbudowana w tym samym schemacie, co poch. 38	*	*	*	*	*	*	*	*	26 l	K	147 (rz)	Oz, Dg	4 grudnia 1862 r.	39
40	1	2	P	-	WNW	w N-rzędzie trumien w krypcie F, pod – 42, nad – 39	trumna zbudowana w tym samym schemacie, co poch. 38	*	*	*	*	*	*	*	*	?	?	?	Dg, Oz	XIX w.	40

- 34 na trzonie lewego obojczyka – zielonkawe przebarwienie, być może ślad po metalowej ozdobie (ubrania – ?), dodatkowo – przy szkielecie metalowa haftka, która mogła stanowić element stroju zmarłego; w stropach obydwu oczodołów – na skutek anemii – *cribra orbitalia*
- 35 pochówki 35, 36, 37, 97 zostały złożone na dnie krypty B, w obrębie warstwy niwelacyjnej, ale nie tworzyły stosu jak poch. 29-32, lecz stanowiły osobne skupiska (zazwyczaj w układzie anatomicznym), nie mniej jednak należy je łączyć z tą samą akcją ekshumacji z bliżej nieokreślonej przestrzeni kościoła oraz powtórnego pochówku w krypcie B (to jest punkt zbieżny)
- 38 w dłoniach trzymała 2 proste drewniane krzyżyki, odziana w znoszony habit (liczne ślady łątania i cerowania); na głowie – resztki welonu; trumna i wyposażenie przygotowane w sposób specjalny: po głowę – obszywana tkaniną poduszka, pod całym ciałem – reszki materaca wypełnionego strużynami, na prawym boku wieka epitafium z datą śmierci oraz imieniem zmarłej siostry wizytki (Marya Jakobina Koszutska – przełożona wizytek, w zakonie przebywała 11 lat), na zwieńczeniu wieka i szczycie przy głowach symbole chrześcijańskie; dla poch. 38, 39, 40, 41, 42 analiza antropologiczna była nie możliwa z powodu krańcowego stadium spopielenia szczątków; zmarła posiadała przy sobie następujące elementy ubioru: bardzo szeroki i przestronny habit noszony za życia i znacznie zużyty z przetarciami, nosił ślady licznych napraw i łątania (podjęto próbę jego rekonstrukcji i dziś stanowi on element wystawy w podziemiach kościoła), ponadto – 2 fragm. tkaniny wełnianej, 1 fragm. paska skórzanego, inny fragm. ubioru, którego konserwacja i dokładniejsza identyfikacja nie były możliwe; na piersi znajdował się prosty, drewniany krzyżyk (pierwotnie zawieszany, zapewne, na szyi); poduszka była wypełniona ziołami wśród których udało się zidentyfikować szczątki bylicy z zachowanymi kwiatostanami oraz bylin z rodziny baldaszkowatych, ponadto – na piersiach – złożone były gałązki bukszpanu, a materac wypchano strużynami sosnowymi; najprawdopodobniej w okolicach poduszki złożony był bukiet z kopru ogrodowego, hyzopu lekarskiego, szarłatu szorstkiego i gorczycy jasnej
- 39 te same uwagi, co przy poch. 38; zmarła ubrana – siostra Anna Koźmińska, w zakonie wizytek 3 lata; była w habit, który podobnie jak przy poch. 38, nosił ślady intensywnego użytkowania i napraw (ten zabytek także poddano konserwacji i rekonstrukcji, a dziś stanowi element wystawy w podziemiach kościoła); oprócz niego, w toku analizy kostiumologicznej, zidentyfikowano reszki tkanin wełnianych oraz paska skórzanego; zmarła w obydwu dłoniach trzymała dwa, proste drewniane krzyżyki oprócz nich w trumnie znajdował się jeszcze jeden stosunkowo bogato rzeźbiony – z figurą Chrystusa; poduszka tekstylna wypełniona była ziołami wśród których znajdowały się koszyczki i dna kwiatowe rodziny baldaszkowatych, złożonych (*Asterecaeae*) i pojedyncze gałązki kopru włoskiego, wydzielić udało się również nasiona i kwiatostany szarłatu szorstkiego (najliczniejsze), wrotyczy maruny, hyzopu lekarskiego; materac w okolicy nóg także posiadał ziołowe wypełnisko gdzie udało się jedynie wyróżnić liście i gałązki roślin których dokładniejsze oznaczenie nie było możliwe (na pozostałych odcinkach tekstylny materac był wypchany wiórami sosnowymi, na miednicy zaś złożono gałązki bukszpanu zwyczajnego
- 40 poch. skrajnie rozłożony (spopielały), do budowy szczytu przy głowach wykorzystano wtórnie deskę z innej trumny, gdzie widniał fragm. epitafium; w jamie grobowej znajdowały się dodatkowe szczątki innego, dorosłego osobnika; przy zmarłej odnaleziono mocno zniszczone fragmenty tkanin wełnianych mogących stanowić elementy jej ubioru, ponadto w dłoni trzymała prosty, krzyżyk drewniany;

1	2	3	4	5	6	7	8	9a	9b	9c	9d	9e	9f	9g	9h	10a	10b	10c	11	12	13
41	1	2	P	-	WNW	w S-rzędzie trumien w krypcie F, nad poch. 38	trumna zbudowana w tym samym schemacie, co poch. 38	*	*	*	*	*	*	*	*	?	K	?	Dg, Oz	25 stycznia 1856 r.	41
42	1	3	S	-	ESE	w N-rzędzie trumien w krypcie F, nad – poch. 39, 40	trumna zbudowana w tym samym schemacie, co poch. 38	/	/	?	?	?	?	/	/	?	?	?	-	XIX w. (?)	42
43	1	1	E	-	SSE	fragm. szkieletu w porządku anatomicznym narzucone na strop w-wy grzebalnej w wieży	brak trumny i zarysu jamy grobowej, być może to dowód ekshumacji i pochówku wtórnego	/	+	/	/	+	+	-	-	30-40 l	M	~ 161	Ks	młodszy odcinek nowożytności	
44	1	1	G	II	WNW	poch. wkopany w w-wę sepulkralną pod dzwonnica	trumna w rzucie poziomym – prostokątna	+	+	+	+	/	/	+	+	55 l	M	~ 163	Ks	XVI-XVII w.	44
45	1	2	Z	V	WNW	bezpośrednio nad poch. 45 złożony został poch. 96	brak trumny i zarysu jamy grobowej	/	/	/	/	/	/	+	+	6-7 l	D	?	Ks	XV	45
46	1	3	Z	V	WNW	stopy ucięcie przez fundament wieży lewe ramie – przez poch. 47	jama grobowa prostokątna z zaokrąglonymi narożnikami	/	+	-	+	/	+	/	/	50-55 l	M	?	Oz	XV	46
47	1	3	Z	VI	WNW	podudzia ucięte przez fundament wieży; poch. 47 naruszył 46	jama grobowa prostokątna, większa niż szkielet zmarłego	+	+	+	+	+	+	/	/	50-55 l	M	164	-	XV	47
48	1	4	Z	VI	WSW	jama grobowa przecięta przez fundament wieży i N-empory chóru	prostokątna, rozległa jama wspólna dla poch. 48 i 49	/	/	/	/	/	/	-	-	25-30 l	K ?	~ 145	Ks	XIV / XV	
49	1	4	Z	-	WSW	jama grobowa przecięta przez fundament wieży i N-empory chóru	prostokątna, rozległa jama wspólna dla poch. 48 i 49	/	/	/	-	/	-	-	-	25-30 l	M ?	~ 165	-	XIV / XV	49

- 41 poch. skrajnie rozłożony (spopielały) – układ nie możliwy do odtworzenia, na prawym boku wieka epitafrum z datą śmierci i imieniem zmarłej siostry wizytki (Maria Wincenta ???), na szczycie przy głowach – symbol religijny; przy poch. odnaleziono zostały fragmenty skorodowanego metalu mogące stanowić element wyposażenia pochówku lub zdobienia trumny; przy zmarłej odnaleziono elementy ubioru skrojonego z wzorzystego jedwabiu, aksamitu oraz gładkiego jedwabiu z takimiż tasiemkami, odkryto nawet materiał przytykany splotem srebrnych nici; przy zmarłej znajdował się zniszczony, prosty krzyżyk drewniany; materac pod szkieletem postkranialnym wypełniony był sosnowymi strużynami; poza tym, do trumny, włożono gałązki i pojedyncze liście bukszpanu zwyczajnego oraz także inne – niemożliwe do oznaczenia biologicznego – rośliny zielne (głównie ich łodyżki)
- 42 poch. zalegał poniżej stopy kryty F z tego względu nie została odsłonięta część środkowa, być może – został ekshumowany do miejsca znalezienia
- 44 z zasypiska jamy grobowej pozyskany został 1 fragm. zdobionego naczynia ceramicznego z XVI-XVII w.
- 45 w stropach oczodołów – *cribria orbitalia*” (skutek anemii); do jamy grobowej dorzucone zostały kości 1 osobnika dorosłego i 1 dziecka (*Infans I*), być może ze zniszczonych, starszych pochówków; podobnie stało się w przypadku poch. 43 – luźne kości dziecka w wieku 9-11 lat oraz poch. 44 – luźne kości dziecka w wieku 4-5 lat oraz osobnika dorosłego
- 46 w stropach oczodołów, na skutek anemii – *cribria orbitalia*”; na lewej kości ciemieniowej zielonkawy ślad – zapewne po metalowej, rozłożonej ozdobie lub aplikacji stroju, poch 46 przeciął jamę poch. 48-49
- 47 liczne zmiany patologiczne: korony zębów bardzo mocno starte – siekacze i pierwszy trzonowy po prawej stronie żuchwy prawie do korzenia; w 2 siekaczu prawej szczęki - obecna przetoka; na trzonach wszystkich kręgów - osteofity; na wyrostku łokciowym - wyrostek kostny; człony kciuka lewej dłoni - zrosnięte w stawie; kość krzyżowa zrosnięta z górnym segmentem kości ogonowej
- 49 być może poch. 48-49 to grób rodzinny (małżonków ?) za czym przemawia wspólna jama grobowa, różna płeć oraz podobny wiek zmarłych; poch. 49 miał zaawansowaną próchnicę w zębach trzonowych szczęki i żuchwy, w kręgach poprzecznych (C5-C6-C7) obecne otwory podwójne w wyrostkach poprzecznych

1	2	3	4	5	6	7	8	9a	9b	9c	9d	9e	9f	9g	9h	10a	10b	10c	11	12	13
50	1	1	G	II	WNW	wkopany w rozkucie fundamentu filaru międzynawowego	prostokątna trumna (mocno zdeformowana)	/	/	+	+	/	/	+	+	~ 2 rok	D	?	Ks	1538-1602	50
51	1	-	G	V	WNW	w w-wie sepulkralnej wypełniającej rozkucie fundamentu 1 fazy	prostokątna trumna, nieznane dłuższa niż nieboszczyk	+	+	+	+	/	+	+	+	50-55 l	M	~ 155	Ks	nowożytność	51
52	1	1	G	V	WNW	złożony w otworze wejściowym do kościoła I fazy	prostokątna trumna dopasowana do rozmiarów zmarłego	+	/	+	+	/	+	/	/	20 l	K	~ 151	-	straszy odcinek nowożytności	52
53	1 - ?	1	G	?	?	wkopany w-wę sepulkralną	prostokątna trumna, większość wykraczała poza zasięg wykopu	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	-	1511-1601	53
54	1 - ?	1	G	?	?	wkopany w-wę sepulkralną	prostokątna trumna, większość wykraczała poza zasięg wykopu	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	-	1725-1815	54
55	1	1	G	-	NNE	złożony w stropie zasypiska poch. 56-57-58	drewniana trumna, mocno zdeformowana	*	*	*	*	*	*	*	*	?	?	?	-	1551-1634	55
56	1	2	G	-	WNW	szkielet zniszczony przez włożenie trumny z poch. 57	drewniana trumna w większej jamie grobowej	/	-	/	/	-	/	/	/	~ 35 l	M ?	~ 171	-	1310-1360	56
57	1	2	G	I	WNW	złożenie trumny poch. 56 we wnętrzu trumny poch. 57 – spowodowało jego zniszczenie	drewniana trumna, dopasowana do wymiarów zmarłego, złożona we wnętrzu trumny poch. 56	/	*	*	*	*	*	/	/	3-4 l	D	?	Oz, Dg	XVII	57

- 50 z trumny pobrano próbkę do datowania dendrochronologicznego – wyniku nie uzyskano, gdyż drewno iglaste liczyło zbyt małą sekwencję słoików; w oparciu o metodę radiowęglową otrzymano daty w przedziale 1495-1530 AD (19,5 % prawdopodobieństwa) lub 1538-1602 AD (37,2%) oraz 1615-1635 (11,4 %); przy poch. 50 dodatkowe kości luźne innego, dorosłego osobnika
- 51 osobnik (za życia) utracił niemal wszystkie zęby; patologie / schorzenia: osteofity na kręgach (C6 oraz Th1 i Th3), podwójne otwory na wyrostkach poprzecznych 3 (C3) kręgu szyjnego; z trumny pobrano próbkę do analizy – możliwe było jedynie wskazanie iż do wyrobu prawego boku trumny wykorzystano deski z zachowaną warstwą podkorową i samą korą;
- 52 z trumny pobrano próbkę do datowania metodą dendrochronologiczną – wyniku jednak nie uzyskano, gdyż sosnowe drewno liczyło tylko 29 słoików, również datowanie metodą C14 nie było możliwe
- 53 z trumny pobrano wycinek do analizy – dendrochronologia potwierdziła wykorzystanie drewna sosnowego do jej budowy, zaś C14 przyniosło dwa przedziały: 1511-1601 (50,1 %) oraz 1616-1642 (14,5 %)
- 54 z sosnowej trumny pobrano próbkę do datowania – możliwym było tylko ustalenie daty w oparciu o metodę C14, przedziały o największym prawdopodobieństwie to 1644-1697 AD (16,8%) i 1725-1815 AD (30,1%)
- 55 z trumny pobrano próbkę do datowania metodą dendrochronologiczną – wyniku jednak nie uzyskano, gdyż sosnowe drewno liczyło zbyt małą sekwencję słoików, datowanie metodą C14 przyniosło dwa przedziały: 1485-1528 (23,3%) oraz 1551-1634 (44,9 %)
- 56 z sosnowej trumny pobrano próbkę do datowania – możliwym było tylko ustalenie daty w oparciu o metodę C14, uzyskano dwa przedziały czasowe: 1310-1360 AD (45,9 %) i 1387-1411 AD (22,3 %)
- 57 złożenie do grobu poch. 57 spowodowało zniszczenie znacznej części szkieletu poch. 56; na głowie pochówku 57 znajdował się wianek grobowy – będący podstawą datowania (obręcz wykonano z miękkich gałązek do których przywiązano tekstylne kwiatki, mosiężne sprężynki oraz – najpewniej – zielone gałązki bukszpanu lub mirtu, zabytek został poddany konserwacji i rekonstrukcji, obecnie jest jednym z eksponatów na wystawie w kryptach kościoła), w trumnie odnaleziono także inne elementy ubioru – fragm. pasa tekstylnego oraz innej tkaniny; z trumny pobrano próbkę do datowania dendrochronologicznego (daty nie uzyskano, znany jest tylko gatunek drewna – sosna; również datowanie metodą C14 nie było wykonalne)

1	2	3	4	5	6	7	8	9a	9b	9c	9d	9e	9f	9g	9h	10a	10b	10c	11	12	13
58	1	2	G	V	WNW	poch. przeciął poziom sepulkralny i w-wy naturalne	drewniana trumna w nieznacznie większej jamie	+	/	+	+	*	*	+	+	40-50 l	M	~ 167	Ks	1117-1280	58
59	1	-	G	I	WNW	bezpośrednio pod nim – poch. 61	drewniana, prostokątna trumna dopasowana do zmarłego	*	/	+	+	+	+	+	+	30-35 l	M ?	~ 160	-	1421-1466	59
60	1	2	G	V	WNW	poch. złożony w zasypisku tumby M, w oddzielnym sarkofagu	drewniana trumna włożona do większego, drewnianego sarkofagu	/	/	+	+	+	/	+	+	25-30 l	K	> 155	Ks, Oz, Dg, In	poł. XV – poł. XVI	60
61	1	2	G	V - ?	WNW	relacja z wejściem do krypty G (podobnie jak poch. 59)	drewniana trumna w wąsko-przestrzennej jamie	/	/	/	/	/	/	/	/	55-60 l	M	~ 164	Ks	XVI (?)	61
62	1	-	S	V	WNW	poch. powtórnie złożony przy powiększaniu krypty G	znacznej wielkości trumna w rozleglejszej jamie	+	+	+	+	+	+	+	+	55-60 l	M ?	~171	Ks	2 poł. XVII – XVIII	62

- 58 z trumny pobrano próbkę do datowania metodą C14, wynikiem są dwa przedziały: 1042-1107 (14,7 %) oraz 1117-1280 (80,7 %); analiza dendrologiczna potwierdziła użycie drewna sosnowego do wykonania trumny; przy poch. 58 obecne dodatkowe kości innego, dorosłego osobnika
- 59 przy murowaniu wejścia do krypty G natrafiono na trumny poch. 59 i 61, ale ich nie naruszono, lecz postawiono cegły „na sztorc”; na wieku poch. 59 malowany czarną farbą wizerunek krzyża łacińskiego; liczne zmiany patologiczne: w dolnych partiach trzonów kości ramieniowych i w lewej kości promieniowej, zmiana pozapalna przy końcu barkowym obojczyka, na trzonach kręgów szyjnych (C2 i C3) – osteofity, na kręgu C2 – rozczepiony łuk, lumbalizacja – pierwszy segment kości krzyżowej niezupełnie zrośnięty, zmiany pozapalne na obu kościach udowych (szczególnie na nasadach dalszych), na obu kościach piszczelowych – rozległe zmiany pourazowe i pozapalne, na obu kościach strzałkowych – zmiany pozapalne;
z lewego boku trumny pobrano wycinek do analizy, wykazała ona, że użyto drewna sosnowego, które jak wskazuje datowanie C14 było ścięte pomiędzy 1421 a 1466 r (68,2 %)
- 60 trumna poch. 60 włożona została (powtórnie – po ekshumacji ok. XVII/XVIII w., w czasie powiększania ku W krypty G – do większego sarkofagu drewnianego, określonego jako tumba N; ten, powtórny pochówek zamknął komunikację z otworem wejściowym od wschodu; patologie – w prawej szczęce, od strony językowej, zniszczona na skutek próchnicy korona zęba M1; podwójne otwory w wyrostkach poprzecznych kręgów szyjnych (C5 i C6); Dg – fragm. tkaniny (ubraniowej - ?) w okolicy czaszki, In – żelazny gwóźdź kuty w okolicy czaszki;
ze szczytu przy głowach trumny pobrano wycinek do analizy – wykazała, że wykonano ją z sosnowego drewna. Nieczytelna sekwencja słoików uniemożliwiła datowanie dendrochronologiczne; wynik przyniosła metoda C14 wskazując na 2, wyraźnie oddzielające się przedziały czasowe: 1453-1521 (44,5 %) i 1591-1623 (20,0 %). Daty te należy skonfrontować z wynikami datowania C14 dla tumby N (1521-1592 – 46,4 % lub 1620-1653 – 21,8 %), dendrochronologia ustaliła, że wykorzystano drewno sosnowe o liczbie słoików = 38; przy zmarłej odnaleziono jeszcze elementy stroju: 5 wąskich kawałków filcu jakie mogły zostać wykorzystane do wzmocnienia nakrycia głowy, niemożliwe do identyfikacji i konserwacji fragm. tkaniny tekstylnej okrycia wierzchniego, ponadto bardzo źle zachowane tekstylne obszycie poduszki;
- 61 w jamie grobowej dodatkowe szczątki dwóch osobników: 1 – dorosły (kobieta -?, ok. 150 cm), kości długie kończyn górnych i dolnych wraz z kośćmi dłoni i stóp (co może sugerować, że gdy składano do tego grobu były jeszcze zespolone stawami; nad nasadą dalszą lewej kości ramieniowej – zmiana rozwojowa; 2 – dziecko (zmarłe ok. 18 m-ca życia): kości czaszki, obręczy barkowej, klatki piersiowej kończyn górnych oraz stóp (być może, wraz z osobnikiem dorosłym pochodziły z jednego grobu, na który natrafiono podczas powtórnego pogrzebu poch. 61), osobnik za życia utracił większość zębów, w zębodole C (kieł) szczęki lewej - obecna przetoka po przebyłym stanie zapalnym;
- 62 poch. 62 został ponownie pogrzebany w związku z powiększeniem krypty G, w trakcie zasypywania jamy dołożono lub przecięto przez kolejne groby związane z tą samą akcją (poch. nr 63, 64, 65, 66), z tym wydarzeniem należy łączyć także sąsiadujące – 119 i 122; **poch 62**, zmiany patologiczne – degeneracja wyrostka podniebiennego obu szczęk w postaci wyrostków; na trzonach wszystkich kręgów szyjnych i piersiowych – zmiany zwyrodnieniowe w postaci osteofitów (na niektórych nawet sydensmofity), na innych kościach widoczne zmiany zwyrodnieniowe związane z wiekiem zmarłego;
Ks - do jamy dorzucone były kości drugiego osobnika, oznaczonego jako **poch. 62a** – (mężczyzna, ok. 40 l, < 160 cm, wydzielony w toku analizy antropologicznej) – bez czaszki, z pojedynczymi kręgami i żebrami, fragm. kończyn górnych oraz kończyny dolne (zapewne złożenie w jednej jamie spowodowane było jednoczesnym odsłonięciem i ekshumacją);
z trumny pobrano trzy wycinki do analiz – dendrologia wskazała na wykorzystanie drewna sosnowego, natomiast metoda C14 podaje, że drewno mogło zostać ścięte w latach: próbka D4 – 1641-1680 (32,3 %) lub 1764-1801 (26,7%); próbka D7 – 1443-1522 (46,1 %) lub 1590-1625 (18,2 %). bądź – 1466-1522 (36,5 %) lub 1574-1627 (31,7 %);

1	2	3	4	5	6	7	8	9a	9b	9c	9d	9e	9f	9g	9h	10a	10b	10c	11	12	13
62a	1	-	S	V - ?	WNW	poch. dołożony do jamy poch. 62	nie posiadał własnej jamy, trumna – mocno zniszczona	-	/	/	/	/	/	/	/	~ 40 l	M	< 160	-	poł. XV – poł. XVI	
63	1	-	U	-	WNW	dołożony do zasypiska poch. 62	czytelny zarys rozłożonej trumny drewnianej	/	/	/	/	/	-	/	/	1-2 l	D	?	Oz ?	poł. XV – poł. XVI	63
64	1	-	U	V - ?	ESE	częściowo przecina strop zasypiska poch. 62	bardzo wąska, prostokątna jama do której wciśnięto szkielet	/	/	/	/	/	/	/	/	?	dz	?	-	XVII	
65	1	-	U	V	ESE	częściowo przecina strop zasypiska poch. 62 i 122	prostokątna jama z wyraźnie zaokrąglonymi narożnikami	/	/	+	/	/	+	+	+	~ 18 m	dz	?	-	XVII	65
66	1	-	S	III	NW	częściowo narusza strop zasypiska poch. 62 i 119	trumna nieznacznie dłuższa o rozległej jamy grobowej	/	/	+	+	+	/	+	+	> 12 m	dz	?	-	XVII	
67	1	1	D	-	SE	trumna ustawiona na powierzchni krypty H, przy E-ścianie	heblowane deski sosnowe łączone na gwoździe żelazne, epitafium	*	*	*	*	*	*	*	*	60 l	K	?	Oz, Dg	16 marca 1873 r.	67
68	1	1	D	-	NW	trumna ustawiona na powierzchni krypty H, przy E-ścianie	heblowane deski sosnowe łączone na gwoździe żelazne, epitafium	*	*	*	*	*	*	*	*	53 l	K	?	Oz, Dg	08 marca 1873 r.	68
69	1	1	D	-	WNW	trumna ustawiona na powierzchni krypty H, przy E-ścianie	heblowane deski sosnowe łączone na gwoździe żelazne, b. zdobiona	*	*	*	*	*	*	*	*	101 l	K	?	Oz, Dg	15 marca 1870 r.	69

63 przy zmarłym odnaleziono fragmenty tkaniny do tego stopnia źle zachowanej, że nie udało się określić jej gatunku i przeznaczenia

65 patologie: w stropach oczodołów, na skutek anemii – początki *cribra orbitalia*;

67 trumny o nr od 67 do 84 to pochówki ostatnich sióstr brygidek i wizytek rezydujących w Lublinie, zmarły one w XIX wieku i wtórnie (pierwotne miejsce nie możliwe do ustalenia) zostały złożone na powierzchni krypty H; stan zachowania szczątków (spopielenie i krańcowy rozkład a także niekompletność wynikająca z wtórnego przetransportowania) uniemożliwiały analizę antropologiczną, również i same trumny uległy dość poważnej destrukcji – zazwyczaj lepiej były zachowane wieka, we wnętrzach tkwiły pozostałości roślinnych wypełnisk materacy; w rubryce podano datę śmierci zapisaną w epitafium wymalowanym na boku (głównie prawym) wieka trumny, zazwyczaj na górnej desce wieka malowano czarną farbą prosty krzyż, a na szczytach przy głowie i nogach – stylizowane znaki IHS lub MARYJA;

poch. 67 to Klaudia Magdalena Lewandowska, przebywała w zakonie wizytek 46 lat, na górnej desce wieka – krzyż, na szczycie trumny przy głowach – stylizowany znak IHS, na szczycie przy nogach – znak maryjny, trumna posiadała 4 toczone nóżki;

przy zmarłej odnaleziono brązową klamrę do pasa oraz 2 fragm. jedwabnego aksamitu i 1 fragm. tkaniny wełnianej (mogły one stanowić elementy ubioru wierzchniego), pobrane próbki z wypełniska materaca i poduszki wykazały, że wypchane były one strużynami sosnowymi z dodatkiem liści bukszpanu zwyczajnego oraz liści wiązu, innych szczątków – reprezentowanych głównie przez gałązki i łodyżki – nie udało się oznaczyć przynależności gatunkowej

68 poch. 68 to Maria Nepomucena Głuska przebywała w zakonie wizytek 32 lata, na górnej desce wieka – krzyż, na szczycie przy głowach – stylizowany znak IHS, na szczycie przy nogach – znak maryjny; pod zmarłą znajdował się materac i poduszka, z których pobrano zachowane szczątki roślin – udało się wyróżnić liście i gałązki bukszpanu zwyczajnego oraz części innych roślin zielnych, a także wióry drewniane (nie możliwe do oznaczenia); z osobistego wyposażenia przetrwał jedynie prosty, drewniany krzyżyk oraz rękaw habitu i fragmenty tkaniny wełnianej

69 poch. 69 to Dorota Choińska (ostatnia ksieni lubelskiego domu brygidek), trumna stosunkowo bogato zdobiona – deski pokryte od zewnątrz farbą koloru brązowego, na prawym boku wieka – epitafium, na szczycie przy głowach – stylizowany znak IHS, na szczycie przy nogach – znak maryjny, wzdłuż krawędzi desek nabijane rzędy ćwieków mosiężnych, w dnie nóżki z toczonych drewna; po stroju zmarłej pozostały wyłącznie elementy skórzane; do osobistego wyposażenia zaliczyć należy fragm. zniszczonego, prostego krzyżyka drewnianego oraz dwa medaliki brązowe – na awersie pierwszego z nich znajduje się Św. Franciszek, a na rewersie – Maryja, drugi to medalik „Pamiętka z Częstochowy”; materac i poduszka wypchane były wiórami sosnowymi oraz licznymi i dobrze zachowanymi liśćmi bukszpanu zwyczajnego, którym towarzyszyły pojedyncze liście wiązu oraz nieoznaczone zdrewniałe gałązki innych bylin

1	2	3	4	5	6	7	8	9a	9b	9c	9d	9e	9f	9g	9h	10a	10b	10c	11	12	13
70	1	1	D	-	NW	trumna ustawiona na powierzchni krypty H, przy E-ścianie	heblowane deski sosnowe łączone na gwoździe żelazne, epitafium	*	*	*	*	*	*	*	*	86 l	K	?	Oz, Dg	21 marca 1881 r.	70
71	1	1	D	-	WNW	trumna ustawiona na powierzchni krypty H, przy E-ścianie	heblowane deski sosnowe łączone na gwoździe żelazne, epitafium	-	-	-	-	-	-	-	-	?	K ?	?	Oz	XIX w. (?)	71
72	1	1	D	-	WNW	trumna ustawiona na powierzchni krypty H, przy E-ścianie	heblowane deski sosnowe łączone na gwoździe żelazne, epitafium	-	-	-	-	-	-	-	-	37 l	K ?	?	Oz	XIX w. (?)	72
73	1	1	D	-	NNW	trumna ustawiona na powierzchni krypty H, przy W-ścianie	heblowane deski sosnowe łączone na gwoździe żelazne, epitafium	*	*	*	*	*	*	*	*	59 ?	K	?	Oz	03 czerwca 1874 r.	73
74	1	1	D	-	NNW	trumna ustawiona na powierzchni krypty H, przy W-ścianie	heblowane deski sosnowe łączone na gwoździe żelazne, epitafium	*	*	*	*	*	*	*	*	77 l	K	?	Oz, Dg, In	1869 r.	74
75	1	1	D	-	NNW	trumna ustawiona na powierzchni krypty H, przy W-ścianie	heblowane deski sosnowe łączone na gwoździe żelazne, epitafium	*	*	*	*	*	*	*	*	79 l	K	?	Oz, Dg	10 marca 1867 r.	75
76	1	1	D	-	NE	trumna narzucona na inne, stojące przy W-ścianie krypty H	zniszczona, deski rozpadły się, (pierwotnie łączone na gwoździe)	*	*	*	*	*	*	*	*	76,5 l	K	?	Oz, Dg	24 [??] 185[?] r.	76

- 70 poch. 70 to Augustyna Satyńska przebywała w zakonie wizytek 59 lat, na górnej desce wieka – krzyż, na szczycie przy głowach – stylizowany znak IHS, na szczycie przy nogach – znak maryjny; przy zmarłej odnaleziono paski skórzane 3, fragm. tkanin wełnianych (dokładniejsze określenie przeznaczenia nie było możliwe); ponadto wystąpił 1 medalik brązowy - na awersie którego widniała podobizna Św. Franciszka Ksawerego, a na rewersie – Św. Ignacego Loyoli
- 71 kości rozłożone niemal doszczętnie, w części poza pochówkiem, na górnej desce wieka – krzyż, na szczycie przy głowach – znak maryjny, epitafium – zupełnie zatarte; z wyposażenia pochówku zachowała się brązowa klamra do pasa oraz fragm. samego pasa;
- 72 trumna mocno zniszczona, epitafium mocno zatarte, można tylko odczytać nazwisko – Marya Aniela Lewandowska; na szczycie przy głowach – stylizowany znak IHS, pod dnem – toczone nóżki drewniane; tkanina ubraniowa zachowała się w bardzo złym stanie – opisano tylko dolną krawędź habitu oraz 1 fragm. tkaniny wełnianej i elementy wykonane ze skóry; zmarła posiadała brązowy medalik ze Św. Wincentem (awers) i Matką Boską Różańcową (rewers)
- 73 Gabryela Michalina Laczyńska, przebywała w zakonie wizytek 27,5 roku; na górnej desce wieka – krzyż, na prawym boku wieka – dobrze zachowane epitafium; z wyposażenia osobistego przetrwał tylko rzemyk oraz prosty, drewniany krzyżyk (w okolicy prawego talerza kości biodrowej); materac i poduszka wypełnione były gałązkami drzewa liściastego oraz roślinami zielnymi, pośród których zachowały się wyłącznie łożyska (uniemożliwiło to określenie gatunków)
- 74 epitafium w znacznym stopniu zatarte można tylko odczytać imię – Ianina (najprawdopodobniej siostra wizytka, w zgromadzeniu – 45 lat), we wnętrzu trumny – skórzane elementy stroju i dwa, proste krzyżyki drewniane (jeden w okolicy lewego stawu barkowego, drugi – przy prawym podudziu), na górnej desce wieka – znak krzyża, na szczycie przy głowach – stylizowany IHS; pod zmarłą znajdował się materac i poduszka wypchane strużynami sosnowymi z dodatkiem liści i łożyszek bukszpanu zwyczajnego oraz – gałązkami mchu! za przypadkowe znalezisko uznać należy szeląg litewski Jana Kazimierza z 1666 r.
- 75 Antonina Fabijańska, siostra wizytka, w zakonie 45 lat, na górnej desce wieka – kontur krzyża, stosunkowo dobrze zachowane epitafium na prawym boku wieka, do dna trumny przymocowane były drewniane, toczone nóżki; jako jedyny element wyposażenia przetrwał drewniany, prosty krzyżyk; wypełnisko materaca i poduszki stanowiły wióry sosnowe do których dodano gałązki i liście bukszpanu zwyczajnego oraz dwóch gatunków mchów brunatnych
- 76 Maryja Eufemia Urbańska, siostra wizytka, w zakonie 44 lata, bardzo słabo zachowana malatura trumny – znak krzyża na górnej desce wieka oraz epitafium na prawym boku wieka, na szczycie dna przy głowach – znak 'IHS'; przy zmarłej znaleziono zniszczony fragm. prostego, drewnianego krzyżyka oraz bardzo źle zachowane (uniemożliwiające identyfikację i konserwację) elementy tekstylne, które mogły pochodzić ze stroju; wypełnisko materaca i poduszki także było mocno nadwątlone – pośród szczątków roślinnych dały się oznaczyć jedynie wióry sosnowe i fragmenty łożyszek mchów oraz łożyska i pędy innych roślin zielnych

1	2	3	4	5	6	7	8	9a	9b	9c	9d	9e	9f	9g	9h	10a	10b	10c	11	12	13
77	1	1	D	-	NW	trumna ustawiona na powierzchni krypty H, przy W-ścianie	heblowane deski sosnowe zbijane żelaznymi gwoździami, epitafium	*	*	*	*	*	*	*	*	85 l	K	?	Oz, Dg	16 października 1866 r.	77
78	1	1	D	-	NW	trumna ustawiona na powierzchni krypty H, przy W-ścianie	heblowane deski sosnowe zbijane żelaznymi gwoździami, epitafium	*	*	*	*	*	*	*	*	23 l	K	?	Oz, Dg	6 lipca 1865 r.	78
79	1	1	D	-	NW	trumna ustawiona na powierzchni krypty H, przy W-ścianie	heblowane deski sosnowe zbijane żelaznymi gwoździami, epitafium	*	*	*	*	*	*	*	*	81 l	K	?	Oz, Dg	20 kwietnia 1865 r.	79
80	1	1	D	-	NW	trumna ustawiona na powierzchni krypty H, przy W-ścianie	heblowane deski sosnowe zbijane żelaznymi gwoździami, epitafium	*	*	*	*	*	*	*	*	22 l	K	?	Oz, Dg	24 stycznia 1863 r.	80
81	1	1	D	-	NW	trumna ustawiona na powierzchni krypty H, przy W-ścianie	heblowane deski sosnowe zbijane żelaznymi gwoździami, epitafium	*	*	*	*	*	*	*	*	71 l	K	?	Oz, Dg	7 stycznia [18 ... ?] r.	81
82	1	1	D	-	NW	trumna ustawiona na powierzchni krypty H, przy W-ścianie	heblowane deski sosnowe zbijane żelaznymi gwoździami, epitafium	*	*	*	*	*	*	*	*	?	K (?)	?	Oz	XIX (?)	82
83	1	1	D	-	W	trumna ustawiona na powierzchni krypty H, przy W-ścianie	heblowane deski sosnowe zbijane żelaznymi gwoździami, epitafium	/	*	*	*	*	*	/	/	62 l	K	?	Oz	10 września 1876 r.	83

- 77 Franciszka Rafaela Witkowska, siostra wizytka, w zakonie 64,5 roku; na górnej desce wieka wizerunek krzyża, na prawym boku wieka – epitafium, na szczycie dna przy głowach – stylizowany znak / symbol 'IHS', na szczycie dna przy nogach – stylizowany znak / symbol 'IMS', nad obydwooma – rysunek krzyża; wewnątrz trumny (podobnie jak pozostałych poch.) – rozłożone do postaci prochu, podczas eksploracji udało się pozyskać i przekazać do specjalistycznych analiz: wypełnisko materaca na które składały się liście bukszpanu zwyczajnego w znacznej ilości, liście wiązu oraz dominujące wióry sosnowe; fragmenty tkaniny ubraniowej, części paska oraz podeszwa buta, a także elementy co najmniej dwóch, prostych krzyżyków drewnianych
- 78 Maria Władysława Dąbrowska, siostra wizytka, w zakonie 3 lata, na górnej desce wieka wizerunek krzyża z promieniami rozchodzącymi się od jego środka, na prawym boku wieka – epitafium; wewnątrz trumny było skrajnie zniszczone, mimo to udało się pozyskać żelazną klamrę do pasa, mocno zniszczony fragment prostego, drewnianego krzyżyka i 6 fragm. jedwabnego, wzorzystego aksamitu, całość dopełniał medalik typu „Cudowny Medalik”; w wypełnisku materaca znajdowały liście bukszpanu zwyczajnego oraz wióry drewniane (nie możliwe do przyporządkowania gatunkowego), analiza botaniczna wykazała także obecność łądyg – najprawdopodobniej – roślin zielnych, których gatunku nie udało się ustalić
- 79 Helena Kamińska, siostra wizytka, w zakonie 60 lat, na górnej desce wieka wizerunek krzyża, na prawym boku wieka – epitafium, na szczycie wieka przy nogach – znak 'IMR'; z wyposażenia przetrwały tylko fragmenty drewnianych, prostych krzyżyków; materac i poduszkę wypełniało stosunkowo wiele roślin – liście wiązu, liście i zdrewniałe gałązki bukszpanu zwyczajnego, ponadto okruchy drewna nieoznaczonych gatunków, łądyżki / pędy roślin zielnych o nieustalonej przynależności, a także gałązki mchu
- 80 Marya Józefa Krzyżanowska, siostra wizytka, w zakonie 1 m-c, na górnej desce wieka wizerunek krzyża, na prawym boku wieka – epitafium, na szczycie wieka przy nogach – znak 'IMR', na szczycie wieka przy głowach – zniszczony symbol (prawdopodobnie) 'IHS' przebitý trzema gwoździami; podczas eksploracji pozyskano wyłącznie, bardzo zniszczone elementy wypełniska materaca, wśród których wyróżniono fragmenty liści i łądyżek bukszpanu zwyczajnego, liście wiązu oraz nieoznaczone okruchy drewna
- 81 Marya Michalina Stein, siostra wizytka, w zakonie 44 lata, na górnej desce wieka wizerunek krzyża, na prawym boku wieka – epitafium (mocno zniszczone), na szczycie wieka przy głowach – znak 'IHS'; przy zmarłej odnaleziony został tylko zniszczony drewniany, prosty krzyżyk, zaś w wypełnisku materaca dominowały strużyny sosnowe oraz nieliczne liście wiązu oraz – prawdopodobnie zdrewniałe gałązki bukszpanu zwyczajnego
- 82 trumna z heblowanych desek sosnowych, łączonych gwoździami żelaznymi, słabo zachował się jedynie wizerunek krzyża na górnej desce wieka; jedynym elementem wyposażenia był brązowy medalik, gdzie na awersie widniała Maryja, a na rewersie – postać klęcząca
- 83 Gabryela Lucya Krukowicz, siostra wizytka, w zakonie 39 lat, na górnej desce wieka malowany wizerunek krzyża, na prawym boku wieka – epitafium, na szczycie dna przy głowach – znak 'IHS', na szczycie dna przy nogach – stylizowany znak 'MARYA', wszystkie deski wieka uformowane w przekroju na kształt dzwonu; z wyposażenia zmarłej zachowały się wyłącznie elementy paska

1	2	3	4	5	6	7	8	9a	9b	9c	9d	9e	9f	9g	9h	10a	10b	10c	11	12	13
84	1	1	D	-	W	trumna ustawiona na powierzchni krypty H, przy W-ścianie	heblowane deski sosnowe zbijane żelaznymi gwoździami, epitafium	*	*	/	/	/	/	*	*	63 l	K	?	Oz, Dg	3 stycznia 1882 r.	84
85	1	2	S	V	WNW	na N - poch. 143, na S – poch. 145, pod – poch. 144	resztki lewego boku drewnianej trumny, bez własnej jamy	/	*	/	/	*	*	/	/	?	?	?	-	XVII (?)	85
86	1	2	U	V	WNW	pod poch. 84, na N od niego – poch. 145	zapewne w trumnie drewnianej, ale zachowała się ona śladowo	/	/	/	/	/	/	/	/	60-70 l	M ?	> 156	Oz, Ks	XVII (?)	86
87	1	2	S	-	ESE	na S – poch. 88 i 146; pod – 147, ponad – 72	resztki drewnianej trumny – nie sposób ocenić konstrukcji	-	-	-	/	*	*	*	*	?	?	?	-	XVII (?)	
88	1	2	S	-	ESE	na S – poch. 146; na N – 87; pod – 147, ponad – 72	deski drewnianej trumny w krańcowym stadium rozkładu	-	-	-	-	-	/	*	*	?	?	?	-	XVII (?)	
89	1	3	S	VIII	WNW	obok, stykała się jama poch. 90 (szkielet przysypany wapnem)	drewniana trumna w znacznie obszerniejszej, prostokątnej jamie	+	+	/	/	/	+	+	+	55-60 l	K ?	~ 156,5	Oz	XVI	89
90	1	3	S	-	WNW	styka się (równoczesowa - ?) z jamą poch. 89	krańcowo rozłożone deski trumny w znacznie obszerniejszej jamie	*	*	*	*	*	*	*	*	?	?	?	-	XIV-XV / XVI	

- 84 Marya Bronisława Gołaszewska, siostra wizytka (najpóźniej pochowana), w zakonie 31 lat, na górnej desce wieka malowany wizerunek krzyża, na prawym boku wieka – epitafium, na szczycie dna przy głowach – odmiennie stylizowany znak 'IHS', na szczycie dna (chyba niedokończony) symbol 'IMR' z górującą nad nim literą A; wyposażenie zmarłej, jak i wewnątrz trumny uległo poważnemu uszkodzeniu, zachowane: jeden cały i jeden we fragmentach proste, drewniane krzyżyki oraz elementy skórzane ubioru i 9 fragm. tkanin wełnianych; w próbkach pobranych z wypełniska materaca wystąpiły – wióry sosnowe, liście wiązu i fragmenty łodyg / pędów roślin zielnych (przynależności gatunkowej z uwagi na stopień destrukcji nie można było ustalić)
- 85 pochówki nr 85-86-87-88, 98 oraz 143-145-146 zostały zdeponowane przy południowej ścianie krypty podczas akcji porządkowania pomieszczenia około 1715 r. Stratygraficznym odbiciem tego wydarzenia było przesunięcie całych i części trumien ze szczątkami ludzkimi, a następnie ich przykrycie warstwą niwelacją. Fragmenty tych pochówków należy wiązać z wcześniejszym użytkowaniem krypty H w ciągu XVII w.
- 86 kości poch. 86 (na trzonach kręgów piersiowych Th8-Th10 obecne zmiany zwyrodnieniowe w postaci osteofitów, na trzonie Th12 – guzki Schmorla) były mocno zniszczone i przemieszczone co utrudniało analizę antropologiczną, w trakcie której wyróżniono jeszcze szczątki co najmniej 3, innych osobników dorosłych: 1 – fragm. obręczy barkowej wraz z prawym ramieniem; 2 – prawe ramię i przedramię oraz fragm. lewego przedramienia; 3 – obręcz biodrowa z częściami kończyn dolnych; a także fragm. czaszki, klatki piersiowej i prawego przedramienia dziecka (*Infans I*); przy pochówku znaleziono tylko fragmenty prostych, drewnianych krzyżyków
- 89 poch. 89-90-91-93-94-96 oraz 147-148-149-150-151 spoczywały pod warstwą lessu z domieszką ziemi próchnicznej odłożonej po budowie krypty H w latach ok. 1612-1622, ale jeszcze przed jej użytkowaniem. Wiazać je należy ze średniowiecznym cmentarzem funkcjonującym wewnątrz kościoła, na taki horyzont chronologiczny wskazują daty C14 uzyskane z części tych grobów. Większość z nich pochowana została przy zachodniej ścianie krypty w jamach grobowych stykających się i nakładających na siebie. Pod nimi występował już less geologiczny. Stan zachowania kości był różny i wynikał z głębokości złożenia szkieletu oraz późniejszego użytkowania krypty i wiążącego się z tym naruszania starszych mogił.
- poch. 89 – na łusce lewej kości skroniowej obecne zielonkawe przebarwienie – zapewne ślad po ozdobie lub metalowej części stroju (rozłożyła się zupełnie); liczne schorzenia: zrośnięcie trzonami i wyrostkami kręgów szyjnych (C3 i C4), zrośnięcie trzonami i wyrostkami stawowymi kręgów piersiowych (Th5 i Th6), na trzonach kręgów wszystkich odcinków – zmiany zwyrodnieniowe w postaci osteofitów – najprawdopodobniej na skutek nadmiernego obciążenia pracą fizyczną, poza tym na wielu kościach zmiany patologiczne, w większości, o charakterze pozapalnym.
- z boku trumny poch. 89 pobrano wycinek do analizy, dendrologia wskazuje na zastosowanie drewna sosnowego o nieustalonej liczbie słoików, zaś C14 podaje dwa przedziały czasowe: 1522-1575 (42,1%) lub 1624-1652 (22,0 %)

1	2	3	4	5	6	7	8	9a	9b	9c	9d	9e	9f	9g	9h	10a	10b	10c	11	12	13
91	1	3	S	II	WNW	obok poch. 92, 95; pod – poch. 149; nad – poch. 79	trumna drewniana w krańcowym rozkładzie w zbiorowej jamie	+	+	+	+	/	+	+	+	~ 70 l	M ?	~ 158	Ks	XV – pocz. XVI	91
92	1	3	S	V	WNW	ponad – poch. 77-78; na S – poch. 91, 149; na N – poch. 150, 151	obszerna, drewniana trumna we wspólnej jamie przy ścianie W	+	+	+	+	+	+	+	+	35-40 l	K ?	~ 151	Oz	XV – poł. XVI	92
93	1	3	S	II	WNW	na S – poch. 151; ponad – poch. 73-74-75; pod – less geologiczny	drewniana, prostokątna trumna w znacznie dłuższej jamie	/	/	/	/	/	+	+	+	35-40 l	K ?	~ 151	-	XV – pocz. XVI	93
94	1	3	S	II	WNW	na N – poch. 95; ponad – poch. 82; pod – less geologiczny	prostokątna, drewniana trumna w znacznie obszerniejszej jamie	+	+	+	+	+	+	+	+	40-45 l	M	~ 158	Oz	XIV – XV/XVI	94
95	1	3	S	II	WNW	na S – poch. 94; na N – poch. 91; ponad poch. 80-81	trumna w znacznie obszerniejszej jamie, łączącej się z sąsiadującymi	/	/	/	/	/	+	+	+	70-80 l	M ?	> 159	Ks	XIV	95
96	1	1	Z	III	E	nakryty przez poch. 43, złożony w stropie zasypiska jamy poch. 45	brak jamy grobowej i trumny (poch. złożony „przy okazji”)	/	+	/	/	/	/	/	/	18-24 m	D	?	-	nowożytność	
97	1	-	Z	II - ?	WNW	nakryty przez zasypisko krypty B, w obrębie warstwy niwelacyjnej	brak zarysu wkopu / jamy grobowej i trumny	+	/	/	/	/	/	/	-	45-50 l	M	> 161	Ks	Nowożytność	97
98	1	2	S	-	WNW	nakryty i zniszczony przez niwelację krypty H z XVIII w.	lewy bok trumny, bez widocznych zarysów jamy grobowej	/	-	/	-	*	/	/	/	dr	?	?	-	XIV – XV/XVI	98

- 91 zmarły, za życia utracił wszystkie zęby, na prawym wyrostku poprzecznym kręgu szyjnego (C3) – podwójny otwór; dodatkowo kości prawego ramienia innego, dorosłego osobnika; z trumny pobrano wycinki do analizy – dendrologia wskazuje na użycie sosny, zaś C14 podaje dwa przedziały dla ścięcia drzewa: 1401-1522 (52,8 %) lub 1574-1626 (15,4 %)
- 92 na lewej kości ciemieniowej i łusce kości potylicznej po lewej stronie – resztki tkaniny i rozłożonego metalu, które mogą pochodzić z nakrycia głowy zmarłej, również zielonkawe przebarwienia na trzonach kości – szczególnie lewej ramieniowej, prawego przedramienia i lewej piszczelowej – mogą świadczyć o metalowych elementach stroju lub wyposażeniu, oprócz nich pozyskano także 4 fragm. tkaniny wełnianej; schorzenia / patologie: na kręgach piersiowych – osteofity, rozczep kości krzyżowej na poziomie S4-S5; z trumny pobrano wycinek do analizy – dendrologia wskazała na drewno sosnowe (o nieoznaczonej liczbie słoików) użyte do wyrobu trumny, zaś datowanie C14 wskazało na dwa wyraźnie oddzielające się przedziały = 1452-1522 (41,7 %) oraz 1574-1626 (26,5 %);
- 93 z trumny pobrano wycinki do analiz – dendrologia wskazała tylko na wykorzystanie drewna liściastego (to jedyny taki wypadek pośród pochówków zalegających w kryptach), zaś C14 przyniosło wyraźny przedział pomiędzy 1400 a 1512 r. (63,0 %) oraz echo – 1601-1616 (5,2 %)
- 94 w kręgu szyjnym C6 – podwójny otwór w wyrostku poprzecznym; na czaszce, obu kościach łokciowych, lewej kości promieniowej i członie palca ręki – zielone przebarwienia, zapewne ślad po aplikacjach ubrania lub innych przedmiotach osobistych (rozłożonych kompletnie), w toku eksploracji pozyskano także 2 fragm. tkaniny wełnianej, mogącej stanowić części habitu;
- 95 zmarły, za życia, utracił wszystkie zęby; trzony kręgów piersiowych (Th4 i Th5) zrośnięte; na trzonach innych kręgów, głównie odcinka piersiowego – osteofity; przy pochówku znaleziono 3 żelazne gwoździe kute oraz prawy obojczyk i kość śródstopia innego, dorosłego osobnika; z zachowanych boków trumny pobrano próbkę do analiz – dendrologia wskazała tylko ogólnie na użycie drewna iglastego, zaś C14 podaje dwa przedziały dla ścięcia drzewa na tę trumnę: 1299-1370 (47,3 %) oraz 1380-1412 (20,9 %);
- 97 przy zmarłym znajdowały się kości dwóch osobników – fragm. żeber, obręczy biodrowej i prawej nogi (*Infans II*) oraz fragm. ramion innego, dorosłego osobnika
- 98 pochówek ten, podobnie jak poch. nr 85-86-87-88 i 143-145-146, zostały zdeponowane przy południowej ścianie krypty H podczas akcji porządkowania pomieszczenia około 1715 r. akcja ta doprowadziła do znacznego zniszczenia trumny i kości

1	2	3	4	5	6	7	8	9a	9b	9c	9d	9e	9f	9g	9h	10a	10b	10c	11	12	13
99	1	-	D	?	WNW	poch. 99 zajmował kryptę J – wystawiona tylko dla niego ?	drewniana trumna objana tkaniną, na wieku – epitafium	*	*	*	*	*	*	*	*	dr	?	?	Dg, Oz	poł. XVI – koniec XVII	99
100	1	1	?	?	?	jego wkop przecina wszystkie warstwy i poziomy	nie możliwa do określenia – poza zasięgiem wykopu	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	-	poł. XVII – koniec XVIII	100
101	1	3	?	?	?	zarys jamy przecięty przez poch. 8 i 100, dno – w w-wie podglebia	nie możliwa do określenia – poza zasięgiem wykopu	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	-	poł. XV – przed 1624r.	
102	-	5	K	-	-	przecięty przez poch. 8, 11, 104, płd. ścianę krypty K	pusta, prostokątna jama grobowa z zaokrąglonymi narożnikami	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	średniowiecze	
103	1 ?	6	Z	?	?	przecięty przez poch. 6; spoczywał w w-wie lessu	prostokątny zarys W-części jamy czytelny dopiero na poziomie lessu	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	przed poł. XV	103
104	1 ?	6	G	?	?	przecięty przez poch. 10; przecina poch. 102 i w-wę lessu	prostokątna trumna drewniana (tylko W-część w świetle wykopu)	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	średniowiecze	
105	1 ?	3	Z	?	?	przecina jamę poch. 22 oraz w-wę podglebia	jama wkopana w starsze poziomy (większość – poza wykopem)	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	XVII w.	105
106	1 ?	4	Z	-	WNW	niemal całkowicie został zniszczony przez poch. 16	dno prostokątnej jamy spoczęło w lessie geologicznym	-	-	/	-	-	-	/	/	?	?	?	?	lata 90-te XIV	
107	?	1	Z	?	?	pod jamę rozkute W-lico zach. muru kościoła 1 fazy	prostokątna jama wkopana w poziom sepulkralny	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	1 poł. XVII	
108	?	1	Z	?	?	został złożony w stropie zasypiska poch. 26	jama wkopana w poziom sepulkralny (większość poza wyk.)	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	1 poł. XVII	
109	?	3	G	?	?	wkopany w poziom sepulkralny, odsłonięty tylko w profilu	drewniana trumna, zarys jamy nie możliwy do odczytania	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	XVI – 1 poł. XVII	

- 99 być może, tylko dla tego poch. obok ołtarza głównego wystawiona została krypta J (jej rozpoznanie – zgodnie z zaleceniami służb konserwatorskich – zostało wstrzymane). Szczątki okrywała trumna drewniana obita tkaniną w typie sukna wełnianego, zaś do górnej deski wieka przymocowana była cynowa tablica – epitafium (?). Spośród znaków tam wyrytych dały się dostrzec, m.in. cyfry 15xx, które mogą odnosić się do lat życia lub śmierci zmarłego. Jego szczątki odziane były w strój wierzchni, skrojony z podobnego materiału, jak ten użyty do obicia sarkofagu. Widoczne kości były mocno spopielale i skrzystalizowane. W celu precyzyjnego ustalenia wieku ścięcia drzewa z trumny pobrano próbkę – analiza dendrochronologiczna wykazała na wykorzystanie drewna sosnowego o 46 słojach (jednak nie można było określić na tej podstawie daty kalendarzowej); metoda C14 dała dwa, wyróżniające się przedziały: 1524-1559 (26,6 %) oraz 1631-1665 (34,6 %) pierwsza z dat jest zbliżona do ewentualnych cyfr z metalowego epitafium, druga – może być zbieżna z zakładanym czasem powstania krypty J
- 100 zarysy jam poch. 100 i 101 zostały uchwycone jedynie w E-profilu wykopu (pozostałości trumny lub szkieletu znajdowały się poza zasięgiem eksploracji). Ich datowanie ustalono na podstawie relacji z innymi poch. Groby 100 i 101 położone były w rzędzie sąsiadującym od wschodu w stosunku do innych mogił z wykopu 1.
- 103 poch. nr 103 i 104 uchwycone zostały w badanym wykopie tylko w zach. skraju, być może (podobnie jak 100 i 101) należały do następnego ku wsch. rzędu grobów. Datowanie możliwe tylko dzięki relacjom.
- 105 poch. nr 105, 107, 108, 109, 110, 111 większą swą częścią znajdowały się poza światłem wykopu, z tych względów ich nie eksplorowano, brak jest zatem informacji o samym zmarłym, zaś datowanie możliwe stało się wyłącznie dzięki śledzeniu relacji stratygraficznych.

1	2	3	4	5	6	7	8	9a	9b	9c	9d	9e	9f	9g	9h	10a	10b	10c	11	12	13
110	?	4	Z	?	?	przecina jamę poch. 26; w stropie zasypiska złożony poch. 25	jama wkopana z poz. sepulkralnego, większość poza wykopem	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	XVI – 1 poł. XVII	
111	?	4	Z	?	?	przecięty przez fundament ołtarza, złożony w zasypisku poch. 27	jama wkopana w w-wę sepulkralną (większość poza wykopem)	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	XVI – 1 poł. XVII	
112	?	2	Z	-	WNW	poch. 18 zniszczył niemal całkowicie poch. 112	prostokątna (?) jama, której spąg spoczął w poziomie podglebia	-	-	-	/	-	-	-	/	?	?	?	?	1 poł. XVII	
113	1	-	Z	V ?	WNW	poch. przecięty przez wcześniejszy wykop archeologiczny	prostokątna (?) jama wkopana w warstwę sepulkralną	+	+	/	+	/	-	-	-	?	?	?	?	mł. odcinek okresu nowożytnego	
114	1	-	Z	-	WNW	N-część zniesiona przez poch. 113; E – przez wcześniejszy wykop	jama wkopana w poziom sepulkralny (większość poza wykopem)	+	?	-	?	?	?	-	-	?	?	?	?	mł. odcinek okresu nowożytnego	
115	?	-	Z ?	-	WNW	spoczął w rozkuciu W-ściany kościoła II fazy	jama, z której wybrano poch. w trakcie wcześniejszych wykopalisk	-	-	-	-	-	-	-	-	?	?	?	?	mł. odcinek okresu nowożytnego	
116	?	-	Z ?	-	?	przecięty przez poch. 113, 114, 115 oraz wykop starszy archeologiczny	prostokątna jama z której wybrano poch. w toku bad. archeologicznych	-	-	-	-	-	-	-	-	?	?	?	?	mł. odcinek okresu nowożytnego	
117	?	-	Z ?	?	?	złożony w stropie wtórnego zasypiska tumby L	zarys jamy widoczny jedynie w profilu wykopu	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	mł. odcinek okresu nowożytnego	
118	?	-	E	-	-	ponad zasypiskami poch. 62, 63, 64, 65, 66	jama zawierająca szczątki bez układu anatomicznego	/	/	/	/	/	/	/	/	-	-	-	-	XVII	
119	1	-	S	?	NW	w stronie zasypiska złożony poch. 66, jama poch. 119 w lessie	zarys prostokątnej jamy i trumny, w większości, poza wykopem	+	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	Oz	XVII	119
120	1	-	S	?	?	najwyższa pozycja w jamie zawierającej poch. 120, 121, 122	zapewne trapezowata trumna (większość poza wykopem)	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	XVII	
121	1	-	S	?	?	środkowa pozycja w jamie zawierającej poch. 120, 121, 122	słabo-zachowane reszki trumny drewnianej, jama w lessie	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	XVII	
122	1	-	S	?	?	najniższa pozycja w jamie zawierającej poch. 120, 121, 122	słabo-zachowane reszki trumny drewnianej, jama w lessie	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	XVII	
123	1 ?	4	Z	?	?	strop jamy naruszony przez w-wę sepulkralną, dno – w lessie	jama drążona w lessie, większa partia – poza wykopem	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	XIV/XV – XV	123
124	1 ?	4	Z	?	?	strop jamy naruszony przez w-wę sepulkralną, dno – w lessie	jama drążona w lessie, większa partia – poza wykopem	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	XIV/XV – XV	

119 na czaszce obecny zielonkawy nalot – niewykluczone, że jest to ślad po ozdobnym nakryciu głowy; poch. 119, 120, 121, 122 wraz z poch. 62, 63, 64, 65, 66 są starsze od krypty G, złożono je tu przed jej wystawieniem, stanowią więc odbicie procesu ekshumacji – co stwierdzono już w przypadku krypty H, lecz w krypcie G, najprawdopodobniej, mamy do czynienia z poch. w kilku rzędach i poziomach

123 większa partia poch. 123, 124, 125 znajdowała się poza zasięgiem wykopu, ale uchwycone relacje stratygraficzne pozwalają je umieścić w okresie tuż przed lub niedługo po fundacji Władysława Jagiełły

1	2	3	4	5	6	7	8	9a	9b	9c	9d	9e	9f	9g	9h	10a	10b	10c	11	12	13
125	1 ?	4	Z	?	?	jama poważnie zniszczona przez w-wę sepulkralną i poch. 47	spąg jamy czytelny w lessie	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	XIV/XV – XV	
126	?	2	?	?	?	zarys jamy jest niemożliwy do odróżnienia od w-wy sepulkralnej	większa partia poch. poza zasięgiem wykopu	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	XV – 1 poł. XVII	
127	?	2	?	?	?	część jamy przeciął przeciął fundament filaru międzynawowego	jama wydrążona w lessie (większa partia poza zasięgiem wykopu)	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	XV – 1 poł. XVII	
128	?	-	?	?	?	jama wkopana w humus pierwotny, przecięła fundament kościoła 2-fazy	nieregularny zarys jamy, większość poza zasięgiem eksploracji	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	nowożytność	
129	?	-	?	?	?	jama wkopana w humus pierwotny, przecięła fundament kościoła 2-fazy	nieregularny zarys jamy, większość poza zasięgiem eksploracji	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	nowożytność	
130	?	-	?	?	?	nakryty przez w-wę sepulkralną i poch. 51	zarys jamy nie możliwy do definicji, rozkuty pod nią W-mur kościoła	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	nowożytność	
131	1	-	T	-	WNW	na dnie tumby L, nakryty młodszymi niwelacjami i poch. 117	drewniana trumna, w niej szkielet (zasypany wapnem)	*	*	*	*	*	*	*	*	dr	?	?	?	XVI	131
132	1 ?	-	G	-	?	poch. został zniszczony podczas stawiania ołtarza narożnego	resztki drewnianej trumny w wąskiej jamie, zagłębionej w humus	-	-	-	-	-	-	-	-	?	?	?	?	1 poł. XVII	
133	1	2	G	I	WNW	niemal centralnie wkopany w poch. 134 (zniszczył go)	prostokątna trumna w znacznie większej jamie	+	+	/	+	+	+	+	+	?	?	?	-	po 1 poł. XVII w.	133
134	-	2	Z	-	WNW	wkopy pod poch. 133 i 134 zostały wykonane z tego samego poziomu	prostokątna jama z zaokrąglonymi narożnikami, przecięła less	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	po 1 poł. XVII w.	
135	?	2	Z	?	?	przecięty w znacznym stopniu przez poch. 136	jama wkopana w humus i podglebie (większa część poza wykopem)	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	nowożytność	
136	?	2	Z	?	?	zasypiska poch. 135 i 136 przecięte przez XX-wieczny wkop	jama, której dno spoczęło w lessie (większa część poza wykopem)	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	nowożytność	
137	?	2	G	?	WNW ?	nakryty przez utwardzenia powierzchni nawy	jama z trumną (uchwycono tylko ich skraj w profilu)	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	przed XVII	
138	?	2	Z	?	WNW ?	przeciął utwardzenia nawy, w tym datowane na 1 poł. XVII w.	prostokątna (?) jama (uchwycono tylko ich skraj w profilu)	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	po poł. XVII	
139	?	2	G	?	WNW ?	przeciął utwardzenia nawy, w tym datowane na 1 poł. XVII w.	trumna w jamie o nieregularnym zarysie (większość poza wykopem)	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	po poł. XVII	

131 tumba L, jest najstarszym (odsłoniętym) tego typu obiektem w kościele, wzniesiona z niespajanych, ciosanych bloków opoki wapiennej, do niej dostawiono tumbę M. Zasypanie wapnem poch. 131 nastąpiło – prawdopodobnie ok. poł. XVII w., gdy budowano kryptę G.

133 pochówek został odsłonięty w toku nadzoru archeologicznego towarzyszącego budowie zejścia do ekspozycji muzealnej w krypcie G, z tych względów analizy antropologiczne nie zostały wykonane

1	2	3	4	5	6	7	8	9a	9b	9c	9d	9e	9f	9g	9h	10a	10b	10c	11	12	13
140	?	-	Z ?	?	?	jama przecięta zasypisko wkopu remontowanego prezbiterium	bardzo obszerna jama (większość poza wykopem)	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	1 poł. XVII	
141	1	-	E	-	NW	narzucony na strop w-wy sepulkralnej wraz z poch. 30, 31 i in. (przemieszanie szczątków)	nie posiadał jamy grobowej (szczątki różnych osobników rozdzielono w toku an. antropolog.)	-	-	-	-	/	+	+	+	-	-	-	-	nowożytność	141
142	1	2	U ?	-	ESE	przesunięty wraz z innymi poch. w trakcie niwelacji 1 poł. XVIII w.	brak własnej jamy i trumny, mocno zniszczony podczas porządkowania	-	-	-	-	-	-	/	/	?	?	?	-	XVII	142
143	1	2	S	-	WNW	na N - poch. 98 i 142, na S – poch. 85, pod – w-wa niwelacyjna	zachował się fragm. trumny i szkieletu przy kończynach dln.	-	-	-	-	-	-	/	/	?	?	?	-	XVII	
144	1	2	U	-	WNW	najniżej zalegający poch. w sekwencji nr 85, 143, 145	brak własnej jamy i trumny, mocno zniszczony szkielet	/	/	/	/	-	-	-	-	?	?	?	-	XVII	
145	1	2	S	-	WNW	obok poch. 85 i 144 (na N od niego), na S – poch. 86	brak jamy, zniszczone reszki trumny (dno i prawy bok)	/	/	-	-	-	/	/	/	?	/	/	?	XVII	
146	1	2	S	-	ESE	na N – poch. 87 i 88; pod – 147 i warstwa niwelacyjna	resztki drewnianej trumny – nie sposób ocenić konstrukcji	-	-	-	-	-	-	*	*	?	?	?	-	XVII	
147	1	3	U	-	ESE	ponad poch. 87, 88, 146, jama przecięta przez S-ścianę H krypty	prawie prostokątna jama drążona w lessie, zniszczona przez niwelację	/	/	-	-	-	/	/	/	?	?	?	?	XIV – XV/XVI	147
148	1 ?	3	S	-	?	jama wykopana w lessie, wewnątrz poch. poważnie zniszczone	resztki drewnianej trumny w obszernej jamie	*	-	*	*	*	-	*	*	?	?	?	?	XIV – XV/XVI	
149	1 ?	3	U	-	?	naruszone szczątki pomiędzy poch. 91 i 92, we wspólnej jamie	brak trumny i osobnej jamy – poch. złożony w trakcie chowania 91 i 92	/	/	/	/	-	-	-	-	?	?	?	?	XIV – XV/XVI	
150	?	3	?	?	?	czytelny zarys jamy pomiędzy poch. 151 (na N) i 92 (na S)	jama widoczna, ale poch. poza zasięgiem eksploracji	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	XIV – XV/XVI	150
151	?	3	?	?	/	w stropie glazurowane cegły, na N - zalegał poch. 93, na – S nr 150	zarys jamy możliwy do wskazania, ale poch. poza zasięgiem eksploracji	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	XIV – XV/XVI	

141 por. uwagi w przypisie 29; ten zmarły został narzucony brzuchem ku dołowi, w układzie anatomicznym pozostawała część klatki piersiowej wraz z kończynami dolnymi (stopy także zwrócone ku dołowi)

142 dla poch. nr 142, 143, 144, 145, 146 – por. uwagi o stanie zachowania i okolicznościach depozycji z przypisów 85-86, 98

147 poch. nr 147, 148, 149, 150, 151, podobnie jak poch. 89-95 (por. przypis 89) – należą do starszej (średniowiecznej) fazy użytkowania nekropoli, jako cmentarza rzędowego. Pod poziomem stopy fundamentowej krypty H zostały złożone wtórnie – najprawdopodobniej – podczas usuwania ziemi w miejscu zaplanowanej budowy.

150 poch. nr 150, 151, choć ich jamy dały się czytać pomiędzy poch. 92 i 93, to jednak same szkielety znajdowały się poza zasięgiem eksploracji – spoczywały poniżej stopy fundamentowej krypty H, a jej podkopywanie mogło grozić katastrofą budowlaną. Z tych względów obie, wymienione grupy, należy wiązać z jednym wydarzeniem – drążeniu wykopu i następnie budowie krypty.

II. Katalog pochówków z cmentarza przy kościele p.w. Ducha Świętego

nr pochówku	liczba osobników	poziom grzebalny	rodzaj pochówku	typ ułożenia zmarłego	orientacja (głową ku)	relacje z innymi pochówkami / warstwami	sposób budowy grobu	stan zachowania szkieletu							dane antropologiczne			wyposa- żenie / przedmioty w grobie	datowanie pochówku	uwagi w przypisach	
								czaszka	obrzęcz barkowa	lewe ramię	prawe ramię	klatka piersiowa	obrzęcz biodrowa	lewa noga	prawa noga	wiek	płeć				wyso- kość [cm]
1	2	3	4	5	6	7	8	9a	9b	9c	9d	9e	9f	9g	9h	10a	10b	10c	11	12	13

1	2	3	4	5	6	7	8	9a	9b	9c	9d	9e	9f	9g	9h	10a	10b	10c	11	12	13
Cmentarz przy kościele Św. Ducha																					
1	1	1	Z	-	-	poch. niemal doszczętnie zniszczony przez schody	jama - nieczytelna, trumny - brak	/	/	/	/	/	/	/	/	20-25 l	M	?	Ks, Oz, In	XVI / XVII (III faza)	1
2	1	1	Z	I ?	NNW	w jednej jamie z poch. 3; częściowo zniszczony współcześnie	zach. kraniec jamy czytelny, wkopany w w-wę sepulkralną	/	/	-	/	/	/	/	/	dr	?	?	-	XVI / XVII (III faza)	2
3	1	1	Z	-	NNW	poch. 2 w znaczniej mierze zniszczył poch. 3	jama prostokątna z zaokrąglonymi narożnikami	/	/	-	-	-	-	-	-	dr	?	?	-	XVI / XVII (III faza)	
4	1	1	Z	-	WSW	poniżej miednicy poch. zniszczony współcześnie	wąska jama z zaokrąglonymi narożnikami	/	/	/	+	/	+	-	-	30-35 l	M	167	Ks	XVI / XVII (III faza)	4
5	1	1	Z	-	WSW	dolna część jamy poch 5 została zniszczona przez poch. 4	prostokątna jama (północny zarys nieczytelny)	/	/	-	-	/	-	-	-	30-40 l	M	?	Ks, In	XVI / XVII (III faza)	5
6	1	2	Z	V	NW	dolna część jamy została zniszczona przez fundament schodów	prostokątna, mieszcząca 2 poch. (nr 6 i 8)	+	+	+	+	+	+	/	/	?	dr - ?	?	Oz, In	XVI / XVII (III faza)	6

- 1 pochówek niemal całkowicie zniszczony podczas budowy schodów do północnego skrzydła Ratusza (pocz. XX w.); ponad zębodołem drugiego zęba trzonowego w prawej szczęce – przetoka, podwójne otwory w wyrostkach poprzecznych kręgów piersiowych; wysokości przyżyciowej nie można było ustalić gdyż nasady kości nie były zrośnięte z trzonami, ponadto, dodatkowe kości innego osobnika dorosłego i dziecka w wieku 14-15 lat (*Infans II*); przy zmarłym znaleziono – szpilę brązową o niemożliwej do ustalenia precyzyjnej chronologii, mogła stanowić element stroju oraz żelazny gwóźdź kuty, który dostał się zapewne podczas zasypywania jamy
- 2 poch. 2 spoczywał w jednej jamie z poch. 3; należy jednak sądzić, że nr 2 został dołożony do jamy, gdzie znajdował się już nr 3 (przy tym zniszczono większość starszego nieboszczyka); oba osobniki zostały naruszone w trakcie powojennych prac związanych z odbudową Ratusza z tych względów analiza antropologiczna nie była możliwa
- 4 dolne kończyny poch. 4 zostały zniszczone w trakcie współczesnych przekształceń terenu; 7 krąg szyjny (C7) – podwójne otwory w wyrostku poprzecznym, a na trzonie – guzek Schmorla, niezupełnie zrośnięty pierwszy segment kości krzyżowej; w jamie grobowej dodatkowe kości (kręgi szyjne i 1 piersiowy oraz uszkodzona lewa kość łokciowa) innego, dorosłego osobnika; ponadto – 7 fragm. kości zwierzęcych
- 5 inwersja i retcja kła z prawej strony w szczęce, podwójne otwory w wyrostkach poprzecznych 7 kręgu szyjnego (C7); dodatkowo – fragm. ceramiki i kość czoła dziecka (w wieku *Infans I*); pośród kości szkieletu odnaleziono niedystynktywny fragm. ceramiki oraz fragm. mosiężnej blaszki, które dostały się do grobu w trakcie zasypywania jamy; precyzyjne ustalenie chronologii tych przedmiotów jest nie możliwe

1	2	3	4	5	6	7	8	9a	9b	9c	9d	9e	9f	9g	9h	10a	10b	10c	11	12	13
7	1	2	Z	-	SSE	górną część zniszczoną została przez fundament schodów	prostokątna jama zagłębiona w warstwę sepulkralną	-	-	/	/	/	/	/	/	13-14 l	dz	?	Ks, In	XVI / XVII (III faza)	7
8	1	2	Z	IX	NW	w jednej z poch. 6 – szkielety były ze sobą splecione	jama wydrążona w warstwie sepulkralnej	-	/	/	/	/	/	/	/	?	dr - ?	?	-	XVI / XVII (III faza)	8
9	1	2	Z	III - ?	WWN	brak – pochówek w obrębie warstwy sepulkralnej	prostokątna jama, większa od szkieletu	/	/	/	/	/	/	+	+	?	dz - ?	?	-	XVI / XVII (III faza)	
10	1	2	Z	V - ?	WWN	dolna część zniszczona przez współczesne instalacje	bardzo wąska jama, zarys górnej – nieczytelny	/	/	+	+	+	/	-	-	?	?	?	-	XVI / XVII (III faza)	
11	1	2	Z	-	WWN	dolna część przecięta przez poch. 44, górna - przez współczesne założenia	wąska jama z bardzo nieczytelnym zarysem	-	-	/	/	/	/	-	-	?	?	?	-	XVI / XVII (III faza)	
12	1	3	Z	-	WWN	poch. 12 wraz 13, 14, 16 spoczywał w jednej jamie	prostokątna jama znacznych rozmiarów o nieczytelnym zarysie	+	/	/	/	/	/	-	-	?	?	?	?	XVI / XVII (III faza)	12
13	1	3	Z	-	WWN	nad poch. 12, 13, 14, 16 – pochówki nr 6 i 8	jama w części płd. - zniszczona przez fundament schodów	+	/	/	/	/	-	-	-	?	?	?	?	XVI / XVII (III faza)	
14	1	3	Z	-	WWN	pod poch. 12, 13, 14, 16 – starszy poziom sepulkralny	poch. 12, 13, 14, 17 nie posiadały trumien	+	/	/	/	/	/	/	/	?	?	?	Oz ?	XVI / XVII (III faza)	14
15	1	3	Z	VI	ENE	nie stykał się z innymi poch. - jama wkopana w warstwę grzebalną	prostokątna jama dopasowana do wymiarów zmarłego	+	+	+	+	+	+	+	/	< 20 l	K ?	< 147	-	XVI / XVII (III faza)	
16	1	3	Z	-	WWN	patrz – przypis 12	patrz – przypis 12	+	/	/	/	/	/	-	-	?	/	?	-	XVI / XVII (III faza)	
17	1	3	Z	-	WWN	dolna część zniszczona przez fundament XX-wiecznych schodów	nieregularna jama wkopana w poziom sepulkralny	/	+	+	/	+	+	-	-	15-16 l	ju	?	Ks	XVI / XVII (III faza)	17

- 6 pochówki nr 6 oraz od 8 do 16 zostały zabrane przez prokuraturę okręgową, gdyż po zgłoszeniu przez Straż Miejską odkrycia pochówków wstrzymane zostało śledztwo (wyników badań Zakładu Medycyny Sądowej nie przekazano do dziś; podczas preparowania szkieletu odsłonięto dwie, połamane obrączki brązowe (które poprzez kontekst datować trzeba na okres nowożytny), a także żelazny gwóźdź kuty bez łba;
- 7 pośród kości szkieletu odnaleziony został niedystynktywny fragment ceramiki, która mogła dostać się do jamy podczas jej zasypywania; w trakcie eksploracji pochówku natrafiono na fałszywy denar koronny Kazimierza Jagiellończyka (1447-1492), jednak ten zabytek nie może być traktowany jako dar grobowy, lecz przypadkowy przedmiot wrzucony wraz z zasypywaniem grobu
- 8 poch. 8 znajdował się w jednej jamie z poch. 6, prawe ramie pierwszego z nich włożone było pod plecy drugiego, zaś kolana obejmowały lewe udo poch. 6 – taki układ może sugerować bliski związek tych osób; pod nimi, w jamie o podobnym zarysie znajdował się kolejny pokład szkieletów: poch. 12, 13, 14, 16 (o nich szerzej w przypisie 12)
- 12 poch. 12, 13, 14 i 16 spoczywały w jednej jamie, ale nie jest to grób zbiorowy, lecz obiekt do którego wrzucono zdekompletowane szczątki ludzkie – najniżej zalegał szkielet 14 (najbardziej kompletny), obok niego – zachowany od pasa górę nr 13 (nr 13 i 14 były do siebie zwrócone twarzami), na niego narzucono górną część szkieletu z miednicą – nr 12, a nad wszystkimi wymienionymi ukośnie została narzucona górna część szkieletu nr 16; niewykluczone, że podczas drążenia jamy pod poch. 6 i 8 natrafiono na starsze groby, z których szczątki – częściowo – ekshumowane i złożone w spągu tej jamy; pomiędzy przysypaniem tych szczątków a pogrzebaniem nr 6 i 8, SE część jamy, naruszył poch. 17
- 14 przy zmarłym znaleziona została mała klamerka brązowa o niemożliwej do ustalenia chronologii – być może stanowiła element ubioru;
- 17 szkielet poniżej miednicy zniszczony został przez fundament schodów XX-wiecznego budynku; wady rozwojowe: w 3 kręgu szyjnym (C3) – nie w pełni uformowana listewka zamykająca otwór wyrostka poprzecznego, w 5 kręgu szyjnym (C5) – podwójny otwór w wyrostku poprzecznym z lewej strony; w jamie obecny fragm. kości zwierzęcej, która dostała się do grobu w trakcie zasypywania jamy

1	2	3	4	5	6	7	8	9a	9b	9c	9d	9e	9f	9g	9h	10a	10b	10c	11	12	13
18	1	3	Z	-	W	pochowany w jednej jamie z poch. 19; brak innych relacji	obszerna, regularna prostokątna jama zagłębiona w w-wę grzebalną	/	/	/	/	/	-	-	-	10-11 l	in II	?	Ks	XVI / XVII (III faza)	18
19	1	3	Z	-	W	pochowany w jednej jamie z poch. 18; brak innych relacji	obszerna, regularna prostokątna jama zagłębiona w w-wę grzebalną	-	/	/	/	/	/	/	+	19-20 l	M ?	?	-	XVI / XVII (III faza)	19
20	1	2	Z	-	NNW	w jednej jamie nad poch. 26, 28, 29, 45, 46	jama wypełniona 3 poz. poch.; poch. 20 odchylony bardziej ku N	/	/	-	/	/	+	/	/	~ 25 l	K	~ 147	In, Oz ?	XVI (II faza)	20
21	1	4	Z	I	WNW	podczas składania poch. 21 zniszczono górną część poch. 24	prostokątna jama dopasowana do wymiarów zmarłego	/	/	/	/	/	/	/	/	> 20 l	M ?	~ 165	In, Oz ?	XVI / XVII (III faza)	21
22	1	4	Z	V	WNW	poch. 22 narusza jamę 24 i 23, sam – naruszony przez poch. 21	prostokątna jama z zaokrąglonymi narożnikami	/	+	+	+	+	+	+	/	7-9 l	in II	?	Ks	XVI i XVI/XVII (I - III faza)	22
23	1	4	Z	I	WNW	podudzia ucięte przez fundament krużganka klasztoru karmelitów	prostokątna jama dopasowana do rozmiarów osobnika	/	+	+	+	+	/	/	/	60-65 l	M	~ 157	In	XV – XV/XVI (I faza)	23
24	1	4	Z	V	WNW	górną część jamy została zniszczona przez poch. 21	wąska, prostokątna jama dopasowana do wymiarów osobnika	-	/	/	/	/	+	+	+	35-40 l	M	~ 155	Ks	XVI (II faza)	24

- 18 szkielet mocno zniszczony przez współczesne instalacje; kraniostenoz – przedwczesna obliteracja szwu strzałkowego na czaszce, w 3 kręgu szyjnym – podwójne otwory w wyrostkach poprzecznych z obydwu stron; w jamie dodatkowo kości lewego ramienia innego, młodocianego osobnika
- 19 na kościach zmiany o charakterze pozapalnym: w połowie trzonu lewej i prawej kości piszczelowej – *periostitis*; poch. 18 i 19 zostały złożone intencjonalnie w jednej jamie grobowej, w tym samym czasie, wobec czego nie można wykluczyć iż wiązały je więzy rodzinne; poch. 19 został w poważnym stopniu zniszczony przez współczesne wkopy instalatorskie;
- 20 pochówki nr 20, 26, 28, 29, 45, 46 złożone zostały w jamie w trakcie jednorazowego aktu – utworzono 3 poziomy, gdzie poch. 20 zajmował najwyższą pozycję, ten szkielet był znacznie zdekompletowany w porównaniu z pozostałymi, co może stanowić sugestię, iż tego osobnika ekshumowano aby na jego miejscu złożyć pozostałych zmarłych, po czym część szkieletu jeszcze złączona stawami zrzucona została na nich; schorzenia: w 6 kręgu szyjnym (C6) – podwójne otwory w wyrostku poprzecznym, niezupełnie zrośnięty pierwszy segment kości krzyżowej; podczas preparowania szkieletu odnaleziono 2 niediagnostyczne ułamki ceramiki i żelazny gwóźdź kuty, które trafiły do jamy w trakcie jej zasypywania; przy zmarłym obecna była haftka brązowa – być może stanowiła element ubioru, datowanie precyzyjne – jest niemożliwe
- 21 liczne schorzenia: na trzonie prawej kości piszczelowej – rozległe zmiany patologiczne, prawdopodobnie pozapalne; poniżej połowy trzonu prawej kości piszczelowej, na powierzchni przyśrodkowej – owalna narośl o wymiarach 24 x 25 mm (być może jest zmiana to nowotworowa); na trzonie w dolnej partii środkowej i dolnej prawej kości strzałkowej – rozległe zmiany pozapalne; na jednym z członów palców środkowego odcinka z prawej strony – zmiany pozapalne; w jamie obecne fragm. kości zwierzęcej, która mogła dostać się do wnętrza grobu w trakcie zasypywania ziemią wybraną z cmentarza, ponadto – 2 fragm. brzuśców i 1 fragm. przydenny naczyń datowanych na XV i XV-XVI w. (stanowią one wtórne elementy w grobie), podobnie – wydaje się – potraktować należy fragm. mocno skorodowanego denara jagiellońskiego z XV-XVI w. (zabytki wyznaczają *terminus post quem* dla złożenia zmarłego do grobu)
- spągi jam pochówek nr 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 46, 44 nie przecięły poziomu bruku kamiennego, synchronizowanego z budową murowanej fazy świątyni świętoduskiej
- 22 w stropach obu oczodołów *cribria orbitalia* – na skutek anemii; w 4 kręgu piersiowym (C4) – podwójny otwór w wyrostku poprzecznym, w C6 – podwójny otwór w obu wyrostkach poprzecznych; w jamie grobowej dodatkowe człony palców stóp osobnika dorosłego oraz zęb zwierzęcy, które wsypano wraz z ziemią
- 23 na szwie potyliczno-sutkowym, po prawej stronie – obecna niewielka narośl kostna; zmarły za życia utracił niemal wszystkie zęby; 3 i 4 krąg szyjny (C3 i C4) zrośnięte ze sobą; na trzonach kręgów odcinka piersiowego i lędźwiowego obecne niewielkie osteofity; podczas eksploracji jamy natrafiono na 1 fragm. kafla garnkowego, datowanego na pocz. XVI;
- 24 na trzonie siódmego kręgu odcinka szyjnego (C7) obecne osteofity i guzki Schmorla

1	2	3	4	5	6	7	8	9a	9b	9c	9d	9e	9f	9g	9h	10a	10b	10c	11	12	13
25	1	4	Z	-	WNW	równoległy do poch. 24, zniszczony przez jamę poch. 26, 46	wąska, prostokątna jama o zaokrąglonych narożnikach	-	/	/	-	/	/	+	+	16-18 l	M ?	?	Ks, In	XVI (II faza)	25
26	1	4	Z	VII	SSE	w jednej jamie, pod poch. 28, 29, 45, na jednym poziomie z poch. 46	nieregularna, prostokątna jama wkopana w poziom grzebalny	+	+	/	/	+	+	+	+	10-11 l	dz	?	Ks, In	XVI (II faza)	26
27	1	4	Z	IX	NNW	jama zniszczyła stopy pochówku 33, wkopana w poziom grzebalny	nieregularna, trapezowata jama – dłuższa od szkieletu	/	+	+	+	/	+	+	/	13-14 l	dz	?	Ks, In	XVI / XVII (III faza)	27
28	1	3	Z	VIII	NNW	na jednym poziomie z poch. 29 i 45 pod – 26 i 46, w jednej jamie	nieregularna jama, na tym poziomie – dłuższa niż szczątki	/	*	*	*	*	*	*	*	20-25 l	K	?	-	XVI (II faza)	28
29	1	3	Z	-	SSE	na jednym poziomie z poch. 28 i 45 pod – 26 i 46, w jednej jamie	nieregularna jama, na tym poziomie – dłuższa niż szczątki	/	+	/	/	/	/	/	+	5-6 l	dz	?	-	XVI (II faza)	
30	1	4	Z	-	NNW	wkopany w W-część jamy poch. 31, sam – niszczony przez fundament	prostokątna jama, znacznie większa niż szczątki zmarłego	/	/	+	/	+	+	+	/	1-2 l	dz	?	Oz	XVI / XVII (III faza)	30
31	1	4	Z	-	NNW	W-część narusza poch. 29, całość – wkopana w warstwę sepulkralną	jama poszerzona ku SW by pomieścić wysunięte prawe ramię	+	/	-	+	+	/	-	-	12-14 l	dz	?	Ks, In	XVI / XVII (III faza)	31

- 25 po zniszczonej czaszce przetrwały tylko 2 zęby stałe; na powierzchni przedniej prawej kości udowej występowało zielonkawe przebarwienie – być może ślad po metalowej (miedzianej – ?) aplikacji stroju, pozyskano także żelazny gwóźdź – jednak trudno ten zabytek łączyć bezpośrednio z trumną poch. 25; w jamie grobowej znaleziono dodatkowo fragm. prawego ramienia i lewej stopy dziecka w wieku 13-14 l (*Infans II*), podczas eksploracji jamy pozyskany został fałszywy denar koronny Władysława Warneńczyka (1434-1444) – znaleziska należy wiązać ze wcześniejszym użytkowaniem cmentarza – zostały one wmieszane w warstwę sepulkralną i wtórnie deponowane w jamie poch. 25;
- 26 poch. 26 i 46 złożono na jednym poziomie jamy, gdzie wyżej zalegały poch. 28, 29, 45, przy jej kopaniu przecięto zasypisko jamy zasobowej z XV w.; niewykluczone, że osobniki nr 26 i 46 były ze sobą spokrewnione – szczątki ułożono na tzw. „waleta”, z całą pewnością nie był to przypadkowy i pośpieszny pogrzeb o czym świadczy staranne ułożenie kończyn górnych, choć warstwowy układ pochówków w jamie może mieć związek z nagłą przyczyną zgonu wszystkich osobników; poch. 26 – duży ubytek próchniczy w drugim zębie trzonowym żuchwy, po prawej stronie, w jamie znaleziono dodatkowo luźne kości innego dziecka w wieku *Infans I* (4-6 lat) oraz mocno skorodowany żelazny gwóźdź kuty i niediagnostyczne okruchy ceramiki (zabytki dostały się wtórnie do jamy grobowej, w czasie jej zasypywania); poniżej spągu jamy znajdował się bruk kamienny, jaki można wiązać ze wznoszeniem murowanej fazy kościoła bądź szpitala; grób wkopany w strop zasypiska XV-wiecznej jamy zasobowej;
- 27 podwójne otwory w wyrostkach poprzecznych 5 i 7 kręgu szyjnego (C5 i C7), ponadto: kości stopy innego dziecka (*Infans II*) – zapewne należące do poch. 33; w trakcie eksploracji jamy pozyskano fałszywy (?) denar koronny Władysława Warneńczyka z lat 1434-1444 a także niediagnostyczne ułamki ceramiki oraz fragm. kafla garnkowego z pocz. XVI w., zabytki te dostały się do wnętrza jamy w trakcie jej zapelniania ziemią wydobytą z przestrzeni grzebalnej
- 28 centralnie, na kości czołowej, powyżej łuków brwiowych – owalne zagłębienie (22 x 26 mm) – prawdopodobnie powstałe wskutek urazu; wzajemny układ i sposób ułożenia szkieletów sugeruje, że jama była wykopana dla poch. 26 i 46 (znajdujących się w jej spągu, na niższym poziomie, gdzie jama wyraźnie jest dopasowana do ułożenia szkieletów), zaś osobników nr 28, 29 i 45 (strop jamy) dołożono wtórnie – układ ich szczątków jest bardziej chaotyczny – jakby dorzucano ich pośpiesznie (w trakcie zasypywania grobu - ?)
- 30 na prawej kości ciemieniowej (przy brzegu łuskowym) obecne zielonkawe przebarwienie – zapewne ślad po metalowej aplikacji stroju lub innym elemencie wyposażenia (rozłożone całkowicie);
- 31 w stropach obydwu oczodołów (szczególnie widoczna w prawym) *cribria orbitalia* - skutek anemii; poch. 30 został wkopany w W-część jamy poch. 31, który jest stratygraficznie starszy, ale dwa wydarzenia nie mógł oddzielać zbyt długi odcinek czasu, gdyż prawe ramię poch. 31 jest w nienaturalny sposób uniesione – tak aby móc pod nim złożyć zmarłego nr 30 (obydwa posiadają to samo ukierunkowanie); obydwie pochówki zostały przecięte i zniszczone w swych dolnych częściach przez zachodni fundament krużganka klasztoru; w jamie grobowej dodatkowo człon palca dłoni innego, dorosłego osobnika oraz fragm. kości zwierzęcej; w trakcie eksploracji grobu pozyskano znaczną ilość zabytków ruchomych: fragm. naczyń ceramicznych, kafla garnkowych i żelaznych gwoździ kutych, wszystkie datowane są na XVI stulecie, co wyznacza jednocześnie *terminis post quem* dla pochowania tego zmarłego;

1	2	3	4	5	6	7	8	9a	9b	9c	9d	9e	9f	9g	9h	10a	10b	10c	11	12	13
32	1	4	Z	I	S	naruszony przez jamę 31; pod – poch. 47 i 54 oraz bruk kamienny	nieregularna, prostokątna dopasowana do rozmiarów osobnika	+	+	+	/	+	/	+	+	20-25 l	K ?	~ 149	Ks, In	XVI / XVII (III faza)	32
33	1	4	Z	II	N	stopy zostały zniszczone przez poch. 27, pod – bruk kamienny	jama krótsza od zmarłego – by zmieścić głowę przechylono ją	/	+	+	+	+	+	+	+	12-14 l	dz	?	Ks, In	XVI / XVII (III faza)	33
34	1	4	Z	II	N	równoległy do poch. 33, pod – bruk kamienny z okresu budowy kościoła	regularna, prostokątna jama, dopasowana do wymiarów zmarłego	/	+	+	+	+	+	+	+	30-35 l	M	168	Ks	XVI / XVII (III faza)	34
35	1	4	Z	V ?	WSW	podudzia przecięte przez fundament krużganku klasztoru, niżej - poch. 42	wąska jama, trapezowato zwężająca się ku stopom	+	+	+	/	+	+	/	/	30-35 l	M	166	Ks, In	XVI / XVII (III faza)	35
36	1	4	Z	IV	W	w dolną część jamy wkopany poch. 35, ale nie naruszył szkieletu; poch. 36 niszczy dolną część poch. 37	prostokątna jama, szersza od szkieletu, ale na długość – dopasowana (czaszka dotyka boku)	+	+	+	+	+	+	+	+	35-40 l	M ?	164	Ks	XVI (II faza)	36
37	1	4	Z	V	N	jamy poch. 37 i 38 zachodziły na siebie, głowy przylegały do siebie	nieregularna jama, nieznacznie szersza od zmarłego	/	+	+	+	+	+	/	/	35-45 l	M	160	Oz	XV i XV/XVI (I faza)	37

- 32 na trzonach kręgów odcinka piersiowego (od Th7 do Th12) oraz lędźwiowego (L1 i L2) – obecne guzki Schmorla, wcięcie promieniowe i trzon poniżej niego na prawej kości łokciowej zmienione zapewne na skutek stanu zapalnego; w jamie obecne dodatkowe kości lewego śródstopia i część trzonu prawej kości promieniowej innego, dorosłego osobnika, które wtórnie wsypano do jamy wraz ziemią; w tych samych okolicznościach mogły dostać się również liczne fragm. naczyń ceramicznych, kafla garnkowych datowanych na XVI w. z także żelaznych gwoździ kutych;
- 33 czaszka zdeformowana pośmiertnie, w stropach oczodołów obecna *cribra orbitalia* (skutek anemii); na wyrostkach poprzecznych 5 i 6 kręgu szyjnego (C5 i C6) – podwójne otwory; jama grobowa była pośpiesznie drażona gdyż jej dłuższe ściany są pofalowane jest ona też zbyt krótka – by zmieścić zmarłego należało jego głowę wcisnąć i pochylić ku lewemu ramieniu; w jamie fragm. palca dłoni innego, dorosłego osobnika a także fragm. naczyń ceramicznych i kafla garnkowego z XVI wieku oraz fałszywy denar koronny Władysława Warneńczyka z lat 1434-1444 – przedmioty te zostały wtórnie umieszczone w grobie wraz z ziemią wypełniającą jamę;
- 34 czaszka zdeformowana pośmiertnie na skutek intensywnego użytkowania cmentarza; część zębów trzonowych z prawej strony osobnik utracił za życia, w 1 zębie przedtrzonowym żuchwy po prawej stronie – duży ubytek próchniczy; w 6 kręgu szyjnym (C6) – podwójny otwór w prawym wyrostku poprzecznym;
- 35 liczne schorzenia: podwójne otwory w wyrostkach poprzecznych 5 i 6 kręgu szyjnego (C5 i C6), na jednym z członów palców odcinka bliższego obecna wyrośl kostna, w dolnej części trzonu prawej kości piszczelowej – zmiana patologiczna o charakterze po zapalnym (po urazie – ?), w jamie obecnych 6 żeber prawej strony dziecka w wieku *Infans I* oraz bliżej nieokreślony ze względu na stan korozji przedmiot metalowy (datowany na okres nowożytny);
- 36 bardzo liczne schorzenia: część zębów trzonowych zmarły utracił za życia, podwójne otwory w wyrostkach poprzecznych kręgów szyjnych (C4 – z lewej strony; C5 i C6 – z prawej strony), na trzonach 9 i 10 kręgu piersiowego (Th9 i Th 10) – guzki Schmorla, przy granicy ostatniego i przedostatniego segmentu mostka – otwór o średnicy ok. 5 mm (wada rozwojowa), rozczep na poziomie 1 i 5 segmentu (S1 i S5), na prawej kości piszczelowej – widoczny ślad po złamaniu, ok. 10 cm powyżej nasady dalszej; w jamie grobowej dorzucona w trakcie jej zapełniania fragm. kości zwierzęcej
- 37 mimo dorosłego wieku osobnika – wszystkie główne szwy czaszki były wolne, w stropach obu oczodołów obecna *cribra orbitalia* (skutek anemii), duże ubytki próchnicze w koronach 1 i 2 zębu trzonowego po lewej stronie żuchwy oraz w 2 trzonowcu żuchwy po stronie prawej, na 1 i 2 kręgu lędźwiowym (L1 i L2) – obecne syndesmofity, zaś na L3, L4, L45 – osteofity, ostatni segment kości krzyżowej nie był zrośnięty z 1 segmentem kości ogonowej; na lewej kości ciemieniowej obecne zielonkawe przebarwienie – zapewne ślad po aplikacji stroju (?), przy zmarłym znalezione zostały kościane paciorki różańca; kości piszczelowe które przecięły poch. 36 zostały wtórnie wepchane do jamy;

1	2	3	4	5	6	7	8	9a	9b	9c	9d	9e	9f	9g	9h	10a	10b	10c	11	12	13
38	1	4	Z	V	SSW	poch. 37 i 38 mogły zostać złożone w podobnym czasie; pod – poch. 43	trapezowata, nieregularna jama obszerniejsza od szkieletu	/	+	+	+	+	/	+	/	30-35 l	M	171	-	XV i XV/XVI (I faza)	38
39	1	4	Z	V	N	jama poch. 36 zniszczyła stopy poch. 39, poch. 40 narusza jamę	workowata, nieregularna jama z rozszerzeniem na ramiona	*	*	*	*	*	*	*	*	?	?	?	In	XV i XV/XVI (I faza)	39
40	1	4	Z	VI ?	SW	jama zniszczona w dolnej części przez fundament krużganka	szeroka jama – zmarłego „wciśnięto w jej S-część, by nie naruszyć 39	/	/	+	/	/	-	-	-	9-10 l	dz	?	-	XV i XV/XVI (I faza)	40
41	1	4	Z	II	WSW	poniżej bioder poch. zniszczony przez fundament krużganka	prostokątna jama dopasowana do wymiarów zmarłej	+	+	+	/	/	/	-	-	20-25 l	K	158	In, Oz	XV i XV/XVI (I faza)	41
42	1	5	Z	V	N	przecina bruk kamienny, cięty przez poch. 47 i 55	bardzo wąska, prostokątna jama dopasowana do zmarłego	+	+	+	+	+	+	+	+	20-25 l	M	168	In, Ks	XV i XV/XVI (I faza)	42
43	1	5	Z	V	N	przecina bruk kamienny z czasów budowy murowanej fazy kościoła	nieregularna jama z rozszerzeniem na wychylone kończyny górne	/	/	/	/	/	/	+	+	35-40 l	K	152	Oz (?), In, Ks	XV i XV/XVI (I faza)	43

- 38 niewykluczone, że osobnicy 37 i 38 zostali pochowani równolegle (następstwa stratygraficznego w części jam przy głowach, gdzie się one stykają, nie można było wyróżnić) w tym celu głowy osobników zostały wychylone na zewnątrz (nie może to być identyfikowane jednoznacznie z ich pokrewieństwem), jama poch. 38 stykała się dodatkowo w części E z poch. 39, do tego układu został dołożony poch. 40, którego jama zachodzi, ale go nie narusza, na prawe kolano poch. 38; schorzenia: przy nasadzie dalszej lewej kości łokciowej obecne zmiany pozapalne, lumbalizacja – nie zrośnięcie I segmentu kości krzyżowej oraz zrośnięcie V segmentu kości krzyżowej z I segmentem kości ogonowej
- 39 szkielet znajdował się w zaawansowanym stadium rozkładu (spopielenie), które uniemożliwiało wykonanie analizy antropologicznej; z jamy grobowej pozyskano 1 denar koronny Władysława Warneńczyka (1434-1444) oraz metalową blaszkę o nieokreślonej chronologii; w identyczny sposób ułożony był szkielet z poch. 43;
- 40 niewykluczone iż poch. 40 i 38 były w tym samym czasie pogrzebane, gdyż przy chowaniu 40 tak ułożono szkielet aby nie naruszyć prawego kolana 38, które wchodziło w zasięg jamy poch. 40 – w tym celu głowę nr 40 odchyłono i przyciśnięto do barków, a cały szkielet dosunięto do S-skraju jamy, górna część jamy poch. 40 narusza (ale nie niszczy szkieletu) poch. 39, poniżej – poch. 53; w stropach oczodołów poch. 40 – *cribra orbitalia* (skutek anemii); w 4 i 7 kręgu szyjnym (C4 i C7) – podwójne otwory w wyrostkach poprzecznych prawej strony;
- 41 w zuchwie po prawej stronie duży ubytek próchniczy w drugim zębie trzonowym, po pierwszym – pozostał tylko korzeń; na niektórych członach palców i IV kości prawego śródręcza – zielonkawe przebarwienia – ślady po przedmiotach metalowych lub aplikacjach stroju, na prawej kości miedniczej przy wcięciu kulszowym większym, po prawej stronie – zielonkawe przebarwienie po rozłożonym przedmiocie metalowym, za osobiste wyposażenie należy uznać pierścień z brązu – sygnet (?); w jamie podczas preparacji szkieletu odnaleziono: kość zwierzęcą, 4 fragm. ceramiki i żelazne gwoździe kute, które mogły dostać się do jamy wraz ziemią przy jej zasypywaniu; grób wkopany w strop zasypiska dużej jamy związanej z użytkowaniem cmentarza w I fazie;
- 42 bardzo liczne schorzenia: w 1 kręgu szyjnym (C1) – niezupełnie uformowany otwór wyrostka poprzecznego, w C4 – podwójne otwory w obydwu wyrostkach poprzecznych, w C7 – podwójny otwór w lewym wyrostku poprzecznym, na trzonach wszystkich kręgów odcinka piersiowego i lędźwiowego – niewielkie osteofity i guzki Schmorla, sakralizacja – zrośnięcie kości krzyżowej z kręgiem lędźwiowym (w kręgu zasymilowanym z kością krzyżową – niezrośnięty łuk kręgowy), rozczep kości krzyżowej na poziomie 4 i 5 segmentu (S4 i S5); w jamie znaleziono także dodatkowy człon palca ręki i 10 krąg piersiowy innego, dorosłego osobnika oraz ucho dzbana datowanego na XVI stulecie;
- 43 bardzo liczne schorzenia: na trzonie 7 kręgu szyjnego (C7) – zmiana zwyrodnieniowa a także podwójny otwór w lewym wyrostku poprzecznym; na większości trzonów kręgów odcinka piersiowego – osteofity; na trzonach kręgów lędźwiowych – osteofity; na wydrążeniu stawowym prawej łopatki – zmiana patologiczna, prawdopodobnie o charakterze pourazowym i pozapalnym; na nasadzie bliższej prawej kości ramieniowej – zmiana patologiczna powstała najpewniej w skutek urazu i stanu zapalnego; w trakcie eksploracji jamy odnaleziono fragm. ceramiki datowanej na schyłek średniowiecza i początek okresu nowożytnego oraz 1 srebrną monetę wielkości szeląga – silnie skorodowaną i pokruszoną (XV w.), trzy ogniwa łańcucha brązowego i 1 brązową klamerkę, a także zuchwę zwierzęcą;

1	2	3	4	5	6	7	8	9a	9b	9c	9d	9e	9f	9g	9h	10a	10b	10c	11	12	13
44	1	4	Z	V	W	nie styka się z innymi poch., dolna część jamy – cięta przez fundament	prostokątna, długa jama, szerokość – dopasowana do zmarłego	+	+	+	+	/	+	/	/	35-40 l	M	165	In	XVI / XVII (III faza)	44
45	1	3	Z	V ?	NW	na jednym poziomie z poch. 29 i 45 pod – 26 i 46, w jednej jamie	nieregularna jama, na tym poziomie – dłuższa niż szczątki	/	/	/	/	/	+	+	/	10-11 l	dz	?	In	XVI (II faza)	45
46	1	4	Z	IX	NW	w jednej jamie, pod poch. 28, 29, 45, na jednym poziomie z poch. 46	nieregularna prostokątna jama, dopasowana do układu szczątków	/	+	+	+	+	+	+	+	12-14 l	dz	?	Ks	XVI (II faza)	46
47	1	5	Z	-	NNE	narusza jamę poch. 54; górna część jamy zniszczona przez poch. 55	podłużna jama o owalnym zakończeniu, wkopana w bruk	-	-	-	-	-	-	/	/	?	?	?	In	XV i XV/XVI (I faza)	47
48	?	2	Z	?	?	poch. widoczny tylko w profilu – wyeksplorowano lewą nogę	jama zagłębiona w warstwę sepulkralną	?	?	?	?	?	?	+	?	8-10 l	dz	?	-	XVI (II faza)	
49	1	2	Z	-	N	poważnie uszkodzony przez fundament krużganka	jama wkopana w warstwę sepulkralną	+	/	-	/	/	/	-	/	20-25 l	M	165	Ks	XVI / XVII (III faza)	49
50	1	2	Z	?	?	większa część – poza zasięgiem wykopu	jama zagłębiona w warstwę sepulkralną	/	/	/	+	-	-	-	-	25-30 l	K	~ 163	-	?	50
51	1	3	Z	-	NNW	przecięty przez fundament krużgan-ka; pod–poch. 30-31; nad – 49	obszerna, prostokątna jama z zaokrąglonymi narożnikami	/	/	/	-	/	/	/	-	13-15 l	dz	?	In	XVI / XVII (III faza)	51
52	1	3	Z	-	NNW	większa część szkieletu zniszczona przez fundament krużganka	wschodni (prawy) zarys jamy nie możliwy do odczytania	/	/	-	-	-	-	/	/	13-15 l	Dz	?	-	XVI / XVII (III faza)	

- 44 nad 1 i 2 siekaczem prawej szczęki obecna przetoka; w kręgosłupie odcinka piersiowego liczba kręgów zwiększona do 13; sakralizacja – zrośnięcie kości krzyżowej z 5 kręgiem lędźwiowym (L5); na tylnej powierzchni lewej kości udowej, w dolnej partii – zmiana pozapalna – *periostitis*; podczas eksploracji jamy pozyskano fragm. naczynia ceramicznego i pokrywki datowanych na XV-XVI w.
- 45 w stropach obu oczodołów – *cribra orbitalia* (skutek anemii); w lewej szczęce – dublujące się siekacze boczne – I₂ (*hyperdontia*); nie można wykluczyć iż poch. 28 (dorosła kobieta), 29 (dziecko w wieku 5-6 l) oraz poch. 45 (dziecko w wieku 10-11 l) były ze sobą powiązane – więzami rodzinnymi lub okolicznościami i datą zgonu, za czym przemawia złożenie ich na jednym poziomie jamy wykopanej dla innych zmarłych – poch. 26 i 46, aczkolwiek układ szkieletów sugeruje, że pogrzeb przebiegał pośpiesznie, można również dopuścić inne rozwiązanie – poch. 28, 29, 45 zostały odsłonięte podczas drążenia jamy dla poch. 26 i 46, a po ceremonii, wcześniejsze, złożono je powtórnie w miejscu wcześniejszego spoczynku; w toku eksploracji jamy grobowej pozyskano 1 fałszywy denar koronny Kazimierza Jagiellończyka (1447-1492)
- 46 podwójne otwory w wyrostkach poprzecznych kręgów szyjnych, w C6 – po obu stronach, w C7 – po prawej; podczas preparowania szkieletu odnaleziono luźne kości – kręgu, lewego uda, lewego śródręcza – innego dziecka w wieku *Infans I* (mogły dostać się do jamy wraz z jej zasypywaniem); niewykluczone iż osobniki nr 26 i 46 były ze sobą powiązane – więzami rodzinnymi, datą śmierci (?); grób wkopany w strop zasypiska XV-wiecznej jamy zasobowej;
- 47 drążenie jamy pod poch. 55 spowodowało zniszczenie i usunięcie szkieletu 47 (powyżej linii kolan); poch. 47 narusza nieznacznie jamę poch. 54, jednak obydwa zostały złożone w podobnym okresie – za czym przemawia identyczne ukierunkowanie i przyporządkowanie do tej samej fazy użytkowania cmentarza; analiza antropologiczna z uwagi na zasięg zniszczeń – nie była możliwa; w jamie został fragm. brzegu naczynia ceramicznego z XVI w.
- 49 przy szkielecie odnaleziono zniszczoną czaszkę innego, dorosłego mężczyzny w wieku 35-40 l
- 50 analiza antropologiczna objęła tylko tę część szkieletu, jaka znalazła się w zasięgu wykopu – podwójne otwory w wyrostkach poprzecznych kręgów szyjnych – C4 (po prawej stronie), C7 (z lewej strony)
- 51 poch. 51 i 52 zostały złożone do jednej jamy grobowej, za związkiem obydwu osobników może przemawiać sposób ich złożenia do grobu – zmarły 51 leżał wyprostowany na wznak, zaś 52 był złożony na prawym boku, twarzą do pierwszego z nich – dodatkowo – jego lewe przedramię obejmowało klatkę piersiową osobnika 51; obydwa (ich prawe strony) pochówki zostały zniszczone przez fundament krużganka klasztoru karmelitów; w pierwszym kręgu szyjnym (C1) poch. 51 był nie zrośnięty tylny łuk, zaś w prawym wyrostku czwartego kręgu szyjnego (C4) znajdował się podwójny otwór; podczas eksploracji natrafiono na fragm. pokrywki glinianej z XVI w.

1	2	3	4	5	6	7	8	9a	9b	9c	9d	9e	9f	9g	9h	10a	10b	10c	11	12	13
53	1	4	Z	-	N	w znacznej części zniszczony przez fundament, nakryty przez poch. 40	nieregularna, wrzecionowata jama o słabo-czytelnych zarysach	/	/	+	-	/	-	-	-	5-7 l	dz	?	In	XV i XV/XVI (I faza)	53
54	1	5	Z	I	NNE	przecina bruk kamienny, obok poch. 47, nakryty przez poch. 55	zarysy jamy możliwe do odczytania tylko przy styku z poziomem bruku	/	+	+	/	/	+	+	+	3-4 l	dz	?	In	XV i XV/XVI (I faza)	54
55	1	5	Z	V ?	NNE	niszczy większą cz. poch. 47, sam – przecięty przez fundament	zarys jamy zupełnie nieczytelny, częściowo pokrywa się z poch. 47	-	-	/	/	/	+	+	+	40-45 l	M	~ 162	In	XVI (II faza)	55
56	1	5	Z	V	NNE	grób wkopany w zasypisko rozległej jamy, nad – poch. 41 (częściowo)	obszerna jama mieszcząca poch. 56 i 57 (poch. 56 – niżej zalegał)	*	*	*	*	*	*	*	*	?	dr	?	In	XV i XV/XVI (I faza)	56
57	1	5	Z	VIII	N	górna część jamy ucięta przez fundament N-skrzydła klasztoru	brak śladów trumien, jama częściowo przecięła bruk kamienny	+	+	+	+	+	+	+	+	11-13 l	dz	?	In	XV i XV/XVI (I faza)	57
58	1	6	Z	VIII	N	wkopany w zasypisko rozległej jamy, przecięty przez mur N-skrzydła	nieregularna, prostokątna jama, jej strop czytelny na 5 poz. grzebalnym	/	+	+	/	/	+	/	/	45-50 l	M	~ 169	Ks, In	XV i XV/XVI (I faza)	58
59	1	2	Z	V	WNW	jama wkopana w warstwę sepulkralną, pod – poch. 143	nieregularna, prostokątna jama, jej spąg czytelny w niższym poziomie	+	+	+	+	+	+	+	+	20-25 l	K	~ 155	In	XVI (II faza)	59

- 53 w trakcie eksploracji jamy pozyskano 1 fragm. brzuśca naczynia z X-XI w. (element wtórny, który dostał się podczas wybierania i zasypywania grobu);
- 54 w stropach obydwu oczodołów obecna *cribra orbitalia* – skutek anemii; z jamy grobowej wydobyto 1 fragm. brzuśca naczynia ceramicznego datowanego na schyłek średniowiecza i początek okresu nowożytnego;
- 55 górna część szkieletu (powyżej) miednicy została usunięta w trakcie wnoszenia fundamentu krużganka; w dolnej liczne schorzenia: na obydwu głowach kości udowych widoczne zmiany pozapalne, na obu kościach miedniczych – przede wszystkim wokół panewki, na guzach kulszowych i przy spojeniu łonowym – zmiany patologiczne w postaci przerostów kostnych, 2 ostanie kręgi odcinka piersiowego (Th 11 i Th 12) zrośnięte wraz ze wszystkimi lędźwiowymi (od L1 do L5) z kością krzyżową w blok – tzw. „postać kija bambusowego”, na to nałożyło się obustronne zrośnięcie kości krzyżowej powierzchniami uchowatymi z kośćmi miedniczymi – co może być interpretowane jako przypadek choroby Bechterewa (ZZSK – Zesztywniające Zapalenie Stawów Kręgosłupa); w toku eksploracji jamy pozyskano liczne fragm. wylewów, brzuśców i pokrywek naczyń glinianego z XV i XVI w. - elementy nie związane z pochówkiem bezpośrednio, lecz dorzucone podczas zasypywania jamy;
- 56 poch. 56 został złożony w jednej jamie z poch. 57 – był to zabieg intencjonalny, gdyż poch. 57 leżał na lewym boku, wtulony w osobnika 56 z głową na jego prawym barku, zaś głowa poch. 56 była przytknięta do głowy poch. 57; analizy antropologicznej nie udało się wykonać z uwagi na stopień rozkładu szkieletu; z jamy grobowej pochówków nr 56 i 57 pozyskano znaczną ilość ułamków różnych naczyń ceramicznych oraz kafli garnkowych datowanych na XV i XVI wiek – elementy wtórne dla pochówku, a związane z użytkowaniem terenu przed wykopaniem tej jamy; odnalezione zostały także żelazne gwoździe kute, ale brakuje podstaw aby łączyć je z obecnością trumien przy którymkolwiek szkielecie; **poch. 56, 57, 58** wkopane w strop zasypiska dużej, nieckowatej jamy związanej z użytkowaniem cmentarza w I fazie;
- 57 w stropach obydwu oczodołów – *cribra orbitalia* (skutek anemii); w szczęcie po lewej stronie – dublujące się 1-wsze siekacze przyśrodkowe; w szóstym kręgu szyjnym (C6) – podwójny otwór w wyrostku poprzecznym;
- 58 na 4 i 5 kręgu lędźwiowym (L4 i L5) – osteofity, kość krzyżowa zrośnięta z I segmentem kości guzicznej; podczas preparowania szkieletu odnaleziono uszkodzone kości lewej nogi innego, dorosłego osobnika, które mogły dostać się jamy podczas jej zasypywania; górna część jamy – przy głowie została przecięta przez fundament północnego skrzydła klasztoru karmelitów, natomiast kości podudzia musiały zostać usunięte w toku użytkowania cmentarza; w jamie grobowej znajdowały się ułamki naczyń ceramicznych datowanych na XVI stulcie oraz trudne do identyfikacji – grudki polepy i szlaki, a także żelazne gwoździe kute;
- 59 po 1 zębie trzonowym szczęki z prawej strony pozostał tylko korzeń, a po przeciwniejszej stronie szczęki – ubytek próchniczy, podwójne otwory w wyrostkach prawych poprzecznych 5 i 6 kręgów szyjnych (C5 i C6), lumbalizacja – niezrośnięty 1 segment kości krzyżowej (S1); w trakcie eksploracji jamy pozyskano fragm. naczynia ceramicznego i kafla garnkowego z XVI w. oraz żelazne gwoździe kute a także silnie skorodowany denar Władysława Jagiełły z ostatnich lat emisji oraz inny pokruszony, skorodowany denar jagielloński (1386-1501)

1	2	3	4	5	6	7	8	9a	9b	9c	9d	9e	9f	9g	9h	10a	10b	10c	11	12	13
60	1	2	Z	I	W	naruszył poch. 141; pod – poch. 90 i 99 oraz jama z późnego średniow.	trapezowata jama, nieco większa od szkieletu, jej spąg widoczny niżej	+	+	+	+	+	+	+	+	55-60 l	M	~ 166	In	XVI (II faza)	60
61	1	2	Z	II ?	W	przecięty przez poch. 62 i 72, pod – poch. 81	wrzecionowata jama zagłębiona w poziom grzebalny	+	+	+	+	+	/	-	/	20-30 l	K	152	-	XVI i XVI/XVII (II-III faza)	61
62	1	2	Z	I	NNW	głowa poch. 62 spoczywała na prawym udzie poch. 61	prostokątna jama, zbyt krótka – koniecznym było podkurczenie nóg	/	+	+	+	+	+	+	+	40-45 l	K	< 149	-	XVI / XVII (III faza)	62
63	1	2	Z	X	WSW	pod – poch. 82, 83, 84, 85	owalna, krótka i szeroka jama – koniecznym było silne podkurczenie	/	+	+	+	/	+	+	+	30-40 l	M	154	Ks	XVI i XVI/XVII (II-III faza)	63
64	3	2	Z	I	W	złożony na stopach poch. 66 (ale ich nie zniszczył), ; dolna część szkieletu zniszczona przez	nieregularna i trapezowata – bardzo obszerna jama z zaokrąglonymi narożnikami; podobnie, jak w innych przypadkach, przekrój poprzeczny nie możliwy jest do odtworzenia	/	/	/	+	/	+	/	/	20-25 l	M	160	-	XVI / XVII (III faza)	
				-	-	współczesny wkop instalatorski, za główny poch. uważa się dorosłego		-	+	/	/	/	+	/	/	13-15 l	dz	?	-		
				-	-	mężczyznę w zachowanym układzie anatomicznym;		-	-	-	/	/	/	-	-	< 20 l	dr	?	-		
65	1	2	Z	I	WSW	złożony, poprzecznie na udach poch. 66	jama bardzo nieregularna, krzyżująca się z poch. 66-67	/	+	+	/	+	/	/	/	9-11 l	dz	?	Ks	XVI / XVII (III faza)	65

- 60 na czaszce – na kości czołowej, nad oczodołem po lewej stronie – ślad po przebyłym urazie, na przedniej krawędzi otworu potylicznego wielkiego – wyrośnięte kostne (*precondylar tubercles*), zmarły za życia utracił część zębów przedtrzonowych i trzonowych, na prawych wyrostkach poprzecznych 4, 5 i 6 kręgu szyjnego (C4, C5, C6) – podwójne otwory, na 10, 11 i 12 kręgu piersiowym (Th10, Th11, Th12) – osteofity, na wszystkich kręgach lędźwiowych – osteofity, na kości grochowatej lewego nadgarstka – zmiana pourazowa, na V kości śródręcza lewego – zmiany pourazowe i pozapalne, kość krzyżowa zrosnięta z górnym segmentem kości ogonowej, na prawej kości piszczelowej – pogrubiony trzon na skutek urazu, na jednym z palców odcinka bliższego lewej stopy – zmiana pourazowa przy nasadzie bliższej; w jamie grobowej odnaleziono dodatkowe kości lewego podudzia i stopy należące do innego osobnika w wieku *Infans II* lub *Iuvenis* oraz lewą kość strzałkową i prawą skokową innego, dorosłego osobnika; w toku eksploracji jamy pozyskano fałszywy denar koronny Władysława Warneńczyka (1434-1444);
- 61 na łusce czołowej, po prawej stronie powierzchni zewnętrznej – zresztowanie blaszki istoty zbitej o wymiarach 34 x 41 mm (zmiana nowotworowa – ?), w 7 kręgu szyjnym (C7), po prawej stronie – podwójny otwór w prawym wyrostku poprzecznym,
- 62 zmarła, za życia, utraciła wszystkie siekacze szczęki oraz część zębów żuchwy, na kręgach od 5 do 10 (Th5, Th6, Th7, Th8, Th9, Th10) odcinka piersiowego wystąpiły guzki Schmorla, sakralizacja – 5 krąg lędźwiowy (L5) zrosnięty z kością krzyżową, w dolnej partii trzonu lewej kości piszczelowej – narośl o wymiarach 46 x 35 mm (prawdopodobnie zmiana o charakterze pourazowym i [lub] pozapalnym), na trzonie lewej kości strzałkowej zmiana pozapalne – *periostitis*;
- 63 w 5 (C5) kręgu szyjnym lewy otwór poprzeczny przedzielony był listewką kostną, na trzonach wszystkich kręgów lędźwiowych (L) – osteofity i syndesmofity, trzon lewej kości ramieniowej, przy nasadzie górnej, był silnie zniekształcony najprawdopodobniej w skutek osteomalacji, lewa kość udowa – silnie wygięta w wymiarze przednio-tylnym najprawdopodobniej na skutek rozpoznanej osteomalacji, trzony obu kości udowych – wygięte bocznie, na trzonach obydwu kości strzałkowych i piszczelowych – zbita istota porowata; w jamie grobowej obecny fragm. kości lewego przedramienia oraz prawej piszczeli innego, dorosłego osobnika (przypuszczalnie płci męskiej, o wysokości przyżyciowej ~ 169 cm), na trzonie lewej kości promieniowej – widoczna zmiana pourazowa i pozapalna
- 65 wydaje się, że poch. 65, 66, 67 zostały złożone w podobnym czasie i okolicznościach – ich jamy nie przecinają się ze sobą, lecz krzyżują; na dodatkowe związki mogą wskazywać wiek zmarłych oraz ich płeć – dorosła kobieta (matka – ?) i dwoje dzieci w różnym wieku; osobnicy 66 i 67 zostali pochowani w tym samym czasie, a zmarły nr 65 mógł zostać dołożony w bardzo krótkim odstępie czasu, lecz ten pochówek był niestaranny – nieregularna, na tyle za krótka jama, by koniecznym było podkurczenie nóg zmarłego; w jamie, dodatkowo – kości stopy innego, dorosłego osobnika; poch. 65 schorzenia: w stropach obu oczodołów – *cribra orbitalia* (skutek anemii);

1	2	3	4	5	6	7	8	9a	9b	9c	9d	9e	9f	9g	9h	10a	10b	10c	11	12	13
66	1	2	Z	I	NNW	pod poch. 65 i 67, nad – poch. 78, 79, 80, naruszony przez poch. 72	prawie prostokątna jama, nieco większa od zmarłej	+	+	+	+	+	+	+	+	35-40 l	K	~ 155	In	XVI / XVII (III faza)	66
67	1	2	Z	-	WSW	na miednicy, prostopadłe do osi, poch. 66	brak własnej jamy – wewnątrz grobu 66	/	/	/	/	/	/	/	-	9-12 m	dz	?	-	XVI / XVII (III faza)	
68	1	2	Z	I	NNW	podudzia zniszczone przez współczesny wkop	jama z wyraźnym poszerzeniem na miednicę i tułów	/	+	+	/	/	+	/	/	30-40 l	M	~ 169	Ks, In	XVI / XVII (III faza)	68
69	1	2	Z	-	NNW	dolna część poch. zniszczona przez współczesny wkop pod instalacje	nieregularna jama – pomiędzy owalem a prostokątem	+	/	/	+	+	+	-	-	30-40 l	M	?	-	XVI / XVII (III faza)	69
70	1	2	Z	-	N	zniszczony z góry i dołu przez współczesne wkopy instalatorskie	nieczytelny zarys jamy z powodu zniszczeń	-	-	-	-	/	+	/	/	?	?	?	-	XVI / XVII (III faza)	
71	1	5	Z	-	W	niemal całkowicie zniszczony przez współczesny wkop instalatorski	nieczytelny zarys jamy z powodu zniszczeń	-	-	-	-	-	-	/	/	?	?	?	-	XV - XVI / XVII (I - III fazy)	
72	1	2	Z	I	W	niszczy poch. 61, pod – poch. 80	prostokątna, bardzo regularna jama z zaokrąglonymi narożnikami	/	/	/	/	/	+	+	+	20-25 l	M	< 163	Ks, In	XVI / XVII (III faza)	72
73	?	2	Z	?	?	poza zasięgiem wykopu	nieczytelny zarys jamy widoczny jedynie w profilu	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	-	XV - XVI / XVII (I - III fazy)	
74	?	2	Z	?	?	poza zasięgiem wykopu	nieczytelny zarys jamy widoczny jedynie w profilu	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	-	XV - XVI / XVII (I - III fazy)	

- 66 w stropie lewego oczodołu – *cribra orbitalia* (skutek anemii), w lewym wyrostku poprzecznym szóstego kręgu szyjnego (C6) – podwójny otwór, wyraźna asymetria obojczyków; z zasypiska jamy grobowej pozyskano denar Władysława Jagiełły (1386-1434) z przewierconym otworem;
- 68 wydaje się, że przy drążeniu jamy pod poch. 68 wiedzano, iż w sąsiedztwie złożony jest zmarły nr 65, dlatego przebieg jamy 68 był dostosowany do wcześniejszego grobu – węższa w okolicy kończyn dolnych, gdzie stykała się z sąsiednim, poszerzona – na miednicę, tułów i głowę; niesymetryczne wyrostki sutkowate na czaszce – prawy znacznie większy od lewego, asymetria także w okolicy *gonion* żuchwy – prawa strona silnie urzeźbiona niż lewa (krętaż szyi – ?); podczas preparowania szkieletu odnaleziono 3, niecharakterystyczne fragm. ceramiki;
- 69 na łusce kości czołowej, nad prawym oczodołem, w okolicy guza czołowego – ślady pourazowe; w wyrostkach poprzecznych 6 kręgu szyjnego (C6) – podwójne otwory; na całym odcinku kręgosłupa w odcinku piersiowym – guzki Schmorla; na trzonie lewego obojczyka – ślad po złamaniu; na rękojeści i trzonie mostka – zmiany pozapalne (*periostitis*); w dolnej partii trzonu mostka – otwór; na niektórych żebrach prawej i lewej strony widoczne ślady zrostów po złamaniach; na trzonie i nasadzie dalszej prawej kości ramieniowej zmiany pozapalne (*periostitis*); przy nasadzie bliższej prawej kości łokciowej – zmiany pozapalne (*periostitis*); tego samego rodzaju zmiany na trzonie i przy nasadzie dalszej prawej kości promieniowej; prawy nadgarstek zdeformowany na skutek zmian pozapalnych; na kościach prawego śródręcza – zmiany pozapalne; na czwartym i piątym segmencie kości krzyżowej (S4 i S5) – zmiany pozapalne; I segment kości guzicznej zrośnięty z kością krzyżową; rozległe zmiany patologiczne uniemożliwiły zdjęcie pomiarów z kości długich i tym samym – rekonstrukcję przyżyciowej wysokości zmarłego;
- 72 podwójne otwory w wyrostkach poprzecznych kręgów odcinka szyjnego (C), w C5 – po prawej stronie; w C6 – po lewej stronie; podczas eksploracji pochówku natrafiono na silnie skorodowaną monetę, która była przyklejona do fragm. brzusca naczynia z XVI w., moneta w typie półgrosza litewskiego Aleksandra Jagiellończyka (1501-1506) lub Zygmunta Starego (1506-1548), stan numizmatu był tak zły, że podczas konserwacji rozpadł się, natrafiono również na kulkę z brązu o średnicy 5 mm (chronologia nieokreślona)

1	2	3	4	5	6	7	8	9a	9b	9c	9d	9e	9f	9g	9h	10a	10b	10c	11	12	13
75	1	3	Z	-	W	w znacznie mierze zniszczony przez poch. 76	prostokątna jama z prostopadłymi narożnikami	/	/	+	-	/	/	-	/	35-40 l	M	< 170	Ks, In	XVI i XVI / XVII (II - III faza)	75
76	1	3	Z	-	W	nad poch. 75, przecięty przez 77; pod – poch. 102	obszerna prostokątna (?) jama ze zniszczoną częścią dolną	+	+	/	+	+	-	-	-	30-35 l	M	< 159	-	XVI i XVI / XVII (II - III faza)	76
77	1	3	Z	-	?	pochówek krańcowo zniszczony przez młodsze poziomy	jama czytelna tylko w miejscu przecięcia poch. 76	-	-	-	-	-	-	/	-	?	?	?	-	XVI i XVI / XVII (II - III faza)	
78	1	3	Z	-	W	przecina poch. 79, sam naruszony przez skupisko poch. 65, 66, 67	bardzo nieregularna jama z prawym bokiem łukowato wygiętym	+	/	/	+	/	+	+	/	45-50 l	K	149	Ks	XVI / XVII (III faza)	78
79	1	3	Z	-	W	w znacznym stopniu zniszczony przez poch. 78	prostokątna (?), krótka jama, prawa część ucięta przez poch. 78	+	/	/	-	/	-	-	-	25-30 l	K	?	-	XVI i XVI / XVII (II - III faza)	
80	1	3	Z	V ?	NNW	stopy przecięte przez poch. 79, złożony na podudziach poch. 81	wąska jama, wygięta ku E, część N – zniszczona przez młodsze poziom.	/	+	/	/	/	+	+	+	13-14 l	dz	?	Ks	XVI i XVI / XVII (II - III faza)	80
81	1	3	Z	VI	W	stopy przecięte przez poch. 80; pod – poch. 92	jama wąska i długa, poszerzona w okolicy barków	/	+	/	+	+	+	+	+	30-35 l	M	< 157	-	XVI i XVI / XVII (II - III faza)	81
82	2	3	Z	-	-	wtórnie złożone szczątki dwóch osobników w jamie wkopanej w górną część poch. 85 (przykład ekshumacji); pod – poch. 99	kwadratowa, niewielka jama z zaokrąglonymi narożnikami; szkielety rozdzielone dopiero w toku analizy antropologicznej	-	/	/	-	/	-	-	-	16-18 l	ju	?	-	XVI (II faza)	82b
				-	-			/	/	/	-	/	-	-	-	20-25 l	M	?	-		

- 75 zmarły za życia utracił niemal wszystkie zęby trzonowe, a korony pozostałych były mocno starte; w piątym i szóstym (C5 i C6) kręgu szyjnym – podwójne otwory w wyrostkach poprzecznych; guzki Schmorla obecne na trzonach kręgów piersiowych (Th 10, Th 11, Th 12) oraz lędźwiowych (L2, L3, L4); na trzonie prawej kości strzałkowej – widoczny ślad po złamaniu; w jamie grobowej obecne dodatkowe szczątki (obie kości łokciowe oraz prawa kość ramieniowa z widocznym śladem po złamaniu, a przy nasadzie dolnej – zmiany pozapalne) dorosłego mężczyzny o wzroście ok. 165 cm; podczas eksploracji jamy grobowej natrafiono na uszkodzony, fałszywy denar Władysława Warneńczyka (1434-1444);
- 76 zmarły za życia utracił 1 i 3 ząb trzonowy żuchwy po prawej stronie; korona 2 zęba siecznego lewej szczęki – silnie zredukowana; w zębodole 1 zęba trzonowego szczęki prawej – korzeń a nad nim – przetoka; podwójny otwór w wyrostku poprzecznym strony lewej szóstego kręgu szyjnego (C6); w dolnej partii lewej kości promieniowej – ślad po urazie; na powierzchni tylnej końca dalszego lewej kości promieniowej – utworzone wskutek urazu (– złamania ?) „nowe” wcięcia łokciowe;
- 78 nie ukończony zrost I segmentu kości krzyżowej; na powierzchni przedniej, poniżej krętarza większego zdeformowany trzon lewej kości udowej; w grobie – dodatkowo znaleziono bezzębną żuchwę osobnika dorosłego, prawdopodobnie mężczyzny oraz trzon mostka, kości prawej górnej kończyny i lewej stopy, które mogły należeć do tego samego mężczyzny;
- 80 podwójne otwory w wyrostkach poprzecznych kręgów odcinka szyjnego (C) – po lewej stronie w C4 oraz po prawej w C6; w środkowej partii trzonu prawej kości udowej – ślad po zrośniętym złamaniu; w jamie obecne: trzon lewej kości strzałkowej ze zmianami (najprawdopodobniej) pourazowymi i pozapalnymi osobnika dorosłego oraz kręgi piersiowe (Th 10 i Th 11) oraz lewa kość kulszowa innego dziecka, w wieku *Infans II*
- 81 w drugim zębie przedtrzonowym i 1 trzonowym szczęki prawej – duży ubytek próchniczy; po 1 zębie trzonowym szczęki lewej zachował się tylko korzeń, na którym wystąpiła *hipocentoza* warstwy cementu korzeniowego; na obu wyrostkach poprzecznych 5 i 6 kręgu szyjnego (C5 i C6) – podwójne otwory poprzeczne; na 4 i 5 kręgu lędźwiowym (L4 i L5) – syndesmofity;
- 82b zmiany (prawdopodobnie) o charakterze pozapalnym zarejestrowano na: lewej kości ramieniowej (na trzonie, poniżej powierzchni przyśrodkowej oraz tuż nad nasadą dolną), na lewym obojczyku, wyrostku barkowym lewej łopatki oraz na trzonach kręgów odcinka szyjnego

1	2	3	4	5	6	7	8	9a	9b	9c	9d	9e	9f	9g	9h	10a	10b	10c	11	12	13
83	1	3	Z	?	NW	narusza dolną część poch. 85; pod – poch. 101	większa część jamy (od pasa w dół) – poza zasięgiem wykopu	+	+	+	/	+	?	?	?	25-30 l	K	~ 153	-	XVI (II faza)	83
84	1	3	Z	-	?	narusza dolną część poch. 84 oraz górną – poch. 89	prostokątna, krótka jama, gdzie złożono ekshumowane kości	-	-	-	-	-	/	/	/	?	?	?	-	XVI (II faza)	
85	1	3	Z	II ?	W	górną część uciętą przez poch. 85, dolną – przez poch. 83 i 84	jama nieco szersza od szkieletu, zniszczona w górnej i dolnej partii	-	-	/	/	/	+	/	/	20-25 l	M	< 167	-	XVI (II faza)	
86	1	3	Z	IV	N	nad – poch. 68 i 69 (nie stykają się), pod – 21 (nie stykają się)	wąska i krótka jama co wymusiło podkurczenie nóg	/	+	+	+	+	/	/	/	~ 70 l	M	~ 177	Ks	XVI / XVII (III faza)	86
87	1	3	Z	?	NNW	głowa zalegała na klatce piersiowej poch. 89 (stratygraficznie – niższy)	bardzo wąska jama, której większa część wykraczała poza wykop	+	+	/	/	/	?	?	?	40-45 l	K	~ 160	Ks	XVI (II faza)	87
88	1	3	Z	?	W	nad poch. 64; pod – dołek posłupowy ze późn. średniowiecza	trapezowata (?) jama – większa część poza zasięgiem wykopu	+	/	/	?	/	/	?	?	25-30 l	K	~ 148	Ks	XVI (II faza)	88
89	1	3	Z	IV ?	WSW	pod – poch. 91, nad poch. – 62, naruszony przez poch. 84, 78, 87	bardzo wąska i krótka (gruszkowata - ?) jama	+	+	+	+	+	+	/	/	10-11 l	in II	?	Oz	XVI (II faza)	89
90	1	4	Z	I	W	niszczy dolne partie poch. 99, 144, 145; pod – poziom późn. średniow.	owalna jama, nieco obszerniejsza od szkieletu	/	+	+	+	+	/	+	/	35-40 l	M	~ 158	Ks	XVI (II faza)	90

83 w prawej szczęcie zatrzymany kiel;

86 zmarły, za życia, utracił niemal wszystkie zęby trzonowe i część przedtrzonowych; na zewnętrznej powierzchni, w centralnej części łuski kości czołowej – owalne zagłębienie o zaokrąglonych brzegach (głębokość – ok. 10 mm, długość w płaszczyźnie strzałkowej – 32 mm, szerokość w płaszczyźnie poprzecznej – 19 mm), powstało w skutek urazu, który zapewne był bezpośrednią przyczyną zgonu; wszystkie kręgi odcinka szyjnego zrosnięte ze sobą w jeden blok; na wszystkich kręgach odcinka piersiowego i lędźwiowego kręgosłupa – osteofity i guzki Schmorla; zmarły posiadał aż 6 kręgów (?) lędźwiowych; przy końcach mostkowych obu obojczyków – zmiany patologiczne; mostek z wyraźnymi zmianami patologicznymi; na kilku żebrach odnotowano zmiany pozapalne; na grzebieniach obu łopatek oraz wyrostku barkowym – zmiany patologiczne; na głowie i nasadzie dalszej lewej kości ramieniowej – zmiany patologiczne; na nasadzie bliższej lewej kości łokciowej – zmiana patologiczna; na II kości prawego śródręcza – wyrośl (narośl) kostna; na powierzchni przedniej kości krzyżowej – zmiany patologiczne i pozapalne; na grzebieniach obu kości biodrowych oraz na guzie kulszowym – zmiany pozapalne; na trzonach obu kości udowych – zmiany patologiczne; podczas preparowania szkieletu natrafiono na krąg piersiowy innego osobnika (młodocianego ?), który dostał się zapewne wraz z ziemią do zasypiania jamy;

antropolog zauważa, że zmiany patologiczne miały zapewne charakter pozapalny i objęły głównie lewą stronę górnej części szkieletu i kości miedniczej oraz obie kończyny dolne; dlatego przypuszcza się, iż osobnik doznał bardzo rozległego urazu, którego skutkiem były zdiagnozowane zmiany pozapalne;

87 zmarła, za życia, utraciła 3 zęb trzonowy lewej szczęki („zęby mądrości”) w żuchwie – nie wyrżnięte, po 2 zębie trzonowym szczęki prawej – korzeń; podwójne otwory w wyrostkach poprzecznych kręgów szyjnych (C), w C6 – po prawej stronie, w C7 – po lewej; podczas preparowania szkieletu odnaleziono krąg szyjny (C7) i krąg piersiowy (Th 1) innego, dorosłego osobnika;

88 do jamy, wtórnie (podczas zasypywania ?), dorzucono szczątki należące przypuszczalnie do dorosłego mężczyzny (wzrost = 178) – fragm. trzonu lewej kończyny górnej, fragm. prawego podudzia;

89 ułożenie zmarłego odpowiada typowi IV, jednak głowa była nienaturalnie odchylona ku tyłowi – spoczywała na potylicy, ponieważ szczątki znajdowały się w układzie anatomicznym, należy przypuszczać iż podczas drążenia jamy poch. 84 – głowę poch. 89 odchylono ku tyłowi aby uniknąć jej zniszczenia; pogrzeb poch. 87 mógł się przyczynić do uszkodzenia prawego przedramienia poch. 89;

poch. 89 posiadał mieszane (mleczne i stałe) uzębienie; na prawej kości biodrowej obecne zielonkawe przebarwienie – zapewne ślad po rozłożonej, brązowej lub miedzianej, ozdobie albo aplikacji stroju;

90 w stropach obu oczodołów – *cribra orbitalia* (skutek anemii); zmarły, za życia, utracił prawie wszystkie zęby trzonowe; podwójne otwory w wyrostkach poprzecznych kręgów szyjnych (C), w C4 – po prawej stronie, w C5 i C6 – po obu stronach, w C7 – po lewej stronie; na trzonach kręgów odcinka piersiowego (Th) i lędźwiowego (L) obecne osteofity, a na Th 9, Th 10, Th 11, Th 12 – także syndesmofofity; kość krzyżowa zrosnięta z I segmentem kości ogonowej; podczas preparacji szkieletu odnaleziono prawą kość kulszową i głowę lewej kości ramieniowej należące do dziecka w wieku *Infans II*, a także – kości obu stóp i fragm. lewej kości piszczelowej innego, dorosłego osobnika; **poch. 90, 92, 93, 94** zostały wkopane w strop zasypiska XVI-wiecznej jamy zasobowej (II faza użytkowania);

1	2	3	4	5	6	7	8	9a	9b	9c	9d	9e	9f	9g	9h	10a	10b	10c	11	12	13
91	1	4	Z	V	E	pod bruk kamienny, nad (nie stykają się) – poch. 84, 89	nieregularna, zbyt krótka jama wymusiła podkurczenie nóg	+	+	+	+	+	+	+	+	~ 20 l	M	< 154	Ks	XVI (II faza)	91
92	1	4	Z	I	WNW	wkopany w jamę z późnego średn. naruszony przez poch. 93	wąska, dość regularna, prostokątna jama	+	/	+	+	+	+	+	+	35-40 l	M	~ 160	-	XVI i XVI / XVII (II - III faza)	92
93	1	4	Z	I	WNW	narusza poch. 93 i jamę z późnego średniow. poniżej – bruk kamienny	bardzo wąska jama o zaokrąglonych krótszych bokach	/	+	+	+	+	+	+	+	45-50 l	M	< 166	Ks, In	XVI i XVI / XVII (II - III faza)	93
94	1	4	Z	VI	N	wkopany w strop jamy z późnego średniowiecza; nad – poch. 80	bardzo wąska i krótka jama, w górze – owalna, w dole – prostokątna	/	+	/	/	/	/	/	/	35-45 l	M	< 168	In	XVI i XVI / XVII (II - III faza)	94
95	tożsamy z poch. 21 – ponieważ prace prowadzono w 2 sąsiadujących wykopach, przez 2 kolejne sezony, nastąpiło podwójne nazwanie tego samego pochówku																		-	XVI / XVII (III faza)	
96	1	3	Z	III	W	nie styka się z żadnym poch. – wkopany w warstwę sepulkralną	owalna jama dopasowana do rozmiarów osobnika	+	+	+	/	/	+	+	+	~ 3 l	in I	?	-	XVI / XVII (III faza)	96
97	tożsamy z poch. 15 – ponieważ prace prowadzono w 2 sąsiadujących wykopach, przez 2 kolejne sezony, nastąpiło podwójne nazwanie tego samego pochówku																		-	XVI / XVII (III faza)	
98	w profilu wykopu widoczny tylko skraj jamy grobowej – co uniemożliwiało analizę																		-	?	
99	1	4	Z	V	SW	dolna część jamy – przecięta przez poch. 90, górna – przez poch. 146	jama prostokątna (?) wkopana w poziom grzebalny	-	/	+	+	+	+	/	-	35-40 l	K	< 154	-	XVI (II faza)	
100	tożsamy z poch. 24 – ponieważ prace prowadzono w 2 sąsiadujących wykopach, przez 2 kolejne sezony, nastąpiło podwójne nazwanie tego samego pochówku																			XVI (II faza)	
101	1	4	Z	II	WNW	pod poch. 83, ale nie stykają się ze sobą	większa część jamy grobowej wychodziła poza zasięg wykopu	+	/	+	-	/	/	/	?	20-25 l	K	~	Ks	XVI (II faza)	101

- 91 przy końcach mostkowych obu obojczyków – zmiany pozapalne; na obu kościach piszczelowych i strzałkowych – zmiany pozapalne (*periostitis*); podczas preparowania szkieletu odnaleziono kości stopy innego, dorosłego osobnika;
- 92 ponad oczodołami, w centralnej części łuski kości czołowej, obecny niewielki kostniak; zmarły, za życia, utracił niemal wszystkie, pierwsze, zęby trzonowe; zęby „mądrości” - silnie zredukowane w obu szczękach
- 93 zmarły za życia utracił część zębów trzonowych; bardzo liczne schorzenia: wyraźna asymetria obojczyków oraz prawego i lewego ramienia, prawej i lewej nogi; podwójne, nie w pełni uformowane, otwory w wyrostkach poprzecznych 6 i 7 kręgów szyjnych, dodatkowo – zmiany zwyrodnieniowe; na trzonach kręgów odcinka piersiowego, od Th4 do Th12 obecne osteofity; na trzonach 4 i 5 kręgu lędźwiowego (L) – zmiany zwyrodnieniowe w postaci m.in. guzków Schmorla; wada rozwojowa w L5 – łuk nie zrośnięty z trzonem; na trzonach wszystkich kręgów odcinka lędźwiowego – osteofity; kość krzyżowa zrośnięta z górnym segmentem kości ogonowej; na I kości śródstopia lewego – zmiana pourazowa; przypadek zrośnięcia członów środkowego i dalszego palca u nogi; w jamie grobowej znajdował się fragm. nieokreślonej monety – element wtórny, który dostał się podczas zasypania; podczas preparacji szkieletu odnaleziono dodatkowo środkową partię trzonu żuchwy innego, prawdopodobnie, dorosłego osobnika;
- 94 zmarły, za życia, stracił wszystkie zęby trzonowe szczęki, po siekaczach z prawej strony pozostały tylko korzenie, duże ubytki próchnicze w 2 siekaczu i 2 trzonowcu żuchwy z lewej strony; podwójny otwór w lewym wyrostku poprzecznym 7 kręgu szyjnego; nieprawidłowo ukształtowane końce barkowe obu obojczyków;
- podczas eksploracji pochówku pozyskana została pokruszona moneta w typie denara jagiellońskiego (1386-1501) – element wtórny, związany z użytkowaniem tego terenu we wcześniejszym okresie;
- 96 w stropie lewego oczodołu – *cribra orbitalia* (skutek anemii), niewielki ubytek próchniczy w koronie 2 zęba trzonowego (mlecznego) po prawej stronie żuchwy;
- 101 prawa część grobu wychodziła poza zasięg wykopu; w oczodołach zaobserwowano *cribra orbitalia* – skutek anemii

1	2	3	4	5	6	7	8	9a	9b	9c	9d	9e	9f	9g	9h	10a	10b	10c	11	12	13
102	1 ?	4	Z	-	-	poch. doszczętnie zniszczony przez wkop pod studzienkę kanalizacyjną – kości przemieszane, nie możliwy do analizy, choć pierwotna pozycja stratygraficzna możliwa była do określenia														XVI i XVI / XVII (II - III faza)	
103	1	4	Z	VI	W	dolna część przecięta przez jamę, pod – poch. 116,117	trapezowata jama kształtem dopasowana do obrysu szkieletu	/	+	+	+	+	+	/	/	18-20 l	K	148	-	XV i XV/XVI (I faza)	
104	1	5	Z	V	NW	podudzia zniszczone przez studzienkę kanalizacyjną	zarysy jamy zupełnie nieczytelne, trumny brak	/	/	+	/	/	/	/	/	40-50 l	M	173	In	XVI i XVI / XVII (II - III faza)	104
105	1	4	Z	?	WNW	poch. odsłonięty podczas docinania profilu – prawie cały pozostawał poza zasięgiem wykopu, nie możliwa analiza		+	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	XVI (II faza)	
106	?	5	?	?	?	poch. niemal całkowicie zniszczony przez wkop pod kanalizację sanitarną – przetrwały tylko stropu i część podudzi (nad – poch. 110, obok – 121)		-	-	-	-	-	-	/	/	?	?	?	?	XV - XVI / XVII (I - III fazy)	
107	3	4	Z	VIII	S	narusza górną część poch. 112, sam przecina strop jamy (XV-XVI w.)	jama o nieregularnym zarysie dopasowana do wymiarów zmarłego	+	+	+	+	+	+	+	+	16-18 l	ju	?	Ks	XVI / XVII (III faza)	107
108	1	6	Z	IV	N	w jednej jamie z poch. 113 i 114, stopy zniszczone przez studzienkę	trapezowata, wąska jama o słabo-czytelnym zarysie	+	+	/	/	+	/	/	/	25-30 l	M	< 160	Ks	XV - XVI / XVII (I - III fazy)	108
109	1	5	Z	-	W ?	obok poch. 71 – oba zniszczone przez wkop pod kanalizację	jama zupełnie nieczytelna, w zasięgu obserwacji tylko podudzia	-	-	-	-	-	-	/	/	?	?	?	-	XV - XVI / XVII (I - III fazy)	
110	1	5	Z	-	E ?	przy poch. 106 i 121, wszystkie – zniszczone przez wkop kanalizację	jama zupełnie nieczytelna, w zasięgu tylko górna część szkieletu	/	/	/	-	/	-	-	-	ok. 20 l	K	?	Ks	XV - XVI / XVII (I - III fazy)	
111	1	4	Z	-	NNE	poch. krańcowo zniszczony po zakończeniu użytkowania cmentarza	jama zupełnie nieczytelna, niżej – poch. 128 i 129	/	-	-	-	/	-	-	-	11-12 l	in II	?	-	XVI / XVII (III faza)	
112	1	4	Z	V	N	górna część jamy naruszona, ale nie szkielet, przez poch. 107	jama prawie prostokątna, spąg naruszył bruk kamienny	+	+	+	+	+	+	+	+	13-14 l	in II	?	Ks	XVI i XVI / XVII (II - III faza)	112

- 104 trzon 12 kręgu piersiowego (Th 12) zrośnięty z trzonem 1 kręgu lędźwiowego (L1), na lewej kości łokciowej – ślad zrostu po złamaniu; podczas eksploracji pochówku pozyskano kilkanaście fragmentów różnych naczyń ceramicznych datowanych na XVI i XVII w.
- 107 w jamie grobowej znajdowały się szczątki 3 osobników, za poch. główny uznano osobnika w wieku *Iuvenis*, w stropach oczodołów którego odnotowano *cribra orbitalia* – skutek anemii; w szczęce lewej, obok kła stałego, był zatrzymany kiel mleczny; w 6 kręgu szyjnym (C6) – podwójne otwory w wyrostkach poprzecznych; wada rozwojowa kości krzyżowej – część boczna, po prawej stronie nie była w pełni uformowana; drugi osobnik – dorosły (w wieku ponad 20 l, wzrost – ponad 152 cm), prawdopodobnie kobieta – zachował się: fragm. lewej kości łokciowej z widoczną zmianą zapalną na powierzchni przedniej, obie kości (z wyraźną asymetrią) piszczelowe i strzałkowe z częścią kości prawej i lewej stopy; trzeci osobnik – tylko 2 żebra ze strony prawej – dziecka w wieku *Infans I*; na szczątki 2-go i 3-go osobnika musiały zostać odsłonięte podczas drażenia jamy grobowej, a następnie – dorzucone podczas jej zasypywania; dolna część szkieletu została wkopana została w nieckowaty obiekt związany z użytkowaniem cmentarza w I fazie;
- 108 zmarli 108, 113 i 114 zostali złożeni do jednej jamy, w tym samym czasie i tych samych okolicznościach – przykład pochówku zbiorowego, najniżej z nich w jamie zalegał poch. 108; być może osobników nr 108 i 113 (dorosła kobieta) łączyło pokrewieństwo, gdyż ich szkielety spletały się ze sobą, na nich – w pozycji odwróconej o 180 stopni – został narzucony osobnik 114 (dziecko w wieku *Infans II*);
- poch. 108: w stropach obu oczodołów (zwłaszcza wyraźna w lewym) – *cribra orbitalia* – skutek anemii; asymetria prawej i lewej kości ramieniowej; podczas odczyszczania szkieletu odnaleziono obie kości kulszowe i łonowe oraz fragm. kości strzałkowej i wyrostek barkowy lewej łopatki dziecka w wieku *Infans I*, do tego – prawa rzepka innego, dorosłego osobnika
- 112 podwójne otwory w wyrostkach poprzecznych szóstego kręgu szyjnego (C6); wyraźna asymetria prawej i lewej kości ramieniowej oraz kości łokciowych, a także piszczeli, ostatni segment kości krzyżowej zespolony z pierwszym segmentem kości guzicznej; dodatkowo, podczas preparowania szkieletu, zidentyfikowano kości prawej stopy osobnika dorosłego;

1	2	3	4	5	6	7	8	9a	9b	9c	9d	9e	9f	9g	9h	10a	10b	10c	11	12	13
113	1	6	Z	IX	N	w jednej jamie z poch. 113 i 114, stopy zniszczone przez studzienkę	jama czytelna w 6-stym poziomie grzebalnym – historyczny humus	/	/	/	/	/	/	/	/	55-60 l	K	< 150	Ks	XV - XVI / XVII (I - III fazy)	113
114	1	6	Z	XI	S	razem z poch. 108 i 113, zach. część jamy naruszona przez poch. 104	część górna poch. – z głową została zniszczona przez studzienkę	-	-	/	+	/	+	+	+	8-10 l	in II	?	-	XV - XVI / XVII (I - III fazy)	114
115	1	6	Z	V	E	górna część poch. (z głową) zniszczona przez wkop pod poch. 104	owalna, szeroka jama do której dołożono „na waleta” poch. 151	-	/	/	/	/	+	/	/	12-14 l	in II	?	Ks	XVI i XVI / XVII (II - III faza)	115
116	1	5	Z	-	N	część poch. powyżej kolan zniszczona przez dół grzebalny	zarysy jamy niemożliwe do identyfikacji	-	-	-	-	-	-	/	/	18-20 l	iu	?	-	XV i XV/XVI (I faza)	116
117	1	5	Z	-	N	powyżej poch. 103, poniżej – humus pierwotny i podglebie	czytelne tylko ułożenie podudzi na 5-tym poziomie grzebalnym	-	-	-	-	-	-	/	/	dr	K ?	< 148	-	XV i XV/XVI (I faza)	117
118	1	5	Z	-	N ?	wkopany w strop <i>ossarium</i> , przecięty przez jamę z XVII w.	owalny spąg dolnej części jamy czytelny w niższym poziomie	-	-	-	-	-	/	/	/	20-25 l	M	?	-	XVI i XVI / XVII (II - III faza)	118
119	1	4	Z	VI	WNW	górna część z głową przecięta przez mur N skrzydła klasztoru	wąska, długa i owalna jama o nieregularnym zarysie	-	/	+	+	/	+	+	+	~ 20 l	M	< 172	Oz	XVI i XVI / XVII (II - III faza)	119
120	1	5	Z	-	NNE	górna część zniszczona przez poch. 128-129, stopy – przez poch. 123	zarys jamy czytelny tylko w miejscu gdzie przecina bruk kamienny	-	-	-	-	-	-	/	/	11-13 l	In II	?	Ks	XVI i XVI / XVII (II - III faza)	120

- 113 brak relacji stratygraficznych z innymi poch. nie pozwolił na precyzyjne ustalenie chronologii; schemat ułożenia zmarłej odpowiadał typowi IX, lecz głowa była nienaturalnie wychylona do tyłu i spoczywała na potylicy – układ anatomiczny wskazuje, że w taki sposób złożona ją do grobu; schorzenia: na łusce kości czołowej, nad prawym oczodołem – kostniak; na trzonie mostka, w dolnej partii – otwór; na trzonach wszystkich kręgów lędźwiowych – zmiany zwyrodnieniowe; zmiana zwyrodnieniowa w prawym stawie biodrowym; zdeformowana głowa prawej kości udowej; podczas preparowania szkieletu zidentyfikowano szczątki prawej kości udowej, kości prawej i lewej dłoni oraz lewego śródstopia osobnika młodocianego (*Iuvenis*) a także człon palca ręki innego, dorosłego osobnika;
- 114 trudny do opisanie i klasyfikacji układ szkieletu wskazuje, że poch. ten został dorzucony do poch. 108 i 113 zajmujących już własną jamę grobową;
- 115 niewątpliwie poch. 115 i 151 zostały złożone do grobu w tych samych okolicznościach (być może, za życia, zmarli byli ze sobą powiązani – ojciec i dziecko ?) - obecność dwóch osobników w specjalnie poszerzonej jamie, jednak ułożono ich nie obok siebie, lecz na „na waleta”;
- 116 z uwagi na bliskość zalegania – niewykluczone, iż poch. 116 i 117 znajdowały się w jednej jamie, której zarysów nie można było wskazać; poch. 116 – przy brzegu tylnym prawej kości strzałkowej – wyrośl samotna (?); oba pochówki zostały przecięte przez dół grzebalny związany z I fazą użytkowania cmentarza;
- 117 w dolnej partii prawego trzonu kości piszczelowej obecne zmiany pozapalne – *periostitis*.
- 118 poch. został wkopany w zasypisko rozległego i głębokiego obiektu z drewnianą konstrukcją klatki schodowej – zapewne *ossarium* z I fazy użytkowania cmentarza, przecięty zaś został przez jamę do której zsypano szczątki dziesiątek osobników wydobytych podczas budowy klasztoru karmelitów;
- 119 zielonkawę przebarwienia – ślady po kompletnie rozłożonych przedmiotach metalowych lub aplikacjach stroju stwierdzono na I żebrze z lewej strony oraz na trzonie prawej kości udowej, od strony przyśrodkowej;
- 120 w jamie grobowej odnotowano szczątki aż 5 osobników, zachowane fragmentarycznie – za głównego (dla którego wykopany był grób uznać należy dziecko w wieku *Infans II*, gdyż tylko jego kości znajdowały się porządku anatomicznym – scharakteryzowane w tabeli); **osobnik 2** – dziecko w wieku 3-4 lata – wystąpił tylko trzon lewej kości udowej oraz trzony obu kości piszczelowych; **osobnik 3** – dziecko w wieku 4-6 l – trzon lewej kości ramieniowej, fragm. trzonu lewej kości łokciowej, trzon prawej kości udowej, trzon prawej kości piszczelowej oraz trzony obu kości strzałkowych; **osobnik 4** – dziecko w wieku 7-9 l – tylko trzon lewej kości promieniowej; **osobnik 5** – dorosły w wieku powyżej 20 l – ułamek żebra z lewej strony i III kość lewego śródreżca; należy sądzić, że podczas drażenia jamy pod poch. 120 natrafiono na szczątki pozostałych osobników, po czym złożono je do tego grobu;

1	2	3	4	5	6	7	8	9a	9b	9c	9d	9e	9f	9g	9h	10a	10b	10c	11	12	13
121	1	5	Z	-	W	obok poch. 106 i 110 – wszystkie przecięte przez wkop kanalizacyjny	zarysy jamy nieczytelne, możliwe że w jednej jamie z poch. 106	-	-	-	-	-	-	/	/	?	?	?	-	XV - XVI / XVII (I - III fazy)	121
122	1	8	Z	-	S	złożony na klatce piersiowej poch. 138, oba przecięte przez mur	rozległa, kwadratowa jama wkopana w obiekt wczesnośredniowieczny	+	+	+	+	/	-	-	-	15-16 l	ju	?	In. Ks	XV i XV/XVI (I faza)	122
123	1	5	Z	-	W	lewa część zniszczona przez poch. 125-126-127, wkopany w obiekt	zbyt krótka jama wymusiła konieczność oparcia brody na piersiach	/	/	/	+	/	+	+	+	45-50 l	M	170	In	XVI i XVI / XVII (II - III faza)	123
124	tożsamy z poch. 130 – ponieważ prace prowadzono w stale poszerzanych wykopach, przez 2 kolejne sezony, nastąpiło podwójne nazwanie tego samego pochówku																			XVI i XVI / XVII (II - III faza)	124
125	1	5	Z	XII	S	w jednej jamie z poch. 126 i 127, zniszczyła ona część poch. 123	rozległa jama pierwotnie przeznaczona dla poch. 125	/	+	+	+	+	+	+	+	11-12 l	in II	?	-	XVI i XVI / XVII (II - III faza)	125
126	1	5	Z	II	N	jama została wkopana w zasypiska obiektów z I fazy użytkowania	jama była systematycznie powiększana ku E	+	+	+	+	/	+	+	+	25-30 l	K	149	In	XVI i XVI / XVII (II - III faza)	126
127	1	5	Z	XII	S	pod zalegały poch. 127 i 136	jama poch. 126 i 127 nie posiadała regularnego zarysu	+	+	+	+	/	+	+	/	~ 20 l	K	< 153	Ks	XVI i XVI / XVII (II - III faza)	127

121 w zasięgu wykopu znajdowały się tylko stopy i niewielkie fragm. podudzi – analiza antropologiczna nie była możliwa

122 w pochówku nr 122, 138, 139 i 140 złożone zostały do jednej jamy, wkopanej w obiekt wczesnośredniowieczny, następnie układ został przecięty przez fundament północnego skrzydła klasztoru karmelitów; w wypadku tych zmarłych możemy mówić raczej o jednakowych okolicznościach złożenia do grobu (być może także podobnym momencie zgonu), wykluczyć należy jednak pokrewieństwo, gdyż szkielety ułożone były naprzemiennie – poch. 122 i 138 głowy miały zwrócone na południe, zaś 139 i 140 – ku północy; podczas preparowania szkieletu odnaleziono 11 krąg piersiowy z osteofitami, należący do innego, dorosłego; w wyrostkach poprzecznych kręgosłupa odcinka szyjnego (C) poch. 122 odnotowano obecność podwójnych otworów – w C4 po prawej stronie, C5 i C6 – po obu stronach; podczas preparacji szkieletu natrafiono na niediagnostyczne ułamki ceramiki (zapewne średniowiecznej)

poch. 122, 138, 139, 140 złożone zostały w zbiorowym dole grzebalnym, datowanym na I fazę użytkowania cmentarza, ten zaś został wkopany w zasypisko wczesnośredniowiecznej ziemianki, całość natomiast przeciął fundament północnego skrzydła klasztoru karmelitów;

123 poch. 123 został wkopany w obiekt datowany na początek użytkowania tej części cmentarza, sam został naruszony przez jamę poch. 125-126-127, która musiała powstać w niezbyt długim odstępie czasowym; bardzo liczne schorzenia poch. 123 – przy końcu barkowym prawego obojczyka – zmiana pozapalna; zmiany zwyrodnieniowe na trzonach kręgów odcinka szyjnego od C5 do C7; na trzonach niemal wszystkich kręgów piersiowych – osteofity; na prawej kości łokciowej zmiany patologiczne, prawdopodobnie o charakterze pozapalnym; obie kości udowe posiadały zmiany pozapalne; na obu kościach strzałkowych zmiany pozapalne;

w czasie eksploracji jamy grobowej natrafiono na kilka fragm. naczyń ceramicznych i kafla garnkowego datowanych na XV/XVI w., natrafiono także na 2 żelazne gwoździe kute – przedmioty te są elementami wtórnymi, które wiązać należy z użytkowaniem terenu przez złożeniem poch. 123;

124 poch. 123, 125, 126, 127, 128, 129, 130 wkopane zostały w zasypiska starszych obiektów – *ossarium* i nieckowatej jamy związanej z użytkowaniem cmentarza w I fazie, natomiast poch. 125 i 130 zostały przecięte przez dół grzebalny, gdzie zrzucano szczątki kilkudziesięciu osób wydobytych podczas wznoszenia gmachów karmelickich (w 1 poł. XVII wieku)

125 w stropie prawego oczodołu – *cribra orbitalia* (skutek anemii); dolna / północna część jamy poch. 125 została przecięta przez wkop związany z budową klasztoru karmelitów; sposób ułożenia osobników nr 125 i 127 (znacznie odbiegający od pozostałych na stanowisku) wskazuje na pośpieszny pochówek, gdzie zmarłych wrzucano do jamy, dalszym argumentem za przypadkowością tego pogrzebu świadczy pokrywanie się zarysów jamy poch. 125 z zalegającym poniżej poch. 130 – do zasypiska poch. 130 dorzucono osobnika 125, po czym wkop grobowy był powiększany ku wschodowi, aby znaleźć miejsca dla osobników nr 126 i 127; wszystkie jamy mogły być drążone jeszcze z 4-go poziomu grzebalnego, zaś ślady ich spągów (szczególnie nr 127) widoczne były na 6-tym poziomie;

126 panewka stawowa w prawej kości miedniczej znacznie płytsza i większa od lewej przez zmianę patologiczną; prawa kość udowa krótsza o 7 mm od lewej, co było spowodowane zmianą patologiczną oraz zdeformowaną głową; podczas eksploracji jamy grobowej pozyskano fragm. kafla garnkowego z przełomu XV i XVI wieku;

1	2	3	4	5	6	7	8	9a	9b	9c	9d	9e	9f	9g	9h	10a	10b	10c	11	12	13
128	1	5	Z	V	N	w jednej jamie z poch. 129, która niszczy poch. 120, nad – poch. 107	nieregularna, trapezowata jama, dopasowana do układu zmarłych	+	/	/	+	+	+	+	/	13-15 l	in II	?	In	XVI i XVI / XVII (II – III faza)	128
129	1	5	Z	V	N	jama wkopana w zasypisko obiektów związanych z I fazą	zarys jamy widoczny na 4-tym poziomie grzebalnym	+	+	+	+	+	+	+	/	40-45 l	M	< 164	In	XVI i XVI / XVII (II – III faza)	129
130	1	6	Z	I	N	głowa ucięta przez obiekt z czasów budowy klasztoru karmelitów	owalna, obszerna jama wkopana w zasypiska starszych obiektów	-	+	+	+	+	+	+	+	35-40 l	M	< 169	-	XVI i XVI / XVII (II – III faza)	130
131	1	6	Z	-	N	poch. 131 i 132 spoczywały w jednej jamie	owalna jama wkopana z 5-tego poziomu grzebalnego	-	-	-	-	-	/	+	+	dr	?	?	-	XVI i XVI / XVII (II – III faza)	131
132	1	6	Z	-	N	jama przecięta przez fundament północnego skrzydła klasztoru	jama znacznie obszerniejsza niż zasięg szczątków kostnych	-	-	/	/	/	/	+	+	4-6 l	in I	?	-	XVI i XVI / XVII (II – III faza)	
133	1	6	Z	II	S	dolna część zniszczona przez mur północnego skrzydła klasztoru	owalna jama wkopana w zasypisko obiektu z I fazy użytkowania	/	+	/	/	/	/	-	-	20-25 l	K	< 150	Ks, In	XVI i XVI / XVII (II – III faza)	133
134	1	7	Z	-	N	dolna i górna część zniszczona przez mur i obiekt związany z klasztorem	zarys jamy czytelny na 6-tym poziomie wkopana w obiekt I fazy	-	-	/	-	-	-	/	/	~ 20 l	M	~ 169	In	XVI i XVI / XVII (II – III faza)	134
135	1	7	Z	II	S	dolna część zniszczona przez mur północnego skrzydła klasztoru	owalna jama wkopana w zasypisko obiektu wczesnośredniowiecznego	/	+	/	/	+	/	/	/	~ 20 l	K	~ 160	In	XV i XV/XVI (I faza)	135

- 127 tylko w szczęcie (po prawej i lewej stronie) obecne zawiązki „zębów mądrości”; w obu szczękach i z lewej strony w żuchwie nadal tkwiły kły mleczne, odpowiednie zęby stałe były głęboko zatrzymane; nietypowy, silnie podgięty (być może na skutek urazu) lewy obojczyk przy końcu barkowym; wyraźna asymetria kości ramieniowych i promieniowych
- 128 zdecydowana większość mlecznych wymieniona była już na stałe; podwójne otwory w wyrostkach poprzecznych kręgów szyjnych (C), w C6 – obustronnie, w C7 – po prawej stronie; z całą pewnością poch. 128 i 129 zostały złożone do grobu w tych samych okolicznościach, nie wykluczone, że zmarli byli z sobą spokrewnieni; podczas eksploracji jamy grobowej natrafiono na żelazny gwóźdź kuty oraz znaczną ilość fragmentów różnych naczyń datowanych w przewadze na XVII w. (1 szt. - X-XI w.) oraz spora ilość fragm. kafli garnkowych (XV/XVI w.) i płytowych (pocz. XVI w.);
- 129 zmarły za życia utracił niemal wszystkie zęby trzonowe szczęki oraz połowę zębów trzonowych żuchwy; podwójne otwory w wyrostkach poprzecznych kręgów szyjnych (C), w C4 i C5 – po lewej stronie, w C6 – obustronnie; na obydwu obojczykach zmiany pozapalne w końcu barkowym; podczas preparowania szkieletu odnaleziono dodatkowo – rękkość mostka, 2 kości śródreżca oraz żuchwę dziecka w wieku 10-11 lat;
- 130 poch. 123, 125, 126, 127 i 130 tworzyły wyraźne skupisko, w którym da się wyłowić sekwencję drażenia jam i składania poszczególnych zmarłych: najpierw wykopano jamę pod poch. 123, ale zmarłego nie złożono, w tym czasie wykonane były prostopadłe wkopy pod poch. 127 i 130 (ale pogrzeb się odbył tylko w przypadku nr 130), następnie – częściowo musiano zasypać jamę poch. 123, 127, 130 i złożono zmarłego nr 123, po czym w strop jamy poch. 130 wrzucono osobnika nr 125, w tym czasie także pogrzebano zmarłego nr 127, a przestrzeń pomiędzy osobnikami 125/130 i 127 została poszerzona aby pochować nr 126; poch. 130 – zrośnięcie ostatniego kręgu lędźwiowego z kością krzyżową – sakralizacja; asymetria obu kości przedramienia oraz kości udowych;
- 131 poch. 131 i 132 mogły łączyć więzy krwi – osobnik 132 był „wtulony” w kości nóg i miednicy poch. 131, odwrócony do niego plecami; ponieważ większa część poch. 131 została zniszczona przez mur – niemożliwa była analiza antropologiczna; poch. 131, 132, 133, 134 zostały wkopane w zasypisk nieckowatego obiektu związanego z użytkowaniem cmentarza w I fazie
- 133 zmarła, za życia, utraciła pierwszy ząb trzonowy lewej żuchwy, po antagonistycznej stronie – w żuchwie – duży ubytek próchniczy; na II i III kości lewego śródreżca zmiany pourazowe i pozapalne, wyraźna asymetria kości udowych; podczas preparacji szkieletu, przy zmarłej, odnaleziono kości szkieletu postkranialnego dziecka w wieku 7-8 l: fragm. 1 kręgu piersiowego, 5 kręgów lędźwiowych, kości lewego przedramienia z dłonią oraz uszkodzoną miednicę i kości kończyn dolnych; dodatkowo – niediagnostyczny ułamek ceramiki;
- 134 poch. wkopany w zasypisko nieckowatego obiektu użytkowanego w I fazie, sam – przecięty został przez jamę do której zrzucono szczątki kilkudziesięciu osobników wydobytych podczas wznoszenia gmachów karmelickich; podczas eksploracji jamy grobowej pozyskany został fragm. blaszki miedzianej o niemożliwej do ustalenia chronologii i pierwotnym przeznaczeniu;

1	2	3	4	5	6	7	8	9a	9b	9c	9d	9e	9f	9g	9h	10a	10b	10c	11	12	13
136	1	7	Z	VII	N	nad znajdował się poch. 127;	owalna jama wkopana w zasypisko <i>ossarium</i> z I fazy zagospodarowania	/	/	/	/	/	/	/	/	12-16 m	in I	?	Ks	XV - XVI / XVII (I - III fazy)	
137	1	8	Z	-	?	skrajanie zniszczony przez współczesne instalacje	jama nieczytelna, w zasięgu wykopu tylko część kości podudzia	-	-	-	-	-	-	/	/	< 20 l	K ?	< 152	-	?	
138	1	8	Z	-	S	w jednej jamie z poch. 122, 139, 140, nad – 122, pod – 140	duża, kwadratowa jama wcięta w obiekt wczesnośredniowieczny	/	/	/	/	/	/	-	-	< 20 l	M	?	Ks	XV i XV/XVI (I faza)	138
139	1	8	Z	-	N	jama cięta przez fundament północnego skrzydła klasztoru	jako jedyny złożony przy zach. krawędzi jamy	-	-	-	/	/	/	+	+	45-50 l	K	~ 152	Ks	XV i XV/XVI (I faza)	139
140	1	8	Z	-	NNW	najniżej zalegający w sekwencji poch. 122, 138-140	zarys jamy czytelny już na 5-tym poziomie grzebalnym	-	/	-	/	/	-	/	/	dr	K	~ 151	-	XV i XV/XVI (I faza)	
141	1	2	Z	-	WNW	dolna część jamy przecięta przez poch. 60	bardzo obszerna, owalna jama wkopana w poziom grzebalny	+	+	/	/	/	/	/	-	16-18 l	ju	?	In	XVI i XVI / XVII (II – III faza)	141
142	1	4	Z	VII	S	zach. część jamy zniszczona przez wkop pod kanalizację sanitarną	owalna, bardzo nieregularna jama	/	/	/	/	/	+	+	+	11-12 l	in II	?	-	XVI i XVI / XVII (II – III faza)	142
143	1	4	Z	I	SSE	dolna część szkieletu zniszczona przez studzienkę kanalizacyjną	obszerna, prostokątna jama z zaokrąglonymi narożnikami	/	/	-	/	/	-	-	-	45-50 l	M	?	Ks	XVI (II faza)	143
144	1	4	Z	-	WNW	dolna część przecięta przez poch. 90, górna zniszczona przez kanalizację	wąska, długa jama, przecina lewą stronę poch. 145	-	-	-	-	-	-	/	/	dr	?	?	-	XVI (II faza)	144
145	1	4	Z	-	WNW	przecięty przez poch. 90 i 144, górna część zniszczona przez kanalizację	owalna (?) jama zagłębiona w poziom grzebalny	-	-	/	-	/	/	/	/	35-40 l	K	~ 153	-	XVI (II faza)	

- 135 ubytek w kościach twarzoczaszki, w okolicy lewej szczęki, od 2 zęba siecznego do 1 przedtrzonowego – zmiany chorobowe; na łusce kości czołowej, nad lewym oczodołem i powyżej brzegu nosowego oraz na prawej kości jarzmowej – zmiany (prawdopodobnie) pozapalne; na kościach długich, zarówno na trzonach jak i nasadach – rozległe zmiany patologiczne (prawdopodobnie) o charakterze pozapalnym - istnieje podejrzenie, że zaobserwowane patologie na czaszce i szkielecie pozaczaszkowym są skutkiem zaawansowanej choroby wenerycznej – *lues*;
podczas eksploracji jamy grobowej pozyskano pokruszony i skorodowany denar jagielloński (1386-1501) oraz zagięty, żelazny gwóźdź kuty;
- 138 na kręgach piersiowych od Th8 do Th12 – osteofity, na wszystkich kręgach lędźwiowych – osteofity i syndesmofity; kość krzyżowa zrosnięta z I segmentem kości ogonowej; na lewej kości łokciowej, poniżej wcięcia promieniowego – zmiany pozapalne; dodatkowo, podczas preparowania szkieletu, zidentyfikowano prawą i lewą kość promieniową osobnika w wieku *Iuvenis* oraz prawą kość promieniową dorosłego;
- 139 na powierzchni stawowej kłykcia przyśrodkowego prawej kości piszczelowej – zmiany prawdopodobnie o charakterze zapalnym; podczas preparacji szkieletu odnaleziono fragm. lewego przedramienia, miednicy oraz trzonu lewej kości udowej należących do osobnika młodocianego (*Iuvenis*);
- 141 w stropach obu oczodołów stwierdzono *cribra orbitalia* – skutek anemii, obecne zęby mądrości tylko w żuchwie; podwójne otwory w wyrostkach poprzecznych kręgów szyjnych (C), w C5 i C6 – po lewej stronie, w C7 – obustronnie; podczas preparowania szkieletu odnaleziono żelazny gwóźdź kuty oraz 2 niewielkie, niediagnostyczne, fragm. ceramiki;
- 142 w obu oczodołach – *cribra orbitalia*, prawdopodobnie wskutek anemii; we wszystkich, pierwszych, stałych zębach trzonowych – ubytki próchnicze; podwójne otwory w wyrostkach poprzecznych kręgów szyjnych (C), w C3 i C6 – po prawej stronie, w C7 – po lewej stronie; dwa pierwsze żebra strony lewej – zrosnięte ze sobą;
- 143 na trzonach kręgów odcinka piersiowego od Th 8 do Th 11 obecne guzki Schmorla; w toku analizy antropologicznej wydzielono szczątki jeszcze jednego, dorosłego osobnika – części kręgów piersiowych, fragm. prawej łopatki i fragm. prawej kości ramieniowej (zapewne, dostały się do jamy grobowej wtórnie – podczas jej zasypywania)
- 144 stopień zniszczenia szkieletu uniemożliwia analizę antropologiczną;

1	2	3	4	5	6	7	8	9a	9b	9c	9d	9e	9f	9g	9h	10a	10b	10c	11	12	13
146	1	4	Z	-	NW	przecina poch. 99, sam zniszczony przez młodsze użytkowanie	wąska jama o bardzo słabo czytelnym zarysie	-	-	-	-	-	/	/	/	?	?	?	-	XVI i XVI / XVII (II – III faza)	146
147	1	4	Z	-	NW	większa część zniszczona przez studzienkę kanalizacyjną	prostokątna (?) jama z zaokrąglonymi narożnikami	/	/	-	/	/	-	-	-	~ 25 l	M	?	-	XV - XVI / XVII (I - III fazy)	147
148	1	6	Z	VI	E	w jednej jamie z poch. 149, przecięte przez kanalizację	bardzo wąska i krótka, prostokątna jama z zaokrąglonymi narożnikami	+	+	+	+	+	+	/	/	15-17 l	ju	?	Ks	XVI i XVI / XVII (II – III faza)	148
149	1	6	Z	I	W	obok, równolegle zalegały poch. 150 oraz 115-151 (także podwójny)	zapewne płytką, wkopana w poziom grzebalny	-	-	/	/	/	+	/	/	25-30 l	K	< 152	Ks	XVI i XVI / XVII (II – III faza)	149
150	1	6	Z	I	W	górna i dolna część zniszczona przez współczesne instalacje	owalna jama dopasowana do rozmiarów zmarłego	-	/	/	/	/	+	/	/	25-30 l	K	< 148	-	XVI i XVI / XVII (II – III faza)	
151	1	6	Z	-	W	w jednej jamie z poch. 115, górna część zniszczona współcześnie	szersza jama o nieregularnym zarysie, przygotowana pod 2 osoby	-	-	/	/	/	/	/	/	30-40 l	M	~ 165	-	XVI i XVI / XVII (II – III faza)	150
152	1	1	Z	I	WNW	górna część jamy przecięta przez wkop współczesny, pod – poch. 154	owalna („jajowata”) jama o nieregularnych zarysach	/	/	/	/	/	/	/	/	dr	?	?	-	XVI / XVII (III faza)	152
153	1	2 - 5	Z	-	WNW	większa część jamy zniszczona przez wkopy współczesne	zarys jamy uchwytne już na 2-gim poziomie, ale zmarły na 5-tym	-	-	-	-	-	-	/	/	13-15 l	in II	?	In	XVI i XVI / XVII (II – III faza)	153
154	1	2	Z	-	WNW	pod poch. 152, prawa część zniszczona przez poch. 153	owalna jama większa od szkieletu, równoległa do pozostałych	/	/	/	/	/	/	/	/	~ 18 m	in I	?	-	XVI i XVI / XVII (II – III faza)	
155	1	2	Z	II	WNW	w jednej jamie z poch. 157a – 157b, przecięta przez mur nowożytny	duża, prostokątna jama – większa od szkieletów	+	+	/	+	+	+	+	/	25-30 l	K	< 157	Oz	XVI / XVII (III faza)	155

146 stopień zniszczenia szkieletu uniemożliwiał analizę antropologiczną;

147 zmarły posiadał komplet stałego uzębienia w doskonałym stanie; w wyrostkach poprzecznych kręgów szyjnych (C) podwójne otwory, w C4 – po prawej stronie, w C5 i C6 – po obu stronach;

148 z pewnością, zmarli 148 i 149 pochowani zostali w tych samych okolicznościach – nie można wykluczyć iż byli ze sobą spokrewni lub, w inny sposób, powiązani za życia; jednak do grobu składano ich pośpiesznie – układając do jamy przeznaczonej dla jednej osoby na „waleta” (osobnik młodszy zalegał na starszym); podczas preparacji szkieletu zidentyfikowano dodatkowe szczątki dorosłego osobnika – człon palca ręki, prawą kość strzałkową i prawą kość piszczelową ze zmianami *periostitis*;

149 podczas preparacji szkieletu odnaleziono szczątki osobnika młodocianego (w wieku *Infans II* lub *Iuvenis*) – lewej kości strzałkowej oraz dziecka w wieku 6-12 miesięcy (*Infans I*) – fragm. prawej nogi wraz z częścią kości biodrowej i lewego uda;

150 na prawej kości miednicznej, na poziome kolca biodrowego, od strony wewnętrznej – zmiany, być może, o charakterze nowotworowym;

152 stopień zniszczenia spowodowany użytkowaniem terenu po zamknięciu cmentarza wykluczał możliwość wykonania analizy antropologicznej; poch. od 152 do 185 położone były dalej od scharakteryzowanych powyżej (– w innej strefie cmentarza)

153 podczas eksploracji jamy natrafiono na fragm. brzuśców różnych naczyń ceramicznych datowanych na XVI w., są one elementem wtórnym, jaki dostał się podczas zasypywania grobu

155 na szwie potyliczno-sutkowym, po prawej stronie – zielonkawe przebarwienie (zapewne ślad po rozłożonej doszczętnie aplikacji stroju lub innym elemencie wyposażenia); po zębach – P₂ i M₁ (prawej szczęki), P₂ (lewej szczęki) oraz P₁, M₂ (prawej żuchwy), M₁ (lewej żuchwy) – tylko korzenie; na trzonach 3 i 4 kręgu lędźwiowego (L3 i L4) – guzki Schmorla; poch. 155 i 157a-157b intencjonalnie zostały złożone do jednej jamy, w tym samym momencie, nie można jednak rozstrzygnąć, czy łączyły ich więzy krwi – jest to możliwe biorąc pod uwagę kategorie wiekowe oraz wzajemny układ szczątków – lewe ramię poch. 155 splatało się z prawym ramieniem poch. 157A

1	2	3	4	5	6	7	8	9a	9b	9c	9d	9e	9f	9g	9h	10a	10b	10c	11	12	13
156	1	4	Z	III	N	złożony na górnej części kości udowych poch. 164	brak własnej jamy – wewnątrz jamy poch. 164	/	/	/	/	/	/	/	/	3-6 m	in I	?	?	XV - XVI / XVII (I - III fazy)	
157a	2	2	Z	I	WNW	w jednej jamie z poch. 155, poch. 157a został ułożony nad 157b (zachowując to samo ukierunkowanie)	obszerna, kwadratowa jama przecina poch. 158 i 162, sama naruszona jest przez poch. 159	+	+	+	+	+	/	+	+	16-18 l	ju	?	Ks, In	XVI / XVII (III faza)	157a
157b			Z	I	WNW			/	+	/	+	+	+	-	+	11-13 l	in II	?			157b
158	1	2	Z	I	WNW	przecina poch. 178-179, dolna część jamy naruszona przez poch 155	regularna, prostokątna jama z zaokrąglonymi narożnikami	+	+	+	+	+	+	/	/	25-30 l	K	~ 159	Oz, In	XVI / XVII (III faza)	158
159	1	2	Z	-	WNW	wcięty w jamę poch. 161, górna część zniszczona przez instalacje	wąska, prostokątna jama – dopasowana do wymiarów zmarłego	-	-	/	/	/	+	+	+	18-30 l	ju	?	Oz, In	XVI / XVII (III faza)	159
160	1	2	Z	V	WNW	dolna część jamy przecięta przez studnię nowożytną	owalna jama, znacznie obszerniejsza od zmarłego	/	+	-	/	/	/	/	/	6-12 m	in I	?	In	XVI i XVI / XVII (II – III faza)	160
161	7	3	Z	I	WNW	wkopany w jamę poch. 162, ponad – poch. 157 i 159	owalna jama, która została wkopana od co najmniej 2-go poziomu	+	+	+	+	+	+	+	+	20-25 l	K	~ 152	In	XVI i XVI / XVII (II – III faza)	161

- 157a podwójne otwory w wyrostkach poprzecznych kręgów odcinka szyjnego (C), w C4 – po lewej stronie, C5 i C6 – obustronnie; podczas preparacji szkieletu zidentyfikowano fragm. trzonu z nasadą dalszą kości łokciowej dorosłego osobnika; poch. 157a i 157b były ułożone piętrowo – 157a nad 157b; podczas eksploracji jamy grobowej natrafiono na fragm. różnych naczyń ceramicznych, datowanych na przełom XVI i XVII w., związane są one z użytkowaniem terenu, a dla pochówku stanowią element wtórny, który dostał się do wypełniska wraz z zsypywaną ziemią;
- 157b uzębienie w trakcie wymiany – mieszane mleczno-stałe; trzon prawej kości ramieniowej zdeformowany – prawdopodobnie ślad zrostu po złamaniu do tego, dodatkowo – prawa kość miednicza i krąg piersiowy dorosłego osobnika; do jamy grobowej została dorzucona czaszka bez żuchwy mężczyzny w wieku 50-60 l;
- 158 zmarła, za życia, utraciła wszystkie zęby trzonowe pierwszego rzędu; kość krzyżowa niezupełnie zrośnięta z I segmentem kości ogonowej; wyraźna asymetria kości ramieniowych, promieniowych i udowych; w dolnej partii trzonu prawej kości łokciowej – zielonkawe przebarwienie (ślad po rozłożonym przedmiocie metalowym – aplikacji stroju lub innym elemencie wyposażenia); w jamie grobowej znaleziona została zdeformowana pośmiertnie czaszka (bez żuchwy) należąca do dorosłego mężczyzny w wieku 35-40 l;
- w zasypisku jamy grobowej zalegały fragm. różnych naczyń ceramicznych o chronologii rozciągającej się od IX-X po XVI w., wiązać je należy z użytkowaniem terenu, dla poch. stanowią element wtórny – jaki przedostał się wraz z zsypywaną ziemią, w czasie eksploracji jamy pozyskano także kilkanaście żelaznych gwoździ kutych – ich rozmieszczenie nie wskazuje na możliwość wystąpienia trumny w tym poch, lecz niewykluczone iż wiązać je należy z innym, starszym grobem (mogą też stanowić dodatek przypadkowy, który został zgarnięty wraz ze zsypywaną ziemią)
- 159 na bocznej powierzchni prawej kości piszczelowej oraz w górnej partii trzonu prawej kości strzałkowej, na powierzchni przyśrodkowej i tylnej prawej – obecne zielonkawe przebarwienia, ślad po rozłożonych zupełnie ozdobach lub aplikacjach stroju; w czasie eksploracji jamy grobowej natrafiono na kilka fragm. naczyń ceramicznych, datowanych na XVI w. – są one elementem wtórnym, wyznaczającym *terminus post quem* dla momentu złożenia poch. do grobu.
- 160 w wypełnisku jamy grobowej znaleziono kilkanaście fragm. naczyń ceramicznych z których najstarsze pochodzą z XI-XII w., najmłodsze zaś datowane są na pocz. XVII w. ich obecność wyznacza *terminus post quem* dla momentu złożenia poch. do grobu i świadczy o użytkowaniu terenu w odpowiednich stuleciach; eksploracja dostarczyła także kilkunastu żelaznych gwoździ kutych, których rozkład nie wskazuje na obecność trumny przy tym poch., lecz – niewykluczone – że mogą być związane z innym grobem lub – wprost – z pracami budowlanymi prowadzonymi w tym miejscu;
- 161 podczas eksploracji jamy natrafiono na ułamki naczyń XVI-wiecznych, grudkę szlaku szklanej i żelazne gwoździe kute – zabytki te należy wiązać z zagospodarowaniem terenu, nie zaś z wyposażeniem poch. 161 posiadał komplet uzębienia, choć wszystkie zęby mądrości jeszcze nie wyrżnięte; podwójne otwory w wyrostkach poprzecznych kręgów szyjnych (C), w C4 – po stronie lewej, w C6 – po prawej; I segment kości krzyżowej upodobił się do piątego kręgu lędźwiowego, ale jeszcze nie był zrośnięty – *lubalizacja*; w rękojeści mostka otwór o średnicy 6 mm – wada rozwojowa; na lewym obojczyku widoczny ślad po złamaniu; przy zmarłej odnaleziono szczątki 6, innych osobników, z których część znajdowała się układzie anatomicznym, co może wskazywać, że powtórny pochówek tych kości (w jamie poch. 161) odbył się w stosunkowo niedługim czasie od śmierci poszczególnych osobników, jednak brakuje danych aby podjąć próbę wskazania lokalizacji ich grobów;

1	2	3	4	5	6	7	8	9a	9b	9c	9d	9e	9f	9g	9h	10a	10b	10c	11	12	13
162	1	3	Z	-	WNW	prawa połowa zniszczona przez poch. 161, pod – poch. 164	nieregularna, owalna jama zagłębiona w poziom grzebalny	/	-	+	-	/	/	+	/	45-50 l	M	~ 174	Ks	XVI i XVI / XVII (II – III faza)	162
163	1	5	Z	-	WNW	przecięty przez nowożytną studnię i współczesne instalacje	owalna jama drażona w poz. grzebalnym (zachowała się górna część)	/	/	-	/	/	-	/	/	35-40 l	K	~153	Ks	XV - XVI / XVII (I - III fazy)	163
164	1	4	Z	II	W	lewa strona uszkodzona przez współczesne instalacje	nieregularna, eliptyczna jama zagłębiona w poziom grzebalny	-	/	/	+	/	+	+	+	40-50 l	M	171	-	XV - XVI / XVII (I - III fazy)	164
165	1	4	Z	-	W	skrajnie zniszczony przez współczesne wkopy instalatorskie	niewielka część jamy, która nie została zniszczona	-	-	-	-	-	-	-	/	< 20 l	M ?	< 153	-	XV - XVI / XVII (I - III fazy)	
166	1	4	Z	-	WNW	zarys jamy widoczny na 3-cim poziom., zniszczona przez instalacje	wydłużona, wąska, wrzecionowata jama	-	-	/	/	-	/	/	/	40-45 l	M	~ 167	-	XVI i XVI / XVII (II – III faza)	166
167	1	5	Z	VI	W	pod poch. 164; w jednej jamie: poch. 167, 168, 169, 170	owalna, o dość regularnych zarysach	+	+	+	+	+	+	+	+	25-30 l	K	~ 158	-	XV - XVI / XVII (I - III fazy)	167

- osobnik 1:** dziecko w wieku 12-14 lat (*Infans II*), zachowały się: fragm. czaszki (w stropach obu oczodołów *cribra orbitalia* – skutek anemii; obecne wszystkie zęby, poza zębami mądrości w zuchwie – nie wyróżniły się jeszcze); komplet kręgów szyjnych, niektóre kręgi piersiowe i lędźwiowe; fragm. żeber; elementy obręczy barkowej; trzony i nasady (zazwyczaj niezrośnięte) kości długich ramion; kości lewego śródręcza i dłoni; większość obręczy biodrowej; trzony kości udowych oraz trzon lewej kości piszczelowej;
- osobnik 2:** czaszka mężczyzny w wieku 35-40 lat, zmarły, za życia, utracił niemal wszystkie zęby trzonowe i pierwsze siekacze żuchwy oraz część zębów trzonowych szczęki;
- osobnik 3:** mężczyzna w wieku 65-70 lat, rekonstruowana wysokość ~ 170 cm, zachowały się: zniszczona czaszka (zmarły, za życia, utracił oba, pierwsze siekacze szczęki, wszystkie zęby trzonowe prawej szczęki); większość elementów kręgosłupa (w 6 kręgu szyjnym podwójne otwory wyrostkach poprzecznych) oraz żebra we fragmentach; zdekompletowana obręcz barkowa; kości długie ramion (na trzonie prawej kości ramieniowej, na powierzchni przedniej – *wyrośl samotna* (?); niektóre kości prawego śródręcza i dłoni; uszkodzona obręcz biodrowa; zniszczona prawa kość udowa;
- osobnik 4:** kobieta (?) w wieku powyżej 20 lat, rekonstruowana wysokość ~ 150 cm, zachowały się: niewielki fragm. mózgowcowej ze zniszczoną żuchwą; 3 kręgi szyjne (na trzonie C4 obecne zmiany degeneracyjne – przeciążeniowe lub pourazowe; 4 kręgi piersiowe; prawy obojczyk; prawa kość łokciowa i uszkodzona prawa kość udowa;
- osobnik 5:** fragm. kości czołowej dziecka w wieku *Infans I*; **osobnik 6:** kości lewego śródręcza i dłoni oraz segmenty kości krzyżowej dziecka w wieku *Infans I* lub osobnika młodocianego w wieku *Iuvenis*;
- 162 na trzonach zachowanych kręgów piersiowych (Th 6 i Th 7) – osteofity; na trzonach lewej lewej kości piszczelowej i strzałkowej – zmiany pozapalne prawdopodobnie o charakterze pourazowym; znaczna asymetria kości podudzia;
- 163 na S2 szwu strzałkowego owalny otwór o średnicy ~ 15 mm, powstały za życia – zmarła go przeżyła gdyż brzegi były zasklepione; na 1 i 7 kręgu szyjnym (C) podwójne otwory w lewych wyrostkach poprzecznych;
- 164 niewykluczone, że osobniki nr 156 (niemowlę) i 164 (dorosły mężczyzna) byli ze sobą spokrewnieni, co sugerować może złożenie pierwszego z nich na udach drugiego – prostopadle do osi ciała; poch. 164 liczne schorzenia: na trzonach kręgów piersiowych (Th10 i Th11) – osteofity; w środku trzonu prawej kości łokciowej – ślad po złamaniu; na V kości prawego śródręcza – zmiana pourazowa i pozapalna; powiększona i zniekształcona przyśrodkowo głowa lewej kości strzałkowej – zmiana degeneracyjna (?);
- 166 kość krzyżowa zrośnięta z I segmentem kości ogonowej; na powierzchni bocznej lewej kości piętowej – zmiana patologiczna w postaci „rynienkowatej” narośli;
- 167 na poziomie pierwszego zęba przedtrzonowego żuchwy, po prawej stronie – przetoka; na bloczku lewej kości ramieniowej – zmiana patologiczna, prawdopodobnie pozapalna; zmiana pozapalna nasady bliższej lewej kości łokciowej; zmiana pozapalna nasady bliższej lewej kości promieniowej; w 4 kręgu lędźwiowym – nie zrośnięty łuk z trzonem (wada rozwojowa); na powierzchni pośladkowej prawego talerza biodrowego, na poziomie i powyżej guzowatości biodrowej – zmiana patologiczna, być może pozapalna;
- z całą pewnością **poch. 167, 168, 169, 170** zostały złożone do tego samego grobu, w tym samym czasie – poch. 167 zajmował prawą jej stronę, a 170 – znajdował się po przeciwnej, pomiędzy nimi spoczywały poch. 168 i 169, poch. 170 zajmował przy tym najwyższą pozycję w mogile (i być może, z uwagi na niekompletność szkieletu oraz jego ułożenie, został wtórnie – dosłownie – dorzucony do mogiły); w układzie szkieletów można dostrzec wyraźną dążność do „upchnięcia” jak największej liczby zmarłych w jednej jamie, która mogła być przygotowana tylko dla jednego, ewentualnie, dla dwóch osobników (być może – 168 i 169, gdyż znajdowały się najniżej); jednocześnie, powyższe obserwacje nie mogą sugerować związków rodzinnych tych zmarłych;

1	2	3	4	5	6	7	8	9a	9b	9c	9d	9e	9f	9g	9h	10a	10b	10c	11	12	13
168	1	5	Z	III	W	pomiędzy poch. 167 i 170, w jednej jamie z 167, 169, 170	zagłębiona w 5-poziom grzebalny (i tylko tu czytelna)	/	/	/	/	/	+	+	+	3-4 l	in I	?	Ks	XV - XVI / XVII (I - III fazy)	168
169	1	5	Z	VII	W	bezpośrednio pod szkieletem 170, w jednej z poch. 167, 168, 170	do jamy starano się zmieścić 4 osobników	/	/	/	/	/	/	/	/	30-35 l	K ?	< 150	Ks	XV - XVI / XVII (I - III fazy)	169
170	1	5	Z	XI	W	pod jamą – humus pierwotny i podglebie	poch. nie posiadał oddzielnej jamy – razem z poch. 167, 168, 169	-	/	+	+	/	/	+	+	~ 15 l	iu	?	Ks	XV - XVI / XVII (I - III fazy)	
171	1	5	Z	-	WNW	pod poch. 164, większa cz. prawej strony została ucięta przez instalacje	obszerna, owalna jama o dość regularnych zarysach	-	-	-	-	-	/	/	+	< 20 l	K ?	< 149	Ks	XV - XVI / XVII (I - III fazy)	
172	1	5	Z	-	WNW	we wspólnej jamie z poch. 171, pod – humus pierwotny	zarys jamy czytelny tylko na 5-tym poziomie grzebalnym	-	-	-	-	-	-	/	-	?	?	?	-	XV - XVI / XVII (I - III fazy)	172
173	1	5	Z	-	W	we wspólnej mogile z poch. 174, 175, 176;	pod poch. 165 i 166, niżej – humus pierwotny z podglebiem	-	-	-	+	/	+	+	+	13-14 l	in II	?	Ks	XV - XVI / XVII (I - III fazy)	173
174	1	5	Z	-	W	piętrowo nad poch. 173, po lewo – poch. 175 i 176	jama zagłębiona w poziom grzebalny – czytelna tylko na 5-tym	-	-	-	/	/	/	/	+	30-40 l	K	< 151	Ks	XV - XVI / XVII (I - III fazy)	
175	1	5	Z	-	W	lewa i górna część jamy zniszczona przez wkop współczesny	owalna jama o dość regularnym przebiegu	-	-	-	-	-	-	/	/	dr	?	?	-	XV - XVI / XVII (I - III fazy)	175
176	1	5	Z	III	W	poch. 176 został złożony pomiędzy kolanami poch. 175	j.w.	*	-	*	*	-	*	*	*	in I	?	?	-	XV - XVI / XVII (I - III fazy)	
177	1	5	Z	-	W	jama skrajnie zniszczona przez współczesne instalacje	stopień zniszczenia uniemożliwił odczytanie jej zarysów	-	/	/	-	-	-	-	-	< 20 l	dr	?	-	XV - XVI / XVII (I - III fazy)	
178	1	2	Z	-	W	w jednej jamie z poch. 179, złożony bezpośrednio nad nim	kształt jamy wkopanej w poziom grzebalny – nie możliwy do określn.	-	-	-	-	-	-	/	+	< 20 l	K ?	152	-	XVI / XVII (III faza)	

168 w stropach obu oczodołów – *cribra orbitalia* (skutek anemii); na obu kościach ciemieniowych i na łusce potylicznej – zrzyszotowanie blaszki wewnętrznej;

169 zmarła, za życia, utraciła oba 1-wsze zęby trzonowe po prawej stronie, oba 2-gie zęby trzonowe lewej strony oraz 1 przedtrzonowy szczęki lewej i 2-gi przedtrzonowy żuchwy z lewej strony; przy nasadzie bliższej jednego z członów palca odcinka bliższego – zmiana degeneracyjna; w dolnej części trzonu lewej kości udowej stwierdzona zmiana w postaci przerostu istoty gąbczastej – zmiana pourazowa lub nowotworowa (?); podczas preparacji szkieletu zidentyfikowano dodatkowe szczątki osobnika młodocianego (*Iuvenis*): prawej strony obręczy biodrowej i prawego uda;

172 stan zachowania (stopień zniszczenia przez współczesną infrastrukturę podziemną) szkieletu uniemożliwił analizę antropologiczną; poch. 171 i 172 spoczywały w jednej jamie, ale poza wspólnymi okolicznościami pochówków, trudno wskazać na inne związki obu zmarłych;

173 z pewnością, poch. 173, 174, 175 i 176 zostały złożone do jednej jamy, w tym samym czasie – wkop grobowy były szersze, dostosowany do pomieszczenia więcej niż jednego osobnika – być może nr 173 i 175, które zalegały najniżej w jamie; bardziej prawdopodobnym wydaje się jednak, że grób wykonano z myślą pochowania w nim ekshumowanych szczątków z innej części cmentarza, albowiem żaden wymienionych osobników nie posiadał zachowanego w pełni szkieletu, choć odsłonięte szczątki spoczywały w porządku anatomicznym;

poch. 173 – podczas preparowania szkieletu zidentyfikowano prawą szczękę i V kość lewego śródstopia należące do osobnika w wieku – prawdopodobnie – ok. 20 lat (*Iuvenis* lub *Adultus*) o nieokreślonej płci;

175 stan zachowania kości poch. 175 i 176 uniemożliwił dokonanie analizy antropologicznej – poch. 175 to tylko kończyny dolne (wyrwane z miednicy, ale złożone w porządku anatomicznym); poch. 176 – układ kośćca dało się odczytać, jednak stopień jego petryfikacji – przewaga połączeń i elementów chrzęstnych – nie pozwoliła na pobranie ich do analizy; poch. 176 należy uznać za szkielet noworodka;

1	2	3	4	5	6	7	8	9a	9b	9c	9d	9e	9f	9g	9h	10a	10b	10c	11	12	13
179	1	2	Z	-	W	jama niszczona przez nowożytny mury i cięcia przez poch. 158	odczytania, gdyż lewa część została przecięta przez poch. 158	/	+	-	-	/	/	-	-	25-30 l	K	?	-	XVI / XVII (III faza)	179
180	1	5	Z	V ?	WNW	w jednej jamie z poch. 182, złożony bezpośrednio na nim	prawa i dolna część jamy zniszczona przez mur nowożytny	/	+	+	/	/	/	/	-	30-40 l	M	160	-	XV - XVI / XVII (I - III fazy)	180
181	1	3	Z	-	W	w jednej jamie z poch. 183; pod poch. 178, 179	nieregularny, owalny (?) zarys jamy, większość – poza zasięgiem	-	-	-	-	-	-	/	/	< 20 l	K ?	~ 149	In	XVI / XVII (III faza)	183
182	1	5	Z	I ?	WNW	równoległe do poch. 167, 168, 169, 170; pod – ziemianka wczesn. średn.	owalna jama o dość regularnym zarysie, czytelna na 5-tym poziomie	+	+	+	/	+	/	-	-	25-30 l	M	~ 160	Ks, In	XV - XVI / XVII (I - III fazy)	182
183	1	3	Z	-	W	jama z prawej strony i z góry niszczona przez mury nowożytny	jama i kości czytelne tylko na 3-cim poziomie grzebalnym	-	-	-	-	-	-	/	/	dr ?	?	?	In	XV - XVI / XVII (I - III fazy)	183
184	1	5	Z	-	WNW	w jednej jamie z poch. 185, niszczonej przez nowożytny mury	być może prostokątna jama o dość wyraźnych zarysach	-	-	-	-	-	-	/	/	dr ?	?	?	-	XV - XVI / XVII (I - III fazy)	
185	1	5	Z	-	WNW	złożony przy prawej (południowej) krawędzi jamy	jama wkopana w najniższy poziom grzebalny	-	-	-	-	-	-	/	/	?	?	?	-	XV - XVI / XVII (I - III fazy)	185

- 179 poch. 178 i 179 zostały złożone w jednej jamie, lecz poch. 178 jest wtórny w stosunku do drugiego, który zaległ na dnie jamy, z uwagi na stopień zniszczenia grobu nie jesteśmy w stanie określić – czy mamy do czynienia z większym pochówkiem zbiorowym, czy tylko – na narzuceniu 178 na 179 (nogi poch. 178 spoczywały na głowie i klatce poch. 179, jego kończyny zostały zniszczone z lewej strony przez poch. 158, a z prawej – przez mur nowożytny); **poch. 179 schorzenia:** zniekształcone wyrostki kłykciowe żuchwy; po lewej stronie żuchwy, na poziomie i 2-giego zęba przedtrzonowego i utraconego za życia 1-go zęba trzonowego obecna przetoka; podwójne otwory w wyrostkach poprzecznych kręgów szyjnych (C), w C4 – po prawej stronie, w C6 – obustronnie;
- 180 na końcach przednich, tj. przymostkowych żeber I pary – zmiany pozapalne (?); nietypowe końce mostkowe obu obojczyków – zmiany pozapalne (?); na nasadzie lewej kości ramieniowej – zmiany przynasadowe o charakterze pozapalnym; na guzowatości promieniowej lewej kości promieniowej – zmiany o charakterze pozapalnym; na nasadzie bliższej lewej kości łokciowej – zmiany pozapalne;
- 182 poch. 180 i 182 zalegały w jednej jamie – być może, brak czaszki poch. 180 i złożenie go na szczątkach poch. 182 sugeruje wtórny pochówek (wcześniej ekshumowany z innej części cmentarza lub wydobyty podczas drążenia jamy pod poch. 182); **poch. 182 schorzenia:** podwójne otwory w obu wyrostkach poprzecznych 5-tego i 6-tego kręgu szyjnego (C5 i C6); w jamie poch 182 zalegały fragm. wylewów i brzuśców garnków późnośredniowiecznych, które należy wiązać z użytkowaniem tego terenu w we wcześniejszym okresie;
- 183 poch. 181 i 183 znajdowały się w jednej jamie – zapewne, osobnicy zostali pochowani w tych samych okolicznościach i czasie; stopień zniszczenia szkieletów (od kolan w górę) uniemożliwia precyzyjniejszą analizę; w wypełnisku jamy poch. 181 i 183 znaleziono bryłkę metalu oraz żelazny gwóźdź kuty – dla obydwu zabytków nie można precyzyjnie ustalić chronologii i należy wiązać je ze wcześniejszym użytkowaniem terenu – w grobie stanowiłby element wtórny, jaki dostał się wraz ze zsypywaną ziemią;
- 185 poch. 184 i 185 zostały złożone do jednej jamy zniszczonej z prawej i górnej strony (od wysokości kolan) przez mury nowożytny; podobny układ grobu, w tej części wykopu zarejestrowano na wyższym poziomie (poch. 181, 183) – być może charakterystycznym, dla tej części cmentarza; kości poch. 184 i 185 były mocno zniszczone, co wykluczało analizę antropologiczną, wielkość szczątków pozwala domniemywać, że osobnik nr 184 był dorosłym, zaś 185 – młodocianym lub dzieckiem w wieku *Infans II*;

III. Katalog pochówków z cmentarza przy kościele p.w. św. Krzyża

nr pochówku	liczba osobników	poziom grzebalny	rodzaj pochówku	typ ułożenia zmarłego	orientacja (głową ku)	relacje z innymi pochówkami / warstwami	sposób budowy grobu	stan zachowania szkieletu							dane antropologiczne			wyposa- żenie / przed- mioty w grobie	datowanie pochówku	uwagi w przypisach	numeracja w obrębie stan.	
								czaszka	obrzęcz barkowa	lewe ramię	prawe ramię	klatka piersiowa	obrzęcz biodrowa	lewa noga	prawa noga	wiek	płeć					wyso- kość [cm]
1	2	3	4	5	6	7	8	9a	9b	9c	9d	9e	9f	9g	9h	10a	10b	10c	11	12	13	14

1	2	3	4	5	6	7	8	9a	9b	9c	9d	9e	9f	9g	9h	10a	10b	10c	11	12	13	14
cmentarz przy kościele p.w. Św. Krzyża (sezon 1998-99)																						
1	1 ?	?	A	/	?	zniszczony przez koparkę	drewniana trumna – brak dalszych danych	-	-	-	-	-	-	-	-	?	?	?	-	nowożytność (?)	1	1
2	1	?	A	/	?	nieznane – w skupisku z pochówkami 1-9/1999	drewniana trumna – brak dalszych danych	-	-	/	/	/	/	-	-	?	?	?	Dg	nowożytność (?)	2	2
3	?	?	A	/	?	nieznane – w skupisku z pochówkami 1-9/1999	drewniana trumna – brak dalszych danych	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	nowożytność (?)	3	3
4	?	?	A	/	?	nieznane – w skupisku z pochówkami 1-9/1999	drewniana trumna – brak dalszych danych	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	nowożytność (?)		4
5	?	?	A	/	?	nieznane – w skupisku z pochówkami 1-9/1999	drewniana trumna – brak dalszych danych	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	nowożytność (?)		5
6	?	?	A	/	?	nieznane – w skupisku z pochówkami 1-9/1999	drewniana trumna – brak dalszych danych	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	nowożytność (?)		6
7	?	?	A	/	?	nieznane – w skupisku z pochówkami 1-9/1999	drewniana trumna – brak dalszych danych	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	nowożytność (?)		7

- 1 poch. 1 wraz nr 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 znajdował się trapezowatej jamie, która wg autora badań jest pozostałością po krypcie znajdującej się pod budynkiem klasztoru dominikanów obserwantów, gdzie chowano zakonników (D. Włodarczyk 1999, s. 5); żaden z pochówków nie został poddany analizom innych dyscyplin, brak jest również indywidualnych opisów i charakterystyki.
W niniejszym zestawieniu tabelarycznym powielono numerację pochówków nadaną im przez autora prac w dokumentacjach z badań wykopaliskowych – na żadnym etapie, mimo rozpoznawania tego samego stanowiska, nie dokonał on próby ujednolicenia numeracji odsłanianych zjawisk, każdy sezon prac wykopaliskowych rozpoczynany był od numeru 1 (w kolumnie 13 wprowadzona została numeracja dla stanowiska).
- 2 poch. 2 miał znajdować się na najniższym poziomie we wnętrzu krypty, ale w dokumentacji nie podano dokładniejszych danych, przy zmarłym znaleziony został mosiężny krzyżyk oraz kościany paciorek – elementy różańca włożonego do trumny zmarłego, wszystkie trumny ze szczątkami ludzkimi złożone na osi północ-południe, lecz dla żadnej z nich nie podane zostało dokładne ukierunkowanie głowy;
- 3 liczbę osobników – od nr 1 do nr 9 – określono na podstawie profilu przedstawiającego przekrój przez jamę stanowiącą pozostałość po krypcie, na rycinie nie oznaczono numeracji poszczególnych trumien (por. D. Włodarczyk 1999, Ryc. 4);

1	2	3	4	5	6	7	8	9a	9b	9c	9d	9e	9f	9g	9h	10a	10b	10c	11	12	13	14
8	?	?	A	/	?	nieznane – w skupisku z pochówkami 1-9/1999	drewniana trumna – brak dalszych danych	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	nowożytność (?)		8
9	?	?	A	/	?	nieznane – w skupisku z pochówkami 1-9/1999	drewniana trumna – brak dalszych danych	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	nowożytność (?)		9
cmentarz przy koście p.w. Św. Krzyża (sezon 2009)																						
1	1	1	G	-	W	w obszernym wkopie grobowym (W. I), obok z poch. 2, 3, 4, 5	ślady trumny przy lewym i prawym boku	/	/	/	-	/	-	-	-	?	?	?	-	XVIII	10	10
2	1	1	G	-	W	w obszernym wkopie – na S poch. 1 i 5, na N – poch. 3 i 4	zarys prostokątnej drewnianej (?) trumny, lewy bok wgięty do środka	-	-	/	-	/	/	/	/	?	?	?	-	XVIII		11
3	1	1	G	-	W	w obszernym wkopie – na S poch. 1, 2 i 5, na N – poch. 4	zarys górnej części prostokątnej, wąskiej drewnianej (?) trumny	/	/	/	/	+	/	/	/	?	?	?	-	XVIII		12
4	1	1	G	-	W	w obszernym wkopie grobowym (W. I) – na S poch. 1, 2, 3 i 5	zarys górnej części prostokątnej, szerokiej (?) drewnianej trumny	/	/	/	/	+	/	/	/	?	?	?	-	XVIII		13
5	1	1	G	III ?	E	w obszernym wkopie – częściowo naruszony przez poch. 2	ślady małej, prostokątnej trumny	-	-	-	-	/	-	-	-	?	?	?	-	XVIII	14	14
6	1	1	Z	XIII	S	przy E ścianie obszernego wkopu, poch. 1-5 – przy W ścianie	brak zarysu indywidualnej jamy – grób zbiorowy	/	+	+	+	+	+	/	/	?	?	?	-	XVIII		15
7	1	2	G	II	N	w obszernym wkopie – na W poch. 8, 9, 10, 11, 12	ślady deski trumny przy prawym boku	+	/	/	+	+	/	/	/	?	?	?	-	XVIII	16	16
8	1	2	G	II	N	w obszernym wkopie – na W poch. 9, 10, 11, 12, na E – poch. 7	ślady desek prostokątnej trumny przy prawym i lewym boku, głowie	+	/	+	+	/	+	/	/	?	?	?	-	XVIII		17
9	1	2	G	II ?	S	w obszernym wkopie – na W poch. 9, 10, 11, 12, na E – poch. 7, 8	prostokątna, „wąska” trumna, przekrzywiona w okolicy pasa	+	/	/	+	/	+	/	/	?	?	?	-	XVIII		18
10	1	2	Z	I	N	w obszernym wkopie – na W poch. 11, 12, na E – poch. 7, 8, 9	brak zarysu indywidualnej jamy – grób zbiorowy	+	/	/	+	/	/	/	/	?	?	?	-	XVIII	19	19

10 w dokumentacji z badań nie zaprezentowano tabeli ze stanem zachowania szkieletów, brakuje także ich opisów, wobec czego stan zachowania szczątków oparty został na zamieszczonych tam rysunkach; ta sama uwaga dotyczy typu ułożenia zmarłego; w dokumentacji istnieje generalna nieścisłość odnośnie ukierunkowania zmarłych (szczególnie w wypadku poch. 1, 2, 3, 4, 19, 22, 23) – podawane są przeciwstawne informacje: inaczej zostały one określone w rozdziale opisującym pochówki, odmienne w na kartach pochówków lub rycinach zbiorczych, w związku z czym w tym katalogu przyjęta została wersja przedstawiona w kartach pochówków; dla całego stanowiska, niezależnie od sezonu badań, nie zlecono i nie wykonano analiz antropologicznych; mimo odkrycia wielu dziesiątków szkieletów w ciągu kilku sezonów kierujący badaniami terenowymi nie zaproponował zbiorczej numeracji pochówków dla całego stanowiska z tych względów – w katalogu – posłużono się systemem obowiązującym w dokumentacjach

14 sądząc na podstawie wielkości trumien na rysunkach – poch. 5 można uznać za dziecięcą, zaś poch. 1-4 osób dorosłych;

16 poch. 7-12 tworzyły drugi poziom grzebalny w obszernej jamie – ułożeni zostali prostopadle w stosunku do pierwszego i trzeciego, prawdopodobnie – znajdowały się tu tylko osobnicy dorośli;

19 relacja bliskości, takie samo ukierunkowanie oraz brak śladów naruszenia może być wskazówką iż poch. 10 został złożony w tym samym czasie co poch. nr 11;

1	2	3	4	5	6	7	8	9a	9b	9c	9d	9e	9f	9g	9h	10a	10b	10c	11	12	13	14
11	1	2	Z	II	N	w obszernym wkopie – na W poch. 12, na E – poch. 7, 8, 9, 10	brak zarysu indywidualnej jamy – grób zbiorowy	+	/	+	+	+	+	/	/	?	?	?	-	XVIII		20
12	1	2	Z	XIV	S	w obszernym wkopie, na E poch. 7-11, 13-20, 21-25	brak zarysu indywidualnej jamy – grób zbiorowy	/	/	/	/	/	/	/	/	?	?	?	-	XVIII	21	21
13	1	3	Z	I	N	w obszernym wkopie, na E poch. 19, na W – poch. 12, 14-18, 20	trumny brak, ale wokół szkieletu wyrysowany przylegający ślad	-	/	/	+	/	+	+	+	?	?	?	-	XVIII	22	22
14	1	3	Z	I ?	N	w obszernym wkopie, na E poch. 13 i 19, na W – poch. 12, 14-18, 20	brak zarysu indywidualnej jamy – grób zbiorowy	+	/	/	-	/	/	+	/	?	?	?	Oz	XVIII	23	23
15	1	3	G	VI	S	w obszernym wkopie, na E – poch. 13-14,19, na W – poch. 12,16-18,20	prostokątna, „wąska” i „krótka” trumna	+	/	+	+	/	+	+	+	?	?	?	-	XVIII		24
16	1	3	G	-	?	w obszernym wkopie, na E – poch. 13-15,19, na W – poch. 12,17-18,20	mocno zdeformowana prostokątna, „wąska” trumna	-	/	/	/	/	-	-	-	?	?	?	-	XVIII		25
17	1	3	Z	VI	S	w obszernym wkopie – skupisko razem z poch.18, 20	brak zarysu indywidualnej jamy – pochówek zbiorowy	+	-	+	+	/	/	/	/	?	?	?	-	XVIII	26	26
18	1	3	Z	XIV ?	S	w obszernym wkopie – skupisko razem z poch.17, 20	brak zarysu indywidualnej jamy – pochówek zbiorowy	+	/	-	-	/	/	/	-	?	?	?	-	XVIII		27
19	1	3	G	V	W	osobny poch. przystający do grobu zbiorowego z poch. 12-18, 20	prostokątna, „długa” i „wąska” trumna	+	+	+	+	/	/	+	+	?	?	?	Dg	XVIII	28	28
20	1	3	Z	-	N	w obszernym wkopie – skupisko razem z poch.17 18	brak zarysu indywidualnej jamy – pochówek zbiorowy	+	/	-	/	/	-	-	-	?	?	?	-	XVIII	29	29
21	1	4	G	VI	N	w obszernym wkopie, na W – poch. 12, 22-25; góra poch., góra przecięta	zdeformowana, prostokątna trumna	-	-	/	/	/	+	+	+	?	?	?	-	XVIII	30	30
22	1	4	Z	XI	SE	w jednej linii (SE-NW) razem z poch. 23 – może równoczesne (?)	brak zarysu indywidualnej jamy – beładnie ułożony szkielet	+	/	/	/	/	+	/	+	?	?	?	Oz	XVIII	31	31

21 poch. zaczął być widoczny na 2-gim poziomie grzebalnym, ale pełny szkielet uchwyciono na 4-tym poziomie, co zdaniem autora badań miało być dowodem na dołożenie tego zmarłego – niejako „upchnięcie” - gdy dół grzebalny zappełnił się już innymi pochówkami

22 w dokumentacji nie napisano o obecności trumny drewnianej, ale wokół części szkieletu wyrysowany, jest przylegający ślad – być może tekstylny pokrowiec (?)

23 być może prawa strona zmarłego została zniszczona przy składaniu poch. 15, na rysunku czaszki zaznaczono pozostałości „*przepaski z dodatkiem miedzianych (?) nici*”

26 wzajemny układ szkieletów poch. 17-18, 20, szczególnie – ich bliskość i przenikanie się – może stanowić sugestię o jednoczasowym ich pogrzebaniu w ramach zbiorowej mogiły;

28 osobny grób, odkryty w sąsiedztwie mogiły zbiorowej (m.in. z poch. 12-18, 20) – w dokumentacji z wykopalisk nie została wyjaśniona relacja wzajemna, pomiędzy udami zmarłego znaleziono medalik oraz obrazek malowany na szkle przedstawiający Matkę Boską z Dzieciątkiem (podstawa datowania – ?);

29 znaczna niekompletność szkieletu oraz odmienne ukierunkowanie w stosunku do poch. 17, 18 – to ślad po ekshumacji i ponownym pochówku ?

30 górna część poch. 21 ucięta podczas prac w sezonie 1999;

31 przy poch. znaleziono: żelazną obrączkę (okolica lewego przedramienia), żelazną podkówkę do buta (okolice lewej kości udowej), 2 medaliki (lokalizacja nieznana);

1	2	3	4	5	6	7	8	9a	9b	9c	9d	9e	9f	9g	9h	10a	10b	10c	11	12	13	14
23	1	4	Z	-	NW	w jednej linii (SE-NW) razem z poch. 23 – może równoczesne (?)	brak zarysu indywidualnej jamy – bezładnie ułożony szkielet	/	-	-	-	/	/	/	/	?	?	?	Oz	XVIII	32	32
24	1	4	Z	I ?	N	w obszernym wkopie, na E – poch. 21-23, 25a-25b, na W – poch.12	brak zarysu indywidualnej jamy – dolna część ucięta	+	+	/	/	/	+	-	-	?	?	?	-	XVIII		33
25a	2	4	Z	-	?	w obszernym wkopie, na E – poch. 21-23, na W – poch.12, 24	brak zarysu indywidualnej jamy – tylko noga w porządku anatomiczn.	-	-	-	-	-	-	/	-	?	?	?	-	XVIII	34	34
25b				-	?		brak zarysu indywidualnej jamy – tylko nogi w porządku anatomiczn.	-	-	-	-	-	-	/	/	?	?	?	-	XVIII		35
26	1	-	G	V	N	z poch. 27 zetknięty stopami, obok grobu zbiorowego (W. II)	„wąska i dopasowana” trumna drewniana	/	/	+	+	+	/	+	+	?	?	?	-	XVIII		36
27	1	-	G	I	S	z poch. 26 zetknięty stopami, obok grobu zbiorowego (W. II)	widoczne ślady trumny drewnianej – owalny zarys (?)	/	/	/	/	/	/	+	+	?	?	?	-	XVIII		37
28	1	-	G	V	N	w obszernym wkopie (W. II), na E – poch. 29, na W – poch. 30	regularna, prostokątna trumna z lekko zakłęśniętymi bokami	+	/	+	+	+	+	+	+	?	?	?	Oz	XVIII	38	38
29	1	-	G	-	N	w obszernym wkopie (W. II), na W – poch. 28, 30; przecięty wykopem '99	góra trumny i poch. zniszczona przez wykop z sezonu 1999 i 2009	-	-	-	/	-	+	+	+	?	?	?	-	XVIII		39
30	1	-	G	V	N	w obszernym wkopie grobowym (W. II), na E – poch. 28-29	obszerna, prostokątna trumna z lekko zakłęśniętymi bokami	+	/	+	+	+	+	+	+	?	?	?	Oz, Ks	XVIII	40	40
31	1	-	Z	XIII	W	na od E poch. 32; na S od W. II i na N od poch. 33-42	brak czytelnych zarysów jamy w lessie	-	/	/	/	/	+	+	+	?	?	?	Dg	XVIII	41	41
32	1	-	G	V	W	na od W poch. 31; na S od W. II i na N od poch. 33-42	brak czytelnych zarysów jamy w lessie, ślady prostokątnej trumny	+	/	+	+	/	+	+	+	?	?	?	Dg, Oz	XVIII		42
33	1	-	G	V	W	grób nie wchodził w relacje z sąsiednimi, na W od poch. 38	obszerna, trapezowata trumna, brak osobnego wkopu grobowego	+	/	+	+	+	+	+	+	?	?	?	-	XVIII	43	43

32 na talerzu lewej kości biodrowej znaleziono żelazną klamrę do pasa;

34 być może – poch 25a i 25b są tylko częściami szkieletów na jakie natrafiono podczas drążenia jamy grobowej, a które to grabarze wrzucili na dno jamy (w dokumentacji kwestia ta nie została wyjaśniona);

38 poch. 28-29-30 zostały złożone przy północno-zachodnim narożniku obszernej jamy grobowej (wymiary = 3,0 x 3,4 x 1,1 m) planowanej zapewne jako grób zbiorowy, ale pozostała część wkopu nie została wypełniona; w profilu SE tego obiektu, częściowo zniszczonym przez koparkę w trakcie prowadzenia badań, autor prac terenowych dostrzegł jeszcze dwa pochówki – jeden z nich posiadał trumny, drugi to grób ziemny; przy poch. 28 znaleziono guzik lub medalik zawinięty w materiał (nie wyjaśniono, gdzie zabytek się znajdował);

40 w NW narożniku trumny poch. 30 znajdowała dodatkowa czaszka innego osobnika; przy poch. 30 znaleziony został krzyżyk z brązu (nie wyjaśniono, gdzie zabytek się znajdował);

41 pomiędzy grobem zbiorowym W. II w poch. 31-32 znajdowała się przestrzeń zniszczona przez maszyny budowlane w sezonie 2009;

43 w tekście dokumentacji, na str. 20, napisane zostało iż na S od poch. 30 znajdowało się *kolejne skupisko grobów, już wyłącznie tylko w pojedynczych wkopach grobowych*, natomiast na str. 21 mowa jest, że poch. 34-35-36 *odsłonięte zostały pomiędzy murami 8a i 8b*, które w „kartach murów” wiązane są z *ceglanym grobowcem* o wymiarach 8,5 x 3,0 m (str. 17), ale relacje na profilu F-G (Ryc. 21) wyraźnie nie wskazują związku pomiędzy konstrukcją ceglana a zasypiskami jam grobowych – z uwagi na rozbieżności, w katalogu, przyjęto że mamy do czynienia z osobnymi mogiłami, drążonymi w podłożu lessowym;

1	2	3	4	5	6	7	8	9a	9b	9c	9d	9e	9f	9g	9h	10a	10b	10c	11	12	13	14
34	1	-	G	V	W	od S sąsiadował poch. 41, trumna uchwycona w lessie	prostokątna trumna, trapezowata w przekroju, brak wkopu grobowego	+	/	+	+	/	+	+	/	?	?	?	Oz	XVIII	44	44
35	1	-	G	I	W	pomiędzy poch. 34 i 36, widoczne zarysy wąskiej jamy grobowej	prostokątna trumna o trapezowatym przekroju poprzecznym	+	/	/	+	/	+	+	+	?	?	?	-	XVIII	45	45
36	1	-	G	III	W	na S od poch. 35, widoczne zarysy wąskiej jamy grobowej	drewniana trumna ze ściętym (!) prawym rogiem przy nogach	+	/	/	/	/	/	/	/	?	?	?	Oz	XVIII	46	46
37	1	-	Z	?	N	obok poch. 44, poch. 37 uchwycony w skrajnym profilu wykopu	jama o głębokości ponad 100 cm wydrążona w lessie calcowym	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	Oz	XVIII	47	47
38	1	-	Z	-	W ?	pomiędzy poch. 33, 39, 42, na N od stopy muru 8a	trumny brak, zarys jamy słabo odcinał się od lessu calcowego	-	-	/	/	/	/	/	-	?	?	?	-	XVIII	48	48
39	1	-	G	?	W	pomiędzy pod poch. 38 i 40, poch. 39 wykraczał ku E, poza wykop	prostokątna trumna w bardzo obszernym wkopie	+	/	/	/	/	?	?	?	?	?	?	-	XVIII		49
40	1	-	G	?	?	w świetle widoczna tylko część trumny, reszta – poza prof. E	prostokątna trumna w bardzo obszernym wkopie	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	-	XVIII		50
41	1	-	Z	?	W	na E od poch. 34 i 35, większa część znajdowała się poza wykopem	bardzo obszerna, nieregularna jama drążona w lessie	+	/	+	?	/	?	?	?	?	?	?	-	XVIII	51	51
42	1	-	Z	?	E	słabo odcinająca jama narusza mur 8a, większa część poza profilem E	zarys prostokątnej (?) jamy odcinał się od podłoża lessowego	?	?	?	?	?	?	+	+	?	?	?	-	XVIII		52
cmentarz przy koście p.w. Św. Krzyża (sezon 2011)																						
1	1	-	Z	I ?	W	3-ci od E rząd mogił, na S – poch. 2	obszerna, prostokątna jama z zaokrąglonymi narożnikami	/	/	-	+	/	+	/	/	?	?	?	-	XVIII	53	53
2	1	-	Z	V	W	3-ci od E rząd mogił, na S – poch. 24, na N – poch. 1	obszerna, trapezowata jama z zaokrąglonymi narożnikami	+	/	/	/	/	+	+	+	?	?	?	-	XVIII		54
3	1	-	G	III	W	1-wszy od E rząd mogił, na S – poch. 4, na W – poch. 5, 9	prostokątna, drewniana trumna w nieco większej jamie grobowej	+	+	/	/	+	/	/	/	dz (?)	?	?	-	XVIII		55

44 wyposażenie zmarłego: miedziany kolczyk, metalowy guzik, krzyżyk z brązu;

45 zapewne podczas transportu szkielet lekko przemieścił się i oparł się o prawy bok trumny; zachowało się drewniane wieko trumny

46 wyposażenie zmarłego: szklane paciorki; zdziwienie budzi bardzo nietypowy narys trumny, sądząc po rozmiarach sarkofagu jest to poch. zapewne dziecka;

47 poch. 37 uchwycono w profilu (F-G), skrajnym wykopu; wyposażenie zmarłego: kościane guziki, 1 metalowy guzik, fragmenty tekstyliów ubrania;

48 kości szkieletu mocno przemieszane lub przemieszczone (?) - autor podaje (str. 21), że zmarły był ułożony na plecach, ale z rysunków układu ułożenia nie można odczytać (karta na str 62, Ryc. 18)

51 uwagę zwraca bardzo rozległa jama o zarysie – być może – sześciokątnym, jest ona także ukośna w stosunku do otaczających mogił – głowa poch. 41 jest dokładnie skierowana na W, podczas gdy pozostałe poch. bardziej zwrócone są ku WNW, choć autor badań wszystkim im przypisał ukierunkowanie zachodnie (str. 21)

53 mogiły w tej części cmentarza układały się w rzędy – na E i S od poch. 1 były one bardziej regularne, na W od 3-ciego rzędu znajdowała się pusta przestrzeń – jakby owalny plac o średnicy 10m; lewa strona poch. 1 została uszkodzona podczas prac budowlanych z sezonu 2011

1	2	3	4	5	6	7	8	9a	9b	9c	9d	9e	9f	9g	9h	10a	10b	10c	11	12	13	14
4	1	-	G	-	W ?	1-wszy od E rząd mogił, na S – poch. 6 i 7, na N – poch. 3	śląd prostokątnej trumny drewnianej w bardzo obszernej, trapezowatej	/	-	-	-	-	-	-	-	?	?	?	-	XVIII		56
5	-	-	K	-	-	2-gi od E rząd mogił, na S – poch. 9, na E – poch. 3 i 4	pusta, trapezowata jama drążona w lessie	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	XVIII		57
6	1	-	Z	-	W	1-wszy od E rząd mogił, pomiędzy poch. 7 i 8	spora jama, nieregularnie trapezowata, drążona w lessie	-	-	-	-	-	/	/	/	?	?	?	-	XVIII		58
7A	2	-	G	I	W	poch. 7A i 7B złożone do wspólnej jamy – poch. 7A przy N jej boku;	drewniana trumna – w rzucie i przekroju trapezowata	+	/	/	/	/	/	/	/	?	?	?	-	XVIII	59	59
7B				I	E	1-wszy od E rząd mogił, pomiędzy poch. 3 i 6, na W – poch. 4	drewniana trumna – w rzucie i przekroju trapezowata	+	/	+	+	/	+	+	+	?	?	?	-	XVIII		60
8	1	-	Z	XV	W	1-wszy od E rząd mogił, na N – poch. 6, na S, w oddaleniu – poch. 10	lekko trapezowata, nieco szersza jama, długością dopasowana	+	/	+	+	+	+	+	+	?	?	?	-	XVIII		61
9	1	-	G	-	W	2-gi od E rząd mogił, na S w oddaleniu – poch. 12, na N – poch. 5	prostokątna trumna w nieco większej jamie grobowej	-	-	-	-	-	-	-	/	Dz (?)	?	?	-	XVIII		62
10	1	-	G	V	W	1-wszy od E rząd mogił, w oddaleniu na N – poch. 8, na S, – poch. 11	śląd po prostokątnej trumnie w szerszej jamie, długość dopasowana	+	+	+	/	+	+	/	+	?	?	?	-	XVIII		63
11	1	-	G	I	W	1-wszy od E rząd mogił, w oddaleniu na N – poch. 10, na S, – poch. 13	bardzo obszerna jama z trumną o nieregularnym zarysie	+	/	/	/	/	+	+	/	?	?	?	-	XVIII	64	64
12	1	-	G	-	W	2-gi od E rząd mogił, w pobliżu nóg poch. 25, na N – poch. 5, 9	śląd trapezowatej trumny w dopasowanej jamie grobowej	/	-	/	/	/	/	-	/	dz (?)	?	?	-	XVIII		65
13	1	-	G	-	W	1-wszy od E rząd mogił, w oddaleniu na N – poch. 11, na S – poch. 15-16	trapezowata trumna w bardzo obszernej jamie grobowej	/	-	/	/	/	-	/	/	dz (?)	?	?	-	XVIII		67
14	-	-	K	-	?	2-gi od E rząd mogił, na S w oddaleniu – poch. 37 i 38, na N – poch. 25	pusta, prostokątna trumna w jamie o nieregularnych zarysach	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	XVIII		68
15	1	-	Z	VIII	W	1-wszy od E rząd mogił, w oddaleniu na N – poch. 13, na S – poch. 17	bardzo obszerna jama o nieregularnym zarysie (zbliżony do gruszki)	+	/	+	+	/	+	+	+	?	?	?	-	XVIII		68
16	1	-	Z	-	W	1-wszy od E rząd mogił, wkopany w S-część jamy poch. 15	obszerna, owalna jama drążona w lessie	/	-	/	-	/	/	-	-	?	?	?	-	XVIII	69	69

59 poch. 7A i 7B złożone zostały do wspólnej jamy – prostokątna z zaokrąglonymi narożnikami, znacznie dłuższa od trumien, szerokością do nich dopasowana; trumny równoległe do siebie, ale głowy zmarłych skierowane w przeciwne strony, być może takie ustawienie dawało sposobność na pomieszczenie dwóch sarkofagów, przy jednakowej orientacji trumny mogłyby nie zmieścić się na szerokość

64 nieregularna jama, zbliżona do prostokąta o zaokrąglonych narożnikach; trumna w przekroju trapezowa, w rzucie – nieregularna, przypominała sześciokąt rozszerzający się w okolicy miednicy (nie wyjaśniono czy jest deformacja podepozycyjna, czy celowy zabieg z uwagi na bardzo szeroki obwód miednicy);

69 pozostałości szkieletu sugerują, że poch. 16 jest mogiłą dziecka; jego jama przecięła poch. 15, ale szkieletu nie naruszyła; być może, taka relacja oddaje związki obydwu pochowanych osób;

1	2	3	4	5	6	7	8	9a	9b	9c	9d	9e	9f	9g	9h	10a	10b	10c	11	12	13	14
17	1	-	G	VI	W	1-wszy od E rząd mogił, na N – poch. 15-16, na S – poch. 18	ślady trapezowatej trumny w bardzo obszernej, trapezowatej jamie	+	/	+	+	/	+	+	+	?	?	?	Oz	XVII-XVIII	70	70
18	1	-	G	VI	W	1-wszy od E rząd mogił, na N – poch. 17, na S – poch. 19	ślady trapezowatej trumny w nieco większej, nieregularnej jamie	+	/	+	+	+	+	+	+	?	?	?	-	XVIII		71
19	1	-	G	-	W	1-wszy od E rząd mogił, na N – poch. 18, na S – poch. 20	ślady trapezowatej trumny w nieco większej, trapezowatej jamie	-	/	-	-	/	/	/	/	?	?	?	-	XVIII		72
20	1	-	G	II	W	najdalej na S wysunięty poch. w 1-wszym od E rzędzie mogił	ślady trapezowatej trumny w nieco szerszej, nieregularnej jamie	+	+	+	+	+	+	+	+	?	?	?	-	XVIII		73
21	1	-	Z	-	W	2-gi od E rząd mogił, na S – poch. 22, na N – poch. 33, na E – poch. 20	nieregularna, zbliżona do prostokąta jama drażona w lessie	/	-	-	-	-	-	-	-	dz (?)	?	?	-	XVIII		74
22	1	-	G	-	W	2-gi od E rząd mogił, na N – poch. 21, na S w oddaleniu – poch. 23	ślady trapezowatej trumny w obszernej, nieregularnej jamie	/	-	/	/	-	-	/	/	dz (?)	?	?	-	XVIII		75
23	1	-	G	-	W	2-gi od E rząd mogił, na N, w oddaleniu – poch. 22, na S – poch. 101	trapezowata trumna w obszernej, owalnej jamie	/	-	/	/	-	/	/	/	dz (?)	?	?	-	XVIII	76	76
24	1	-	G	V	W	3-ci od E rząd mogił, na S – poch. 26, na N – poch. 2, na SE – poch. 25	zachowana tylko górna część poch. z trapezowatą trumną	/	/	/	/	/	/	-	-	?	?	?	-	XVIII	77	77
25	1	-	G	V	W	2-gi od E rząd mogił, na NE – poch. 12, na SE – poch. 14, na W – 26	trapezowata trumna w bardzo obszernej, trapezowatej jamie	+	/	+	+	/	+	/	/	?	?	?	Oz	XVIII	78	78
26	1	-	Z	-	W	3-ci od E rząd mogił, na S – poch. 27, na N – poch. 24, na E – poch. 25	prostokątna jama o zakłęsniętych bokach, lekko zaokrąglone narożniki	/	/	-	/	/	+	/	/	?	?	?	-	XVIII		79
27	1	-	G	II	W	3-ci od E rząd mogił, na S – poch. 28, na N – poch. 26, na SE – poch. 37	ślady trapezowatej trumny w obszernej, trapezowatej jamie	/	/	/	/	/	/	/	/	?	?	?	-	XVIII		81
28	1	-	G	VI	W	3-ci od E rząd mogił, na SE – poch. 42, na N – poch. 27, na NE – poch. 37	trapezowata trumna w bardzo obszernej, romboidalnej jamie	+	+	+	+	/	+	+	+	?	?	?	-	XVIII	81	81
29	1	-	G	I	W	3-ci od E rząd mogił, na S – poch. 32, na N, w oddaleniu – poch. 36	trapezowata trumna (rzut i przekrój) w obszernej, trapezowatej jamie	/	+	+	+	+	+	+	+	?	?	?	-	XVIII		82

70 w okolicy mostka odnaleziono kuliste paciorki z granatowego szkła (średnica 2 mm), obok znajdował się mosiężny, równoramienny krzyżyk o poszerzonych ramionach – rozpiętość jego ramion wynosiła 24 mm, na awersie znajduje się modlitwa Św. Benedykta zapisana inicjałami: *CRUX SANCTA PATRIS BENEDICTI / CRUX SANCTI SIT MIHI LUX / NON DRACO SIT MIHI DUX / HIS VADE RETRO SATANO NON SVADE MIGI VANA SVNT MALA QUAE IPSE VENENA BIBAS*, na rewersie w centralnej części widnieje wyobrażenie świętego w szatach biskupich – wyroby tego typu były popularne w XVII-XVIII (podstawa datowania);

76 pozostałości szkieletu i wielkość trumny sugerują, że poch. 23 jest mogiłą dziecka; trumna w przekroju poprzecznym – prostokątna; przy poch. znaleziono 3 gwoździe od trumny, ale nie podano gdzie na nie natrafiono;

77 dolna część poch. zniszczona w trakcie prac budowlanych w sezonie 2011; trumna w rzucie i przekroju poprzecznym – trapezowata; jama grobowa – szersza od trumny;

78 ścianki jamy oddalone od trumny od 10 do prawie 40 cm; trumna w rzucie i przekroju poprzecznym – trapezowata; przy lewym talerzu kości miedniczej znaleziono 2-częściowy medalik malowany na szkle, wizerunek mocno nieczytelny – zapewne były to 2 postaci, z których jedna to najpewniej Matka Boska, szybki posiadały średnicę 35 mm i pierwotnie połączone były ze sobą miedzianą opaską (str. 12);

81 ścianki jamy oddalone od trumny o 20 do prawie 40 cm; trumna w rzucie i przekroju poprzecznym – trapezowata;

1	2	3	4	5	6	7	8	9a	9b	9c	9d	9e	9f	9g	9h	10a	10b	10c	11	12	13	14
30	1	-	G	VIII	W	3-ci od E rząd mogił, na S – poch. 31, na W – pusta przestrzeń	ślady trumny w obszernej, nieregularnej jamie z zakłęśniętymi bokami	-	/	+	+	/	+	/	/	?	?	?	-	XVIII		83
31	1	-	G	-	W	3-ci od E rząd mogił, na N – poch. 30, na W – pusta przestrzeń	ślady trumny w obszernej, nieregularnej jamie z zakłęśniętymi bokami	-	/	-	-	/	-	-	/	?	?	?	Oz	XVIII	84	84
32	1	-	G	II	W	3-ci od E rząd mogił, na N – poch. 29, na S, w oddaleniu – poch. 30	trapezowata trumna w bardzo obszernej, trapezowatej jamie	/	+	+	+	+	/	/	/	?	?	?	In	XVIII	85	85
33	1	-	Z	-	?	2-gi od E rząd mogił, na N – poch. 34, na S – poch. 21	niemal prostokątna jama drążona w lessie z częścią szkieletu	-	-	-	-	-	-	-	/	?	?	?	-	XVIII		86
34	1	-	G	VI	W	2-gi od E rząd mogił, w oddaleniu na N – poch. 41, na S – poch. 33	trapezowata trumna w bardzo obszernej, nieregularnej jamie	+	+	+	+	+	+	+	+	?	?	?	In	XVIII	87	87
35	-	-	K	-	-	2-gi od E rząd mogił, na N – poch. 40, na S – poch. 41, na W – poch. 36	spąg pustej, prostokątnej jamy z zaokrąglonymi narożnikami	-	-	-	-	-	-	-	-	?	?	?	-	XVIII		88
36	1	-	G	-	W	3-ci od E rząd mogił, w oddaleniu na N – poch. 42, na S – poch. 25	prostokątna trumna w niezwykle obszernej, nieregularnej jamie	/	/	/	/	/	-	/	/	dz (?)	?	?	-	XVIII		89
37	1	-	Z	V	W	2-gi od E rząd mogił, w oddaleniu na N – poch. 25, na S – poch. 42	szkielet przesunięty do N brzegu obszernej, prostokątnej jamy, od S – większy dystans do ściany	+	/	+	+	/	+	+	/	?	?	?	-	XVIII		90
38	1	-	G	-	W	2-gi od E rząd mogił, przy nogach (na SE) poch. 37	ślad prostokątnej trumny w prostokątnej jamie z zaokrąglonymi narożnikami	/	/	/	/	-	/	/	-	dz (?)	?	?	-	XVIII		91
39A	2	-	Z	VIII	W	3-ci od E rząd mogił; w pobliżu, na S – poch. 48; na N, w dużym oddaleniu – poch. 31, na E – poch. 101; na W – pusta przestrzeń	oba osobniki we wspólnej, owalnej jamie grobowej – głowy w przeciwne strony, szkielety stykały się ze sobą, ale nie naruszały	/	/	/	+	/	/	+	+	?	?	?	-	XVIII		92
39B				I	E			+	+	+	+	+	+	/	/	?	?	?	-	XVIII		93
40	1	-	Z	-	W	2-gi od E rząd mogił, na S – poch. 35, na N, w oddaleniu – poch. 42	trapezowata jama z mocno zaokrąglonymi narożnikami	+	/	/	/	/	/	-	-	?	?	?	-	XVIII		94
41	?	-	G	-	?	2-gi od E rząd mogił, na S – poch. 34, na N – poch. 35	bardzo rozciągnięty zarys trumny w trapezowatej jamie	-	-	-	-	-	-	-	-	?	?	?	-	XVIII		95

84 poch. mocno zniszczony w nieregularnej jamie kształtem zbliżonej do owalu; poniżej linii pasa znaleziona została mosiężna sprzączka do pasa w kształcie prostokąta o zaokrąglonych narożnikach (42 x 32 mm), wyposażona była w 3 szpile (str. 13)

85 ścianki jamy oddalone od wąskiej trumny o 10 do prawie 30 cm; trumna w rzucie i przekroju poprzecznym – trapezowata; w grobie natrafiono na sprzączkę do pasa – mosiężna, o zaokrąglonych narożnikach, wymiary 43 x 32 mm, klamra posiadała 3 szpile (lokalizacja nie została podana);

87 trumna przesunięta do południowej ściany jamy grobowej (brzeg jamy oddalony o prawie 20 cm); trumna w rzucie i przekroju poprzecznym – trapezowata; w grobie natrafiono na żelazny gwóźdź od trumny (lokalizacja nie została podana);

1	2	3	4	5	6	7	8	9a	9b	9c	9d	9e	9f	9g	9h	10a	10b	10c	11	12	13	14
42	1	-	G	VI	W	2-gi od E rząd mogił, w oddaleniu: na S – poch. 36, na N – poch. 37	trapezowata trumna w rzucie i przekroju w obszernej, trapezowat. jam.	-	/	/	/	/	+	+	+	?	?	?	-	XVIII		95
43	1	-	G	V	W	osobny, wysunięty na E w stosunku do 1-wszej linii mogił	trapezowata trumna, jama poszerzona przy „głowach”	+	+	+	+	/	+	+	+	?	?	?	Ks	XVIII	97	97
44	1	-	G	V	W	najdalej ku S wysunięty poch. z 2-giego rzędu mogił, na N – poch. 104	trapezowata, krótka trumna w dłuższej jamie grobowej	/	/	+	+	/	+	/	/	?	?	?	-	XVIII		98
45	1	-	G	II	E	2-gi od E rząd mogił, przeciął jamę poch. 46, na N – poch. 47	trapezowata, dopasowana trumna w prostokątnej jamie	+	+	+	+	+	+	+	+	?	?	?	Dg	XVIII	99	99
46	1	-	G	XVI	E	najdalej ku S wysunięty poch. w 3-cim rzędzie, przecięty przez poch.45	trapezowata, dopasowana trumna w niezwykle obszernej, owalnej jamie	/	/	/	/	/	/	/	/	?	?	?	-	XVIII		100
47	1	-	G	II	W	3-ci od E rząd mogił, na S – poch. 45, na N – poch. 48, na E – 103	ślady wąskiej trumny w wydłużonej, owalnej jamie grobowej	+	/	+	+	/	+	+	+	?	?	?	-	XVIII		101
48	1	-	G	VI	W	3-ci od E rząd mogił, na S – poch. 47, od N przylegał poch. 39	trapezowata trumna (rzut i przekrój) w obszernej, wydłużonej jamie	/	+	+	+	/	+	+	+	?	?	?	-	XVIII		102
49	-	-	K	-	-	wysunięty ku W w stosunku do 3-ciej linii mogił, na E – poch. 47	spąg pustej, trapezowatej jamy z zaokrąglonymi narożnikami	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-		103
50	1	-	Z	-	E	5-ty od E rząd mogił, w oddaleniu na N – poch. 60, na E – pusty plac	nieregularna jama, zbliżona do trapezu	-	-	/	/	-	-	/	/	?	?	?	In	XVIII	104	104
51	1	-	G	-	W	6-ty od E rząd mogił, na S – poch. 52, na E – pusty plac	ślady trapezowatej (?) trumny w nieregularnej, trapezowatej jamie	-	-	-	/	/	-	/	-	?	?	?	-	XVIII		105
52	2	-	Z	VI	W	poch. podwójny, najdalej na S wysunięty z 6-tego, od E rzędu mogił, na N – poch. 51, 53, na E – pusty plac;	szkielet bez trumny przysunięty do S boku wydłużonej jamy	/	/	+	+	+	+	+	+	?	?	?	-	XVIII	106	106
				VII	W		szkielet bez trumny wciśnięty w NW narożnik wydłużonej jamy	+	-	+	+	/	/	+	/	?	?	?	-	XVIII		107
53	1	-	G	-	W	6-ty od E rząd mogił, na S – poch. 52, w oddaleniu na N – poch. 62	trapezowata (rzut i przekrój) trumna w bardzo obszernej, trapezowat. jam	-	/	/	/	/	-	/	/	dz	?	?	-	XVIII		108

97 trumna w przekroju i rzucie poprzecznym – trapezowata, dopasowana; na NW od czaszki poch. 43 wykonano aneks jamy poszerzając ją aby pomieścić dobrze zachowaną czaszkę dorosłego osobnika, przez to wkop grobowy przybrał postać wydłużonego trapezu z owalnym „aneksem”;

99 trumna w przekroju i rzucie poprzecznym – trapezowata, dopasowana do zmarłego; przesunięta ku N-bokowi, od S – znacznie większy odstęp od brzegu; obok środkowej części lewej kości udowej został znaleziony drewniano-mosiężny relikwiarz w kształcie krzyża o rozpiętości ramion 14 x 7 cm – z przodu, na krzyżu umieszczona była mosiężna figura Chrystusa, poniżej zaś znajdowała się postać Maryi wygrawerowana na blaszce, w tylnej partii wykonano wydrążenie, gdzie umieszczana była relikwia, zamykane było ono osobną, mosiężną blaszką z krzyżem (str. 13)

104 poch. 50 wraz z 59, 59A i 60 jako pierwsze, od zachodu otaczały pusty plac; poch. 50 był mocno zniszczony, w jego wypełnisku znaleziono 4 gwoździe do trumny – lokalizacji nie podano;

106 poch. 52 tworzyło szkielety 2 osobników rozmieszczonych niesymetrycznie w jamie grobowej – obydwaj byli przesunięci ku zachodniemu krańcowi wkopu, przestrzeń na E była wolna; wobec dostatecznej ilości miejsca dziwi zabieg podkurczenia nóg, szczególnie w przypadku szkieletu złożonego przy N boku jamy – jego kończyny dolne podciągnięte były do linii pasa i stykały się miednicą sąsiadującego osobnika;

1	2	3	4	5	6	7	8	9a	9b	9c	9d	9e	9f	9g	9h	10a	10b	10c	11	12	13	14
54	-	-	K	-	-	8-y od E rząd mogił – najdalej ku N wysunięty, na S – poch. 56	dość regularny spąg trapezowatej jamy	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-		109
55	1	-	G	-	W	8-y od E rząd mogił – najdalej ku S wysunięty, na N – poch. 56	trapezowata (rzut i przekrój) trumna w prostokątnej jamie	/	-	/	/	-	-	/	/	-	-	-	Oz	XVIII	110	110
56A	2	-	Z	V	E	bardzo obszerna jama, znajdująca się po środku 8-ego od E rzędu mogił; na N – poch. 54, na poch. 55, na E – poch. 61, 63	szkielet bez trumny zajmujący główne miejsce w prostokątn. jamie	+	+	+	+	/	+	+	+	?	?	?	-	XVIII	111	111
56B				IX	E		szkielet na boku dołożony wzdłuż S i E boku prostokątnej jamy	+	+	+	+	+	+	+	+	?	?	?	-	XVIII		112
57	1	-	G	VI	W	7. od E rząd mogił: na N – poch. 58, na S, w oddaleniu – poch. 61	trapezowata (rzut i przekrój) trumna w trapezowatej, wydłużonej jamie	+	+	+	+	/	+	+	+	?	?	?	-	XVIII		113
58	1	-	G	XVI	E	najdalej na N w 7-ym od E rzędzie mogił, naruszony przez poch. 58A	trapezowata (rzut i przekrój) trumna w dopasowanej, trapezowatej jamie	+	/	+	+	+	+	+	+	?	?	?	Oz, Dg	po 1714 r.	114	114
58A	1	-	G	II	W	grób wkopany w SE narożnik poch. 58A, 7. od E rząd mogił	prostokątna (rzut i przekrój) trumna w prostokątnej jamie	/	/	/	/	/	/	/	/	dz	?	?	-	XVIII		115
59	1	-	Z	V	W	pojedynczy w 4-ty od E rząd mogił na SW od poch. 59A, na E – poch. 1	obszerna jama rzutem zbliżona do nieregularnego prostokąta	+	+	+	+	+	+	/	/	?	?	?	-	XVIII	116	116
59A	1	-	Z	V?	W	najdalej na N wysunięty w 5-tym od E rzędzie mogił, na S – poch. 60	nieregularna trapezowata jama z zaokrąglonymi narożnikami	-	/	+	/	/	-	/	/	?	?	?	Oz	XVIII	117	117

- 110 poch. 55 posiada różny zarys jamy grobowej – na planie zbiorczym jest to bardzo obszerny, trapezowaty wkop, gdzie trumna została dosunięta do jego południowego boku, zaś na karcie – jama to znacznie węższy prostokąt z prostopadłymi narożnikami; rzut i przekrój trumny – trapezowaty; w okolicy miednicy znaleziono owalny przedmiot o średnicy 8 cm wykonany z blachy mosiężnej, której krawędzie zostały wywinięte, przy nich – po przeciwnych stronach – umieszczono 2 otwory, prawdopodobnie jest to sprzączka do pasa (str. 13)
- 111 poch. 56A wydaje się być głównym – zajmuje większą część jamy, na uwagę zwraca wyjątkowo szeroki rozstaw nóg; być może, podczas drażenia wkopu zaistniała potrzeba złożenia dodatkowego zmarłego – poch. 56B, gdyż na wysokości głowy pierwszego z nich zauważalne jest zakłębienie boków grobu, co może sugerować konieczność poszerzenia już przygotowanej jamy; poch. 56B wyraźnie jest dołożony – ułożono go na boku, a tułów wraz z czaszką przegięto aby zmieścił się;
- 114 ramiona zmarłego ułożone w pośredni sposób pomiędzy typem II a VI – lewe było zgięte w łokciu, a dłoń spoczywała na prawym talerzu kości miedniczej, prawe natomiast było mocno przykurczone w stawie łokciowym – dłoń w okolicy mostka; szkielet spoczywał w porządku anatomicznym, lecz uwagę przykuwa oderwanie ze stawów biodrowych całych kończyn dolnych i ich przemieszczenie w dół trumny; w dość dopasowaną jamę z rodzajem aneksu w okolicy nóg wkopany został poch. 58A; przy poch. 58 znaleziono: od okolicy mostka do pasa – 4, srebrne guziki o średnicy 15 mm (1 sztuka) oraz 33 mm (3 sztuki) a także 5 mosiężnych, ponadto na mostku – owalna, mosiężna, połączana zawieszka o średnicy 40 mm, u góry zwieńczona była motywem, gdzie umieszczono otwór o średnicy 3 mm, wzdłuż krawędzi awers obiegał motyw roślinny, w części centralnej zawieszki wygrawerowano monogram: **I B O**, poniżej można odczytać datę: **1714**;
- 116 zarówno na planie zbiorczym poch. (Ryc. 4) jak na szkicu z tyłu karty wyrysowano pochówek jamowy, bez trumny, natomiast w opisie na karcie poch. 59 podano, że spoczywał on w trumnie drewnianej;
- 117 poch. częściowo zniszczony wkopem fundamentowym podczas wznoszenia Kolegium im. Jana Pawła II – przylegającym od N do opisywanej cmentarza; w okolicach kości nóg znaleziono owalny, mosiężny medalik o średnicy 25 mm (razem z oczkiem jego wysokość wynosiła 33 mm), na jednej ze stron widnieje głowa kobieca – prawdopodobnie Maryi, na drugiej stronie – głowa mężczyzny, prawdopodobnie Jezusa (str. 13-14);

1	2	3	4	5	6	7	8	9a	9b	9c	9d	9e	9f	9g	9h	10a	10b	10c	11	12	13	14
60A	2	-	G	V	W	poch. 60A i 60B zostały złożone do jednej jamy (poch. 60B – na NE od nóg poch. 60A) – najdalej na S wysunięty w 5-tym rzędzie	trapezowata w zarysie i przekroju trumna w obszernej jamie	+	+	+	+	+	+	+	+	dr	?	?	Oz	XVIII	118	118
60B			G	-	W		prostokątna w zarysie i przekroju trumna w obszernej jamie	/	/	/	-	/	/	/	/	dz	?	?	-	XVIII		119
61	1	-	G	V	W	7. od E rząd mogił: na N, w oddaleniu – poch. 57, na S – poch. 63	trapezowata w zarysie i przekroju trumna w dość obszernej jamie	/	-	/	/	-	-	/	/	?	?	?	Dg	XVIII	120	120
62	1	-	G	II	W	najdalej na N wysunięty z 6-tego, od E rzędu mogił, na S – poch. 51, 53	trapezowata w zarysie i przekroju trumna w dość obszernej jamie	+	+	+	+	+	+	+	+	?	?	?	Dg	XVIII	121	121
63	1	-	G	-	W	7-y od E rząd mogił: pomiędzy poch. 61 (na N) i poch. 64 (na S)	trapezowata w zarysie i przekroju trumna w niezbyt obszernej jamie	/	-	+	-	/	/	+	+	?	?	?	Dg	XVIII	122	122
64	1	-	G	II	W	najdalej na S wysunięty z 7-ego od E rzędu mogił, na N – poch. 63	trapezowata w zarysie i przekroju trumna w bardzo obszernej jamie	+	/	+	+	+	/	+	+	?	?	?	In	XVIII	123	123
65	1	-	G	V	W	najdalej na S wysunięty z 12-ego od E rzędu mogił, na N – poch. 66	trapezowata trumna w niezwykle obszernej, prostokątnej jamie	+	+	+	+	+	+	+	+	?	?	?	Oz, Dg	XVIII	124	124
66	1	-	Z	-	W	12-ty od E rząd mogił, w oddaleniu na N – poch. 67, na S – poch. 65	trapezowata, obszerna jama, przecięta przez mur 9	-	-	-	-	-	+	+	+	?	?	?	-	XVIII		125

- 118 poch. 60A oraz 60B – złożone do jednej, bardzo obszernej jamy – trapezowata z zaokrąglonymi narożnikami; w okolicy mostka poch. 60A znaleziono mosiężny, elipsoidalny medalik o wymiarach 34 x 29 mm –na awersie przedstawienie Matki Bolesnej trzymającej na kolanach ciało Chrystusa zdjętego z Krzyża, głowy obojga otoczone są aureolami, na otoku umieszczono napis: *MARIA • WEISSENSLANIS ENSIS • O • P • N •* (co może stanowić podstawę aby medalik wiązać z klasztorem w Pietralba w Południowym Tyrolu), na rewersie umieszczono przedstawienie Św. Peregryna Laziosi, które w otoku otacza napis: *S • PEREGRINVS O • S • B • V • M*;
- 120 na E od poch 61 – pusta przestrzeń; w okolicy lewego stawu biodrowego znaleziono drewniany krzyż o wymiarach: 141 x 79 mm, jego ramiona połączone zostały „na zakładkę”, zaś końce zaopatrzone w srebrne ukucia, górne okucie zaopatrzone było w kółko do zawieszania, z tego samego metalu wykonana została figura Chrystusa którego rozpostarte ramiona mocowane były do drewna drobnymi, srebrnymi gwoździkami, nad głową Jezusa – w koronie cierniowej – zamieszczono srebrną aureolę oraz napis **INRI**, poniżej stóp – czaszka z dwoma, skrzyżowanymi piszczelami;
- 121 w 6-tym rzędzie mogił, ten był najdalej na N wysuniętym, od pozostałych oddzielała go przestrzeń ok. 6-7 m; na boku trumny u wezłowia dostrzegalny był napis – treść nie możliwa do odczytania – wybity z mosiężnych ćwieków, ponad to znaleziono – ćwieki z obicia trumny oraz 3 gwoździe do trumny (lokalizacji nie podano – karta grobu 62);
- 122 szkielet źle zachowany, a kości częściowo przemieszczone; przy głowie prawej kości udowej znaleziony został potłuczony szkaplerzyk namalowany na płytce szklanej o wymiarach 159 x 101 mm, przypuszcza się iż umieszczony był tu wizerunek Matki Boskiej, ale jest nieczytelny / nie zachowany (na rysunku z karty grobu 63 w tym miejscu umieszczono zapewne lewy talerz kości miedniczej)
- 123 podczas eksploracji znaleziono 1 gwóźdź do trumny (lokalizacji nie podano – karta grobu 64);
- 124 wkop grobowy częściowo nakryty murem nr 9 – ceglany fundament budynku powstałego w pocz. XX w. (str. 21); pomiędzy lewym nadgarstkiem a talerzem kości miedniczej znaleziono: owalną szybkę w miedzianej oprawie – być może część relikwiarza, gdzie wizerunek nie zachował się, wymiary – 22 x 20 mm, dwa mosiężne, owalne medaliki z uszkiem do zawieszania: pierwszy z nich, o wymiarach 29 x 27 mm, na awersie Matka Boska z Dzieciątkiem, które trzyma na lewym ramieniu, głowy obojga otoczone zostały aureolami, obydwie – Matka Boska w prawej, a Jezus w lewej – trzymają różańce, na dole napis – **ROMA**, w otoku – **R • S • R •**, na rewersie – postać nieokreślonego świętego; drugi medalik, o wymiarach 18 x 16 mm, na awersie postać Św. Ignacego Loyoli ubranego w szaty jezuickie, w reku trzyma on książkę, w otoku znajdował się napis – **S • IGN DIS**, na rewersie – mocno zniszczonym – znajdowała się leżąca postać Św. Franciszka Ksawerego, ubrany w strój jezuicki, na piersiach – krucyfiks, głowę otaczała aureola, powyżej – w obłokach – dwie główki cherubinów, z prawej – trzy drzewa, na dalszym planie – okręt płynący przez morze, w który uderza piorun, w otoku napis – **S • FRAN • X**

1	2	3	4	5	6	7	8	9a	9b	9c	9d	9e	9f	9g	9h	10a	10b	10c	11	12	13	14
67	1	-	G	XVI	W	12-ty od E rząd mogił, w oddaleniu na N – poch. 68, na S – poch. 66	romboidalna, obszerna jama, trapezowata trumna w rzucie i przekroju	-	-	/	/	/	+	+	+	?	?	?	-	XVIII	126	126
68	3	-	Z	-	W	12-ty od E rząd mogił, w oddaleniu na S – poch. 67, od N przylegał poch. 69; wkop nakryty murem 9	prostokątna, długa jama, z narożnikami stykającymi się ze sobą pod kątem prostym	/	/	/	/	/	/	/	/	?	?	?	-	XVIII	127	127
				-	W			/	/	/	/	/	/	/	/	?	?	?	-			128
				-	W			/	/	/	/	/	/	/	/	?	?	?	-			129
69	1	-	Z	VI ?	W	12-ty od E rząd mogił, na N – poch. 86, poch. 69 przecięty przez mur 9	nieregularna, workowata jama, z wklęsłymi ściankami	-	-	/	/	/	-	-	-	?	?	?	-	XVIII		130
70	1	-	G	I	W	najdalej na S wysunięty z 11-ego od E rzędu mogił, w oddaleniu na N – poch. 71	trapezowata w rzucie i przekroju trumna w romboidalnej, obszernej jamie z wklęsłymi ściankami	+	+	+	+	+	+	+	+	?	?	?	-	XVIII		131
71	1	-	G	VI	W	11-ty od E rząd mogił, na N – poch. 72, na S – poch. 70	trapezowata w rzucie i przekroju trumna w nieregularnej, długiej j.	+	+	+	+	/	/	+	+	?	?	?	-	XVIII		132
72	1	-	G	-	W	11-ty od E rząd mogił, na N – poch. 74, na S – poch. 71	trapezowata w rzucie i przekroju trumna w nieregularnej, obszernej j.	/	-	+	-	-	/	+	+	?	?	?	-	XVIII		133
73	1	-	Z	I	W	11-ty od E rząd mogił, na N – poch. 76, na S – poch. 74	wąska i długa jama, kształt zbliżony do rombu, lekko pofalowane brzegi	+	/	+	+	/	+	+	+	?	?	?	-	XVIII		134
74	1	-	G	II	E	11-ty od E rząd mogił, na N – poch. 73, na S – poch. 72	trapezowata w rzucie i przekroju trumna w nieregularnej, obszernej j.	/	/	/	/	-	-	+	+	?	?	?	Oz	XVIII	135	135
75	1	-	G	XVI	W	10-ty od E rząd mogił, w oddaleniu na N – poch. 82, na S – poch. 79	trapezowata w rzucie i przekroju trumna w nieregularnej, obszernej j.	+	/	+	+	/	+	+	+	?	?	?	In	XVIII	136	136
76	2	-	Z	-	W	11-ty od E rząd mogił, na N – poch. 83, na S – poch. 73	bardzo nieregularna jama, być może zniszczona od W	-	-	-	-	/	/	/	/	?	?	?	-	XVIII	137	137 138
77	1	-	Z	-	?			-	-	/	/	-	-	/	/							
78	1	-	G	-	W	9-ty rząd mogił, na N – poch. 78; przecięty wkopem pod rurę	szeroka (?) trumna w obszernej (?) jamie	/	/	/	/	/	-	-	-	?	?	?	-	XVIII		140
79	1	-	G	VI	W	10-ty od E rząd mogił, w oddaleniu na S – poch. 81, na N – poch. 75	trapezowata w rzucie i przekroju trumna w nieregularnej jamie	/	-	/	/	-	/	/	/	?	?	?	Dg	XVIII	141	141

126 górna część poch. 67 zniszczona została przez mur nr 9; na karcie poch. i planie zbiorczym nie zaznaczono ułożenia kończyn górnych, natomiast z opisu na karcie można wywnioskować iż typ najbliższy jest XVI;

127 jednoczasowa mogiła trzech osobników o zniszczonym koście, których, w przeciwieństwie do poprzednich przypadków, nie opisano osobno; od N poch. 68 styka się bezpośrednio z poch. 69 – ich relacja nie została opisana, choć wydaje się iż poch. 69 jest młodszy w stosunku do poch. 68;

135 na planie zbiorczym (Ryc. 4) głowa zmarłego skierowana jest na W, a na karcie poch. 74 – opis oraz szkic – prezentują przeciwną orientację; poniżej obręczy biodrowej znaleziony został fragment klamry do pasa;

136 podczas eksploracji poch. 75 znaleziono2 gwoździe do trumny (lokalizacji nie podano);

137 jednoczasowa mogiła dwóch osobników o zniszczonym koście, których, w przeciwieństwie do poprzednich przypadków, nie opisano osobno; z rysunku wynika że jama od W mogła zostać ucięta;

1	2	3	4	5	6	7	8	9a	9b	9c	9d	9e	9f	9g	9h	10a	10b	10c	11	12	13	14
80	1	-	G	II	W	najdalej na S wysunięty w 10-tym od E rzędzie mogił, na N – poch. 81	trapezowata w rzucie i przekroju trumna w nieregularnej jamie	+	-	-	/	-	-	+	+	?	?	?	Oz	XVIII	142	142
81	1	-	G	II	W	10-ty od E rząd mogił, w oddaleniu na S – poch. 80 i na N – poch. 79	trapezowata w rzucie i przekroju trumna w nieregularnej jamie	/	-	/	/	-	/	+	+	?	?	?	Oz / Dg	XVIII	143	143
82	1	-	G	II	W	najdalej na N wysunięty w 10-tym od E rzędzie, na S, w oddaleniu – 75	trapezowata w rzucie i przekroju trumna w nieregularnej jamie	+	+	+	+	/	+	+	+	?	?	?	Oz / Dg	XVIII	144	144

- 141 na E od poch. złożonych w 10-tym rzędzie (nr 75, 79-82) znajdowała się pusta przestrzeń, być może, zniszczona podczas wznoszenia budynku z pocz. XX w. (mur 9) – w dokumentacji nie jest to wyjaśnione (str. 16); w okolicy lewej dłoni spoczywającej przy prawym łokciu znaleziono mocno rozłożone pozostałości drewnianego krzyża – analogicznego jak w poch. 61 – jednak, w wypadku poch. 79, z powodu stopnia rozkładu substancji organicznej jego wymiarów nie ustalono, wspomina się tylko o okuciach i figurze Chrystusa (str. 16);
- 142 poch. 80 zalegał w obszernej i bardzo nieregularnej jamie o pofalowanych zarysach; przy szkielecie – nie podana jest lokalizacja – znaleziono 13 mosiężnych guzików z wytwórni w Birmingham, wyróżniono 2 typy: pierwszy – średnica 20 mm, na odwrocie umieszczony napis **BIRMINGHAM** i **GIFT**, drugi – średnica 18 mm, na odwrocie umieszczony napis **BIRMINGHAM** oraz **PLATED**, na jednym z wyrobów drugiego typu zachowały się ślady posrebrzania (produkowane w licznych wytwórniach Birmingham, popularne w XVIII i XIX wieku (str. 16);
- 143 poch. 81 zalegał w bardzo nieregularnej jamie o pofalowanych zarysach; przy szkielecie – nie podana jest lokalizacja – znaleziono owalny krążek, który może być częścią okucia lub ozdoby (inf. - karta poch. 81)
- 144 jama o bardzo nieregularnym zarysie – trapez o pofalowanym przebiegu ścianek (być może dopasowanym do trumny); przy każdym z dłuższych boków trumny – po dwa żelazne uchwyty do jej przenoszenia; od lewej strony czaszki na obojczyk i ramię zmarłej (?) spływał zapleciony warkocz blond włosów; niezwykle liczne wyposażenie (najbogatsze spośród wszystkich poch. z rozpoznanej części stanowiska):
- w górnym, lewym rogu trumny zalegał mosiężny, owalny medalik o wymiarach 24 x 20 mm, na awersie – Matka Boska siedząca na tronie i trzymająca na kolanach Dzieciątko, obie postacie w koronach, w otoku napis: **S • M BESICA**; na rewersie – postać Św. Jana Nepomucena w stroju duchownym, w prawej dłoni trzyma krucyfiks, w lewej – palmę, głowę otacza aureola, w dali – sylwetka mostu i człowieka rzucającego się do wody, w otoku napis: **S • IOAN**;
 - w górnym, lewym rogu trumny znajdował się także medalik w postaci ośmiokątnej płytki wykonanej z muszli wymiarach 23 x 23 mm, wizerunki zatarte, przypuszcza się iż na awersie widniała Matka Boska, na rewersie zaś znajdowała się postać bliżej nieokreślonego, męskiego świętego;
 - w tym samym miejscu, w górnym, lewym rogu trumny znaleziono mosiężną zawieszkę formie wytłoczki z Matką Boską i Dzieciątkiem na prawym ramieniu, wymiary – 55 x 35 mm, na głównej Maryi umieszczona była korona – powyżej której, z tyłu znajdowało się uszko z dziurką, z tyłu dewocjonalia widniał napis **IHS**, znad litery 'H' wychodził krzyż;
 - w tym samym miejscu wystąpił krzyżyk sporządzony w analogicznej technice i stylistyce j.w., był jednak większy: 39 x 25 mm, był także staranniej wykonany – pod stopami ukrzyżowanego Chrystusa widoczna była czaszka ze skrzyżowanymi piszczelami, Matce Boskiej *Immaculata* towarzyszyła inskrypcja wpisana w poprzeczne ramiona krzyża: **VIRG[O] IMM[AMCULATA] VITAM PREST[A] PVRAM** (Dziewico Niepokalanie Poczęta daj wieść życie czyste – sentencja zaczerpnięta ze średniowiecznego hymnu *Ave Maria Stella*);
 - w lokalizacji j.w. – również trzy mosiężne krzyżyki o wymiarach [mm]: 32 x 20, 25 x 18, 25 x 19, na awersie widniała postać ukrzyżowanego Chrystusa, na rewersie – Matka Boska Niepokalanie Poczęta (*Immaculata*), Jej dłonie złożone były w modlitewnym geście, a stopy opierały się na sierpie księżyca, przedstawienie pełnopostaciowe – otulone w płaszcz, którego jedna poła była podwinięta, nad Jej głową znajdowała się aureola; stylistyka wykonania pozwala datować wyroby na XVII-XVIII w.;
- znaleziono także paciorki, pochodzące najpewniej z trzech różańców:
- pierwszy spoczywał także w górnym, lewym rogu trumny, wykonano go z podłużnych fasetowanych koralików sporządzonych z niebieskiego kryształu, wymiary 7 x 4 x 6 x 5 mm, połączone były one miedzianym łańcuszkiem;
 - wokół szyi zmarłej znajdował się następny, składał się on okrągłych paciorków – jak przypuszcza autor badań – sporządzonych z gliny, ich wymiary 11 x 10 x 7 x 6 mm, zabytkowi towarzyszył krzyżyk (nie opisany – Ryc. 14, str. 18);
 - przy dłoniach założonych na siebie w okolicy kości łonowej znaleziono mniejszą liczbę paciorków – obok siebie wystąpiły kuliste (6 x 5 mm) i barylkwate (7 x 5 mm) nanizane były na sznurek, obok nich występowały także drobne koraliki z białego szkła o wymiarach 3 x 3 mm; autor badań przypuszcza, że opisane powyżej przedmioty przygotowano z drewna lub pestek owoców, obok paciorków znalazły się 2 egzemplarze wykonane z kości, z których jeden miał formę głowy, prawdopodobnie Jezusa (wymiary: 16 x 8 mm);

1	2	3	4	5	6	7	8	9a	9b	9c	9d	9e	9f	9g	9h	10a	10b	10c	11	12	13	14
83	1	-	G	-	W	najdalej na N wysunięty w 11-tym od E rzędzie, na S – poch. 76	trapezowata w rzucie i przekroju trumna w trapezowatej jamie	/	/	/	/	/	/	/	/	?	?	?	-	XVIII		145
84	-	-	-	-	-	-	-	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	**	-
85	-	-	-	-	-	-	-	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	**	-
86	1	-	G	-	W	najdalej na N wysunięty w 12-tym od E rzędzie, na S – poch. 69, 68	trapezowata w rzucie i przekroju trumna w trapezowatej jamie	/	/	/	/	/	-	/	/	?	?	?	-	XVIII		146
87	1	-	G	-	W	najdalej na N wysunięty w 13-tym od E rzędzie, na S – poch. 88, 89, 90	trapezowata w rzucie i przekroju trumna w obszernej, trapezow. jamie	/	-	-	-	-	-	/	/	?	?	?	-	XVIII		147
88	1	-	G	-	W	w 13-tym od E rzędzie, naruszył NE narożnik poch. 89;	trapezowata w rzucie i przekroju trumna w obszernej, owalnej jamie	/	-	/	-	-	-	-	-	?	?	?	Oz	XVIII	148	148
89	1	-	G	-	W	w 13-tym od E rzędzie, w NE narożnik wkopany poch. 88;	trapezowata w rzucie i przekroju trumna w wyjątkowo obszernej, romboidalnej jamie	/	-	-	-	-	-	-	-	?	?	?	-	XVIII		149
90	-	-	K	-	-	13-y od E rząd mogił – jama częściowo wkopana w S bok poch. 89	nieregularna, romboidalna jama	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	150	150
91	1	-	G	VI	W	najdalej na S wysunięty w 13-tym od E rzędzie, na N – poch. 92	trapezowata w rzucie i przekroju trumna w wąskiej, nieregularnej j.	+	/	/	/	/	/	/	/	?	?	?	-	XVIII		151
92	1	-	G	XVI	W	13-ty od E rząd mogił, na S – poch. 91, na N, w oddaleniu – poch. 89, 90	trapezowata w rzucie i przekroju trumna dosunięta do S-ściany w obszernej, nieregularnej jamy	+	/	+	+	/	+	/	/	?	?	?	-	XVIII		152

dalsze elementy wyposażenia:

- przy nasadzie górnej lewej kości udowej znajdował się mosiężny krzyż, z uszkodzonym lewym ramieniem, na którym była rozpięta figura Chrystusa – ramię poprzeczne oraz górna krawędź pionowej belki zwieńczone w formie „trefl”, (wymiary 70 x 34 mm, zapewne długość poprzecznej belki mogła sięgać 42 mm), nad głową Jezusa – w zwieńczeniu krzyża – umieszczony napis **INRI**;
- w warkocz wpięta była szpila mosiężna o długości 105 mm, jej dalszy koniec ozdobiony był drucikiem mosiężnym owiniętym, wokół jej obwodu, co przypominało sprężynę;
- na czole zmarłej znajdowała się najpewniej opaska tekstylna do której przytwierdzona była broszka (zachowała się tylko jedna, ale niesymetryczna lokalizacja względem czoła może sugerować obecność większej liczby elementów tego typu), broszka wykonana ze srebra miała postać sześcioramiennego płotka śniegu ozdobionego fasetowanymi oczkami z przezroczystego szkła (?);
- wokół szyi znajdował się sznur z nawleczonymi, okrągłymi koralikami (10 x 9 x 7 x 6 mm) sporządzone zostały z czerwonego szkła zdobionego namalowanym białą farbą motywem roślinnym;
- przy lewej kości skroniowej znaleziono pozłacany kolczyk o wymiarach 13 x 11 mm; drugi z kolczyków zachował się wyłącznie w drobnym fragmencie;

** numery poch. 84 i 85 pozostają wolne, w trakcie badań terenowych nie wyróżniono i opisano grobów o tych numerach;

** numery poch. 84 i 85 pozostają wolne, w trakcie badań terenowych nie wyróżniono i opisano grobów o tych numerach;

148 górna część mogiły wkopana w NE narożnik poch. 89, natomiast dolna (E-część) poch. 88 została ucięta przez wkop budowlany; w okolicy mostka znaleziono mocno zniszczony fragment mosiężnego medalika św. Benedykta – na awersie krzyż równoramienny o rozszerzonych końcach, w otoku modlitwa św. Benedykta napisana inicjałami, na rewersie – postać świętego;

150 na planie zbiorczym – Ryc. 4 – zaznaczono zarys jamy wcinającej się w S-bok poch. 89, ale nie sporządzona została 'karta grobu'.

1	2	3	4	5	6	7	8	9a	9b	9c	9d	9e	9f	9g	9h	10a	10b	10c	11	12	13	14
93	1	-	G	-	W	najdalej na N wysunięty w 14-tym od E rzędzie, na S – poch. 94	trapezowata w rzucie i przekroju trumna w obszernej, nieregularnej j.	/	-	-	/	-	-	/	/	?	?	?	-	XVIII		153
94	1	-	G	V	W	14-ty od E rząd mogił, w oddaleniu na S – poch. 98, na N – poch. 93	trapezowata w rzucie i przekroju trumna w obszernej, trapezowatej j.	+	+	+	+	+	+	+	+	?	?	?	Oz	XVIII	154	154
95	1	-	G	-	W	15-ty od E rząd mogił, na S – poch. 95, na N – poch. 99; na E – poch. 94	ślady trumny w bardzo obszernej, trapezowatej jamie	+	/	-	+	/	/	+	+	?	?	?	-	XVIII		155
96	1	-	G	V	W	najdalej na S wysunięty w 15-tym od E rzędzie, na N – poch. 100	trapezowata w rzucie i przekroju trumna dosunięta do N-ściany w obszernej, trapezowatej jamy	+	+	+	+	/	+	+	+	?	?	?	-	XVIII		156
97	1	-	G	I	W	najdalej na S wysunięty w 14-tym od E rzędzie, na N – poch. 98	trapezowata w rzucie i przekroju trumna w obszernej, trapezowatej j.	+	+	+	+	+	+	+	+	?	?	?	-	XVIII		157
98	-	-	K	-	-	14-y od E rząd mogił, w dużym oddaleniu, na S – poch. 97, na N – 94	regularna, prostokątna jama	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	158	158
99A	2	-	G	II	W	wspólna mogiła (obszerna, nieregularna jama) najdalej na N	trapezowata w rzucie i przekroju trumna, przy S-ściance jamy	+	/	+	/	/	/	+	+	?	?	?	Oz	XVIII	159	159
99B			G	II	W	wysunięta w 15-tym od E rzędzie, na S – poch. 95, na E, w oddaleniu – 93	prostokątna w rzucie i przekroju trumna, przy NE-narożniku jamy	/	-	+	+	-	+	+	+	dz ?	?	?	Oz	XVIII	160	160
100	1	-	G	-	W	15-y od E rząd mogił, na S – poch. 96, na N – poch. 95	trapezowata w rzucie i przekroju trumna w obszernej, prostokątnej j.	/	/	-	+	-	+	+	+	?	?	?	-	XVIII		161
101	-	-	K	-	-	2-gi od E rząd mogił, na S – poch. 102, na N – poch. 23, na W – 39	wąska, prostokątna jama o zaokrąglonych narożnikach	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	162	162
102	-	-	K	-	-	2-gi od E rząd mogił, na S – poch. 103, na N – poch. 101, na W – 48	wąska, prostokątna jama o zaokrąglonych narożnikach	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-		163
103	-	-	K	-	-	2-gi od E rząd mogił, w oddaleniu na S – poch. 104, na S – poch. 102	wąska, prostokątna jama o zaokrąglonych narożnikach	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-		164

154 zmarły został złożony do wyjątkowo obszernej, trapezowatej jamy; przy mostku znaleziono medalik owalny, mosiężny o wymiarach 40-36 mm, na awersie – Matka Boska Różańca Świętego trzymająca Dzieciątka na lewym ramieniu, głowy obojga wieńczą korony, w otoku napis: **REGIN • SAT RAT • ROSARY**, na rewersie – postać Św. Wincentego Ferreriusza, któremu towarzyszą dwie osoby (nawiązane do działalności świętego jako wędrownego kaznodziei), w otoku napis: **SAN • VINCENZO • FERRERIO**;

158 na planie zbiorczym – Ryc. 4 – zaznaczono zarys jamy położonej w dużym oddaleniu pomiędzy poch. 94 oraz 97, ale nie sporządzona została 'karta grobu'.

159 poch. 99A oraz 99B zalegały we wspólnej jamie, sądząc po wymiarach szkieletów – poch. 99A to osoba dorosła, zaś 99B – dziecko (ta kwestia nie została w dokumentacji wyjaśniona); powyżej mostka znaleziona została elipsoidalna, mosiężna blaszka o wymiarach 51 x 42 mm, na awersie widoczne ślady złocenia, w części górnej niewielki otworek, dookoła krawędzi znajdował się roślinny ornament zbliżony do zawieszki znalezione w grobie 58 (w przypadku zabytku z poch. 99A brak śladów malatury lub monogramów – co dostrzeżono w wypadku przedmiotu z grobu 58), str. 19.

160 na klatce piersiowej znaleziono drobne koraliki wykonane z granatowego szkła, brak dokładniejszego opisu (str. 19, karta grobu 99).

162 na planie zbiorczym – Ryc. 4 – zaznaczono zarysy jamy nr 102, 103, 104, których sposób oznaczenia jest zbliżony do poch. 5, 9, 33, 35, 41, ale nie sporządzone zostały dla nich 'karty grobów'.

1	2	3	4	5	6	7	8	9a	9b	9c	9d	9e	9f	9g	9h	10a	10b	10c	11	12	13	14
104	-	-	K	-	-	2-gi od E rząd mogił, w oddaleniu na N – poch. 103, na S – poch. 44	wąska, prostokątna jama o zaokrąglonych narożnikach	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-		165

Pojęcia, których nie użyto w przytaczanych dokumentacjach, ale w oparciu o analizę rysunków zostały wprowadzone do katalogu:

“wąska” trumna / jama – dotyczy sytuacji, gdy szerokość jamy lub trumny jest mniejsza niż szerokość włożonego elementu (zmarłego / trumny),

“krótka” – analogiczne, jak wyżej, np. przy 'krótkiej' jamie koniecznym było podkruczanie nóg,

“szeroka” / “długa” – to przeciwieństwo powyższych, czyli większa niż rozmiary obiektu, dla którego zostało wykonane;

“dopasowana” to taka, gdy rozmiary obiektu odpowiadają dokładnie objętości miejsca na niego przeznaczonego;

“obszerna” – w opozycji do dopasowana – czyli na tyle duża aby bez większych przeszkód ustawiać obiekt,

“znacznie obszerna” – jama / trumna jest o 20-50 % większa od obiektu (zmarłego, trumny),

“niezwykle obszerna” – gdy jama grobowa jest równo lub więcej niż 50% większa od trumny;

IV. Katalog pochówków z cmentarza pod kapliczką w Ogrodzie Saskim

nr pochówku	liczba osobników	poziom grzebalny	rodzaj pochówku	typ ułożenia zmarłego	orientacja (głową ku)	relacje z innymi pochówkami / warstwami	sposób budowy grobu	stan zachowania szkieletu							dane antropologiczne			wyposa- żenie / przed- mioty w grobie	datowanie pochówku	uwagi w przypisach	numeracja w obrębie stan.	
								czaszka	obrzęcz barkowa	lewe ramię	prawe ramię	klatka piersiowa	obrzęcz biodrowa	lewa noga	prawa noga	wiek	płeć					wyso- kość [cm]
1	2	3	4	5	6	7	8	9a	9b	9c	9d	9e	9f	9g	9h	10a	10b	10c	11	12	13	14

1	2	3	4	5	6	7	8	9a	9b	9c	9d	9e	9f	9g	9h	10a	10b	10c	11	12	13	14
Mogiły pod kapliczką w Ogrodzie Saskim, obok cmentarza przy kościele p.w. Św. Krzyża (sezon 1999)																						
1	?	?	A	/	?	wkopany w N-obrzeże nasypu kurhanu	mogiła podkurhanowa w owalnej jamie – brak dalszych danych	-	-	-	-	-	-	-	-	?	?	?	Oz, Dg	KCSz	1	1
2	1 ?	?	A	/	?	na W od poch. 3/1999, na N – poch. 4/1999	ślady drewnianej trumny w prostokątnej jamie grobowej	-	-	-	-	-	-	-	-	?	?	?	In	nowożytność	2	2
3	?	?	A	/	?	na E od poch. 2/1999, na N – poch. 4/1999	jama przecinająca w-wę 7/1999 – brak dalszych danych	-	-	-	-	-	-	-	-	?	?	?	-	nowożytność	3	3
4	?	?	A	/	?	na NE od poch. 2/1999, na SE – poch. 3/1999	drewniana trumna – brak dalszych danych	-	-	-	-	-	-	-	-	?	?	?	-	nowożytność		4

- 1 poch. 1 to mogiła kultury ceramiki sznurowej (KCSz) datowana na podstawie wyposażenia na cały okres trwania jednostki; poch. 1 został wkopany w N-cześć nasypu kurhanu pradziejowego nad którym w okresie nowożytnym, ewentualnie w już końcu średniowiecza, dosypano kolejne poziomy powiększając rozmiary kopca, w te jednostki zostały zagłębione pozostałe poch. eksplorowane w sezonie 1999 i 2000 (M. Matyaszewski 1999, s. 10-12); brak jest indywidualnego opisu i charakterystyki zarówno tego poch. jak i pozostałych.
- W niniejszym zestawieniu tabelarycznym, w kolumnie 1, powielono numerację pochówków nadaną im przez autorów prac w dokumentacjach z badań wykopaliskowych – na żadnym etapie, mimo rozpoznawania tego samego stanowiska, a nawet eksplorowania tego samego wkopu o niezmienionych zarysach, nie dokonali oni próby ujednolicenia numeracji odsłanianych zjawisk, każdy sezon prac wykopaliskowych rozpoczynany był od numeru 1 (w kolumnie 13 wprowadzona została numeracja ciągła poch. dla stanowiska); ta sama uwaga odnosi się również do warstw – mimo, iż archeolodzy dysponowali tymi samymi profilami, to nie wprowadzili ciągłej i jednolitej numeracji przez co w rysunkach z każdej dokumentacji mają one inne oznaczenia (np. humus współczesny we wcześniejszej z nich posiada nr 1, a następnej już – 3, natomiast warstwa nasypu kopca z młodszego odcinka nowożytności, która jest istotna dla ustalenia relacji młodszej sekwencji mogił, w pierwszej ma nr 7, a w drugiej – 4, itd.)
- 2 jama poch. 2 przecięła warstwę nowożytną fazy nasypu kopca, jej dno spoczęło w lessie (Ryc. 5); po trumnie drewnianej przetrwały tylko przebarwienia w lessie, ten grób – podobnie jak poch. 3-4, ukierunkowane były na osi W-E, ale orientacji głowy nie podano dla żadnego z nich (M. Matyaszewski 1999, s. 10; Ryc. 7); prawdopodobnie z zasypiska tej jamy pochodzi żelazna sztabka (s. 20);
- 3 informacje o poch. 3 i 4 można wyłącznie zaczerpnąć ze zbiorczego, wschodniego profilu wykopu II (M. Matyaszewski 1999, Ryc. 6): jama poch. 3 przecięła zasypisko poch. 4, od S natomiast w-wę 9/1999 wypełniając wkop, który to z kolei przeciął jednostkę 16/1999 („żółto-pomarańczowy, spoisty less z udziałem niewielkiej ilości rozproszonych kości ludzkich), poch. 3 i 4 nakrywała warstwa 7/1999, która ma stanowić nowożytną fazę nasypu kopca;

1	2	3	4	5	6	7	8	9a	9b	9c	9d	9e	9f	9g	9h	10a	10b	10c	11	12	13	14
Mogily pod kapliczką w Ogrodzie Saskim, obok cmentarza przy kościele p.w. Św. Krzyża (sezon 2000)																						
1	1	1	Z	/	NW-SE	po między 2-gim i 3-cim od E rzędem mogił, na W – poch. 3, 10, 11	niewielka, „jajowata” jama	?	?	?	?	?	?	?	?	dz (?)	?	?	-	nowożytność	5	5
2	1	1	G	-	W	2-gi od E rząd mogił, na S – poch. 14, na N – poch. 15	owalna jama ze śladami trumny pozostawionymi w lessie	+	/	/	/	/	?	?	?	?	?	?	Dg	nowożytność	2	2
3	1	1	Z	I	E	3-ci od E rząd mogił, częściowo przecina jamę poch. 10	dość regularna, prostokątna jama grobowej	/	+	/	+	/	/	/	+	40-50 l	K	~ 149	In	nowożytność	6	6
4	1	1	Z ?	?	E-W	1-wszy od E rząd mogił, wchodzi w relacje z poch. 5 i 6	brak danych – na rycinach zaznaczony schematycznie	?	?	?	?	?	?	/	/	?	?	?	In	nowożytność	7	7
5	1	1	Z ?	?	E-W	1-wszy od E rząd mogił, wchodzi w relacje z poch. 4 i 6	brak danych – na rycinach zaznaczony schematycznie	?	?	+	+	/	+	?	?	?	?	?	In	nowożytność	8	8
6	1	1	Z	/	W	1-wszy od E rząd mogił, wchodzi w relacje z poch. 4 i 5	brak danych – na rycinach zaznaczony schematycznie	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	-	nowożytność	9	9
7	1	1	Z	-	W	2-gi od E rząd mogił, wkopany w jamę poch. 6 (?)	prostokątna jama z zaokrąglonymi narożnikami (tylko na planie zbior.)	/	-	/	-	-	-	/	/	dz (?)	?	?	-	nowożytność	10	10

- 5 w dokumentacji podano tylko wymiary jamy grobowej (0,5 x 0,2 m) oraz ogólną uwagę – „... w tym grobie znajdowały się szczątki małego dziecka [noworodka ?]” (D. Włodarczyk 2000, s. 9); jak stwierdza autor: „*spośród pochówków nowożytnych została wybrana losowo grupa, którą poddano analizie antropologicznej*” (s. 4), z tych względów, niniejszy katalog zawiera tylko zaprezentowane dane; autorzy badań nie wydzielili osobnych poziomów grzebalnych, choć rozmieszczenie pochówków przedstawione zostało na 3 rycinach – nr 12, 13, 14 – na żadnej z nich zarysy jam poszczególnych poch. nie są powielane, dlatego w katalogu przyjęto iż na badanej części nekropoli, w okresie nowożytnym, ukształtowały się 3 poziomy grzebalne – przy czym, dla poch. wchodzących we wschodni B-C profil wykopu możliwym jest ustalenie relacji stratygraficznych w stosunku do sąsiednich jam jak również innych warstw, dla pozostałych – już nie, można jedynie dodać, poziom użytkowania cmentarza mieści się w miąższości warstwy nr 19, której spąg jest wkopany w podłoże lessowe, nakryty jest warstwą nr 13 – profil południowy E-F (Ryc. 6), jaka także przykrywa większość poch. widocznych w profilu wschodnim B-C (Ryc. 4);
- 2 ten. poch. częściowo – kończyny dolne i obręcz biodrowa – zostały wyeksplorowane w sezonie 1999 (D. Włodarczyk 2000, s. 10), lecz w dokumentacji z 1999 brak jest charakterystyki szczątków; w sezonie 2000 pozyskano także 2 fragm. miedzianego łańcuszka – dokładna lokalizacja nie została podana;
- 6 czaszka poch. 3/2000 silnie zdeformowana po śmierci, zmarła za życia utraciła 13 zębów (część zębodołów została już zasklepiona, pozostałe były w trakcie wypełniania); podczas analizy antropologicznej zidentyfikowano jeszcze nieliczne fragm. czaszki dziecka w wieku *Infans* I oraz prawą kość piszczelową osobnika dorosłego;
- 7 przy opisie poch. 4/2000 mowa jest, że został on wkopany w mogiłę KCSz oraz że w sezonie 2000 wydobyto kości długie, a pozostała część z szkieletu została wyeksplorowana w sezonie 1999 (D. Włodarczyk 2000, s. 10), lecz w dokumentacji ze wcześniejszego sezonu, w tej części kurhanu, nie jest zlokalizowany żaden grób poza neolitycznym (por. M. Matyaszewski 1999, Ryc. 6, 7), nadto poch. 4 z sezonu 1999 jest oddalony o 7 metrów na N w stosunku do lokalizacji poch. 4 z sezonu 2000; jama poch. 4 (wypełniona warstwą nr 11) częściowo przecina starszą strukturę wypełnioną warstwą 12 – poch. 5 (D. Włodarczyk 2000, Ryc. 4, 8); w sezonie 2000 podczas eksploracji poch. 4 pozyskano 5 fragm. naczyń nowożytnych, z których 2 były szkliwione, ponad to – elementy wyposażenia pradziejowego grobu (wiór krzemienny), jakie najpewniej dostały się do jamy gdy jej dno naruszyło starszą mogiłę;
- 8 analogiczne uwagi – odnośnie pozycji stratygraficznej, stopnia i kolejności rozpoznania – jak w przypadku poch. 4/2000 (D. Włodarczyk 2000, s. 10), wydaje się iż poch. 5/2000 jest najstarszy w stosunku do poch. 4, 5, 6, lecz grupa ta wydaje się być młodsza w stosunku do pozostałych stykających się profilem wschodnim B-C wykopu, gdyż pierwsze z wymienionych wkopane zostały ze stropu warstwy 13/2000, która przykryła poch.
- z wypełniska jamy poch. 5 pozyskano 1 fragm. brzuśca naczynia glinianego przypisywanego KCSz;
- 9 w stosunku do poch. 4 i 5 – poch. 6 wydaje się być relatywnie najmłodszy w stosunku do nich (brak innych danych pozwalających na precyzyjniejsze ustalenia);

1	2	3	4	5	6	7	8	9a	9b	9c	9d	9e	9f	9g	9h	10a	10b	10c	11	12	13	14
8	1	?	Z	-	E	nie znana – nie został wrysowany na plan zbiorczy	bardzo nieregularna, wydłużona, choć wąska jama	+	/	-	-	/	+	+	+	?	?	?	In	nowożytność	11	11
9	1	1	Z	VIII ?	NW	najdalej na S wysunięty poch. w 4-tym od E rzędzie mogił, na S – p. 16	wydłużona, owalna jama ze 'ściętą' podstawą (bok SE)	+	/	/	+	+	+	+	/	20-25 l	K	~ 150	-	nowożytność	12	12
10	1	1	Z	I	W	3-ci od E rząd mogił, część. przecina poch. 11, naruszony przez 3	bardzo regularna trapezowata jama grobowa	+	+	/	/	/	/	+	+	20-25 l	K	~ 153	Ks	nowożytność	13	13
11	1	1	Z	V	W	3-ci od E rząd mogił, dolna część ucięta przez poch. 10	regularna prostokątna jama grobowa z zaokrąglonymi narożnikami	+	+	+	/	+	+	+	-	?	?	?	-	nowożytność		14
12	1	1	Z	I	W	3-ci od E rząd mogił, E-partia częściowo wkopana w poch. 26	nieregularna, obszerna jama z wklęsłymi i wypukłymi bokami	+	+	+	+	+	+	+	+	~ 6 l	D	?	-	nowożytność	15	15
13	1	1	Z	V	W	3-ci od E rząd mogił, na S – poch. 12, 25, 26, na N – poch. 17	wrzecionowata, wydłużona, dość obszerna jama	+	+	+	+	/	+	+	+	?	?	?	Ks	nowożytność	16	16
14	1	1	Z	V	W	2-gi od E rząd mogił, w oddaleniu na S – poch. 7, na N – poch. 2	obszerna, trapezowata jama z wypukłym prawym bokiem (N)	+	+	+	+	/	+	+	+	35-40 l	M ?	~ 156	Ks	nowożytność	17	17
15	1	1	Z	III	W	najdalej na N wysunięty poch. w 2-gim od E rzędzie mogił, na S – p. 2	obszerna, prostokątna jama z zaokrąglonymi narożnikami	/	/	+	+	/	/	+	+	dz ?	?	?	-	nowożytność		18
16	1	1	Z	V	E	najdalej na N wysunięty poch. w 4-tym od E rzędzie mogił, na S – p. 9	dopasowana jama z wyraźnie zaokrąglonymi krótszymi bokami	+	+	+	+	+	+	+	+	20-25 l	M	162	-	nowożytność		19

- 10 poch. 7 został wrysowany na plan zbiorczy (D. Włodarczyk 2000, Ryc. 12) oraz na ilustrację obrazującą jego relację z obiektem neolitycznym (Ryc. 9) – tu styka się z jamą poch. 5, ale ich wzajemne następstwo czasowe nie zostało wyjaśnione;
- 11 nie można ani przytoczyć, ani ustalić relacji z otoczeniem gdyż poch. 8/2000 nie został wrysowany w żaden ogólniejszy plan, w dokumentacji brakuje także dokładniejszego opisu – zamieszczono tylko rzut poch. (D. Włodarczyk 2000, Ryc. 17); systemy korzeniowe drzew zniszczyły układ kończyn górnych, nogi zmarłego zostały rozchylone na boki aby pomiędzy nimi pomieścić 2 czaszki innych, dorosłych osobników, zapewne jama została wydłużona na E by złożyć tu w porządku anatomicznym przedramię (brak analiz antropologicznych nie daje odpowiedzi do kogo ono przynależało); z wypełniska jamy poch. 5 pozyskano 1 fragm. ucha nowożytnego naczynia glinianego, pokryty glazurą;
- 12 choć szerokość jamy była dopasowana do szkieletu, to dostępnej długości nie wykorzystano – skutkiem czego nogi zostały podkurczone w stawach kolanowych a całość zwłok przesunięta ku wschodowi pozostawiając wolną przestrzeń nad głową, nietypowy układ kończyn górnych jest podobny do typu VIII, z tą różnicą iż prawe ramie podciągnięte zostało do żuchwy, a lewa dłoń spoczęła w okolicy talerza miednicy;
- 13 poch. 3, 10 i 11 zachodziły na siebie partiami dolnymi (wschodnimi) – najwyżej znajdował się nr 3, ale nie naruszył pozostałych, natomiast drażnienie jamy pod poch. 10 doprowadziło do zniszczenia prawej kończyny dolnej poch. 11; w czasie analizy antropologicznej zidentyfikowano dodatkowe szczątki kostne: fragm. czaszki i szkieletu postkranialnego dziecka zmarłego pomiędzy 1 i 2 rokiem życia oraz części kości lewej stopy innego, dorosłego osobnika;
- 15 poch. 12, 25 i 26 złożone były w jednej linii – najdalej na E leżał poch. 25, najdalej na W – 12; poch. 12 częściowo został zagłębiony w zasypisko jamy poch. 26;
- 16 na W od głowy poch. 13, w wydłużonej jamie złożona została dodatkowa czaszka innego, dorosłego osobnika; podudzia poch. 13 zostały założone na siebie – prawa noga nad lewą;
- 17 obie nogi poch. 14 były lekko ugięte w kolanach, być może po to, aby pomieścić skupisko przemieszanych kości – w tym czaszkę – innego osobnika (te szczątki złożone były przy prawej stopie poch. 14); analiza antropologiczna wykazała: znaczna utrata przyżyciowa zębów, zmiana nowotworowa – kostniak obecny na prawej kości ciemieniowej, ponad szwem ciemieniowo-sutkowym; osobnik posiadał aż 13 kręgów piersiowych; krąg lędźwiowy L5 zasymilowany z kością krzyżową; na trzonach kręgów liczne osteofity przechodzące w mosty kostne; liczne zmiany pozapalne, prawdopodobnie spowodowane urazami, m.in. - przy końcu bliższym kości udowej i piszczelowej oraz końcu dalszym kości strzałkowej;

1	2	3	4	5	6	7	8	9a	9b	9c	9d	9e	9f	9g	9h	10a	10b	10c	11	12	13	14
17	1	1	Z	I	W	najdalej na N wysunięty poch. w 3-cim od E rzędzie mogił, na S – p. 13	obszerna, bardzo regularna prostokątna jama	+	+	+	+	+	+	+	+	15-18 l	?	?	-	nowożytność		20
18	1	2	Z	V	W	najdalej na N wysunięty poch. w 2-gim od E rzędzie mogił, na S–p25-26	wydłużona, wąska, bardzo nieregularna jama	+	+	+	+	+	+	+	+	?	?	?	-	nowożytność	21	21
19	1	2	Z	I	W	najdalej na S wysunięty poch. w 2-gim od E rzędzie mogił, na N-p25-26	nieregularna jama, w rzucie bliska trójkątowi, z poszerzeniem na lewą kończynę górną	+	+	+	+	+	/	+	+	?	?	?	-	nowożytność		22
20	1	2	Z	I	W	najdalej na S wysunięty poch. w 4-tym od E rzędzie mogił, na N- p. 27	regularna, obszerna, trapezowata jama	+	+	+	+	/	+	+	+	?	?	?	-	nowożytność		23
21	1	2	Z	I	W	odosobniony w 1-wszym od E rzędzie mogił, na W – poch. 17	nieregularna jama, zbliżona do trapezu z zaokrągloną podstawą	+	+	+	+	+	+	+	+	35-40 l	M	~ 162	-	nowożytność		24
22	1	2	Z	I	W	najdalej na S wysunięty poch. w 3-cim od E rzędzie, wkopany w p. 29	trapezowata, dopasowana jama, zwężająca się ku podstawom	/	+	+	+	+	/	+	+	40-50 l	M	~ 164	Ks	nowożytność	25	25
23	1	3	G	II	W	odosobniony w 1-wszym od E rzędzie mogił, na W – poch. 24	trapezowata trumna, brak śladów wkopu grobowego	+	+	+	+	/	/	-	-	30-35 l	M	166	-	nowożytność	26	26
24	1	3	Z	VIII ?	E	2-gi od E rząd mogił, na N – poch. 31, w oddaleniu na S – poch. 25-26	regularna, trapezowata jama o zaokrąglonych podstawach	+	+	+	+	+	/	+	+	~ 25 l	M	167	-	nowożytność	27	27
25	1	3	Z	I	W	najdalej na S wysunięty poch. w 2-gim od E rzędzie, wkopany w p. 26	trapezowata jama o zaokrąglonych wszystkich bokach	+	+	+	+	+	+	+	+	20-30 l	M	~ 163	Ks	nowożytność	28	28
26	1	3	Z	I	W	najdalej na S w 2-gim od E rzędzie, uszkodzony prze poch. 25	prostokątna (?) jama o zaokrąglonych krótszych bokach	+	+	+	+	+	+	/	/	?	?	?	-	nowożytność		29
27	1	3	Z	II	W	najdalej na N wysunięty poch. w 4-tym od E rzędzie mogił, na S - p. 28	owalna, wybitnie dopasowana jama z „pofalowanymi” ściankami	+	+	+	+	+	+	+	+	?	?	?	-	nowożytność		30
28	1	3	Z	I	W	najdalej na S wysunięty poch. w 4-tym od E rzędzie mogił, na N - p. 27	wąska, wydłużona jama o bardzo słabo czytelnych zarysach	+	/	+	+	/	/	/	/	?	?	?	-	nowożytność		31

21 poch. 18 złożony w bardzo nieregularnej jamie – była dłuższa od szkieletu; od S, na wysokości kolan, jej boki były zakłębione co wymusiło pokurczenie nóg w stawach kolanowych;

25 poch. 22 złożony w dopasowanej jamie – najszersza w okolicy miednicy, zwężała się ku podstawom, wkopana została w zasypisko poch. 29; pod stopami poch. 22 złożono czaszkę innego, młodocianego osobnika w wieku 14-16 lat oraz niewielki fragm. talerza kości biodrowej (być może należał do tego samego osobnika młodocianego);

26 D. Włodarczyk podaje, że dolna część poch. 23/2000 została wyeksplorowana w sezonie 1999, nie podjął jednak próby synchronizacji odkrycia z 2000 r. z poprzednim sezonem (2000, s. 13); jedyny grób z sezonu 1999, jaki wchodził w profil W tego wykopu, a więc powinien znaleźć się w zasięgu obserwacji w 2000 r. to poch. 2/1999, lecz ten osobnik został przez autorów utożsamiony z poch. 2/2000 (D. Włodarczyk 2000, s. 10); na podstawie danych opisowych i rysunkowych zawartych w obu dokumentacjach – nie da się połączyć poch. 23/2000 z żadnym z sezonu 1999;

27 analiza antropologiczna poch. 24 wykazała zrośnięcie z kością krzyżową pierwszego segmentu kości guzicznej;

28 zarysy jam poch. 25 i 26 widoczne były od pierwszego poziomu grzebalnego, ale na szkielety dopiero natrafiono na trzecim; drażnienie jamy poch. 25 spowodowało zniszczenie podudzia poch. 26; przy poch. 25 znaleziono także szczątki dziecka w wieku *Infans I* (żebro prawej strony, prawą łopatkę, trzon lewej kości piszczelowej);

1	2	3	4	5	6	7	8	9a	9b	9c	9d	9e	9f	9g	9h	10a	10b	10c	11	12	13	14
29	1	3	Z	-	W	3-ci od E rząd mogił, poch. 29 wkopany w S-część poch. 30	wąska, wydłużona jama o bardzo słabo czytelnym zarysach	+	/	-	+	/	/	+	+	?	?	?	-	nowożytność		32
30	1	3	Z	-	W	3-ci od E rząd mogił, S-część poch. 30 zniszczona przez poch. 29	owalna jama z poszerzeniami w okolicy miednicy	+	/	+	-	/	/	+	+	?	?	?	-	nowożytność		33
31	?	3	?	/	?	najdalej na N wysunięty poch. w 2- gim od E rzędzie mogił, na N - p. 24	niewielka, owalna jama, zaznaczona tylko na planie zbiorczym	?	?	?	?	?	?	?	?	dz.	?	?	Oz	k. XVI – p. XVII	34	34

34 zarys jamy poch. 31 został zaznaczony tylko na planie zbiorczym – Ryc. 14, lecz w tekście można odnaleźć informację iż systemy korzeniowe drzew poważnie uszkodziły szczątki kostne, co „*uniemożliwiło jego rejestrację*”, jednocześnie był to najbogatszy poch. w rozpoznanej części cmentarza – noworodek pochowany w ubraniu wyszywanym różnokolorowymi koralikami wykonanymi ze szkła i kamieni, z grobu pozyskano także zwiniętą monetę – w znacznym stopniu wytarta, co utrudnia identyfikację emitenta, ze znaków zachowanych na numizmacie odczytano imię *Rudolf*, które można łączyć z cesarzem lub jednym z książąt śląskich, na znaku widoczny był także herb z szachownicą, jaki często spotyka się na monetach władców Śląska – wywnioskowano z tego, że data panowania cesarza Rudolfa zbiega się z rządami księcia Rudolfa przypadającymi na koniec XVI-początek XVII wieku, co wobec braku wyposażenia w pozostałych grobach, czyni z poch. 31 jeden z najstarszych i wyznacza zarazem początek nowożytnych dziejów nekropoli (D. Włodarczyk 2000, s. 17, 31);

**V. Katalog pochówków z krypt
kościoła archikatedralnego (pojezuickiego)**

nr pochówku	liczba osobników	poziom grzebalny	rodzaj pochówku	typ ułożenia zmarłego	orientacja (głową ku)	relacje z innymi pochówkami / warstwami	sposób budowy grobu	stan zachowania szkieletu							dane antropologiczne			wyposa- żenie / przedmioty w grobie	datowanie pochówku	uwagi w przypisach	
								czaszka	obrzęcz barkowa	lewe ramię	prawe ramię	klatka piersiowa	obrzęcz biodrowa	lewa noga	prawa noga	wiek	płeć				wyso- kość [cm]
1	2	3	4	5	6	7	8	9a	9b	9c	9d	9e	9f	9g	9h	10a	10b	10c	11	12	13

1	2	3	4	5	6	7	8	9a	9b	9c	9d	9e	9f	9g	9h	10a	10b	10c	11	12	13
Krypty kościoła archikatedralnego (pojezuickiego)																					
1	1	-	P	-	N	poch. narzucony na wierzch przyzm trumien przy ścianie krypty S	zachowała się tylko przełamana na pół deska dna	-	*	*	*	*	*	*	*	in II	D	?	Oz, Dg	XVII - pocz. XVIII	1
2	1	-	P	-	NE	poch. narzucony na wierzch stosu trumien i destruktyw	fragm. dna na których zalegały szczątki odziane w 3-cz. żupan	*	*	*	*	*	*	*	*	in I	D	120-130 ins	Oz, Dg	koniec XVII - pocz. XVIII	2

- 1 narzucenie trumny na przyzmę innych destruktyw przy środkowej części północnej ściany krypty środkowej spowodowało pęknięcie jej dna, wzdłuż jego obwodu występowały ślady po kołkach drewnianych mocujących boki (średnica kołków – 0,5-0,7 cm, rozstaw – co 7-24 cm); na dnie znajdowały się krańcowo spopielałe szczątki ludzkie w układzie anatomicznym (dokładniejsza analiza antropologiczna z powodu stanu ich zachowania – nie była możliwa); należy zakładać, że zmarły został złożony w pozycji wyprostowanej na wznak z ramionami wyciągniętymi wzdłuż tułowia; ubrany był w żupan skrojony z gładkiego jedwabiu o drobnym, krzyżowym splocie z domieszką złotej nici, makiet rękawa posiadał „język” zakrywający dłoń, pod szyją znajdowała się stójka (materia była mocno przesuszona i z tego względu nie została poddana konserwacji) pod strojem wierzchnim znajdował się rodzaj koszuli – część okrywająca tułów i jeden z rękawów – wykrojona z delikatnego materiału; obok znajdował się fragment wieka obitego grubą tkaniną przytykaną złotą nicią, w wyglądzie zbliżona do sztruksu lub rypsu; przymocowana była ono do desek rzędami ćwieków o średnicy 1,7 cm, rozstawionymi co 3 cm (materiał był w znacznym stopniu podarty i przesuszony, co wykluczało jego konserwację); analiza kostiumologiczna stała się podstawą datowania poch.; pod szkieletem stwierdzono rozłożone szczątki roślinnego wypełniska materaca, szczątkom organicznym towarzyszyła „gąbczasta substancja”;
- 2 trumnę narzucono na przyzmę innych destruktyw w północno-zachodnim narożniku krypty środkowej; sarkofag zachował się w bardzo szczątkowym stanie – tylko deski dna z odcisniętym w materacu negatywem ciała zmarłego; natomiast dwu-częściowe ubranie wierzchnie pozostawało w znakomitej kondycji, która umożliwiła jego pełną konserwację, rekonstrukcję i ekspozycję – kostiumolodzy ocenili, że należał on do 5-letniego chłopca, składał się z 1 żupana wykrojonego z gładkiego atłasu jedwabnego, był zapinany z przodu na 15 pasmanteryjnych guzików jakie przekładano przez pętlice wykonane z plecionego sznurka, pod szyją wykończono żupan stójką, a wszystkie jego krawędzie – również rozporki, stójkę, otwory na kieszenie – obszyto sznurkiem ozdobionym złotą nicią, rękawy zapinane były na haftki; 2 – na żupan została założona podszewka pod kontusz, bez rękawów, uszyta z gładkiego atłasu jedwabnego – pod szyją była łagodnie, półokrągło podkrojona, a zapinano ją z przodu na 12 dużych pasmanteryjnych guzów (koloru fioletowo-zielonego, z motywem złotej gwiazdy) przekładanych przez pętlice, ozdobą tej części stroju – zapewne odprutą od właściwego kontusza – był sznureczek z wplecioną złotą nicią jakim obszyto wszystkie szwy [analiza kostiumologiczna jest podstawą datowania poch.]; na spopielałych kościach znajdował się zielonkawy nalot, który może być odbiciem rozłożonego osobistego wyposażenia w typie medalików lub być związanymi z aplikacjami stroju, które korodując przeniknęły do rozkładającego się ciała; zmarły został złożony w pozycji wyprostowanej na wznak, ponieważ nie zachowały się kości kończyn trudno wnioskować o ułożeniu ramion; odnaleziono także strzępy materiału obicia, zapewne wnętrza trumny – dość cienka, połyskliwa o drobnym splocie ze znacznym udziałem złotych nici, przymocowana była do desek niewielkimi, metalowymi nitami – średnica 8 mm, white co 3 cm; dno z bokami połączono kołkami drewnianym o średnicy 0,5-0,7 cm, rozstawione co 15-25 cm; na dnie wystąpiły szczątki i roślinne i „gąbczasta substancja” wypełniające materac;

1	2	3	4	5	6	7	8	9a	9b	9c	9d	9e	9f	9g	9h	10a	10b	10c	11	12	13
3	1	-	D	VI	S	złożony na dnie krypty środkowej, przykryty warstwą destruktyw	tylko prawy bok i dno, na którym znajdowały się szczątki zmarłego	*	*	*	*	*	*	*	*	ma	M	164 (ins)	Oz, Dg	XVII - pocz. XVIII	3
4	1	-	D	V ?	S	pod pryzmą przy S ścianie krypty środkowej; obok poch. 5	fragm. dna drewnianej trumny obijanej tkaninami	*	*	*	*	*	*	*	-	40-50 l	K ?	~ 157	Oz, Dg	XVII - pocz. XVIII	4
5	1	-	D	-	N	przy południowej ścianie krypty S, pod pryzmą zniszczonych poch.	zniszczona trumna ze zdobionym wiekiem,obecna mineraln. podsypka	/	/	/	/	/	+	+	+	25-30 l	K ?	~ 153	Ks	XVII - pocz. XVIII	5

- 3 pochówek ten można łączyć z początkiem użytkowania krypty, gdyż stanął bezpośrednio na posadzce w NE narożniku i został nakryty przez pryzmę destruktyw trumiennych oraz inne depozyty (np. warstwy gruzowe); w dnie trumny doliczono się 9 otworów o średnicy od 2,3 do 2,5 cm (rozstawione były według wyraźnego porządku – para na wysokości łopatek, pojedynczy – w środkowym odcinku kręgosłupa, para – w okolicy miednicy, podwójne – pomiędzy kończynami dolnymi i para na wysokości stóp – te były najmniejsze, o średnicy ok. 1,3 cm), należy pokreślić, że otwory zostały nawiercone jeszcze przed obiciem trumny, bowiem materiał obiciowy nie został przedziurawiony, lecz skrywał wspomniane otwory; deski trumny – wewnątrz i na zewnątrz były obijane tkaniną o grubym, krzyżowym splocie przypominającym płótno; kościec w krańcowym stadium rozkładu uniemożliwiał analizę antropologiczną (z tego względu dokonano wyłącznie pomiarów *in situ*); zmarły miał na sobie żupan skrojony z bordowego, jedwabnego rypsu przytykanego złotymi nićmi; podszewka uszyta została gładkiego jedwabiu koloru zielonkawego; szyję obiegała wysoka stójka o wysokości 5 cm; poniżej niej – do pasa – znajdowało się rozcięcie spięte na odcinku 23 cm przez 14 guzów pasmanteryjnych przeciąganych przez pętelki wykonane z plecionego sznureczka, każdy z guzów miał średnicę = 2 cm i został uszyty z 12 klinów; poniżej zapięcia znajdował się siatkowy pas kontuszowy – jedwabny, wykonany z 2 dużych fragm. materiału o szerokości 5 cm i długości ok. 36 cm, kolor – brązowy, z obu stron wykończony był ozdobnymi, dużymi chwostami o bardzo rozbudowanym systemie spływających w dół cienkich sznureczków które powiązano srebrną nicią w drobniejsze pętelki; żupan sięgał kolan; mankiety zostały wykończone kwadratowym językiem o boku 10 cm, który nakrywał śródrezcze, przy zakończeniu rękawów znajdowało się rozcięcie o długości 10 cm spięte przez 3 guziki i pętelki, rozmieszczone w nieregularnych odstępach; okolice kostek oplatały obręcze ze sznura o spiralnym splocie, zaopatrzone w reszki koronek – co może być pozostałością po pończochach lub bielizny; na lewym ramieniu spoczywał czepiec sporządzony grubego, brunatno-brązowego aksamitu, nakrycie głowy zostało wykrojone z 4 klinów, z których dwa posiadały trójkątne wypustki, jakie mogły być wykładane nad czołem zmarłego;
- 4 częściowo nakrywał poch. 5; z trumny zachowała się prawa strona dna (lewa strona w kształcie klina, łączona kołkami drewnianymi w odstępach od 12,5 do 40 cm – nie obecna, w ten sam sposób połączono boki z dnem – przy szczytach rozstawionych co 6,5-10,0 cm, a wzdłuż boków – co 20-27 cm) została ustawiona na posadzce w środkowo-południowo-wschodniej części krypty środkowej i nakryta następnie destruktywami innych sarkofagów; pod zmarłym zachowały się resztki poduszki materaca w postaci szczątków roślinnych i „gąbczastej” substancji; zmarły był okryty długą sukienką grobową o prostym kroju – uszytą z jednego, szerokiego kawałka tkaniny, przymarszczonego i ułożonego w fałdy, dolna krawędź i okolice dekoltu zdobiła koronka klockowa z ornamentem zbliżonym do naprzemiennie odwróconych wachlarzy; znaleziono także niewielki fragm. jedwabnej tkaniny o płóciennym splocie, która może być pozostałością koszuli grobowej, była ona ozdobiona delikatną koronką klockową wykonaną z nici jedwabnych; przenoszenie trumny i jej ustawienie spowodowało przemieszczenie się spopielałych kości szkieletu – np. żuchwa spoczywała na kości ramieniowej, tam też odnaleziono fragm. kręgosłupa, w układzie anatomicznym znajdowały się: lewe ramię, lewa kość miednicza i lewa noga; na kręgosłupie, na wysokości stawu łokciowego spoczywał tekstylny szkaplerz z dwiema tasiemkami, wykańczany koronkami, na stronie przedniej naszyty był mały, brązowy krzyżyk; pobrano wycinek dna do datowania metodą dendrochronologiczną – stwierdzono obecność drewna sosnowego o liczbie słoików 42 (daty ścięcia drzewa nie udało się ustalić);
- 5 trumna złożona na drewnianych katafalkach – jeden z nich znajdował się pod stopami a drugi w okolicy przepony – stanęły one na posadzce krypty środkowej, przy S jej ścianie – obok poch. 4 oraz 12-16 (katafalki są wtórne w stosunku do poch.); wieko i boki z powodu przygniecenia przez narzucone sarkofagi uległy zapadnięciu i spłaszczeniu; boki dna i szczyty były obijane jedwabną materią z ornamentem roślinnym, w splocie dodana została złota nić; przytwierdzona była przez rzędy mosiężnych ćwieków nabitych wzdłuż krawędzi sarkofagu; wieko okryte zostało jedwabnym, strzyżonym aksamitem koloru bordowego, przytwierdzono ją do desek nitami o zróżnicowanej średnicy – 1,5 i 2,2 cm – przy górnych krawędziach nabite zostały one co 20 cm i nieco gęściej na bokach; górna część dna i szkieletu zostały mocno uszkodzone, dolna partia szkieletu była obleczona w źle zachowane resztki tkaniny ubraniowej, w tym także pończoch; górna części szaty wierzchniej – zniszczona i bezładnie narzucona – spoczywała obok szkieletu; była ona przyozdobiona koronkami gęsto przetykanymi złotymi nićmi; ubranie zostało rozcięte na piersi – zapewne na skutek rabunku, przy zmarłym znaleziono 1 zniszczony szkaplerz tekstylny; szczątki szkieletu w bardzo posuniętym stadium rozkładu, udało się stwierdzić, że kość krzyżowa była zrosnięta z I segmentem kości guzicznej; dodatkowe kości: piszczel innego dorosłego osobnika, kości stóp dziecka w wieku *Infans II* lub *Iuvenis*; nad grubą (ok. 3-5 cm) deską dna, pod wypełniskiem materaca rozsypana była warstwa mineralnej podsypki o miąższości od 3 do 5 cm (less zmieszany z wapnem), w podsypce odcisnęły się negatywy ziół wypełniających materac oraz część ciała zmarłej; podobną substancją zostały obsypane szczątki kostne;

1	2	3	4	5	6	7	8	9a	9b	9c	9d	9e	9f	9g	9h	10a	10b	10c	11	12	13
6	1	-	P / D	-	W	trumna ustawiona na występie muru S-ściany S krypty	trumna w przekroju trapezowata, ozdobiona technikami malarskimi	*	*	*	*	*	*	*	*	in I	dz	?	Oz	XVII - pocz. XVIII	6
7	1	-	D	-	N	trumna ustawiona na poch. 21, pod pryzmą destruktyw	dobrze zachowana, zdobiona trumna (bez wieka)	/	*	*	*	*	*	*	*	25-30 l	M	?	Oz, Dg	XVII - pocz. XVIII	7
8	1	-	P	-	NE	poch. narzucony na pryzmę w NW narożniku krypty środkowej	zachowało się tylko dno trumny z bokami	*	*	*	*	*	*	/	*	1-2 l	D	68 (ins)	Oz, Dg	XVII - pocz. XVIII	8
9	1	-	P	-	N	w pryzmie trumien, pod poch. 8, narożnik NEW krypty środkowej	dno złożone z 2 desek oraz boki łączone kołkami drewnianymi	*	*	*	*	/	/	*	/	dr	K ?	150 (ins)	Oz, Dg	XVII - pocz. XVIII	9
10	1	-	D	-	N	na posadzce krypty, przy ścianie S, pod pryzmą destruktyw i trumien	zniszczona trumna z wiekiem o frezowanym dookoła brzegu	*	*	*	*	*	*	*	*	dr ?	?	160-165 ins	Oz, Dg	XVII - pocz. XVIII	10

- 6 trumna, ustawiona na występie muru południowej ściany krypty, nie stykała się z pozostałymi sarkofagami; w odróżnieniu od innych posiadała przekrój trapezowaty – boki połączono z dnem kołkami drewnianymi o średnicy 5-6 mm w rozstawie co 4-5 cm, całość nakrywało płaskie wieko, które posiadało tylko dookoły frez; trumienka nie posiadała tekstylnego obicia- ozdobiona była wyłącznie technikami malarskimi: na zewnętrznej powierzchni boków umieszczono stylizowaną gałązkę roślinną z liśćmi wykonane zieloną farbą, wzdłuż górnych krawędzi boków naniesiono imitację ćwieków – kropki o średnicy ok. 1 cm, w odstępach co 6-7 cm; na szczycie przy głowach znajdował się namalowany białą farbą znak 'IHS' zwieńczony krzyżem łacińskim, pod którym widniały trzy gwoździe stykające się ze sobą szpicami; po szkieletie zachowały się wyłącznie negatywy żeber oraz odcisk czaszki w roślinnym (zioła i trociny) wypełnisku materaca; po stroju przetrwały tylko dwie jedwabne, czerwone wstążki spoczywające w okolicy klatki piersiowej;
- 7 trumna, z pewnością, nie znajdowała się w pierwotnym miejscu lecz została wniesiona do krypty środkowej i ustawiona na niżej zalegających sarkofagach; trumna poch. 7 została otwarta wcześniej i tak spoczęła w krypcie, po czym zarówno zmarły (wnętrze sarkofagu) jak i jego otoczenie zostało obsypane szczątkami co najmniej 3 innych, dorosłych osobników (którzy najpewniej zostali wyrzuceni z własnych sarkofagów) – czaszki wskazują na obecność 2 kobiet (w wieku 20-30 lat oraz 35-45 lat) i mężczyzny – czaszkę tę winno się łączyć z pochówkiem nr 7, gdyż był on ubrany w męski strój narodowy; zapewne po otwarciu trumny, w trakcie jej przenoszenia przesunięto w kierunku szczytu przy nogach całe wnętrze pochówku – zbijając spopielałe szczątki zmarłego razem z żupanem (przenosiny i wtórne złożenie do krypty środkowej musiało odbyć się po rozkładzie szkieletu); trumna posiadała obijane tkaninami zewnętrzne płaszczyzny, materiał był przytrzymywany przez rzędy mosiężnych ćwieków (pod nimi przetrwały reszki tekstyliów – aksamitu ?); do budowy tego sarkofagu użyto desek o grubości od 2,7 cm (boki) do 3,4 cm (szczyt przy głowach); mimo znacznej ingerencji w pochówek można było potwierdzić obecność materaca wypełnionego roślinami; jakkolwiek analiza antropologiczna była wykluczona z uwagi na stan spopielenia szczątków oraz znaczny zakres ingerencji w układ zmarłego; szczątki zmarłego okrywał dobrze zachowany żupan któremu towarzyszył pas siatkowy z jedwabnej przędzy, prawdopodobnie wykończony był ozdobnymi chwostami, zachowana długość – 52 cm; zaś przy lewym boku trumny, po jego zewnętrznej stronie, znaleziono dwustronny obrazek malowany na płycie cynowej – na awersie znajdował się wizerunek Maryi z Dzieciątkiem, a na rewersie – postać klęczącego Św. Franciszka (musiał być on przybity do jakiejś płaszczyzny – może którejś z trumien – bo w każdym z narożników znajdowały otwory, choć – pierwotnie – przeznaczono go oglądania z każdej strony);
- 8 trumna znajdowała się w środkowej partii destruktyw narzuconych w NW narożniku krypty środkowej; szkielet uległ kompletnemu spopieleniu co wykluczało analizy antropologiczne; pod zmarłym wystąpił materac z znacznie rozłożonymi roślinami wypełniającymi jego wnętrze; trumna była obijana tkaninami o czym przekonuje obecność ćwieków mosiężnych nabitych wzdłuż jej krawędzi;
- 9 dno trumny składało się z 2 desek: jedna prostokątna, druga – na kształt klina (połączone kołkami drewnianymi), stopień spopielenia szkieletu uniemożliwiał jego analizę antropologiczną; pod czaszką i klatką piersiową zidentyfikowano reszki materaca i poduszki wypełnionych roślinami; przy piszczeli i biodrze oraz na stopie występowały reszki ubioru – szczątkowy stan zachowania wykluczał bliższą analizę i określenie;
- 10 zmiażdżona i zapadnięta trumna pod wpływem ciężaru złożonych na niej destruktyw i innych pochówków oraz gruzu z przekutego otworu w sklepieniu; deski łączone ze sobą za pomocą kołków drewnianych, do wzmocnienia połączeń zastosowano żelazne okucia wykonane z płaskownika zagiętego pod kątem prostym; wzdłuż krawędzi trumny nabite zostały rzędy nitów o średnicy 2 cm, rozstawione co 3,5 cm, pod nimi zachowały się resztki tkaniny obiciowej – wzorzysty jedwab o drobnym wzorze geometrycznym w postaci rąbów, wpleciono tu złote nici; z takich samych ćwieków, w centralnej partii górnej deski wieka, wykonano motyw zdobniczy w postaci grotu strzały; w górnej desce wieka znajdował się otwór, gdzie w wyfrezowanej krawędzi umieszczono szybę; w okolicy barków i głowy zmarłego znajdowały się reszki roślinnego wypełnienia poduszki i materaca; od wewnątrz trumna była obijana tkaniną która zespoliła się z materiałem ubrania; szkielet uległ całkowitemu spopieleniu, jednak można stwierdzić, że zmarłego złożono w pozycji wyprostowanej na wznak; zmarły odziany był w szatę wierzchnią sięgającą kolan, na nogach miał skórzane trzewiki na obcasach, z brązowymi klamkami;

1	2	3	4	5	6	7	8	9a	9b	9c	9d	9e	9f	9g	9h	10a	10b	10c	11	12	13
11	1	-	D	II ?	N	na jednym poziomie z poch. 7, nad poch. 20, pod pryzmą destruktyw	stosunkowo dobrze zachowana trumna, niezdobiona	*	/*	*	-	/*	*	*	*	dr	K ?	146 (ins)	Oz, Dg	XVII – pocz. XVIII	11
12	1	-	P	-	W	najwyższa z trumien złożonych w pryzmie przy SE narożniku krypty S	trumna objana tkaninami z zapadłym wiekiem	*	*	*	*	*	*	*	*	dr	M ?	?	Oz, Dg	XVII - pocz. XVIII	12
13	1	-	P	-	W	trumna zapadła się w niżej zalegający poch. nr 14 (SE narożnik)	drewniana (sprasowana) trumna objana obustronnie materiałem	*	*	*	*	*	*	*	*	in II	dz	135 (ins)	Oz, Dg	XVII - pocz. XVIII	13
14	1	-	P	II ?	W	SE narożnik krypty S; pod poch. 15, nad poch. 13;	trapezowata trumna z zachowanym we fragm. obiciem tekstylnym	*	*	*	*	*	*	*	*	25-30 l (?)	M ?	170 (ins)	Oz, Dg	XVII / XVIII	14

- 11 trumna złożona została w NW narożniku krypty środkowej – obok niej, na tym samym poziomie, znajdował się poch. 7 – nad wcześniej ustawionymi trumnami (nr 20 i 21); trumna stosunkowo dobrze zachowana, ale nie zdobiona – z heblowanych desek sosnowych; we wnętrzu zachowały się reszki poduszki wypełnionej rozdrobnionymi szczątkami roślinnymi, sięgała ona 3-4 kręgu piersiowego, a jej grubość wynosiła od 7 do 3 cm; analizy antropologicznej nie udało się dokonać gdyż szkielet był skrajnie spopielony i rozpadał się pod dotknięciem pędzla, ale układ ciała możliwy był do rekonstrukcji; ze stroju zmarłej zachowały się tylko 3 czerwone kokardy jedwabne – mniejsze w okolicy nadgarstków, większa znajdowała się pomiędzy kręgami odcinka lędźwiowego a talerzem biodrowym lewej kości miedniczej; na paliczku serdecznym lewej dłoni znajdowała się grubsza obrączka (lub pierścioneł – stan skorodowania uniemożliwił identyfikację), na palcu środkowym występowała cieńsza obrączka lub pierścioneł; na odcinku od lewego obojczyka do przedramienia ciągnął się pas paciorków – być może różańca; w okolicy mostka i pomiędzy lewą kością ramieniową a żebrami zachowały się pozostałości rozłożonych szkaplerzy; z trumny – lewego i prawego boku – pobrano dwie próbki do analizy dendrologicznej, w obydwu wypadkach była to sosna, pierwsza liczyła 40 a druga – 44 przyrosty roczne, nie udało się ustalić daty ścięcia drzew;
- 12 poch. ten zalegał najwyżej w pryzmie 5-ciu trumien ustawionych na sobie w SE narożniku krypty środkowej; dodatkowo został on przysypyany innymi destruktywami; trumna wykonana z desek sosnowych o grubości do 2,5 cm była wyłożona od wnętrza tkaniną o grubszym splocie, przypominającą płótno lniane, do desek trumny została przytwierdzona lepiszczem (dziegieć lub smoła); zewnętrzne powierzchnie okrywał przetykany złotą taśmą jedwab o wzorach roślinnych – liście i ananasy, przytwierdzony do desek nielicznie zachowanymi ćwiekami żelaznymi o średnicy 1,7 cm, brzegi tkaniny wzmocniono i ozdobiono metalową koronką; z powodu spopielenia szkieletu analiza antropologiczna była niemożliwa (tylko w lewym rękawie zidentyfikowano niewielki fragm. trzonu z nasadą dalszą kości łokciowej); zmarły ubrany był w 2-częściowy strój zachodzący za kolana, a jego mankiety skrywały nadgarstki (można zatem mówić o typie ubioru narodowego) – bliżej ciała znajdowała koszula uszyta z cieńszej tkaniny o drobnym splocie, odznaczała się czerwonym zabarwieniem, a na fakturze widoczny był tłoczony ornament składający się z gwiazdek i drobnych kwiatków, zewnętrzny strój skrojony został z grubszej, gładkołkiej materii;
- 13 trumna zapadła się do niżej zalegającego poch. (nr 14; ponad – poch. 12); przetrwał dolny fragm. wieka, który był przytwierdzony do dna; sarkofag był objany gładkimi, połyskliwymi materiałami tekstylnymi o drobnym, krzyżowym splocie – od zewnątrz trumny umieszczono nieco grubszą tkaninę, od wewnątrz zaś – delikatniejszą, cieńszą; zewnętrzny materiał był przytrzymywany przez rzędy ćwieków mosiężnych nabitych wzdłuż krawędzi trumny; pod głową zmarłego znajdowała się prostokątna poduszka wypełniona mocno-rozłożonymi szczątkami roślinnymi; krańcowy rozkład kośćca wykluczał analizę antropologiczną; przy zmarłym zachowały się fragm. jego odzieży wierzchniej – w okolicach szyi i pasa barkowego występowała materia o bardzo delikatnym splocie obrębiona sznurkiem o subtelnym, plecionkowym splocie; poniżej zidentyfikowano resztki innej tkaniny, której charakterystyka z powodu stopnia rozkładu jest niemożliwa; ubranie było przewiązywane w pasie grubym sznurem;
- 14 trumna złożona na pryzmie w SE narożniku krypty środkowej – zapadła się do niżej zalegającego sarkofagu, wieko uległo załamaniu pod wpływem ciężaru wyżej ustawionych trumien; w dniu tego poch. – w osi symetrii, pomiędzy kośćmi podudzia, w połowie ich długości – znajdował się otwór o średnicy ok. 2,2 cm, który został zatłoczony od zewnątrz drewnianym kołkiem – zastruganym szpuntem o długości 6,5 cm (ta obserwacja jest materialnym świadectwem staropolskich egzekwii pogrzebowych, które niekiedy trwały kilka tygodni, a nawet miesięcy, w tym czasie zmarłego obwożono po jego dobrach urządzając jednocześnie liczne konsolacje, wówczas ciało rozkładało się więc upuszczano soki gnilne – w tym przypadku nawiercony został otwór i zatłoczony kołkiem by ten zabieg powtarzać wielokrotnie); trumna była objana, ale materiał zachował się tylko pod rzędami ćwieków żelaznych nabitych wzdłuż krawędzi (był to rodzaj płótna o grubym, krzyżowym splocie); ćwieki o średnicy $\varnothing$ = 2,5 cm rozstawione były średnio co 4,5 cm; podobną tkaniną była okryta także wewnętrzna powierzchnia desek; szkielet rozłożył się do postaci miału (rozróżnić można było tylko żebra prawej strony); przenoszenie trumny spowodowało przesunięcie ciała – kręgosłup odchylony był o około 8 cm ku prawemu bokowi; ale czaszka uległa przemieszczeniu na lewo (należy sądzić, że zmiany w ułożeniu nastąpiły jeszcze gdy tkanki miękkie okrywały kości); pod zmarłym znajdował się materac i poduszka wypełnione słabo zachowanymi szczątkami roślinnymi, stwierdzono tylko iż pod czaszką zalegały delikatniejsze partie roślin, a pod biodrami i nogami przeważały łodygi, rośliny wypełniały tekstylny materac i poduszkę sporządzone z tkaniny przypominającej płótno lniane; resztki ubrania – trudne do identyfikacji – przetrwały tylko przyklejone do kręgosłupa, głowę zmarłego okrywał czepek sporządzony z 6, jednakowej wielkości klinów jedwabnego rypsu – schodził on na czoło, a w okolicy dołu skroniowego załamywał się pod kątem prostym i biegł w kierunku brody, na całej powierzchni rozsiane były

1	2	3	4	5	6	7	8	9a	9b	9c	9d	9e	9f	9g	9h	10a	10b	10c	11	12	13
15	1	-	P	VI ?	W	pod trumną poch. 14, nad poch. 16, w narożniku SE krypty środkowej	drewniana, zapadnięta trumna, objiana dwoma rodzajami tkanin	*	*	*	*	*	*	*	*	dr	M	160 (ins)	Oz, Dg, Ks	XVII – pocz. XVIII	15
16	1	-	D	V	W	na posadzce, w SE narożniku krypty, pod stosem trumien nr 12-15	kompletna, choć sprasowana, objane powierzchnie zewnętrzne	*	*	*	*	*	*	*	*	dr	M	182	Oz, Dg	XVII – pocz. XVIII	16
17	1	-	D	-	N	na posadzce krypty S, obok poch. 3, na W od niego, nakryte destrukcjami	mocno zniszczone dno ze spopielałymi szczątkami	*	*	*	*	*	*	*	*	dr ?	M ?	?	Oz, Ks	XVII - pocz. XVIII	17

hafty, brzeg czepka obszyty został tasiemką [nakrycie głowy jest podstawą datowania]; na środku miednicy spoczywał brązowy, owalny medalik (większej średnicy), mniejszy – okrągły o średnicy ok. 2 cm – znajdował się przy lewym boku, na wysokości przedramienia; mniej więcej w osi symetrii trumny, na klatce piersiowej, zawieszony na szyi za pośrednictwem żelaznego łańcucha był dwuramienny krzyż zwany *Caravaca* (ten symbol był także oznaczeniem godności biskupiej – stąd określenie „biskupi / arcybiskupi”; w Rzeczypospolitej doby kontrreformacji stanowił częściej oznakę szerzącego się w Europie kultu Drzewa Krzyża Świętego – do Polski ta tradycja przywędrowała z hiszpańskiego miasta Caravaca, co najpełniej tłumaczy nazwę, w spolszczonej wersji – „karawak”);

- 15 w pryzmie w narożniku SE krypty środkowej; trumna zapadła się pod wpływem ciężaru wyżej zalegających; na wieku poch. 15 zostały rozsypane kości małego dziecka (być może wypadły z trumny złożonej na występie muru południowej ściany krypty – poch. nr 22, obok nr 6); zewnętrzna powierzchnia była objana tkaniną „o grubszym splocie”, która zachowała się tylko pod rzędami ćwieków żelaznych (średnica = 2,3 cm, odstępy co – 3,5 cm), były one rozmieszczone wzdłuż każdej z krawędzi trumny; pod zmarłym – znajdowała się poduszka i materac wypełnione szczątkami roślinnymi; poduszkę uszyto z jednego kawałka gładkiego, jednolitego jedwabiu o splocie płóciennym; wewnątrz trumny było wyściełane bardzo delikatną, jedwabną tkaniną w kolorze połyskliwego jedwabiu, składała się z 3 fragmentów układanych na boki trumny (kojarzyła się ona z całunem szczelnie okrywającym szczątki) była ona zespolona z materiałami tworzącymi okrycie wierzchnie – ich rozdzielenie nie było możliwe; spod tkaniny obiciowej dało się dostrzec elementy wyposażenia – pas kontuszowy (siateczany / siatkowy) o szerokości ok. 7 cm, przewiązany na wysokości 5 kręgu lędźwiowego, zwiślał wzdłuż lewego uda do wysokości kolan; zmarły ubrany był szatą z długimi rękawami, sięgała ona kolan, a na piersi spinana była na prawą stronę rzędem materiałowych guzów o średnicy 2-2,3 cm; na nogach dały się dostrzec ślady obuwia sporządzonego z podobnego materiału jak ubranie wierzchnie – jednolity atłas jedwabny;
- 16 sarkofag złożony w SE narożniku krypty środkowej, na dwóch masywnych kafalkach (z jednego z nich pobrano próbę do datowania dendrochronologicznego – stwierdzono obecność dębu o 61 przyrostach, data ścięcia drzewa nie została uzyskana); katafalki ustawiono na posadzce, powyżej znajdowały się trumny nr 12-15, których ciężar doprowadził do zmiążdżenia poch. nr 16, mimo to wszystkie jej części zachowały się; trumna sporządzona z desek o grubości ok. 3 cm; zewnętrzne powierzchnie wieka, boków i dna okryte były materiałem tkanym z grubych nici, przypominającym płótno o krzyżowym splocie, do desek tkanina była przytwierdzona lepiszczem, zaś w górnej części wieka przez rzędy żelaznych ćwieków nabity był krzyż (wysokość wizerunku = 86 cm, rozpiętość ramion = 42 cm); wypełnisko materaca i obicie trumny zachowało się tylko pod klatką piersiową, pod głową natrafiono na resztki roślinne wypełniające poduszkę, pod którą włożona została cegła ceramiczna (poprzecznie do wzdłużnej osi trumny, jej wymiary odpowiadają metrologii XVII-wiecznej); kości czaszki i szkieletu rozłożyły się do postaci mialu, co uniemożliwiło analizę antropologiczną; zmarły ubrany był w żupan sięgający kolan, skrojony został z jedwabnego adamaszku, we wzorze dominowały kwiaty tkane wypukłym splotem; rękaw silnie zwężał się ku dołowi, na wysokości nadgarstka zapinano go na 15 haftek, mankiet został wyprofilowany w język zakrywający dłoń; wokół szyi znajdowała się stójka o wysokości 3 cm, ubranie było spięte na piersi rzędem 15, pasmanteryjnych guzików przetykanych przez pętelki utworzone z jedwabnego sznureczka (na długości 30 cm); poniżej rzędów guzików znajdował się pas parciański o szerokości 2,5 cm zaopatrzony w brązową sprzączkę, tym samym metalem były obite także dziurki, pas posiadał również brązowe okucie na końcu, które zostało założone na plecach; poniżej pasa prawa połać szaty zachodziła na lewą (a więc odwrotnie niż na klatce piersiowej); przy stopach zachowały się skórzane przyszwyy butów z tłoczonym motywem gwiazdy; wzdłuż prawej nogi, do połowy podudzia, ciągnął się pas grubego materiału zamknięty w kolisty obwód, w jego wnętrzu znajdowały się reszki skorodowanego przedmiotu żelaznego (możliwe jest skojarzenie z pochwą skrywającą długą, białą broń); pomiędzy prawym bokiem trumny a południową ścianą krypty środkowej znaleziony został kartusz herbowy wykonany z blachy cynowej, na którym umieszczono malowane znaki m.in. rodziny Tęczyńskich – Topór (niema bliższych podstaw aby ten przedmiot łączyć bezpośrednio z poch. 16);
- 17 skrajnie zniszczona przez stertę kamieni i innych destrukcji trumna (zachowało się właściwie tylko dno); musiała być objana tkaninami, gdyż wzdłuż jej krawędzi zachowały się koronki ze srebrnym oplotem; pod zmarłym wystąpiły resztki materaca; na dnie znajdowały się mocno spopielałe szczątki zmarłego przy których obecne były resztki tkaniny ubraniowej – całość trudna do identyfikacji; pod trumną znajdowała się znaczna ilość ziaren owsa oraz plew (trudno wytłumaczyć ich obecność i powiązać z pochówkiem); obok poch. znaleziono pojedyncze kości osobnika młodocianego;

1	2	3	4	5	6	7	8	9a	9b	9c	9d	9e	9f	9g	9h	10a	10b	10c	11	12	13
18	1	-	P	VI	N	po W stronie poch. 18, w analogicznym otoczeniu	zachowała się tylko deska dna przykryta mineralnym matercem	*	/	/	*	/	/	/	/	8-10 l	dz	145 (ins)	Dg, Oz, Ks	XVII - pocz. XVIII	18
19	1	-	P	-	N	pod pryzmą destruktyw, nad warstwami naspowymi	boki łączone na „jaskółczy ogon”, obijana tkaninami	/	*	*	*	*	*	*	*	20-25 l	M ?	~ 163	Dg, Oz	XVII - pocz. XVIII	19
20	1	-	D	-	N	w SW narożniku, na katafalkach, ustawionych na posadzce	boki trumny posiadały charakterystyczne taliowanie	*	*	*	*	*	*	*	*	dr	K ?	~ 150	Dg, Oz	XVII - pocz. XVIII	20

- 18 pochówki nr 18 i 19 złożone zostały w SW narożniku krypty środkowej na warstwie bardzo silnie zmielonego drewna (pod nią znajdowała się pryzma lessu przemieszanego z piaskiem, niżej – ceglana posadzka), trumny zostały obsypane pokawałkowanymi fragmentami innych sarkofagów; całą długość i szerokość dna zajmowała podsypka z lessu o grubości 2,5 cm, na niej odcisnęły się szczątki roślinnego wypełniska materaca; zachowany wyłącznie fragment lewego boku pozwala wnioskować, że cała trumna była obijana aksamitnym materiałem, który wzdłuż boków przytrzymywały rzędy mosiężnych ćwieków o średnicy 15 mm, rozstawione co 3,5 cm, a w środkowych partiach deski dały się wyróżnić ślady lepiszcza; szkielet bardzo słabo zachowany (najlepiej przetrwały – trzony kości udowych, lewej ręki, mostek i kilka kręgów), ale zidentyfikowane szczątki oraz odcisk zmarłego w materacu pozwala rekonstruować ułożenie oraz wysokość przyżyciową; przy zmarłym odnaleziono szczątki innego, dorosłego osobnika; na czaszce znajdowało się męskie nakrycie głowy – kołpak sporządzony z jedwabnego rypsu, składał się 4 jednakowej wielkości klinów; zmarły odziany był w żupan uszyty z gładkiego, jednolitego atłasu – sięgał on kolan, posiadał długie rękawy których mankiety były wypuszczone w formie języków przykrywających nadgarstek, wokół szyi żupan wykończony był małą, złożoną stójką; zarówno końce rękawów jak i rozcięcie na klatce piersiowej spinały rzędy guzów (w większości urwanych) i pętelek – na klatce piersiowej było ich 8 (zajmowały długość 14 cm poniżej szyi), a przy rękawach – po 8; żupan był przewiązany tekstylnym paskiem o szerokości 8 cm, wykończonym krótkimi frędzlami; ze stroju przetrwały także przyszwycy skórzanych butów oraz ich podkówki; na piersi zmarłego wystąpił negatyw żelaznego, łańciskiego krzyża o wysokości 8 cm i rozpiętości ramion – 4 cm (zabytek znajdował się w krańcowym stadium rozkładu), na skutek przenoszenia i wtórnego składowania sarkofagu odchylony był on w lewą stronę;
- 19 zalegał po wschodniej stronie poch. 18; trumna poch. 19 została wtórnie ustawiona na pryzmie lessu i warstwie bardzo mocno rozdrobnionego drewna, co skutkowało silną deformacją dna; wieko i częściowo boki zapadły się i załamały na skutek upadku cegieł z przekutego otworu w sklepieniu krypty (spadający materiał budowlany uszkodził także wnętrze pochówki); do budowy trumny wykorzystano deski o grubości 2,5 cm, a szczytu przy głowie – 3,0 cm, połączono je ze sobą na „jaskółczy ogon”; w dnie trumny, pomiędzy kośćmi udowymi, wywiercono dwa otwory zatkałe szpuntami; sarkofag w całości obijany był tkaniną w typie aksamitu, koloru karminowego, która do desek została przytwierdzona lepiszczem (smoła lub dziegieć), następnie – wzdłuż boków – nabito rzędy mosiężnych ćwieków o średnicy 2 cm, rozstawionych co 2,5-3,5 cm (pod wieloma zachowały się resztki tasiemki ze srebrnym oplotem), szczyt przy głowach został obity fragmentami tkaniny, które zostały zszyte ręcznie, ścięciem prostym a ich krawędzie zaobrębiono ścięciem krzyżowym – co sugeruje możliwość umieszczenia tu portretu trumiennego lub kartusza herbowego; od wewnątrz trumna musiała być również obijana – tkanina nie przetrwała, ale zachowały się pasy lepiszcza o szerokości ok. 3,5 cm, dodatkowo – wzdłuż górnych krawędzi – znajdowały się rzędy żelaznych nitów, bardzo skorodowanych o średnicy ok. 1 cm, nabitych co 16-26 cm; stan zachowania szkieletu był bardzo zły – większość kości spopielała (dobrze zachowała się tylko lewa kość ramieniowa, znajdująca się wewnątrz ubrania), od pasa w dół – zmarły spoczywał w porządku anatomicznym, od pasa górę – szczątki były przemieszczone, co sugeruje możliwość otwarcia i obrabowania pochówki w czasach historycznych (część szkieletu została znaleziona poza trumną); z wyposażenia osobistego przetrwały – przyszwycy butów, męskie nakrycie głowy w typie kołpaka uszyte z 4 klinów grubego jedwabnego rypsu – dolna krawędź została wywinięta na zewnątrz, górna partia żupana z długimi rękawami zakończonymi ozdobnie wyciętymi mankietami nachodzącymi częściowo na nadgarstek, skrojony z gładkiego jedwabiu o przeplocie atłasowym (nici wątku – bardzo grube, a przeplotu – bardzo cienkie), wokół szyi znajdowała się wysoka stójka, żupan posiadał podszewkę z gładkiego jedwabiu;
- 20 poza poch. nr 16, był to drugi przypadek w krypcie środkowej, gdzie pochówek ustawiono na katafalkach drewnianych (z jednego z nich pobrano wycinek do analizy dendrologicznej – możliwym było tylko ustalenie gatunku drewna – dąb liczący 91 przyrostów); stratygraficznie – poch. 20 i 21 – są najstarszymi w krypcie, gdyż złożono je na posadzce, następnie przysypano sekwencją depozytów: jasnożółty less przemieszany z piachem i plewami oraz artefaktami, gruzem pochodzącym z przekucia i przemurowania otworu wejściowego i całej ściany północnej, warstwą silnie zmielonego drewna, na które narzucono pryzmę pochówków (nr 1, 2, 7, 11) oraz destruktyw; trumna uległa poważnej deformacji na skutek ustawienia jej na katafalkach i nakrycia młodszymi depozytami, ten sarkofag – jako jedyny w krypcie – posiadał frezowane boki do postaci taliowania w połowie wysokości; na bardzo słabo zachowanym wieku dało się zauważyć półokrągłe wykończenie krawędzi; deski łączono ze sobą na kołki drewniane o średnicy 8 mm; na zewnętrznej powierzchni szczytu przy nogach, ćwiekami o średnicy 5 mm, wybity został napis 'MARYA'; wszystkie deski były nasączone jakimś barwnikiem, po którym pozostał brązowo-czerwony nalot (w toku analizy ustalono, że jest to dziegieć, którym przyklejono obicie trumny – gładki jedwab o splocie płóciennym); w okolicach głowy dały się zidentyfikować żdzbla ziół i roślin polnych z wypełniska poduszki – np. kwiaty chabry bławatka (?) oraz inne byliny; szczątki tego osobnika znajdowały się w krańcowym stadium spopielenia, co uniemożliwiało nawet określenie w którą stronę była skierowana twarz, można jednak stwierdzić że szkielet okryty jeszcze tkankami miękkimi został przemieszczony w trumnie – przechylił się na lewy bok oraz zsunął w dół (głowa oddaliła się od poduszki o ok. 10 cm), nogi natomiast uległy podkurczeniu;

1	2	3	4	5	6	7	8	9a	9b	9c	9d	9e	9f	9g	9h	10a	10b	10c	11	12	13
21	1	-	D	-	N	trumna przysypana młodszymi depozytami, w tym stosem destruk.	dno trumny z bokami (bez wieka) ustawione na posadzce krypty	+	/	+	+	+	+	+	+	25-30 l	M	164	Dg, Oz, Ks	po 1670 r.	21
22	1	-	P	-	E	trumna została ustawiona na występie muru S ściany krypty środk.	zachowało się tylko dno z drewnianymi kołkami łączącymi z bokami	/	-	-	-	/	-	-	-	> 12 m	dz	58 (ins)	Dg	XVII - pocz. XVIII	22
23	1	-	P	-	N	ustawiona przy zachodniej ścianie krypty, pod młodszymi depozytami	zachowało się częściowo dno z kośćmi kończyn dolnych	-	-	-	-	-	-	/	/	dr	M ?	~ 170	Dg	XVII - pocz. XVIII	23
24	1	-	P	-	S	poch. złożony na posadzce krypty środkowej, pod poch. nr 23	dno obijanej trumny z cz. boków, obecna mineralna podsypka	-	-	-	-	-	-	-	-	dr ?	?	?	Dg	XVII - pocz. XVIII	24

podczas eksploracji klatki piersiowej natrafiono na mały medalik, natomiast na talerzach kości miednicznych spoczywały kokardy z jedwabnego rypsu, natrafiono także na gruby, pleciony sznurek jakim prawdopodobnie obszyto dolne krawędzie szaty zmarłej;

- 21 trumna pozbawiona była wieka a zachowane boki dna – dość poważnie zniszczone; ustawiona na posadzce, na E od poch. 20; trumnę wykonano z desek o grubości 2,5 cm połączonych ze sobą za pomocą kołków drewnianych o średnicy 5 mm; do wnętrza otwartego sarkofagu zsypał się młodszy depozyt – jasnożółty less przemieszany z piachem i plewami oraz artefaktami (dachówki ceramiczne, szybki okienne, marmurowe płyty posadzkowe); trumna posiadała, co najmniej dwa żelazne uchwyty, jeden z nich znaleziono przy prawej stopie, drugi – przy 3 kręgu lędźwiowym); szczątki zmarłego zostały naruszone – część szkieletu poniżej obręczy biodrowej przemieszczono w kierunku szczytu przy nogach, wysuwając stopy poza obrys dna; kościec tego osobnika był najlepiej zachowanym w krypcie środkowej, dzięki czemu możliwa była pełna analiza antropologiczna, stwierdzono – paradontozę przy kłach, w toku eksploracji i analizy antropologicznej rozpoznano kości innego, dorosłego osobnika; na korpusie zmarłego spoczywał czechman z długimi rękawami, który częściowo został wywleczony poza obrys trumny – co stanowi dowód ograbienia pochówku, skutkującego przemieszczeniem kości klatki piersiowej i ramion, musiało się to stać po rozłożeniu tkanek miękkich; szata wierzchnia została uszyta z gładkiego jedwabiu o przeplocie atlasowym, zapinany był na 4 pasmanteryjne guziki, które przeciągano przez pętelki utworzone z jednego, plecionego sznureczka, długi rękaw zapinany był na 3 haftki, szwy boczne wykańczano sznureczkiem, dolna część tyłu sporządzona została aż z 11 fragmentów, co może być sugestią o uszyciu tego stroju specjalnie do grobu; pod zmarłym dały się zaobserwować reszki materaca z roślinnym wypełniskiem (w okolicach czaszki – przypominającym mech lub trawę, zaś w okolicy kończyn dolnych – gałązki mirtu), pomiędzy kośćmi kończyn dolnych przetrwały reszki tekstylnego obicia sarkofagu, widoczne były również ślady lepiszcza; strój wierzchni został sporządzony z połyskliwego, kremowo-żółtego materiału o bardzo drobnym, krzyżowym splocie, części wykroju zostały zszyte prostym ściegiem ręcznym; na 5 kręgu lędźwiowym i lewym skrzydle kości krzyżowej spoczywały kokardy, które z pewnością wykańczały szatę grobową; z prawego boku dna pobrano wycinek do datowania dendrochronologicznego – trumnę wykonano z sosny zwyczajnej liczącej co najmniej 49 słoików, drzew rosło w latach 1622-1670, a ścięte zostało po 1670 (jest to jednocześnie podstawa datowania)
- 22 dno sporządzone z deski o grubości 18 mm, było połączone z bokami za pomocą kołków drewnianych o średnicy ok. 5 mm (negatywy desek boków wskazują, że posiadały one tę samą szerokość); z dnem zespolone były reszki materaca z roślinnym wypełniskiem; po szkielecie zachowały się tylko łuki 6 kręgów piersiowych – reszta czytelna była jako odcisk w materacu (zapewne, część kości zsypała się pomiędzy trumnę poch. nr 15 i 16, gdzie odnaleziono szczątki osobnika o identycznej kategorii wiekowej); z wyposażenia przetrwały wyłącznie kokardki i tasiemki, które mogły zdobić becik;
- 23 poch. nr 23, 24, 25 tworzyły skupisko przy środkowej części zachodniej ściany krypty środkowej; poch. 23 został złożony na trumnie nr 24; z poch. 23 zachowało się tylko dno z kośćmi podudzia; poch. 23, 24 i 25 zostały przysypane warstwą silnie zmielonego drewna, która przykrywała najniżej zalegające sarkofagi (nr 3, 16, 18, 19, 20, 21, 23-25) w krypcie środkowej;
- 24 zachowało się dno z uszkodzonymi bokami; było wyścielone mineralną podsypką (sprasowany, drobnoziarnisty less z niewielką domieszką wapna), na której zalegały reszki roślinnego wypełniska materaca; przy krawędziach dna dały się zauważyć ślady lepiszcza (dziegciu lub smoły) jakie mogło przytrzymywać tkaninę okrywającą boki; dno z bokami połączone było za pomocą kołków drewnianych; na zewnętrznych powierzchniach boków, wzdłuż ich krawędzi, wystąpiły rzędy mosiężnych nitów o średnicy 1,5 cm, nabijane co 4 cm – musiały one przytrzymywać materiał obicia; szkielet nie zachował się – zapewne, szczątki zostały wysypane podczas przenoszenia trumny, ale w lessowej podsypce odcisnął się negatyw zmarłego;

1	2	3	4	5	6	7	8	9a	9b	9c	9d	9e	9f	9g	9h	10a	10b	10c	11	12	13
25	1	-	P	-	?	bezpośrednio na posadzce, bok oparty o W ścianę krypty środkowej	zachowało się dno i prawy bok – obijany połyskliwą tkaniną	-	-	-	-	-	-	-	-	dr ?	?	?	Dg	XVII - pocz. XVIII	25
26	1	-	P	-	W	na wierzchu przyzmy w SW narożniku krypty zachodniej	zachowało się dno i mocno zniszczone boki trumny	*	*	*	*	*	*	*	*	dr	M ?	< 185 (ins)	Dg, Oz	XVII - pocz. XVIII	26
27	1	-	P	-	E	bezpośrednio pod poch. 27, nad – poch. 28;	przetrwało dno i lewy bok, na których znajdowały się szczątki	*	*	*	*	*	*	*	*	dr	M ?	185 (ins)	Dg, Oz	XVII - pocz. XVIII	27
28	1	-	P	-	W	bezpośrednio pod poch. 27, niżej – poch. 29, SW narożnik krypty	spłaszczona trumna, jej dno składało się z 2 symetrycznych desek	*	*	*	*	*	*	*	*	dr	M ?	172	Dg	XVII - pocz. XVIII	28

- 25 zachowało się dno i prawy bok trumny, jej południowa część została częściowo przysypana przez przyzmę lessu zalegającą w SW narożniku krypty środkowej; wewnętrzna strona dna i boku pokryte były jedną połącią połyskliwej tkaniny o drobnym, krzyżowym splocie – jednolity jedwab o splocie płóciennym; materiał do desek trumny mocowano metalowymi nitami o średnicy 1,7 cm; na dnie wystąpiło kilka, niediagnostycznych kości;
- 26 **poch. 26** jest pierwszym z wyróżnionych i opisanych w krypcie zachodniej, w tym pomieszczeniu – zasadniczo – znajdowały się cztery przyzmy trumien, odpowiadające poszczególnym narożnikom oraz środkowemu odcinkowi ściany wschodniej; na osi wschód-zachód pozostawiono wolny pas (około 1,3 m szerokości) do komunikacji z otworem wejściowym w ścianie zachodniej; wszystkie trumny zostały nakryte przez młodsze depozyty – less, piasek i gruz pochodzący z późniejszych prac remontowych i przebić sklepienia (w jednym z depozytów znaleziono 1 zł z 1947 roku – co może mieć związek z remontem po zniszczeniach II Wojny Światowej), brak było natomiast warstw destruktyw trumiennych; łącznie, najmłodszych depozytów wybrano 2,44 m³;
- poch. 26** zajmował najwyższą pozycję (był najmłodszy) z przyzmy trumien w SW narożniku krypty, którego zachodnia część przecięta została przez współczesny sondaż; pod wpływem procesów podepozycyjnych zmurszałe szczątki zmarłego zsunęły się na prawy bok trumny; trumna wykonana z desek o grubości 2,5-2,7 cm; na deskach boków zachowały się ślady malowania farbą, lecz wzór był zatarty kompletnie; w okolicach głowy przetrwały resztki roślinnego wypełniska materaca, natomiast przy kościach udowych odsłonięto nagromadzenie włosów, które może być związane z wypełniskiem materaca; pod zmarłym występowały pozostałości mineralnej podsypki – less (?); stan rozłożenia – spopielenia – szkieletu wykluczał możliwości rekonstrukcji cech somatycznych; w okolicach klatki piersiowej zidentyfikowano pozostałości tkanin pochodzących ze stroju, ale stan zachowania uniemożliwiał identyfikację i dalszą analizę; na mostku znajdowały się – w większości – okrągłe paciorki (może pochodziły z różańca), które zespoliły się z okrywającą je tkaniną ubraniową;
- 27 w przyzmy przy SW narożniku krypty; słabo zachowało się dno i lewy bok trumny, na które zsunęły się mocno spopielałe szczątki zmarłego – najlepiej z nich przetrwały brązowo-rude włosy głowy oraz trzon prawej kości udowej (w przypadku pozostałych utrudnione było nawet ich odczytanie); pod czaszką i górną częścią klatki piersiowej wystąpiły resztki faszyny wypełniające poduszkę; przy trzonie prawej kości udowej zachowały się resztki tkaniny ubraniowej, zaś w pobliżu mostka, znajdował się mocno zniszczony podwójny szkaplerz ze spilśnionej tkaniny pokrytej jaśniejszym haftem – jedna część noszona była na piersi, a druga na plecach; pod dnem odnaleziono prawy bok będący w dobrej kondycji – został sporządzony z desek o grubości 3,5-4,5 cm, a jego zewnętrzna powierzchnia została pokryta czerwoną farbą (obecnie, utleniła się do postaci blado-różowego nalotu); wzdłuż krawędzi znajdowały się negatywy ćwieków, co może stanowić przesłankę o obiciu trumny materiałem, w tej sytuacji czerwona substancja stanowić mogła by ślad lepiszcza; niewykluczone także, iż trumna była malowana na kolor czerwony, a jedynymi tekstyliami w jakie je zaopatrzone były tasiemki, które przytwierdzone zostały zidentyfikowanymi ćwiekami;
- 28 pod wpływem ciężaru wyżej ustawionych pochówków – trumna 28 zsunęła się i jej prawy bok oparł się o południową ścianę krypty zachodniej; do połączenia desek dna wykorzystano kołki drewniane o średnicy 8 mm, rozstawione co 15-20 cm; takimi samymi kołkami w takich samych odstępach – połączono boki z dnem; szkielet rozłożył się niemal zupełnie do postaci miału, po zmarłym przetrwały jedynie włosy czaszki i w okolicy miednicy; pod górną częścią szczątków zmarłego znajdowały się zasuszone rośliny wypełniające poduszkę, pod nimi – sięgające pasa – występowały wióry i strużyny stanowiące wypełnisko materaca; w prawej desce dna przewiercone były dwa otwory (najprawdopodobniej do upuszczania soków gnilnych), pierwszy o średnicy 1 cm na wysokości barków, drugi – przy stopach;

1	2	3	4	5	6	7	8	9a	9b	9c	9d	9e	9f	9g	9h	10a	10b	10c	11	12	13
29	1	-	P	I	W	pod poch. nr 29, nad – poch. 32 i 33, w SE narożniku krypty zachodniej	trumna zbita z desek o grubości 2,5 cm, na wieku – wymalowany krzyż	*	*	*	*	*	*	*	*	dr	M ?	178 (ins)	Dg, Oz	XVII - pocz. XVIII	29
30	1	-	P	-	E	bezpośrednio nad poch. 31, przy SW narożniku krypty	zachowało się dno i lewy bok, łączone na kołki drewniane	*	*	*	*	*	*	*	*	dr ?	?	< 165 (ins)	Dg, Oz	po 1664 r.	30
31	1	-	P	I	W	dno od posadzki krypty oddzielały bloki opoki wapiennej – katafalk	najlepiej zachowane dno sporządzone w desek o grubości 2,5 cm	/	/	/	/	*	*	/	/	40-50 l	M	162	-	XVII - pocz. XVIII	31
32	1	-	P	I	W	najniższy poziom trumien w SW narożniku krypty zachodniej	mocno spłaszczona trumna z bardzo bogatym motywem malarskim	*	*	*	*	*	*	*	*	dr	M ?	175 (ins)	Dg, Oz	XVII - pocz. XVIII	32

- 29 sarkofag ustawiony w drugim od dołu poziomie, w SW narożniku krypty zachodniej; trumna mocno spłaszczona i rozczłonkowana – na jej wieku znajdował się malowany czarną farbą wizerunek krzyża łacińskiego, którego ramiona zwieńczone były w formie znaku 'trefl' (krzyż obejmował całą długość i szerokość wieka), w podkładzie naturalna faktura drewna; dno sporządzono z 2 desek połączonych kołkami drewnianymi o średnicy 8 mm (na skutek ich znacznego połamania nie można było ustalić rozstawu); wieko było zsunięte na prawą stronę trumny (raczej na skutek zapadnięcia się sarkofagu, niż próby jego obrabowania); szczątki bardzo słabo zachowane i sprasowane pod wpływem ciężaru wyżej zalegających sarkofagów, na skutek obsunięcia się trumny – prawa strona zmarłego spoczywała na boku trumny; wokół spopielałych kości występowały resztki „gąbczastej substancji” – zapewne ślad po wypełniku materaca; z ubioru zmarłego najlepiej zachował się czepek o średnicy ok. 28 cm i wysokości 20 cm, sporządzony został z jednego pasa filcu o wysokości 15 cm, do niego przyszyto prostokątne dno osłaniające tył głowy; przy zmarłym znaleziono dwa medaliki – na prawym obojczyku oraz prawej kostce (stan zachowania obydwu wykluczał identyfikację wizerunków);
- 30 poch. 30 i 31 ustawione zostały na sobie przy SW narożniku krypty, ale najbliżej jej środka (nie stykały się bezpośrednio z nr 26-28); trumna – mocno zniszczona, we fragmencie zachowany lewy bok z dnem połączony był kołkami drewnianymi o średnicy 8 mm (ich rozstaw jest nie możliwy do odtworzenia); deski dna i boku posiadały grubość 3 cm; szkielet był bardzo mocno zniszczony i miernie zachowany; pod górną jego częścią przetrwały resztki roślinnego wypełnika poduszki; wzdłuż lewej krawędzi dna ciągnął się pas zetłalej, ażurowej taniny o krzyżowym splocie, która mogła stanowić obszycie materaca; z osobistego wyposażenia zmarłego przetrwał tylko fragment paska z plecionką, sporządzony z tkaniny jedwabno-wełnianej – tło wełniane z różgami wykonanymi z jedwabiu w technice zbliżonej do aksamitu; ze szczytu przy głowie pobrano wycinek do analizy dendrologicznej – ustalono wykorzystanie drewna sosny zwyczajnej o liczbie słoików 33, drzewo rosło w latach 1632-1664, ścięte zostało po 1664 roku – podstawa datowania
- 31 depozycja i ciężar najmłodszych warstw w krypcie – gruzu z przekuę i remontów sklepień – doprowadziło do niemal całkowitego zniszczenia wieka, boków i szczytów; czaszka przesunęła się w okolice lewego barku i zwrócona była twarzoczaszką ku dołowi; mimo spopielenia szkieletu możliwa była dokładniejsza analiza antropologiczna – ustalenie wieku, płci i wysokości przyżyciowej;
- 32 na posadzce krypty zachodniej – najniższy rząd pochówków w SW narożniku – pomiędzy trumnami nr 31 i 33 (ich dna nie stykały się ze sobą); pod wpływem ciężaru wyżej zalegających boki trumny opadły na sąsiadujące poch.; wieko tego poch. (mimo poważnych zniszczeń) zachowało wyjątkowo bogatą ornamentykę – liczne wici roślinne z wyraźnie zaznaczonymi liśćmi oplatały krzyż łaciński, którego ramiona zwieńczone były w formie znaków 'trefl', wici roślinne wybiegały od podstawy krzyża i pięły się ku górze, wszystkie znaki namalowano farbą koloru białego lub kremowego na naturalnej powierzchni drewna; na szczycie przy głowie znajdowały się symbole wykonane w tej samej technice – napis 'IHS' (nad poprzeczką litery H znajdował się krzyż łaciński), litery: 'E', 'P' oraz 'R' lub 'P' – być może należy je łączyć z inicjałami zmarłego; szkielet mocno spopielały, ale zachowały się włosy na głowie – koloru ciemnobłond, o długości 15-18 cm, uczesane z grzywką, z boku zachodziły na uszy; pod szczątkami występowały pozostałości wypełnika materaca – włosie lub sierść; pod głowę zmarłego włożono przepalony kamień wapienny i fragment cegły – uniesienie głowy spowodowało jej opadnięcie na prawą stronę; w odległości do 5 cm zmurzałe kości otaczała „czarno-brunatna substancja”, która ciągnęła się od ramion do 27 cm poniżej kolan – zapewne jest ślad po rozłożonej zupełnie tkaninie ubraniowej, wzdłuż obydwu kości podudzia przebiegał 1-2 centymetrowej szerokości pasek bardzo źle zachowanej delikatnej materii (być może koronki), podobne pasma zetłonej tkaniny odnotowano prostopadłe do osi ciała – przy dolnej krawędzi tkaniny oraz na wysokości kolan; na wysokości rzepek zalegał ciąg trapezowatych, mocno utlenionych na kolor zielonkawych, płytek brązowych lub mosiężnych – zapewne również związanych z wykańczaniem stroju;

1	2	3	4	5	6	7	8	9a	9b	9c	9d	9e	9f	9g	9h	10a	10b	10c	11	12	13
33	1	-	P	II	W	najbliżej ściany S krypty w dolnym poziomie poch. narożnika SW	mocno zniszczony, elementy łączone kołkami drewnianymi	/	/	*	*	/	*	*	*	25-30 l	M	165 (ins)	Dg, Oz	XVII - pocz. XVIII	33
34	1	-	P	I	W	nad poch. 35, w skupisku przy NW narożniku kryty środkowej	najlepiej zachowane dno składało się z 2 desek połączonych kołkami	/	/	*	/	/	*	/	/	40-50 l	M	170-175 ins	Dg, Oz	po 1670 r.	34
35	1	-	P	VI	W	trumna ustawiona na drewnianym katafalku; nad – poch. 34	grubość desek dochodziła do 3 cm, były łączone na kołki drewniane	/	*	/	*	*	/	/	/	30-35 l	M	162	Dg, Oz	po 1698 r.	35

- 33 sarkofag ustawiony nad dnem starszego wybierzyska co doprowadziło do jego znacznego rozłożenia i wygięcia zgodnie z ukształtowaniem obiektu; mimo zniszczeń na wieku dała się zauważyć bogata treść, ale trudna do bliższej interpretacji, motywów malarskich – na żółtym tle naniesiono czarną farbą jakby żdźbła roślin (- traw ?); tylko pod czaszką zidentyfikowano rośliny wypełniające poduszkę; na łusce lewej kości skroniowej znajdował się zawieszony na tasiemce – najpewniej – brązowy, mocno rozłożony krzyżyk; na lewym obojczyku dostrzeżono ślady zielonej (miedzianej - ?) patyny – zapewne ślad po ozdobie lub aplikacji stroju; w okolicy wyrostka mieczykowatego mostka znajdował się dwustronny medalik; po lewej stronie ostatniego medalika wystąpił tekstylny szkaplerz z naszytym brązowym krzyżykiem; wokół zmurszałych szczątków obserwowano „czarno-brunatną substancję”, która po prawej stronie kości udowej, mniej więcej w połowie jej długości, łączyła się z nadwątlonymi resztkami materiału, ślady ubrania sięgały od ramion do 23 cm poniżej kolan (2/3 długości od rzepek, cały strój mógł liczyć do 142 cm);
- 34 w narożniku NW krypty środkowej trumny nr 34-38 ustawione zostały w pryzmie liczącą 3 rzędy i 3 poziomy – najbliżej wnętrza pomieszczenia stały nr 34 i 35; jedna z desek dna poch. 34 miała stałą szerokość, druga przycięta na kształt trapezu, obie łączyły drewniane kołki wbite co ok. 60 cm, lewy bok z dnem także połączony był kołkami, gdzie udało się ustalić średnicę = 7-8 mm, rozmieszczone w odstępach 24 - 50 cm (odległość rosła w kierunku stóp); wieko i prawy bok sarkofagu uszkodzone zostały w trakcie depozycji warstw gruzowych; mimo znacznego spopielenia szkieletu, w trakcie analizy antropologicznej, stwierdzono wadę rozwojową – nie zrośnięcie wyrostka barkowego z prawą łopatką; pod głową i klatką piersiową odnotowano grube wióry i strużyny sosnowe wypełniające poduszkę i materac; podczas preparacji czaszki odnaleziono mały, brązowy medalik; z dna i boku pobrano wycinki do datowania dendrochronologicznego – w obydwu wypadkach stwierdzono zastosowanie sosny, dla dna ustalono tylko iż drzewo liczyło 29 przyrostów, natomiast bok sporządzono z rośliny liczącej 91 lat, wzrastającej w latach 1580-1670 i ściętej po roku 1670 (stanowi to podstawę datowania);
- 35 najniższa pozycja w rzędzie trumien najbliżej środka krypty; stos trumien w NW narożniku został ustawiony na pryzmie lessu, od której oddzielone zostały dwoma, drewnianymi katafalkami; na skutek pochyłości podłóża ten sarkofag obsunął się w stronę wnętrza krypty a część zmarłego opadła na prawą stronę przełamując bok; dno (deska prostokątna i trapezowata) zostały połączone drewnianymi kołkami o średnicy 8 mm, rozmieszczone co 46 cm (rozłączyły się na skutek podważania i otworzenia trumny); wieko także składało się z 2 desek – połączone były takimi samymi kołkami, rozstawionymi co 30 cm; na zewnętrznej powierzchni wieka wymalowany był czarną farbą krzyż łaciński o wysokości 135 cm i rozpiętości ramion ok. 48 cm (szerokość kreski = 10-11 cm), ramiona krzyża były zwieńczone znakiem 'trefl'; pod zmurszałymi kośćmi znajdowało się wypełnisko materaca – strużyny i wióry sosnowe o szerokości od 2-3 do 30 mm; miąższość poduszki dochodziła do 9 cm, a minimalna grubość materaca – 5 cm (przy nogach); szkielet w znacznym stopniu był zmurszały, ale można było wyróżnić jego niektóre części – zęby, lewe ramie, fragmenty lewej i prawej dłoni, elementy miednicy, części kości długich kończyn dolnych; przy trumnie poch. 35 znaleziono niekompletną czaszkę innego dorosłego mężczyzny, również w wieku 30-35 (została tu dorzucona – najprawdopodobniej po otwarciu wieka); większą część szkieletu postkranialnego okrywały resztki tkaniny zachowane w postaci drobnej siateczki, na kościach lewej dłoni występowała materia, która może stanowić pozostałość po rękawiczce; poniżej mostka znaleziony został tekstylny, podwójny, jednowarstwowy szkaplerz ze znakami haftowanym jaśniejszą nicią, na pierwszej stronie centralne miejsce zajmowało serce we wnętrzu którego wkomponowano stylizowany napis „MARYA”, a dookoła krawędzi, w ramce, umieszczono sentencję: „IESVS NAZARENUS R-EX IIVDEOR”; na drugiej stronie znajdował się napis „ECCE CRVCEM IOMINI EVSI TEPA”, centralne miejsce zajmowało serce, nad którym widniał symbol 'IHS'; zabytek wykonano ze spilśnionej tkaniny; z dna pobrano wycinek do datowania metodą dendrochronologiczną, ustalono iż tę część trumny wykonano z sosny zwyczajnej liczącej 106 przyrostów, sekwencję wydatowano na lata 1593-1698, a drzewo ścięto po roku 1698 – co stanowi podstawę chronologii;

1	2	3	4	5	6	7	8	9a	9b	9c	9d	9e	9f	9g	9h	10a	10b	10c	11	12	13
36	1	-	P	-	W	najwyższa pozycja w środkowym rzędzie trumien w NW narożniku	przetrwało tylko dno, składające się z 2 desek połączonych kołkami	*	*	*	*	*	*	*	*	dr	K ?	158 (ins)	Dg, Oz	po 1674 r.	36
37	1	-	P	II	W	bezpośrednio pod poch. 36, poniżej poch. - 39	dokoła wieka poprowadzono frez wygładzający krawędzie	*	*	/	*	*	*	/	*	dr	M ?	164	Dg, Oz, In	XVII - pocz. XVIII	37
38	1	-	P	-	W	jedyna trumna w N rzędzie przy NW narożniku krypty	dno sporządzono z 2 desek (prostokątnej i klinowatej)	*	*	*	*	*	*	*	*	dr	K?	150-158 ins	Dg	po 1695 r.	38
39	1	-	P	II	W	na drewnianym katafalku, w środkowym rzędzie narożnika NW	zniszczona trumna zdobiona malaturą naśladującą el. metalowe	*	*	*	*	*	*	*	*	dr	M ?	162	Dg, Oz	XVII - pocz. XVIII	39

- 36 w środkowym rzędzie trumien przy NW narożniku krypty zalegały poch. – 36, 37, 38, na S od niego – 35 i 36 na N – nr 38; trumna poch. 36 nie posiadała wieka, dno zaś budowały 2 deski połączone kołkami drewnianymi o średnicy 8 mm, wbito co 40 cm; do dna za pomocą takich samych kołków przytwierdzone były dłuższe boki i szczyt przy nogach; kołki drewniane tkwiły również z górnych krawędziach boków, co oznacza iż wieko było także, na stałe, zamocowane (na wewnętrznych powierzchniach boków ostrym narzędziem zarysowane były znaki – ślad po rozmiarowaniu kołków przez stolarza przygotowującego trumnę); sarkofag sporządzono z desek o grubości 2,5 cm; cały szkielet (poza fragm. kości długich) zamienił się do postaci miału; czaszka była przechylona na lewy bark – skutek przenoszenia (?); poduszka i materac wypchane były wiórami sosnowymi o szerokości 2,5 cm, grubość poduszki sięgała 11 cm; szkielet okrywał „gąbczasty” nalot mogący stanowić pozostałość po ubiorze; zmarły wyposażony był w 2 szkaplerze – pierwszy na mostku, drugi – pod żuchwą; podczas preparowania szkieletu odnaleziono silnie skorodowany metalowy obrazek; z boku i dna pobrano po 1 wycinku do badań dendrochronologicznych – w obu przypadkach wskazano na użycie sosny zwyczajnej, drzewo z którego wykonano dno liczyło 61 przyrostów, sekwencja słoików jest datowana na lata 1614-1674, a drzewo zostało ścięte po 1674 r., bok natomiast sporządzono z rośliny liczącej 46 przyrosty – pomiędzy 1603 a 1648 rokiem, drzewo ścięte zostało po 1648 r.;
- 37 pod wpływem ciężaru trumna rozpadła się: wieko do środka, boki – na zewnątrz; na naturalnej fakturze drewna, na zewnętrznej powierzchni wieka, wymalowano czarną farbą krzyż łaciński o wysokości 35,5 cm i szerokości 17 cm, jego ramiona zbudowane były jakby z trapezów stykających się węższymi podstawami; na zewnętrznej powierzchni boków dały się zauważyć resztki tkaniny obiciowej o drobnym splocie; pod zmarłym zalegała „gąbczasta substancja” mogąca stanowić pozostałość wypełniska materaca; czaszka opadła na prawe ramie na skutek przechylenia trumny; analiza antropologiczna nie była możliwa z powodu sprasowania i stopnia spopielenia szczątków; na głowie dały się dostrzec resztki krótkich włosów koloru ciemny blond; wokół kości znajdowały się strzępy tkaniny ubraniowej w postaci drobnej, czarnej siateczki; do wnętrza poch. zsypały się ćwieki pochodzące z innego sarkofagu;
- 38 poch. ten jako jedyny zalegał w rzędzie przy północnej ścianie skupiska w NW narożniku krypty zachodniej, ustawiono go na drewnianym katafalku, na południe – znajdowały się poch. 36, 37, 39; narzucono na niego kilka, połamanych desek z innych trumien; wieko uległo bardzo znacznemu połamaniu, pozostałe części – pozostawały w lepszej kondycji; deski wieka połączone kołkami drewnianymi o średnicy 8 mm; kości spopielaly wykluczając analizę antropologiczną (pomiar *in situ* mogą być obarczone błędem na skutek obsunięcia się szkieletu w czasie powtórnego transportu); pod głową i barkami tkwiły zasuszone rośliny z wypełniska poduszki o wymiarach 40 x 50 cm [szer. x dł.]; z boku pobrany został wycinek do datowania dendrochronologicznego – sosna zwyczajna o liczbie przyrostów 40, powstałych a latach 1656-1695, drzewo zostało ścięte po 1695 roku;
- 39 napór poch. 38 spowodował załamanie boków trumny 39 zajmującej najniższą pozycję w środkowym rzędzie skupiska w narożniku NW krypty zachodniej; pod wspólny – dla poch. 35, 38, 39 – katafalk (wykonany z dębu liczącego 49 słoików) zostały wrzucone połamane fragm. innych trumien i pojedyncze kości, których nie można powiązać z żadnym rozpoznanym poch.; pochYLENIE podłoża i ciężar wyżej złożonych trumien spowodował rozpad tego sarkofagu i przemieszczenie szczątków kostnych na prawy bok; mimo to – w toku eksploracji – dało się zrekonstruować wszystkie elementy trumny; na lewym boku wieka zachowało się zdobienie technikami malarskimi – na czerwonym tle wyrysowane zostały białe pasma i rzędy kropek, które mogły imitować ćwieki metalowe, oprócz nich dały się dostrzec wici roślinne z liśćmi; na zewnętrznej powierzchni szczytu przy głowie znajdował się napis 'IHS' z krzyżem nad literą H – również wykonany czarnym barwnikiem na czerwonym tle; na pozostałych elementach trumny także dały się dostrzec ślady jej malowania, ale identyfikacja motywów jest niemożliwa; kości rozłożyły się niemal zupełnie do postaci miału; pod głową zachowało się organiczne wypełnienie poduszki o długości ok. 20 cm, pod pozostałą częścią szkieletu znajdowała się „gąbczasta substancja”, którą możemy łączyć z wypełniskiem materaca; na zmurszałych szczątkach szkieletu dał się obserwować ciemny nalot, jaki może stanowić ślad po ubraniu; analiza dendrochronologiczna wycinka pobranego z boku pozwoliła stwierdzić wykorzystanie drewna sosnowego liczącego 57 przyrostów (daty ścięcia nie udało się ustalić);

1	2	3	4	5	6	7	8	9a	9b	9c	9d	9e	9f	9g	9h	10a	10b	10c	11	12	13
40	1	-	P	-	W	narzucone na wierzch przyzmy w NE narożniku krypty zachodniej	wystąpiło tylko dno, które było połączone z bokami przez gwoździe	-	/	/	*	/	/	/	*	dr	?	160 (ins)	Dg, Oz	XVII - pocz. XVIII	40
41	1	-	P	-	SE	pod 40, nad – 42 w wierzchniej części przyzmy przy NE narożniku	wzdłuż krawędzi rzędy żelaznych gwoździ kutych mocujących boki	-	*	*	*	/	*	/	/	In I	dz	?	Dg, Oz	XVII - pocz. XVIII	41
42	1	-	P	-	NE	pod 41, nad – 43, ukośnie do innych trumien przyzmy NE	tylko częściowo zachowane dno, łączone z 2 desek	-	-	-	-	-	-	-	-	dr ?	?	?	Dg	XVII - pocz. XVIII	42
43	1	-	P	II	W	pod – poch. 42, nad – poch. 44, obok – poch. 48, w S rzędzie trumien	zachowało się tylko dno (grubości 2 cm) z nabitym rzędem ćwieków	*	*	*	*	*	*	*	*	dr ?	?	160 (ins)	Dg, Oz	po 1672 r.	43
44	1	-	P	-	W	pod – poch. 49, nad – poch. 43, obok – poch. 48, w S rzędzie trumien	tylko przełamane dno z desek o grubości 2,2 cm	*	*	*	*	*	*	*	*	dr ?	?	160 (ins)	Dg, Oz	po 1679 r.	44

- 40 poch. od 40 do 55 zostały złożone w NE narożniku krypty zachodniej, najwyżej zalegające były najgorzej zachowane – większość to deski den narzucone na przyzmę; przy krawędziach dna poch. 40 znajdowały się 2 żelazne gwoździe, co może mieć związek z mocowaniem boków (te – nie przetrwały); szczątki w bardzo złym stanie – prawa strona zmarłego zsunęła się; pod głową znajdowały się resztki roślinnego wypełniska poduszki (18 cm dł.), pozostałą część zmarłego otaczała „gąbczasta substancja”, mogąca być pozostałością wypełniska materaca – łączna długość poduszki i materaca mogła sięgać 177 cm; w okolicy szyi nieboszczyka znaleziona została tekstylna tasiemka zawiązana na węzełek – pozostałość po zerwanym szkaplerzu (?); analiza dendrochronologiczna wycinka boku wskazała użycie sosny liczącej 70 przyrostów o nieustalonym datowaniu;
- 41 narzucenie trumny spowodowało jej rozpad – boki i szczyt przy głowie znajdowały się w niższej części przyzmy; wzdłuż brzegów dna poch. 41 biegły rzędy żelaznych gwoździ kutych, rozstawionych co 10 cm, które mocowały boki; wszystkie szczątki szkieletu były bardzo słabo zachowane i niekompletne; w okolicach głowy zalegały roślinne szczątki wypełniska poduszki – poniżej występowała „gąbczasta substancja” okrywająca kości – być może pozostałość becika;
- 42 przerzucanie sarkofagu doprowadziło do niemal całkowitego wysypania spopielałych kości; tylko obecność nielicznych szczątków roślinnego wypełniska materaca, które przylgnęły do dna pozwoliło ustalić ukierunkowanie zmarłego; odnotowano jeszcze obecność obszycia poduszki; pod dnem wystąpiło kilka desek, których nie można było połączyć z żadnym z poch.;
- 43 poch. 43 zajmował najwyższą pozycję w wewnętrznym (południowym) rzędzie trumien ustawionych pod NE narożnikiem krypty zachodniej; żaden z boków nie przetrwał, ale zachowane negatywy pozwalają stwierdzić, że miały one 3 cm grubości i były przytwierdzone do dna kołkami drewnianymi o średnicy 8 mm – ich rozstaw wahał się od 23 do 25 cm, a na szczytach – co 10 cm; kości zmarłego całkowicie spopielały, udało się odnaleźć włosy na czaszce oraz łonowe; pod głową wystąpiło roślinne wypełnisko poduszki; wokół kości szkieletu postkranialnego dały się zauważyć resztki tkaniny ubraniowej, zaś pomiędzy kończynami dolnymi zachowała się tkanina o grubym, krzyżowym splocie jaka mogła okrywać materac; na wysokości lewego obojczyka znaleziono tasiemkę o szerokości 3mm, zawiązaną na kokardę – mogła ona spinać warkocz lub stanowić dodatek do stroju; przy lewym nadgarstku tkwiła inna kokarda wywiązana z tasiemki o szerokości 5 cm – element stroju (?); przy 10-tym, lewym, żebrze spoczywał tekstylny szkaplerz; z dna pochodzi data dendrochronologiczna – po 1672 r. wyznaczająca datę ścięcia sosny liczącej 51 przyrostów (sekwencja ich datowana jest na 1622-1672);
- 44 w trakcie przenoszenia dno zostało przełamane w okolicy obręczy biodrowej nieboszczyka, a jego dolna część została ukośnie narzucona na górną; wszystkie szczątki kostne – skrajnie spopiелone; pod nimi resztki materaca w postaci „gąbczastej substancji”; w okolicy mostka spoczywał silnie skorodowany, brązowy medalion zawieszony na tasiemce o szerokości 5 mm; na klatce piersiowej spoczywał tekstylny szkaplerz; pod czaszką odnaleziono kolejny, taki sam zabytek do wnętrza którego włożone zostały obrączka i najprawdopodobniej medalik (obydwa przedmioty niemożliwe do bliższej identyfikacji); z dna pobrano wycinek do analizy dendrochronologicznej – sosna licząca co najmniej 87 przyrosty z lat 1591-1679, ścięta po 1679 roku; pod dnem poch. 44 znaleziono fragm. innych trumien – szczyt z namalowanym czarną farbą wizerunkiem „trupiej czaszki” na naturalnej fakturze drewna, pozyskano także rozbite wieko – gdzie krawędzie górnej deski zostały zeszlifowane, a zewnętrzne powierzchnie boków zostały wyfrezowane na półokrągło – w przekroju przypominało ono trapez z zakłęśniętymi bokami;

1	2	3	4	5	6	7	8	9a	9b	9c	9d	9e	9f	9g	9h	10a	10b	10c	11	12	13
45	1	-	P	-	W	nad poch. 46, 52-53, być może – wcześniej – pod 44, nad – 50	boki i szczyty połączone z dnem kołkami drewnianymi	/	/	/	/	/	/	/	/	dr ?	?	165 (ins)	Dg	po 1680 r.	45
46	1	-	P	II	W	pod poch. 45, po S stronie – poch. 47, po N stronie – poch. 53	za zachowanym lewym boku widoczna dekoracja malarska	/	/	/	/	/	/	/	/	60-65 l	M	171	Dg	po 1620 r.	46
47	1	-	P	II	W	prawa, dolna część trumny została przecięta przez współczesny wkop	przetrwało tylko dno o grub. 2,5 cm, z roślinnym wypełnieniem poduszki	/	*	*	*	*	*	*	*	ad	?	< 180	Dg, Oz	XVII - pocz. XVIII	47
48	1	-	P	V	W	nad poch. 49 – w rzędzie, przy północnej ścianie krypty	bardzo dobrze zachowane z niezapadniętym wiekiem	*	*	*	*	*	*	*	*	dr	?	170 (ins)	Dg, Oz	po 1681 r.	48

- 45 być może, pierwotnie, trumna ta zalegała w S rzędzie skupiska przy NE narożniku krypty, ale spadła na sarkofagi ustawione przy środkowym odcinku ściany E – jej prawy bok oparł się o poch. 46, a lewy – o 52; z tego powodu kości nieboszczyka rozsypały się wewnątrz trumny; do bocznej krawędzi dna przytwierdzono boki – kołki o średnicy 5 mm, odstępy do 23-30 cm; szczyty natomiast mocowano do górnej płaszczyzny deski dna – kołki o średnicy 7 mm, wybite co 13 cm; dokładniejsza analiza antropologiczna – niewykonalna; pod szczątkami kostnymi słabo zachowane ślady materaca z tekstylnym obszyciem; z dna pobrano próbę do datowania – stwierdzono obecność sosny zwyczajnej o 87 przyrostach, datowanych na lata 1594-1680, drzewo ścięte po 1680 r.
- 46 poch. 46 i 47 zostały przykryte warstwą lessu oraz destrukcjami innych trumien; na obu bokach dna poch. 46 (prawy znacznie połamany, lewy – w dobrym stanie) dały się zauważyć ślady dekoracji malarskiej: na żółtym tle umieszczone zostały czarne znaki przypominające żdźbła traw; pod głową i barkami znajdowało się roślinne wypełnisko poduszki; stan zachowania szczątków kostnych pozwalał na analizę antropologiczną, stwierdzono – paradentozę kła, na zachowanych 4 trzonach kręgów piersiowych i 5 lędźwiowych obecne zmiany zwyrodnieniowe w postaci *osteofitów*; mimo iż cały szkielet spoczywał w porządku anatomicznym, to prawa piszczel została przemieszona ku lewej i obrócona o 180° co może być świadectwem ingerencji osób trzecich po rozłożeniu tkanek miękkich; kości zmarłego, łącznie z paliczkami, spowite były czarną, „gąbczastą substancją” – albo pozostałość tkaniny ubraniowej, albo tak z mumifikowały się tkanki miękkie, możliwe także iż szczątki kostne zapadły się w wypełnisko materaca; analiza dendrologiczna próbki z dna wskazała użycie sosny liczącej 63 przyrosty, datowane na lata 1558-1620, drzewo ścięte zostało po 1620 r.
- 47 zalegał na posadzce pod środkową częścią ściany wschodniej; szczątki były mocno sprasowane i spopielone; na dnie, głównie w okolicy czaszki, zachowały się roślinne szczątki wypełniska poduszki; w okolicy mostka znaleziony został mocno zniszczony szkaplerz (składał się dwóch, prostokątnych woreczków wykonanych z grubego, gładkiego jedwabiu, do woreczka wierzchniego przyszyto delikatną koronkę w którą wpisano – dziś – nieczytelne litery) zawieszony był on na tasiemce; pod nim leżał skorodowany przedmiot żelazny – zapewne metalik; na kości krzyżowej leżała jedwabna kokarda jaką szpilkami mogło przyczepiać się do ubrania wierzchniego w okolicy mankietów, wzdłuż lewej kości udowej przebiegał pasek z gładkiego jedwabiu – obecnie – w kolorze brunatnym;
- 48 trumna ta, jako nieliczna, była kompletnie zachowana – zbudowana z desek o grubości 2,5 cm, wszystkie jej elementy połączono drewnianymi kołkami o średnicy 8 mm, ich rozstaw wynosił ok. 40 cm – wzdłuż boków i od 6 do 13 cm – przy szczytach; od zewnątrz trumna była obijana grubym, czerwonym filcem, który najlepiej zachował się na lewym boku, tkanina przytrzymywana była przez rzędy ćwieków mosiężnych wbitych co 3 cm; wewnętrzne obicie przetrwało w bardzo złym stanie co wykluczało określenie rodzaju materii; pod głową znajdowały się resztki poduszki; szczątki kostne rozłożyły się do postaci miazgi, najlepiej zachowały się lekko pofalowane włosy czaszki koloru blond; w przypadku tego pochówku zaobserwowano dowód ograbiania – szkaplerz tekstylny (uszyty z dwóch prostokątnych kawałków gładkiego jedwabiu o płóciennym splocie, na brzegach wykańczany jedwabną, rypsową tasiemką), jaki spoczywać winien w okolicy klatki został wyciągnięty i położony na krawędzi lewego boku dna – pociągnięcie złodzieja za przedmiot musiało być na tyle silne, że przerwało tasiemkę na której był zawieszony, ingerencja spowodowała ponad to przemieszczenie lewego obojczyka na żebra prawej strony (akt grabieży musiał nastąpić po rozłożeniu tkanek miękkich – być może złodzieja skusiły ewentualne przedmioty metalowe przyszyte do szkaplerza, gdzie zwykle umieszczano krzyżyki, medaliki, lub nasiona jakichś roślin); przy prawym stawie łokciowym oraz na prawym talerzu miednicy zalegały dwie, dwulistne kokardy z gładkiego, połyskliwego jedwabiu o płóciennym splocie – zapewne wykańczające rękawy; wokół niektórych kości dały się zaobserwować resztki, mocno rozłożonego stroju; do datowania pobrano dwa wycinki z dna i lewego boku – w obu wypadkach było to drewno sosny zwyczajnej, dla wykonania dna wykorzystano deskę liczącą 71 słoików datowanych na lata 1611-1681 (to drzewo zostało ścięte po 1681 roku); bok sporządzony został z drzewa o 63 przyrostach z lat 1592-1654, ścięte po 1654 r.

1	2	3	4	5	6	7	8	9a	9b	9c	9d	9e	9f	9g	9h	10a	10b	10c	11	12	13
49	1	-	P	I	W	pod poch. 48, pod – poch. 51, w N rzędzie trumien w NE narożniku	objiana tkaniną przytrzymywaną przez ćwieki, wybita data i inicjały	*	*	*	*	*	*	*	*	dr	?	165 (ins)	Dg, Oz	1697 r.	49
50	1	-	P	V ?	W	pod poch. 49, nad – poch. 52, w S rzędzie trumien w NE narożniku	tylko szczyt przy nogach oraz dno z rzędami ćwieków żelaznych	*	*	*	*	*	*	*	*	dr	K ?	155 (ins)	Dg, Oz	po 1669 r.	50
51	1	-	P	-	W	pod poch. 49, nad – poch. 54, przy N ścianie krypty w NE jej narożniku	z zapadniętym wiekiem, gdzie znajdował się wieki krzyż	*	*	*	*	*	*	*	*	30-40 l	?	155 (ins)	Dg, Oz, In	po 1698 r.	51
52	1	-	P	II ?	W	pod poch. 49, nad – poch. 53, obok poch. 51 i 54, NE narożnik krypty	w przekroju poprzecznym trumna w kształcie trapezu, nie sześciokąta	*	*	*	*	*	*	*	*	dr	?	155 (ins)	Dg, Oz	po 1673 r.	52

- 49 *in situ* znajdowało się dno z lewym bokiem, a szczyt z inicjałami 'K.S.' oraz datą '1697' narzucony został na pryzmę (znaki wybite zostały mosiężnymi ćwiekami); trumna posiadała tekstylne obicie, ale określenie rodzaju materiału nie było możliwe, tkanina mocowana była do trumny za pośrednictwem brązowych ćwieków w kształcie kwiatowych rozet; szkielet był mocno sprasowany i rozłożony do postaci miału; pod górną częścią szkieletu występowała faszyna wypełniająca poduszkę i materac; przy zmurszałych kościach dały się dostrzec pozostałości stroju wierzchniego uszytego z połyskliwej, przetykanej złotymi nićmi, tkaniny o drobnym, krzyżowym splocie; datowaniu dendrochronologicznemu poddano wycinek dna – sosna zwyczajna o 95 przyrostach z lat 1600-1694, drzewo ścięte po 1694 r. (bliska zbieżność z datą wybitą ćwiekami);
- 50 mimo niekompletnego zachowania trumny można rekonstruować jej sposób jej zdobienia – od zewnątrz była objiana materią o nie możliwym do określenia gatunku, przytrzymywały ją żelazne ćwieki o średnicy 2 cm – w rzucie przypominały one kwiatki z półokrągłymi płatkami – wbijane co 4 cm; na wewnętrznej stronie boku zachowały się strzępy tkaniny w typie płótna o rzadkim, krzyżowym splocie – materiał do desek przytwierdzony był lepiszczem; kościec bardzo słabo zachowany – dały się wydzielić tylko zawiązki zębów mądrości; pod czaszką wystąpiły resztki roślinnego wypełniska poduszki; na głowie nieboszcza znajdował się damski czepek sporządzony z jednego półkolistego wykrojonego kawałka gładkiego, cienkiego, połyskliwego jedwabiu – zawiązywany pod brodą, do obszycia jego brzegów okalających twarzoczaszkę oraz troczki wykorzystano koronki, które jeszcze 10 cm zwisały swobodnie poza krawędzie czepka (datowany na pocz. XVIII w.); przy lewym stawie barkowym oraz lewym nadgarstku wystąpiły kokardy wywiązane z tasiemki o szerokości 1 cm; do analizy dendrologicznej przekazano fragm. dna – sosna licząca 70 przyrostów z lat 1600-1669, drzewo ścięte po 1669 r.
- 51 całą powierzchnię wieka – deski boczne i górną – obejmował krzyż wybity z brązowych, gładkich ćwieków o średnicy 2 cm – jego ramiona w kształcie trapezów stykały się ze sobą (rozstaw ćwieków był różny – wzdłuż podstaw ramion = 2,5 cm, w miejscu styku ramion = 3,5 cm, wzdłuż krawędzi = 5,5 cm); takimi samymi ćwiekami obito również zewnętrzne krawędzie boków trumny (tu, rozmieszczono je co 5,0 cm); pod ćwiekami zachowały się strzępy aksamitnego materiału koloru karminowo-brązowego, od niego zabarwienie przejęły powierzchnie desek; we wnętrzu trumna została pomalowana na podobny kolor do materiału obiciowego; deski budujące sarkofag – o grubości 3 cm – połączono drewnianymi kołkami o średnicy 8 mm, jednak były one rozmieszczone zbyt rzadko – trzeba wobec czego sądzić iż wykorzystano dodatkowo lepiszcze; pod górną partią klatki piersiowej i głową występowała poduszka uszyta z dwóch połaci gładkiego jedwabiu – wypełniono ją roślinami; na głowie znajdowała się czapka sporządzona z klinów (z których zachowały się tylko trzy) gładkiego jedwabiu o płóciennym splocie, brzegi wykończone wąską pasmanterią; dolna część bardzo zmurszałego szkieletu – od pasa do stóp – okryta była „gąbczastą substancją” o miąższości 3 cm, podczas jej preparowania odsłonięto tu szczątki roślinne, zaś szkielet okrywały rozłożone strzępy stroju wierzchniego – na tej podstawie można sądzić, że szczątki kostne wraz z ubraniem zatopiły się w materacu; pod roślinno-tekstylnym materacem zalegała warstwa lessu o grubości 1 cm, gdzie odcisnęło się ciało zmarłego, w celu zatamowania wypływu soków gnilnych, wewnętrzne powierzchnie dna zostały pokryte smolą; niewielkie pryzmy lessu o niespójnej strukturze spoczywały w okolicy głowy i klatki piersiowej – musiały dostać się wnętrza podczas powtórnego otwarcia trumny w trakcie jej przenoszenia do krypty zachodniej; z wieka pobrano wycinek do analizy denrochronologicznej, ustalono iż było ono wykonane z sosny liczącej 79 przyrosty roczne, sekwencja datowana na lata 1620-1698, a drzewo zostało ścięte po 1698 r.
- 52 w przeciwieństwie do innych trumien, ta posiadała przekrój trapezu, nie sześciokąta – co oznacza iż wieko składało się z pojedynczej płaskiej deski; na jej zewnętrznej powierzchni umieszczono wizerunek krzyża łacińskiego obejmującego całą powierzchnię – w opozycji do innych sarkofagów, to zdobienie malarskie miało formę negatywową – warstwą jednolitej czarnej farby pokryte zostało tło wydobywając sylwetkę krzyża, która odsłaniała naturalną fakturę drewna; krzyż „ustawiony” był na półkolistej golgocie, jaka znajdowała się przy szczycie przy nogach, wysokość krzyża dochodziła do 164 cm, a rozpiętość jego ramion – około 39 cm, były one zwieńczone przecinającymi się kołami o średnicy 4 cm – tworzącymi znak 'treffl'; powyżej ramion poprzecznych wyrysowany został znak 'IHS', rozmieszczony symetrycznie do wzdłużnej osi;

1	2	3	4	5	6	7	8	9a	9b	9c	9d	9e	9f	9g	9h	10a	10b	10c	11	12	13
53	1	-	P	V	W	trumna ustawiona na posadzce krypy w S rzędzie NE narożnika	wieko i boki obite aksamitną tkaniną mocowaną rzędami ćwieków	*	*	*	*	*	*	*	*	dr	?	< 158 (ins)	Dg	XVII - pocz. XVIII	53
54	1	-	P	V ?	W	pod poch. 51, nad – poch. 55, w N rzędzie trumien w NE narożniku	w przekroju poprzecznym – sześciokątny, obijany tkaniną	/	*	*	*	*	*	*	*	35-40 l	M ?	< 170 (ins)	Dg, Oz, In	po 1494 r.	54
55	1	-	P	I	W	pod poch. 54, ustawiony na drewnianym katafalku	na środkowej desce wieka – ślady malowania, wybijania ćwiekami	/	/	/	/	/	+	+	+	20-25 l	K ?	151	Dg, Oz	XVII - pocz. XVIII	55

podstawa krzyża była „przebita” 3 gwoździami o długości od 17 do 30 cm, z których dwa krzyżowały się ze sobą w połowie długości dolnego ramienia; wieko było przytwierdzone do boków dna za pomocą kołków drewnianych o średnicy 8 mm, rozmieszczonych co 31-34 cm; szkielet znajdował się w krańcowym stadium spopielenia, dodatkowo – w czasie powtórnego transportu – obsunął się na lewy bok, na czaszce wystąpiły włosy przycięte w krótką, prostą fryzurę; pod czaszką i górną częścią szkieletu zachowało się roślinne wypełnisko poduszki; na klatce piersiowej spoczywał duży, jednowarstwowy szkaplerz przewieszony przez szyję – wykonano go z brunatnego filcu do którego przyszyto delikatną koronkę z kwiatowym ornamentem, dodatkowo wyhaftowano krzyż, poniżej niego znajdował się napis IHS, jaki przetrwał w śladowej postaci; w trakcie eksploracji natrafiono na bardzo zniszczone fragmenty innego zabytku tego typu zawieszonego na sznurku; wokół niemal wszystkich kości stwierdzono obecność substancji przypominającej wygarbowaną skórę koloru brunatno-czarnego – być może, jest to pozostałość ubrania, szata mogła sięgać stóp, gdyż w okolicy stawów skokowych stwierdzono obecność tkaniny wykańczającej brzeg stroju; powyżej obręczy biodrowej zachowały się resztki skórzanego pasa, jego klamra spoczywała na lewym talerzu kości miedniczej, od klamry ku stopom wybiegały dwa końce o długości 75 i 55 cm; z dna pobrano wycinek, analiza dendrologiczna wskazała na obecność sosny zwyczajnej o 47 słojach, datowanych na lata 1627-1673, ściętej po 1673 r.

- 53 jedna z najlepiej zachowanych i kompletnych trumien w krypcie zachodniej, zajmowała najniższą pozycję w S rzędzie trumien ustawionym w NE narożniku, mimo ciężaru wyżej zalegających – nie rozpadła się, ale wieko załamało się i wpadło do środka; obicie przetrwało tylko pod półkolistymi, brązowymi ćwiekami o średnicy $\varnothing$ = 1,5 cm, wbite zostały co 5,0-6,5 cm; materiał obiciowy zafarbował powierzchnię desek na kolor szaro-brunatny; na wieku, identycznymi ćwiekami, wybity został napis 'IHS' z krzyżem nad poprzeczką litery H, na szczycie przy nogach umieszczone zostały inicjały 'I.K.' - wybite tymi samymi ćwiekami; wzdłuż krawędzi desek wieka ciągnęły się ćwieki związane z obiciem, ale na bocznych deskach – poprzecznie – do nich wybito dodatkowe rzędy, które wraz z wzdłużnymi tworzyły wizerunek krzyża o klepsydrowatych ramionach poprzecznych, krzyż obejmował całą, górną część trumny; tekstylne obicie posiadała także dolna część trumny; deski połączono kołkami drewnianymi o średnicy 8 cm, wbite zostały bez wyraźnej prawidłowości w rozstawie; dno i boki zbudowane były z desek o grubości 3,5 cm; kościec skrajnie rozłożony – obserwowany jako miał; bardzo liczne wiązki roślin skrywały czaszkę zmarłego (ich obecność należy wiązać z wrzuceniem bukietów), szczątki roślinne stwierdzono także w wypełnisku poduszki;
- 54 trumna sporządzona z desek o grubości 2 cm, łączonych kołkami drewnianymi o średnicy 8 mm; jej zewnętrzne powierzchnie obijane były tkaniną w typie aksamitu, którą przytrzymywały rzędy półkolistych, brązowych ćwieków o średnicy $\varnothing$ = 1,5 cm, rozmieszczone dość regularnie – co 5 cm; wewnętrzne trumny także było obijane – najpierw powierzchnie desek pomalowano na kolor czerwony, na których rozprowadzono warstwę smoły lub dziegciu, a następnie przytwierdzono grubszą tkaninę przypominającą surowe płótno, po czym umieszczono gładką, delikatną materię z dodatkiem złotych nici; na zewnętrznej powierzchni górnej deski wieka, takimi samymi ćwiekami, wybity został krzyż, którego zakończenia mogą nawiązywać do znaku 'trefl' obecnego na trumnach malowanych – odstęp między ćwiekami nie przekraczały 2,5 cm; ze szkieletu najlepiej zachowała się czaszka z kompletem uzębienia – pozostała część szkieletu rozłożona do postaci miału, być może lepsze przetrwanie czaszki i szyjnego odcinka kręgosłupa można wiązać z obsypaniem jej lessem co zahamowało rozkład kości, w trakcie tej czynności dostały się do wnętrza trumny ułamki naczyń ceramicznych datowanych na 1 poł. XVII w.; wokół szkieletu postkranialnego dały się zauważyć mocno nadwątlone strzępy ubrania – rozłożone w stopniu wykluczającym identyfikację; pomiędzy kośćciami podudzia i stóp spoczywały liczne wiązanki zasuszonych roślin; stwierdzono obecność również roślinnego wypełniska poduszki i materaca, przy czym – w poduszce, łodygi przebiegały w poprzek osi wzdłużnej, zaś w materacu – zgodnie z ułożeniem zmarłego, a wierzchołki bylin skierowane były w stronę głowy zmarłego; pod organiczny materac wsypana została warstwa lessu o miąższości od 1,5 do 3,0 (grubsza – pod głową), miała ona chłonić produkty rozkładu ciała, przed umieszczeniem mineralnej podsypki – deski dna zostały wysmołowane aby uszczelnić sarkofag; w okolicy lewej stopy – 14,5 cm od dolnej krawędzi trumny i 18,5 cm od prawej – nawiercono otwór o średnicy 3,5 cm, od zewnątrz był on rozfrezowany do szerokości 4 cm, co może być sugestią iż (czasowo) był on zatykany; z dna pobrano wycinek, analiza wskazała na sosnę o 54 słojach wzrastających w latach 1441-1494, ścięta po 1494 r.
- 55 poch. zajmował najniższą pozycję w N-rzędzie trumien przyzmy w NE narożniku krypty; od posadzki oddzielał go drewniany katafalk (sosna licząca 56 słojów o nieustalonej dacie ścięcia); środkowa deska wieka posiadała bogaty wystrój – ok. 20 cm od górnej jej krawędzi, na wysokości czaszki, zmarłego znajdował się otwór o średnicy 18 cm, przykryty szybką, przez którą można było spojrzeć na oblicze nieboszczyka, szybka mocowana była rzędem ćwieków mosiężnych o średnicy 8 mm, umieszczono ją w wyfrezowanym zagłębieniu szerokości 7 mm i głębokości 3 mm; od niej wybiegało podłużne ramię krzyża o szerokości 7 cm, które ok. 20 cm poniżej otworu z szybką krzyżowało się z poprzecznymi – miały szerokość 5 cm, oba namalowane czarną farbą na naturalnej fakturze drewna, krzyż stanął na golgocie (o wysokości 20 cm) znajdującej się przy dolnej krawędzi trumny; krzyż oplatały ćwieki żelazne o średnicy 2 cm – nie przytrzymywały one tkaniny obicia, lecz układały się w motyw roślinnej wici lub monogramu – 'I', bądź 'C'; szczyt przy głowie tego poch. znajdował się pod trumną 38 – stojącą w przyzmy przy SW narożniku krypty – stąd można wnosić, iż trumny w NE narożniku musiały zostać ustawione relatywnie wcześniej, niż w SW;

1	2	3	4	5	6	7	8	9a	9b	9c	9d	9e	9f	9g	9h	10a	10b	10c	11	12	13
56	1	-	P	-	W	najwyższej złożony w 3-cim rzędzie trumien przy SE narożniku	zachowało się tylko dno z rzędem kołków wzdłuż krawędzi	*	*	*	*	*	*	*	*	dr	?	166 (ins)	Dg, Oz, In	po 1695 r.	56
57	1	-	P	-	W	bezpośrednio pod poch. 56, nad – poch. 58	boki połączone z dnem żelaznymi gwoździami kutymi	/	*	*	*	*	*	*	*	dr	?	150-155 (ins)	Dg, Oz	po 1650 r.	57
58	1	-	P	II	W	pod pochówkiem 57, nad – poch. 59, w 3-cim rzędzie przy SE narożniku	plaskie wieko, z jednej deski pokrytej w całości malaturą	/	*	*	*	*	*	*	*	dr	?	150-158 (ins)	Dg, Oz	XVII – pocz. XVIII	58

wewnętrzna powierzchnia wieka i szczytów była obijana tkaniną o grubym splocie, którą do desek przyklejono smołą; szkielet przetrwał w stosunkowo dobrym stanie – możliwa była analiza antropologiczna: wyrżnięty tylko lewy, górny ząb mądrości, korzeń 1-ego zęba trzonowego zuchwy po lewej stronie, na lewej kości miedniczej – ślad zrostu grzebienia; czaszka nie spoczywała w porządku anatomicznym, lecz była przemieszczona do górnego, lewego narożnika trumny i odwrócona na powierzchnię ciemieniową, zuchwa zaś leżała nieco poniżej; zmarła, od szyi do stawów skokowych, okryta była zmumifikowaną delikatną tkaniną, która podłożona była pod tylną część szkieletu – okrycie ciała przypominało dwudzielny całun, sporządzony z gładkiego jedwabiu o krzyżowym splocie z udziałem złotych nici – poniżej obręczy biodrowej szczelnie okrywał on nieboszczyka, ale powyżej odcinka lędźwiowego w kierunku szyi, tkanina rozchylona była na boki wychodząc poza obrys barków – ten fakt w połączeniu z przemieszczeniem czaszki i obróceniem jej może być dowodem na grabież poch. – wpięrk została odsłonięta klatka piersiowa zmarłej, a następnie przez pociągnięcie, zerwano kosztowności jakie miała na szyi, skutkiem czego jej czaszka została oderwana od kręgosłupa i potoczyła się do narożnika trumny (gdyby szkielet okrywały tkanki miękkie – oderwanie czaszki byłoby trudniejsze lub niemożliwe); okolice głowy skrywała niewielka pryzma jasnożółtego lessu przemieszanego z ułamkami desek oraz 14 fragm. ceramiki datowanymi na XV, XVI i XVII w. – co może zdradzać okoliczności i czas ingerencji w poch.; na pierwotnym miejscu ułożenia czaszki występowały resztki poduszki w postaci zasuszonych, rozdrobnionych roślin wypełniska oraz obszycia sporządzonego z gładkiej, połyskliwej tkaniny o drobnym, krzyżowym splocie; pod szczątkami zmarłej znajdowała się materia tkana z grubszej nici, również o krzyżowym splocie, w niej tkwiły zasuszone, drobne szczątki roślin, całość można utożsamiać z wypełniskiem i obszyciem materaca – ten wchodził także pod poduszkę; na całej długości i szerokości dna, pod tekstylno-roślinnym materacem, rozsypana była warstwa lessu mająca chłonać produkty rozkładu ciała (w tej warstwie lessu odcisnęły się szczątki roślin zapelniających materac i poduszkę);

- 56 poch. 56 i 57 znajdowały się w 3-cim, licząc od S ściany krypty, rzędzie trumien ustawionych przy SE narożniku; wzdłuż krawędzi dna występowały rzędy kołków drewnianych o średnicy 7 cm, mocowały one boki (w ich rozmieszczeniu nie było żadnej prawidłowości); na bocznej krawędzi dna znajdowały się gładkie, brązowe ćwieki o średnicy 2 cm, white co 7 cm – ślad po obijaniu tkaniną od zewnątrz; deski nie były heblowane; wewnątrz sarkofagu znaleziono pozostałości wewnętrznego obicia z gładkiego, połyskliwego jedwabiu, wystąpiły na niej negatywy ćwieków o średnicy 2cm, rozmieszczone co 11,5 cm; kolejnym dowodem iż sarkofag wewnątrz wyłożony był tkaniną jest pokrycie jego boków smołą, w której odcisnął się negatyw materii; szkielet rozłożył się niemal zupełnie do postaci pyłu obecnego w kilku skupiskach, negatyw ciała odcisnął się w wypełnisku materaca; roślinny materac znajdował się pod całym nieboszczykiem, pod czaszką zachowały się zioła i gałązki spoczywające w tekstylnym obszyciu poduszki sporządzonego z 3 prostokątnych kawałków jednolitego, gładkiego jedwabiu; do poduszki przyklejone były fragmenty męskiego nakrycia głowy w typie kołpaka – wykonane z gładkiego, jednolitego jedwabiu, zachowało się trzy kliny (prawdopodobnie było ich 6), na wierzchołku każdego z nich umieszczona była zaszewka, a dookoła obwodu bieгло wywinięcie; udało się także zidentyfikować strzępy ubrania, które rozpadało się przy dotknięciu pędzla, najlepiej zachował fragment prawego rękawa i pleców – obydwa uszyte z gładkiej, jedwabnej materii o drobnym, krzyżowym splocie – por. informacje w przypisie 57; z dna przekazano wycinek do analizy dendrochronologicznej – ustalono, że była to sosna licząca co najmniej 66 słojów, których sekwencja datowana jest na lata 1617-1695, drzewo zostało ścięte po 1695 r.
- 57 trumna pozbawiona wieka; deki boków połączono z dnem żelaznymi gwoździami kutymi o kwadratowym przekroju trzpienia – szerokość boku = 5 mm – były one gęściej wbijane przy korpusie zmarłego; na skutek transportu, po rozłożeniu tkanek miękkich, szczątki przesunęły się na obydwa boki dna; zachowało się kilka fragm. kości – czaszki; stan zachowania kości uniemożliwiał analizę antropologiczną; pod głową wystąpiło roślinne wypełnisko poduszki; pod szkieletem i z jego lewej strony znaleziono fragm. lewej części ubrania wierzchniego skrojonego z jednolitego jedwabiu o płóciennym splocie – identycznego jak przy poch. 56, gdzie wystąpiła jego prawa część – może to dowodzić ograbienia i wydarcia szat poch. 57, a następnie wrzucenia ich części do ustawianej trumny – poch. 56; analiza kostiumologiczna dowiodła iż była to typowa odzież grobowa – pod szyją łagodnie wyrojona na półokrągło, podkroju nie wykończono obszyciem lecz podłożono i zaprasowano, nie skonstruowano również części okrywającej plecy, ale przymarszczoną z przodu materię zaciągnięto na tył i podłożono pod ciało spoczywające w trumnie, rękaw wszyty prosto bez uwzględnienia podkroju pod pachą; z dna przekazano wycinek do analizy dendrochronologicznej – sosna licząca 40 słojów, datowanych na lata 1611-1650, ścięta po 1650 r.
- 58 trumna nakryta płaskim wiekiem, składającym się z 1 deski o szerokości 56 cm; zewnętrzna jego powierzchnia była pokryta czarną farbą, na tle której wymalowano białą linią – o szerokości 8 cm – krzyż łaciński o wysokości 150 cm i rozpiętości ramion równej szerokości wieka, ramiona zwieńczone były trapezowatymi rozszerzeniami, dookoła wszystkich krawędzi wieka rozmieszczono rzędy białych kropek o średnicy 1 cm – miały one imitować ćwieki przytrzymujące tkaninę obiciową – namalowano je w takich samych odstępach, jak w wypadku metalowych nitów – od 3,5 do 4,5 cm; deski boków przybito do dna żelaznymi gwoździami

1	2	3	4	5	6	7	8	9a	9b	9c	9d	9e	9f	9g	9h	10a	10b	10c	11	12	13
59	1	-	P	V	W	bezpośrednio na warstwie lessu rozsypanego na posadzce	trumna obijana tkaninami, wzdłuż boków ozdobne listwy drewniane	/	*	/	/	*	*	*	/	dr	M ?	165	Dg, Oz, In	XVII – pocz. XVIII	59
60	1	-	P	-	W	po N stronie poch. 59, na warstwie lessu rozsypanego na posadzce	fragm. prawego boku i dno połączone kołkami drewnianymi	*	*	*	*	*	*	*	*	?	?	?	Dg	XVII – pocz. XVIII	60
61	1	-	P	-	W	najwyższa pozycja w 2-gim rzędzie przy SE narożniku krypty	deski grubości 2,5-3 cm łączone żelaznymi gwoździami kutymi	*	*	*	*	*	*	*	*	?	?	< 160 (ins)	Dg, Oz, In	XVII – pocz. XVIII	61

kutymi o średnicy 8 mm, ustawionymi co 40-60 cm; przeprowadzenie analizy antropologicznej nie było możliwe z powodu sprasowania i rozłożenia szkieletu; część kości klatki piersiowej zsunęła się na prawy bok trumny, co może mieć związek z przemieszczaniem sarkofagu po rozłożeniu tkanek miękkich; pod nielicznymi fragm. kości czaszki znajdowało się wypełnisko poduszki – drobna faszyna i trawy umieszczone poprzecznie do osi wzdłużnej, pod dalszą częścią szkieletu widoczne były pozostałości materaca – „gąbczasta substancja” oraz zasuszone rośliny ułożone wzdłuż biegu trumny; poniżej mostka znaleziono tekstylny szkaplerz – jedyny element wyposażenia osobistego, jaki przetrwał (całkowicie zmineralizowany); fragm. dna poddano analizie dendrochronologicznej – stwierdzono tylko obecność sosny o 82 przyrostach, sekwencja – niewydatowana;

- 59 trumna była otwierana w przeszłości, gdyż jej wieko zostało przesunięte ukośnie na sąsiedni poch. 60; przez uchylone wieko do wnętrza dostał się less przemieszany z zaprawą piaskowo-wapienną – pochodzący ze współczesnego przekuwania sklepień oraz kopania rowów sondażowych; mimo zniszczenia wieka można stwierdzić, że było ono obijane tkaninami; na powierzchni zewnętrznej nabity ćwiekami znajdował się wizerunek krzyża o trapezowato rozszerzających się ramionach; na poprzecznych ramionach ćwieki nabito gęsto, jeden przy drugim, zaś na podstawie – w odstępach co 5 cm (wizerunek krzyża obejmował całą płaszczyznę); również wzdłuż krawędzi desek wbito brązowe, gładkie ćwieki o średnicy 1,5 cm, ich rozstaw wynosił od 4,5 do 5,0 cm; wzdłuż górnych krawędzi boków umieszczone były drewniane, ozdobne listwy; na wewnętrznych powierzchniach boków obecna gruba, płócienna tkanina przyklejona do desek smołą; szczątki zmarłego od okolicy mostka do stóp spowite były „gąbczastą substancją” – zapewne obszycie i wypełnisko materaca; pod czaszką zalegały zasuszone rośliny poduszki, pod nimi wystąpiła podsypka lessowa; kości znajdowały się w zaawansowanym stadium rozkładu – tylko część z nich można było poddać analizie antropologicznej; w okolicy stawów skokowych znajdował się różaniec z drewnianymi paciorkami nanizanymi na cienki sznurek; obok niego leżał kutasik sporządzony ze sznurka o warkoczowym splocie, spięty brązowym okuciem – zapewne stanowił wykończenie pasa; analiza kostiumologiczna wskazała na obecność żupana – przetrwała partia piersiowa zapinana na guziki przetykane przez srebrne tasiemki, także część rękawa zachodzącego na dłoń, posiadał on mankiet wywinięty na ok. 10 cm, rękaw zapinano na haftki, zidentyfikowano również partię poniżej pasa – uszytą z rozszerzających się klinów, spodnia strona stroju sporządzona z jedwabiu o drobnym motywie kwiatowym a przestrzenie pomiędzy motywem roślinnym wypełnione zostały małymi rombami, część zewnętrzna wykonana z jedwabnego rypsu, szwy zostały obszyte sznureczkiem;
- 60 obecna prawa część dna z bokiem (lewa została zniszczona podczas kopania rowu sondażowego); dno składało się 2 desek – jedna z nich w postaci klina – połączonych kołkami drewnianymi o średnicy 1 cm, wbite co 35 cm; do połączenia boku z dnem wykorzystano kołki o średnicy 0,8 cm, rozmieszczone co 30 cm; wzdłuż zewnętrznych krawędzi desek dały się odkryć żelazne ćwieki o średnicy 1,5 cm, rozstawione co 5,5-6,5 cm – jedyny, zachowany ślad zdobienia; szkielet skrajnie spopieleny, pod nim występowały gałązki roślin, zioła oraz wióry wypełniska poduszki i materaca; wewnętrzna powierzchnia dna była smołowana; do analizy dendrochronologicznej nadawał się tylko prawy bok dna – wykonany z sosny liczącej aż 124 słoje o nieustalonej sekwencji chronologicznej;
- 61 poch. włożony w otwartą, niżej zalegającą trumnę – 63; lewa (północna) część poch. 61 została zniszczona podczas ustawiania sarkofagów 3-ciego rzędu; boki przymocowano do bocznej krawędzi dna za pomocą żelaznych gwoździ kutych o prostokątnym przekroju – 3 x 8 mm, rozmieszczone co 22-28 cm; na zewnętrznych powierzchniach desek znajdował się materiał o grubym splocie (być może – aksamit), przytwierdzony rzędami gładkich mosiężnych ćwieków o półkolistych łbach średnicy 2 cm, wbite w odstępach co 5-7 cm; wewnątrz także było pokryte tkaninami – do desek, za pośrednictwem smoły, przytwierdzono grubszy materiał w typie płótna lnianego, który okryty został przez delikatniejszą tkaninę jedwabną (stan zachowania wykluczał pobranie próbek); układ szkieletu niemożliwy do odtworzenia, gdyż trumna przechyliła się na północną stronę a kości rozłożyły się do postaci mialu i przysypane zostały młodszymi depozytami wśród których znaleziono fragm. ceramiki datowanej na XVI w.; dolną część szkieletu okrywało ubranie, które od pasa w kierunku szyi zostało wywinięte na boki – analogicznie jak w poch. 55, jednak w tym wypadku brak tak oczywistych dowodów na ograbienie; strój poch. 61 był najlepiej zachowanym spośród wszystkich w krypcie zachodniej – wykonany z jednolitego jedwabiu o płóciennym splocie przetykany złotą nicią – na ramionach tkanina układana w fałdy, rękaw krótki i bardzo szeroki (jest to odzież typowo grobowa, gdyż poszczególne elementy konstrukcyjne przyszyte fastrygą, a krawędzie jedynie zostały zagięte a nie podszyte); obszycie poduszki i materaca wykonano dwóch prostokątnych kawałków z gładkiego atlasu jedwabnego, wewnątrz których znajdowały się zasuszone szczątki roślin; dno trumny, pod materacem, zostało wysmołowane;

1	2	3	4	5	6	7	8	9a	9b	9c	9d	9e	9f	9g	9h	10a	10b	10c	11	12	13
62	1	-	P	II	W	najwyższa pozycja w 1-wszym rzędzie przy SE narożniku krypty	deski połączono kołkami drewnianymi o średnicy 8 mm	*	*	*	*	*	*	*	*	?	?	155 (ins)	Dg, Oz	XVII – pocz. XVIII	62
63	1	-	P	-	W	pod poch. 61, nad – poch. 65 w 2-gim rzędzie, SE narożnik krypty	deski boków łączone ze sobą na „jaskółczy ogon”, zaciosy co 10 cm	*	*	*	*	*	*	/	/	dr	?	175 (ins)	Dg, Oz	XVII – pocz. XVIII	63
64	1	-	P	II	E	pod poch. 62, nad – poch. 69 w 1-wszym rzędzie, SE narożnik krypty	deski połączone żelaznymi gwoździami, w spoinach smoła	*	*	*	*	*	*	/	/	dr	M ?	167	Dg, Oz, In	XVII – pocz. XVIII	64
65	1	-	P	II	W	pod poch. 63, nad – poch. 66 w 2-gim rzędzie, SE narożnik krypty	na wieku wizerunek krzyża malowany czarną farbą	*	*	*	*	*	*	*	*	?	?	150 (ins)	Dg, Oz	XVII / XVIII	65

- 62 trumna przechyliła się na prawy (południowy) bok co spowodowało przesunięcie szczątków zmarłego, zachowana pozycja anatomiczna świadczy, że trumnę przenoszono gdy jeszcze tkanki miękkie okrywały kości; drewniane kołki łączące boki z dnem były rozstawione co 29-36 cm, zaś na szczytach wbijano je co 9-10 cm; trumna nie nosiła śladów zdobienia, roślinne wypełnisko stwierdzono tylko w miejscu poduszki; szczątki kostne rozłożyły się zupełnie, ale przetrwały włosy na głowie koloru ciemny blond długości 5 cm; wzdłuż lewego boku nieboszczyka zachowały się resztki tkaniny ubraniowej w postaci „drobnej siateczki”; z dna pobrano wycinek do analizy dendrochronologicznej – udało się ustalić tylko iż użyta została sosna zwyczajna o 66 przyrostach, nie wydatowano sekwencji
- 63 trumna pozbawiona wieka, boki dna zachowały się dobrym stanie – były przybite do dna żelaznymi gwoździami kutymi o przekroju prostokątnym (5 x 3 mm), odstęp między nimi od 24 do 28 cm; tylko pod ćwiekami zachowały się resztki tkaniny obiciowej – aksamitu (?); gładkie, brązowe ćwieki o półkolistych łbach średnicy 1,5 cm rozmieszczono wzdłuż krawędzi co 4,5 – 5,0 cm; tekstylne obicie zafarbowало powierzchnie desek – od zewnątrz na kolor czerwono-jasnobrązowy, a od wewnątrz – sepii; przechylenie sarkofagu na lewy (północny) bok spowodowało przesunięcie ciała, gdy kości połączone były jeszcze stawami, odczytanie układu ułożenia – niemożliwe, również z powodu stanu rozkładu kośćca; pod zmarłym znajdował się materac i poduszka wypełnione faszyną i ziołami, pod nimi występowała lessowa podsypka; na wysokości lewego łokcia i talerza biodrowego widoczny był lewy, długi rękaw o prostym kroju typowy dla odzieży przeznaczonej do grobu, sporządzono go z gładkiego jedwabiu o płóciennym splocie, wokół dłoni był przymarszczony i przyszyty fastrygą, jego główka wykonana została z innego materiału; wewnątrz rękawa stroju wierzchniego odnaleziono rękaw koszuli grobowej – uszytej z dwóch, prostokątnych kawałków gładkiego jedwabiu, wokół dłoni był on przymarszczony i podszyty fastrygą; do analizy przekazano wycinek dna oraz lewego boku – obie deski wykonano z sosny, dla których nie ustalono datowania, dno liczyło 48 przyrostów rocznych a bok – 45 słoików;
- 64 trumna pozbawiona wieka; przemieszczenie prawej kości udowej może być śladem ingerencji w poch. po rozłożeniu tkanek miękkich; szkielet, niemal w całości, rozłożony do postaci miału; w wypełnisku poduszki zamiast gałązek znajdowały się wianki zaplecione roślin zielnych – może mieć to związek z poświęcaniem ziół w 15 sierpnia, tzw. Matki Boskiej Zielnej (Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny); przy szczątkach kostnych znajdowały się reszki ubrania wierzchniego – aksamitny (?) żupan sięgający kostek, na nogach – ślady obuwia; najlepiej zachowanym elementem ubioru była czapka z wywijanym otokiem sporządzona z siedmiu klinów materiału o wzorzystym motywie roślinnym, obwód nakrycia głowy = 56 cm; przy prawej kości udowej została znaleziona golgota drewnianego krucyfiks, na niej widniał wizerunek „trupiej czaszki”, figura Chrystusa znajdowała się na prawym talerzu kości miedniczej, pomiędzy zaś rozrzucone były ramiona krzyża – obecność ego zabytku to ślad ingerencji w poch. i otwarcia trumny; do analizy dendrochronologicznej przekazano fragm. deski dna i boku – w obu wypadkach stwierdzono wykorzystanie sosny o nieustalonym datowaniu – w pierwszym przypadku było 44 przyrosty roczne, a drugim – aż 98;
- 65 na zewnętrznej stronie wieka umieszczono krzyż łaciński, zajmował on całą powierzchnię, wymalowany został czarną farbą na naturalnej fakturze drewna, ramiona miały szerokość 12 cm i rozszerzały się ku końcom, gdzie umieszczono znak przypominający ♣ 'trefl' lub rozchylone płatki kwiatu lilii; ramiona – dolne i poprzeczne – przebijały gwoździe o długości 12 cm i średnicy łba = 3 cm, nad górnym ramieniem rozmieszczono symetrycznie napis „I•N•R•I” – litery wysokości 13 cm; na skutek rozkładu lub niestarannego ustawienia trumna przechyliła się na lewy bok – ku północy, spowodowało to także obsunięcie zmarłego – jego szczątki były wygięte w prawo, tu opadła czaszka i przesunął się tułów, to może zaś być świadectwem przenoszenia trumny, gdy kości spowite były jeszcze przez tkanki miękkie; pod głową znajdowała się poduszka z roślinnym wypełniskiem, zaś pod pozostałą częścią szkieletu – „gąbczasta substancja”; na szyi zmarłego, na plecionym sznureczku, zawieszony był medalion – w brązowej, owalnej oprawie umieszczono metalowy krzyż grecki, na ramionach którego rozpięty został pasek papieru lub pergaminu z wykaligrafowanymi czarnym atramentem słowami (może modlitwy lub wezwania), całość nakryta została szlifowanym, grubościennym szkłem, medalion przyszyto do szkaplerzyka ze spilśnionej tkaniny – na jego przodzie umieszczony był duży krzyż z atlasu, od jego ramion wychodziły promienie, które wyhaftowano, w krzyż wkomponowano napis 'IHS' – szkaplerz ten jest podstawą datowania; po lewej stronie rękojeści mostka spoczywał szkaplerz tekstylny; z dna pobrano wycinek do analizy – stwierdzono obecność sosny o 40 słojach;

1	2	3	4	5	6	7	8	9a	9b	9c	9d	9e	9f	9g	9h	10a	10b	10c	11	12	13
66	1	-	P	I	W	pod poch. 65, nad – poch. 67 w 2-gim rzędzie, SE narożnik krypty	boki z dnem zbito żelaznymi gwoździami kutymi	*	*	*	*	*	*	*	*	?	?	160 (ins)	Dg, Oz	XVII – pocz. XVIII	66
67	1	-	P	XII	E	pod poch. 66, nad – poch. 68 w 2-gim rzędzie, SE narożnik krypty	brak trumny – poch. wyrzucony na wieko poch. 68	*	*	*	*	*	*	*	*	?	?	?	Dg	XVII – pocz. XVIII	67
68	1	-	P	VIII ?	W	bezpośrednio na posadzce krypty zachodniej, w SE jej narożniku	deski boków łączone na „jaskółczy ogon”, na wieku malowany krzyż	/	*	*	*	*	*	*	*	dr	K ?	152	Dg, Oz	po 1545 r.	68
69	1	-	P	II	W	pod poch. 64, nad – poch. 70 w 1-wszym rzędzie, SE narożnik krypty	boki przybite do dna żelaznymi gwoździami kutymi	*	*	*	*	*	*	*	*	dr	M ?	162	Dg, Oz	XVII – pocz. XVIII	69
70	1	-	P	II	W	pod poch. 69, nad – poch. 71 w 1-wszym rzędzie, SE narożnik krypty	zniszczona, niezdobiona drewniana trumna	*	*	*	*	*	*	*	*	dr	?	158 (ins)	Dg	XVII – pocz. XVIII	70

- 66 trumna pozbawiona wieka; stopień skorodowania gwoździ wykluczał zmierzenie ich średnicy, odstęp między nimi od 33 do 46 cm; zewnętrzne płaszczyzny powleczone tekstyliami po których zachowała się jedynie ażurowa siateczka osnowy; wzdłuż krawędzi desek nabito co 4,5–5,0 cm brązowe ćwieki o średnicy 1,5 cm; na wewnętrznych powierzchniach desek wystąpił gąbczasty nalot – być może, będący śladem materiałowego obicia; na szczycie przy głowie zachował się częściowo napis 'IHS' wybity żelaznymi ćwiekami, po których pozostały jedynie środkowe części łbów; na szczycie przy nogach, takimi samymi ćwiekami, nabito napis 'MARYA' układający się w charakterystyczny znak; spopielale szczątki zmarłego zatopiły się w „gąbczastej substancji” mogącej być pozostałością materaca lub okrycia; pod głową wystąpiła poduszka obszyta tkaniną w bardzo złym stanie zachowania; z dna i boku przekazano do analizy wycinki – ustalono iż obie deski wykonano z sosen liczących, odpowiednio po 130 oraz 84 przyrosty roczne (dokładnego wieku drzew nie udało się ustalić);
- 67 ten zmarły został wyrzucony na wieko poch. 68, nie posiadał własnej trumny; spoczywał na lewym boku w pozycji skurczonej – uda podciągnięte pod brzuch, nogi zgięte w stawach kolanowych pod kątem prostym, ręce ugięte w łokciach i złożone przed twarzą „w pozie boksinerskiej”; zmurszały szkielet okrywała „gąbczasta substancja” – zapewne, pozostałość materaca zespolona z ubraniem; odbiegający układ ułożenia szczątków i towarzyszące im wyposażenie trumny mogą być dowodem, że tego osobnika wyjęto z jego sarkofagu w momencie gdy kości okryte były przez tkanki miękkie, a następnie narzucono na inną trumnę;
- 68 napór wyżej zalegających trumien spowodował znaczne uszkodzenie wieka i boków; na zachowanej, lewej połowie, wieka widniał krzyż łaciński malowany czarną farbą na naturalnej fakturze drewna, jego ramiona zwieńczone były znakiem ♣ 'trefl' utworzonym przez 3 przecinające się wzajemnie koła o średnicy 8 cm; w miejscu przecięcia się ramion wymalowano 2 krzyżujące się gwoździe o długości 18 cm i średnicy łba 3 cm, trzeci gwóźdź przechodził przez podstawę krzyża pod kątem 45°; przy górnym ramieniu znajdował się napis „I•N•R•I”, z którego przetrwała tylko część – •R•I, wysokość liter = 6,5 cm; boki przytwierdzono do dna drewnianymi kołkami o średnicy 8 mm, wzdłuż boków ich rozstaw wahał się od 25 do 28 cm, a przy szczytach – wynosił średnio 12 cm; stan rozkładu kośćca i jego przemieszczenie podczas transportowania uniemożliwiało wykonanie analizy antropologicznej – najlepiej zachowała się mózgoczaszka i zęby; na niektórych kościach długich, klatki piersiowej, czaszki i stóp występowały ślady tkaniny jakie można wiązać ze strojem zmarłego (stan ich zachowania uniemożliwiał bliższe określenie); przy lewym boku szkieletu znaleziono szczątkowo-zachowany szkaplerz z jedwabnego rypsu – pozostało tylko obszycie z tasiemki oraz troczki do zawieszenia na szyi, w dolnej jego części wyhaftowany był monogram „MARYA”, przy lewej kości piszczelowej znaleziony został fragm. innego szkaplerza z jedwabnego rypsu; pod szkieletem występowała „gąbczasta substancja” oraz roślinne szczątki wypełniające materac i poduszkę; z dna pobrano wycinek do datowania dendrochronologicznego – sosna licząca 129 przyrostów z lat 1417-1545, drzewo ścięto po 1545 r.
- 69 trumna pozbawiona wieka – zachowało się dno z bokami; brak dekoracji i obić; na skutek transportowania trumny czaszka opadła na bark, a nogi odchyliły się od osi zmurszałego szkieletu; od szyi do kolan – na długości 110 cm – zachowała się ażurowa siatka o oczku 2 x 2 mm będąca pozostałością ubrania; pod głową poduszka wypchana roślinami, pod pozostałą częścią szkieletu – „gąbczasta substancja”;
- 70 wieko zapadło się do środka pod naporem wyżej stojących sarkofagów; zmarły przemieścił się podczas transportu – czaszka była odsunięta od szczytu przy głowach o 27,5 cm, zaś stopy opierały się o szczyt przy nogach; spopielony szkielet wtopiony był w „gąbczastą substancję” wymieszaną ze szczątkami roślinnymi (pozostałość materaca i być może okrycia wierzchniego), pod głową znajdowała się poduszka z dwuwarstwowym wypełniskiem – niżej zalegały trawy, wyżej – gałązki i łodygi bylin oraz ziół; z dna pobrano wycinek do analizy – stwierdzono obecność sosny o 57 słojach, nie udało się ustalić datowania

1	2	3	4	5	6	7	8	9a	9b	9c	9d	9e	9f	9g	9h	10a	10b	10c	11	12	13
71	1	-	P	V	W	na posadzce krypty, pod poch. 70, w 1-wszym rzędzie, SE narożnik	lekko zniszczona trumna, w przekroju poprzecznym – sześciokątna	/	*	/	/	*	*	*	*	30-35 l	M ?	152-155 (ins)	Dg, Oz	XVII – pocz. XVIII	71
72	1	-	P	-	N	pod otworem wejściowym w zachodniej ścianie krypty	zachowane dno i część boków – zdobione technikami malarskimi	*	*	*	/	*	*	/	/	dr ?	?	160-165 (ins)	Dg, Oz	XVII – pocz. XVIII	72
73	3	-	U/E	-	-	kości zepchane do jamy przy SW narożniku krypty środkowej	zniszczone elementy zdobionych trumien	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	Dg, Oz, Ks	XVII / XVIII	73

- 71 poch. ten wraz z 68 ustawiony został na posadzce (zwietrzała wylewka z zaprawy piaskowo-wapiennej) przy SE narożniku krypty; trumna pod wpływem wyżej zalegających uległa załamaniu i rozpadowi; kości tego szkieletu znajdowały się w stanie pozwalającym dokonać analizę antropologiczną – zmarły za życia utracił wszystkie zęby trzonowe lewej szczęki, wszystkie siekacze żuchwy były stłoczone; pod szkieletem występowała „gąbczasta substancja” będąca wynikiem rozkładu wypełniska i tekstylnego obszycia materaca; pod głową wystąpiły sprasowane zioła wypełniające poduszkę; w okolicach klatki piersiowej i głowy zarejestrowano rozłożone pozostałości tkanin ubioru zewnętrznego;
- 72 poch. ten – jako jedyny – został złożony na osi N-S, tuż pod wejściem do krypty, będzie zatem – relatywnie – najmłodszym; jego płu. część zalegała na pryzmie lessu, gdzie spoczęły poch. z NW narożnika, natomiast S część – na piaskowo-wapiennej wylewce; wieko i boki zostały zniszczone niemal całkowicie podczas współczesnego przekuwania sklepień; deski dna (w rzucie prostokąta oraz dopełniającego klina) połączono drewnianymi kołkami o średnicy 8 mm; część szkieletu uległa spopieleniu, większa zaś została zniszczona przez opadły ze sklepienia gruz i zaprawę; na zachowanych fragm. widoczna bogata ornamentyka malarska – boki i wieko pokryte zostały żółtym podkładem na tle którego, wzdłuż krawędzi desek naniesiono białą farbą ciągi kropek o średnicy 1,5 cm (miały one imitować ćwieki z sarkofagów obijanych tekstyliami), pozostałe powierzchnie desek pokryto czarnymi kreskami przypominającymi gałązki roślin lub żdźbła trawy (por. poch. 33, 46); pod czaszką zachowały się zniszczone łodygi roślin z wypełniska poduszki; po prawej stronie – przy kości ramieniowej – znajdowały się mocno uszkodzone strzępy szkaplerza tekstylnego;
- 73 w SW narożniku krypty środkowej, pod poch. 18 i 19 zalegała pryzma lessu, przykrywała ona zasypisko jamy – obiekt nr 1, przy drążeniu której usunięto cegły posadzki; do obiektu 1, o wymiarach 175 x 95 cm (E-W x S-N) i głębokości 75 cm (od powierzchni posadzki), od wnętrza krypty zepchnięto tu szczątki kilku zmarłych (bez układu anatomicznego) oraz pokawałkowanych trumien noszących ślady obić tekstylnych – analiza antropologiczna mówi o obecności co najmniej 5 osobników dorosłych oraz 2 dzieci (dokładniejszych analiz szkieletów nie przeprowadzono); natomiast zachowane elementy wyposażania – wskazują na wtórny pochówek mężczyzny, kobiety i dziecka w wieku *infans II*; z datujących elementów garderoby należy wymienić przede wszystkim: sięgający kolan **żupan męski**, przylegał ciasno do torsu – poniżej pasa znacznie się rozszerzał, został skrojony ze wzorzystego gładkiego jedwabnego atłasu, wszystkie szwy zamaskowano sznureczkiem, rozcięcie na piersi zaopatrzone było duże pasmanteryjne guzy przez które przewlekano pętelki ze sznureczka, długie rękawy spinane przy makietach były na 6 guzów pasmanteryjnych (na całej długości zapięcia znajdowała się podszewka o płóciennym splocie, taką samą podszewką wykończono wewnętrzną powierzchnię ubrania od przodu oraz spodu); **spódnica młodej kobiety** skrojona z czterech klinów jedwabnego adamaszku o bardzo bogatym motywie – duże, stylizowane kielichy kwiatów przeplatały się ze wzorem geometrycznym, spódnica grobowa była górą silnie przymarszczana i zebrana w wąski pasek – od spodu wzmocniono ten element spłśnioną tkaniną, wzdłuż dolnej krawędzi przyszyto cztery rzędy wąskiej taśmy przeplatanej srebrnymi nićmi; **żupan 4-5 letniego chłopca**, skrojony z atłasu jedwabnego o kwiatowym wzorze – od przodu spinany był na 12 pasmanteryjnych guzików z motywem gwiazdki, przetykano je przez pętlice wykonane ze sznureczka (stanowiły one element zdobiący, wpleciono tu srebrną nitkę – takim samym sznureczkiem skryto wszystkie szwy), rozcięcia przy mankietach spinano małymi haftkami, pod szyją żupan wykańczany stójką, żupanowi towarzyszyła podszewka bez rękawów, sporządzona z atłasu jedwabnego o kwiatowym wzorze, z przodu spinana była na 10 pasmanteryjnych guzików (także z motywem gwiazdki) połączonych z ozdobnymi tasiemkami i srebrnymi pętlicami (kostiumolodzy przypuszczają, iż podszewka związana była z kontuszem, od którego przed pogrzebem ją odpruto – może za tym przemawiać wywiniecie na zewnątrz szwów tej podszewki); ponad to w obiekcie 1 znaleziono 3 pary obuwia; z tych względów wydzielono tu poch. o nr 73, 74, 75, pozostałe kości traktować należy jako wtórne elementy; zapewne – ze spódnicą należy powiązać **jedwabne pończochy** z cienkiej przędzy jedwabnej, gdyż posiadały wykończenie górnych krawędzi analogicznymi pasmanteriami ze srebrnymi nićmi – wykonane zostały maszynowo, na wysokości kostki wstawiony był klin, którego krawędzie podkreślono łańcuszkiem z metalicznej nici; natomiast z żupanem powiązać należy – **siatkowy pas kontuszowy**, wykonany z jedwabiu o geometrycznym wzorze, gdzie wpleciono złote nici, pas wykonany był z długiego, prostokątnego kawałka materiału jaki kilkakrotnie zakładano, jego końce zwieńczone były chwostami o rozbudowanej i skomplikowanej konstrukcji; wewnątrz żupana męskiego znajdował się grawerowany, złoty krzyżyk zawieszany na rzemyku; w obiekcie 1 znaleziono także różaniec o perłowych paciorkach, a także elementy innych ubrań, których nie można połączyć z opisanymi powyżej strojami wierzchnimi: • fragm. żupana z gładkiego jedwabiu, pod szyją wykończony był wysoką stójką, a przód skonstruowany był z licznych wstawek, • fragm. mankieta rękawa z jedwabnego rypsu z przyszytą adamaszkową podszewką, • fragm. niezidentyfikowanego stroju z jedwabnego adamaszku, • obszycie poduszki z gładkiego, jednolitego jedwabiu, • fragm. typowej koszuli grobowej z gładkiego jedwabiu, uszyta z dwóch kawałków materiału przymarszczonych u góry;

1	2	3	4	5	6	7	8	9a	9b	9c	9d	9e	9f	9g	9h	10a	10b	10c	11	12	13
76	4 ?	-	P	?	E	pryzma trumien w krypcie określonej jako <i>Leśniowolskiego</i>	zniszczone elementy zdobionych trumien	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	?	Dg, Oz	XVII – pocz. XVIII	76
80	14	-	U/E	-	-	szkielety, bez układu anatomicznego, zepchane do jamy przy SW narożniku krypty wschodniej, wkopana została ona z poziomu warstw niwelacyjnych (zapewne zdeponowanych podczas odbudowy z pożaru w 1752 roku)	w jamie oprócz kości ludzkich spoczywały zniszczone elementy trumien, ale w znacznie mniejszej ilości niż w obiekcie nr 1 (w krypcie środkowej)	/	-	-	-	-	-	-	-	20-30 l	K	?	Oz (?) In	XVII – pocz. XVIII	80
								/	-	-	-	-	-	-	-	30-35 l	M ?	?			
								/	-	-	-	-	-	-	-	~ 70 l	K?	?			
								/	-	-	-	-	-	-	-	iu	?	?			
								/	-	-	-	-	-	-	-	in II / iu	?	?			
								/	-	-	-	-	-	-	-	in II	?	?			
								/	-	-	-	-	-	-	-	in I	?	?			
								/	-	-	-	-	-	-	-	in I	?	?			

- 76 poch. określone jako 76, 77, 78, 79 zostały odnalezione w krypcie, w lewej kruchcie kościoła, nazwanej *Leśniowolskiego*, gdyż znajdowała się ona pod nagrobkiem Marcina z Obór Leśniowolskiego, zmarłego w 1620 r.; pomieszczenie to zostało odsłonięte przypadkowo podczas usuwania starszej posadzki marmurowej – wejście do niego przykrywał szalunek ze zbutwiałych desek; krypta była dość wąska – 2,5 x 1,5 m, wysokość ~ 5,0-5,5 m; W pomieszczeniu tym – zgodnie z zaleceniami proboszcza parafii i służb konserwatorskich – przeprowadzono eksplorację w bardzo ograniczonym zakresie (wyłącznie 1 dzień), w związku z tym wykonanie innych analiz było niemożliwe: usunięto tylko bardzo miękkie warstwy gruzowe nakrywające zniszczone pochówki, ustalono iż złożono tu w stosie, co najmniej, 4 osobników (z tego powodu numery od 76 do 79); na szczycie rumowiska spoczywały 3 trumny dziecięce (wieka wszystkich z nich były zdobione technikami malarskimi); pod głową jednego z nich dała się zauważyć poduszka wypełniona strużynami i wiórami, a na jego klatce piersiowej spoczywał wianek upleciony – najprawdopodobniej – z bukszpanu; szczątkom kostnym najniżej zalegającego poch. dziecięcego towarzyszył strój w typie żupana; pod sarkofagami dziecięcymi znajdowały się trumny dorosłych osobników – układ szczątków jednego z nich, przewróconego częściowo na lewy bok i brzuch, wskazuje na wtórny charakter tych pochówków; część z trumien posiadała tekstylne obicia, ale szczątki kostne uległy znacznemu spopieleniu; oprócz kości ludzkich zidentyfikowano także zwierzęce;
- 80 fragm. szkieletów, zniszczonych trumien z wyposażeniem wraz ze szczątkami zwierzęcymi i ułamkami budowlanymi zepchnięte zostały od wnętrza krypty do jamy (obiekt nr 2), jej długość na osi E-W dochodziła do 190 cm, szerokość – 90 cm (oś N-S), schodkowato uformowane dno obniżało się w kierunku zachodnim do głębokości 60 cm; w ścianach przetrwały negatywy łopat drążących ją grabarzy; obiekt został zasypany jednorazowo; szczegółowa analiza antropologiczna ujawniła obecność minimum 14 osobników, w tym 8 dorosłych (4 mężczyzn i 4 kobiety – ich wiek przyporządkowano do kategorii *Adultus*, *Maturus*, *Senilis*), 2 młodocianych (*Iuvenis*) oraz 4 dzieci w wieku *Infans I* i *Infans II*; w trakcie pobieżnego rozpoznania zidentyfikowano dodatkowo: 3 czaszki dorosłych (1 mężczyzny i 2 – kobiet) oraz 2 dzieci i 1 osobnika młodocianego; z elementów wyposażenia wydobyto damską suknię grobową skrojoną ze wzorzystego jedwabiu – motyw roślinny: ukazane w przekroju stylizowane kwiaty granatu na długiej łodydze z owocami i ziarnami w środku, na niższych gałęziach znajdowały kwiaty i owoce w różnych stadiach rozwoju, wykrojona została z 4 fragmentów w postaci klinów rozszerzających się ku dołowi, pod szyją pokrojona była głęboko owalnie – brzeg wykończony taśmą pasmanteryjną przetykaną złotą nicią, długie rękawy były od strony zewnętrznej dekoracyjnie przecięte – przez to rozcięcie mógł wystawać szeroki rękaw noszonej pod spodem koszuli, krój rękawa został pokreślony taśmą pasmanteryjną przebiegającą wzdłuż wszystkich krawędzi i wokół wyciętego otworu, dolna krawędź rękawa wykończona była tak jak w wamsach – przez obszycie małymi trapezami, dodatkowy element tej sukni stanowiła narzutka zakładana przez głowę i skrywająca kark wraz z głową, ramionami i dekoltem, narzuta sporządzona została z jedwabnego adamaszku o geometrycznym wzorze składającym się z rombów, ozdobiona analogiczną taśmą pasmanteryjną jak sukienka; męskie nakrycie głowy – w typie kołpaka – sporządzone z klinów atlasu jedwabnego, każdy z nich posiadał bogato-haftowany złotą nicią, haft tworzący wzór roślinny: centralnie umieszczony duży kwiat granatu w przekroju, otoczony stylizowanymi liśćmi, wokół kielicha kwiatowego znajdowały się mniejsze liście i owoce, dodatkowo – wokół brzegów klinów umieszczono ozdobny haft z mniejszymi wizerunkami roślin;

1	2	3	4	5	6	7	8	9a	9b	9c	9d	9e	9f	9g	9h	10a	10b	10c	11	12	13
90	1	-	D-E	-	N ?	wtórnie zamurowany we wnęce wschodniej ściany krypty E	zdobiona trumna, wieko zbudowane i przybite w XX wieku	-	+	/	/	+	/	+	+	sn	M ?	164	Dg, Oz, In, Ks	1725 r.	90

90 poch. odsłonięty we wnęce wschodniej ściany krypty wschodniej, która została zamurowana przy użyciu zaprawy cementowej (znaleziono worek po cemencie wyprodukowany w 1935 roku, w Niemczech); dno trumny nie było połączone bokami do których gwoździami ciągniętymi przybito wieko wykonane z nieokorowanych desek sosnowych o zmiennej długości i szerokości (były docięte w tartaku piłą maszynową); boki i szczyty trumny sporządzono z ręcznie heblowanych lub ociosywanych desek o grubości 4,5 cm, które połączono ze sobą na tzw. „jaskółczy ogon”; na szczycie przy nogach widniała data 'A.D. 1725', poniżej niej napis – 'DRIUM...', oba wybite mosiężnymi ćwiekami o średnicy 5 mm; na szczycie przy głowach – takimi samymi ćwiekami – nabito inne znaki: centralne miejsce zajmował monogram 'IHS', pod literą H widniało serce, a ponad – krzyż; po lewej stronie, pionowo, umieszczono litery M S S, a po prawej – w identycznym rozkładzie – D T M; na szczytach i bokach występowała mocno nadwątłona tkanina obiciowa (być może, w typie aksamitu) przytrzymywana przez rzędy półkolistych ćwieków mosiężnych o średnicy $\varnothing = 2$ cm, pod nimi znajdowała się złota tasiemka; w niszy odnaleziono także fragm. wieka okrytego grubym, karminowym aksamitem, który do desek przybito takimi samymi ćwiekami, w wypadku tego elementu trumny wykorzystano ozdobną tasiemkę ze złotych nici splatanych w kwiatowe aplikacje (ten przedmiot należy uznać za oryginalne wieko tego poch.; po zdjęciu (nieoryginalnego) wieka stwierdzono, że zmarłego odarto z szat, które narzucone zostały na rozproszone kości – w układzie anatomicznym znajdowały się tylko podudzia i stopy, których nie wyrwano z jedwabnych butów o długich cholewkach z naszytymi srebrnymi aplikacjami w kształcie krzyża; obrabowanie poch. musiało nastąpić po całkowitym rozkładzie tkanek miękkich; przy kościach zostały odnalezione niemal kompletne szaty liturgiczne – piuska, biret, ornat rzymski wykańczany złotymi koronkami o kwiatowym wzorze, stuła i manipularz – z identycznymi koronkami jak w wypadku ornatu, dalmatyka z delikatnego złotogłowiu, humerał, jedwabne rękawiczki z aplikacjami w kształcie krzyża naszytymi ze złotej wstążki – pod opuszkami palców wskazujących znajdowały się wykończone haftem otwory, *cingulum*, haftowana tasiemka oraz prosty, drewniany krzyżyk i złamana laska z toczonego drewna pomalowanego na kolor czerwony; dociekania i informacje jakie ksiądz proboszcz zaczerpnął z przekazów pisanych pozwoliły ustalić personalia zmarłego – był to sufragan chełmski Jan de la Mars, zaprzyjaźniony z lubelskimi jezuitami, który podczas jednej ze swych wizyt w Lublinie – w 1725 r. – zmarł; przy zmarłym – poza rękawiczkami z typowymi rozcięciami, przez które można było udzielać błogosławieństwa i namaszczeń – nie odnaleziono żadnych insygniów władzy duchowej (mitra, pastorał, pierścienie), należy sądzić iż około 1935 r. (data wyprodukowania cementu) prowadzono prace remontowe – być może – związane z przygotowaniem miejsca spoczynku dla współczesnych biskupów lubelskich, wówczas natrafiono na opisywany poch. i przy tej okazji otwarto trumnę, po czym splądrowano i okradziono (za tym przemawia bezładne rozrzucenie elementów ubioru na kości pozbawione układu anatomicznego) po czym połamano drzewiec pastorału, a w końcowym efekcie – nabito wieko z dostępnych wówczas desek i w dalszej konsekwencji nastąpiło zamurowanie za lunetą łuku we wschodniej ścianie krypty, być może te działania były synchroniczne z wykopaniem obiektu nr 2; analiza antropologiczna wskazała, że do trumny biskupa dorzucono jeszcze kości innych osobników: dorosłej kobiety – żuchwa, część obręczy barkowej i żeber, część prawego przedramienia i lewego podudzia oraz kości lewej stopy (*Maturus*, wzrost – 154 cm), dorosłego mężczyzny – części obręczy biodrowej, prawa stopa, prawe ramię i część lewego przedramienia (*Adultus*, wzrost – 167 cm) i dziecka w wieku *Infans I*, na wieku znajdowały się jeszcze dodatkowe szczątki co najmniej 4 dorosłych osobników – dwóch mężczyzn i dwóch kobiet; na wszystkich kręgach lędźwiowych zmarłego biskupa obecne były osteofity, kość krzyżowa była zrośnięta z asymetrycznym I segmentem kości guzicznej – co może być śladem po przebytym urazie;

**VI. Katalog pochówków z cmentarza
przy ul. Langiewicza**

nr pochówku	liczba osobników	poziom grzebalny	rodzaj pochówku	typ ułożenia zmarłego	orientacja (głową ku)	relacje z innymi pochówkami / warstwami	sposób budowy sarkofagu	stan zachowania szkieletu							dane antropologiczne			wyposa- żenie / przedmioty w grobie	datowanie (epoka / stulecie / data kalendarzowa śmierci)	uwagi	
								czaszka	obrzęcz barkowa	lewe ramię	prawe ramię	klatka piersiowa	obrzęcz biodrowa	lewa noga	prawa noga	wiek	płeć				wyso- kość [cm]
1	2	3	4	5	6	7	8	9a	9b	9c	9d	9e	9f	9g	9h	10a	10b	10c	11	12	13

1	2	3	4	5	6	7	8	9a	9b	9c	9d	9e	9f	9g	9h	10a	10b	10c	11	12	13
Cmentarz przy ul. Langiewicza																					
1	1	-	G ?	-	NW	górna część pochówku zniszczona przez współczesne instalacje	bardzo obszerna jama z wypukłymi bokami i zaokrąglonymi narożnik.	/	/	/	-	/	/	/	/	25-30 l	M	~ 167	Oz, In, Ks	XVIII-XIX	1
2	1	-	G	V	NW	1-wszy od SE rząd mogił, na NE – poch. 1	trapezowata trumna w prostokątnej, nieregularnej jamie	+	+	+	+	+	+	+	+	30-40 l	M	~ 163	-	1800-1930 AD (XVIII-XIX)	2
3	1	-	G	XVI	NW	1-wszy od SE rząd mogił, w jednej jamie z poch. 4; na SW – poch. 1	trapezowata trumna w trapezowatej w obszernej jamie	+	+	+	+	+	-	+	+	25-30 l	M ?	~ 156	-	1430-1640 AD (?) (XVIII-XIX)	3
4	1	-	G	XVI	NW	1-wszy od SE rząd mogił, w jednej jamie z poch. 4; na SW – poch. 1	trapezowata trumna w trapezowatej, obszernej jamie	+	+	+	+	+	+	+	+	30-35 l	M	~ 165	In	XVIII-XIX	4

- 1 poch. został poważnie uszkodzony przez koparkę i współczesne instalacje; po odkryciu szczątków – czaszkę przejęła prokuratura; w trakcie analizy antropologicznej stwierdzono obecność zielonkawych nalotów na kościach szkieletu (trzon lewej kości ramieniowej, trzon prawej kości łokciowej, trzon III kości śródreża prawego, jedno z żeber prawej strony, ostatni krąg lędźwiowy, kość krzyżowa, trzon i talerz lewej kości biodrowej), te ślady mogą stanowić pozostałości po rozłożonych elementach stroju lub wyposażenia; stwierdzone patologie i schorzenia: na trzonach kręgów piersiowych – guzki Schmorla (Th 4, 5, 7-12), otwory w wyrostkach poprzecznych kręgu szyjnego C6; dodatkowo znaleziono kości śródstopia prawego należącego do innego, dorosłego osobnika
- 2 w trakcie analizy antropologicznej stwierdzono: podzielone listewką podwójne otwory w prawych wyrostkach poprzecznych kręgów szyjnych C5, C6, C7; zauważalna asymetria kości długich; z boku trumny pobrano wycinek do datowania C14 – otrzymano przedział od 1690 do 1960 r., przy czym, najbardziej prawdopodobnym jest 1870-1920 A.D. (31,6 %) lub 1810-1840 (12,5 %);
- 3 poch. nie posiadał miednicy, mimo iż cały szkielet znajdował się w porządku anatomicznym, co utrudniało dokładne określenie płci; w czasie analizy antropologicznej stwierdzono:wyraźny prognatyzm zębodołowy, podwójny otwór w lewym wyrostku poprzecznym kręgu szyjnego C7, podwójny otwór w prawym wyrostku poprzecznym kręgu szyjnego C4, podwójne otwory w obu wyrostkach poprzecznych kręgów szyjnych C5 i C6; z wieka trumny pobrano wycinek do datowania C14 – otrzymano przedziały od 1430 do 1640 r., przy czym, najbardziej prawdopodobnym jest 1430-1530 A.D. (36,2 %) lub 1540-1640 (32,0 %);
- 4 w czasie analizy antropologicznej stwierdzono: zmiany odczynowe o charakterze pozapalnym na łusce kości czołowej – ponad i poniżej łuków brwiowych oraz lewej kości ciemieniowej, prawej kości jarzmowej a także łusce potylicznej; paradontoza w obu szczękach i żuchwie; otwór w wyrostkach poprzecznych kręgu szyjnego C6 podzielone listewką kostną; na trzonach kręgów piersiowych i lędźwiowych – niewielkie osteofity i guzki Schmorla; osobnik nie posiadał XII żebra po prawej stronie; kość krzyżowa była zrośnięta z górnym segmentem kości ogonowej; poza czaszką – na kościach długich kończyn oraz żebrach, obojczykach, wyrostku barkowym prawej łopatki, rzepekach a także kościach nadgarstków i śródreża – rozległe zmiany patologiczne, prawdopodobnie o charakterze pozapalnym; zauważalna asymetria kości długich; z jamy grobowej pozyskano 2 żelazne gwoździe kute;

1	2	3	4	5	6	7	8	9a	9b	9c	9d	9e	9f	9g	9h	10a	10b	10c	11	12	13
5	1	-	?	?	?	2-gi od SE rząd mogił, uchwycony w narożniku wykopu; na NE – p. 11	jama – podobnie jak pozostałe - zagłębiona w less calcowy	?	?	?	?	?	?	/	/	< 20 l	M	?	-	XVIII-XIX	5
6	1	-	G	?	NW	2-gi od SE rząd mogił, w jednej jamie z poch. 11; na SW–poch. 1	trapezowata trumna w trapezowatej, obszernej jamie	?	?	?	?	?	?	+	+	20-25 l	M	~ 166	-	XVIII-XIX	6
7	1	-	G	?	NW	2-gi od SE rząd mogił; na SW–poch. 6 i 11, na NE – poch. 9	trapezowata trumna w trapezowatej, bardzo obszernej jamie	?	?	?	?	?	?	+	+	< 20 l	K ?	~ 155	Ks	XVIII-XIX	7
8	1	-	G	XVI	NW	1-wszy od SE rząd mogił; na SW – poch. 3 i 4; na N – poch. 7, 9	trapezowata trumna w trapezowatej, bardzo obszernej jamie	+	+	+	+	+	+	+	+	~ 25 l	M	~ 163	In	XVIII-XIX	8
9	1	-	G	V	NW	2-gi od SE rząd mogił; na SW – poch. 7, na NE – poch. 10	trapezowata trumna w trapezowatej, bardzo obszernej jamie	+	+	+	+	+	+	+	+	30-40 l	M	~ 168	Oz	XVIII-XIX	9
10	1	-	G	?	NNW	2-gi od SE rząd mogił, uchwycony w narożniku wykopu; na SW – p. 9	ślady trumny w bardzo (?) obszernej, trapezowatej (?) jamie	?	?	?	?	?	?	+	+	< 20 l	M ?	~ 164	-	XVIII-XIX	
11	1	-	G	?	NW	2-gi od SE rząd mogił, w jednej jamie z poch. 11; na SW–poch. 1	trapezowata trumna w trapezowatej w obszernej jamie	?	?	?	?	?	?	+	+	< 20 l	M ?	~ 163	-	XVIII-XIX	
12	1	-	G	V	NW	3-ci od SE rząd mogił; na SW–poch. 14, na SE – poch. 9, 10	trapezowata trumna w prostokątnej, wydłużonej, nieregularnej jamie	+	+	+	+	+	+	+	+	50-55	M	~ 162	-	XVIII-XIX	12

- 5 znaczna większość szkieletu znajdowała się poza zasięgiem wykopu – wydobyto tylko kości stopy, gdzie w czasie analizy antropologicznej stwierdzono zrośnięcie ze sobą 2 palców odcinka środkowego i dalszego;
- 6 znaczna większość szkieletu znajdowała się poza zasięgiem wykopu – wydobyto tylko kości stopy; z jamy grobowej pozyskano 2 żelazne gwoździe kute;
- 7 większość szkieletu znajdowała się poza zasięgiem wykopu – wydobyto tylko kości nóg; w czasie analizy antropologicznej stwierdzono: dysplazję stawów biodrowych; rozległe zmiany pozapalne na trzonie oraz partii środkowej i dolnej prawej kości udowej; zidentyfikowano także dodatkową II kość lewego śródstopia dorosłego osobnika;
- 8 podczas eksploracji jamy pozyskano fragment dna misy ceramicznej, datowany na XVII-XVIII w.; w czasie analizy antropologicznej stwierdzono: obustronne otwory w wyrostkach poprzecznych kręgu szyjnego C5 oraz dwudzielne otwory w wyrostkach poprzecznych z prawej strony kręgów szyjnych C6 i C7;
- 9 na wysokości miednicy oraz kręgu lędźwiowego L4 znaleziono guzik kościany z 4 otworami – jeden centralny i trzy dookolne; analiza antropologiczna stwierdziła: przetoka w prawej szczęcie ponad zębodołem M₁, na zębach – głównie żuchwy – kamień nazębny; w wyrostkach poprzecznych kręgów szyjnych C5 i C6 – podwójne otwory; kość krzyżowa zrośnięta była z kością ogonową; zmiany pozapalne na trzonach kości II, III, IV prawego śródstopia oraz kościach III i IV lewego śródstopia; zauważalna asymetria kości długich;
- 12 zmarły za życia utracił większość zębów trzonowych w żuchwie i szczęcie; z prawej strony, w wyrostku poprzecznym kręgu szyjnego C7 – otwory podzielone listewką kostną; na trzonach kręgów odcinka piersiowego i lędźwiowego obecne osteofity oraz guzki Schmorla; kręgi lędźwiowe L1 i L2 – zrośnięte, tworzyły blok; na XII żebrze z prawej strony widoczny ślad po złamaniu; wada rozwojowa mostka – otwór o średnicy 4 mm; kość krzyżowa zrośnięta z kręgiem lędźwiowym L5;

1	2	3	4	5	6	7	8	9a	9b	9c	9d	9e	9f	9g	9h	10a	10b	10c	11	12	13
13	-	-	-	-	-	na planie zarysowała się dość regularna anomalia, którą mylnie określono jako jamę grobową – w trakcie eksploracji zarys zniknął		-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-		
14	1	-	G	VI	SE	3-ci od SE rząd mogił; na NE–poch. 12, na SE – poch. 7, 9	trapezowata trumna w prostokątnej, wydłużonej, wąskiej jamie	+	+	+	+	+	+	?	?	~ 40 l	M	165	Oz	1640-1820 AD (XVIII-XIX)	14

14 pod miednicą znajdował się srebrny, pozłacany guzik – lico gładkie, na rewersie umieszczony był napis: **WARRANTED FINE GOLD SURFACE** (wyrób brytyjski, produkowany w XVIII i XIX w.); dodatkowo, na kości krzyżowej oraz kości miedniczej miedniczej (po stronie pośladkowej) obecne zielonkawe przebarwienia – ślad po ozdobie lub aplikacji stroju, jaka rozłożyła się doszczętnie; na trzonach kręgów odcinka piersiowego i lędźwiowego obecne osteofity (szczególnie wyraźne na L3); zauważalna asymetria kości długich; jedną z kości poch. 14 przekazano do datowania C14 – otrzymano przedziały od 1640 do 1960 r., przy czym, najbardziej prawdopodobnym jest 1720-1820 A.D. (35,9 %) lub 1640-1700 (19,1 %);